ЗВІДОМЛЕННЯ

Виділу

„КРУЖКА РОДИЧІВ"

при

Державній Гімназії

з українською мовою навчання

в

ПЕРЕМИШЛІ

за шкільний рік 1935–36.

з

альбомом

п. н.

„З ЮНИХ ДНІВ, ДНІВ ВЕСНИ"

diasporiana.org.ua

ЗВІДОМЛЕННЯ

ВИДІЛУ „КРУЖКА РОДИЧІВ“

ПРИ

ДЕРЖАВНІЙ ҐІМНАЗІЇ

З УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ НАВЧАННЯ

В ПЕРЕМИШЛІ

ЗА ШКІЛЬНИЙ РІК 1935–36.

З

АЛЬМАНАХОМ

П. Н.

„З ЮНИХ ДНІВ, ДНІВ ВЕСНИ“

З НАГОДИ 40-ЛІТТЯ ПЕРШОЇ МАТУРИ.

ДРУГЕ ВИДАННЯ
1976

ПЕРЕДМОВА ДО ДРУГОГО ВИДАННЯ

Даємо в руки читачів друге, доповнене видання публікації п. н. «Звідомлення *Кружка Родичів* при державній ґімназії з українською мовою навчання в Перемишлі за шкільний рік 1935-36 з Альманахом п. н. «З юних днів, днів весни», що вийшла в Перемишлі в 1936 році.

Історія цього другого видання така. У днях 24-25 травня 1975 р. відбувся на оселі Українського Народного Союзу «Союзівка» в ЗСА з'їзд групи колишніх учнів української ґімназії в Перемишлі, які у ній здавали матуру в 1930 році. При цій нагоді відзначування 45-их роковин матури, виринула думка перевидати згадане «Звідомлення». Ішлося про те, що той збірник є цінною документальною довідкою для пізнання не тільки історії української ґімназії в Перемишлі, але також вартісним причинком до студій над розвитком української інтеліґенції західних окраїн України. У ньому, м. ін. знаходиться повний список колишніх абітурієнтів ґімназії за роки 1896 до 1936, отже за ввесь дотогочасний 40-річний період існування ґімназії. Крім цього показалося, що це видання є сьогодні бібліографічною рідкістю і що тільки одному з учасників з'їзду, Романові Тимчукові, пощастило, після довших заходів, одержати один примірник «Звідомлення» від колишнього учителя ґімназії, д-ра Казимира Ліца, який тепер живе у Польщі.

Рішення з'їзду про перевидання «Звідомлення» доручено Ініціятивному Комітетові, що організував з'їзд.

Декілька слів про сам з'їзд. Його ініціював ред. Петро Ямняк і він очолював згаданий Комітет. Іншими членами Комітету були: д-р Мирослав Прокоп, д-р Роман Рейнарович, мґр. Іван Скочиляс та Роман Тимчук. Крім них у з'їзді брали участь: Андрій Бук, д-р Пантелеймон Грицеляк, Петро Ґула, д-р Володимир Качор, мґр. Клим Лазурко, Михайло Ольшанський, о. декан Іван Сиротинський, Михайло Хитра, інж. Василь Яріш, отже разом 14 колишніх абітурієнтів з 1930 року із усіх 118, що тоді здавали матуру.

З'їздом керувала Президія у складі: М. Прокоп — голова, П. Грицеляк — заступник голови, В. Яріш — секретар, І. Скочиляс — заступник секретаря. До почесної Президії запрошено о. І. Сиротинського, П. Ямняка та неприсутніх на з'їзді професорів: д-ра Казимира Ліца, Тадея Ростковича і Теодора Ставничого.

У програмі з'їзду, що його відкрив П. Ямняк, був його вірш, присвячений шк. товаришам, доповідь М. Прокопа п. н. «До генези нашого покоління», та відтворення окремих годин навчання в ґімназії, що у ньому брали участь : Р. Рейнарович, І. Скочиляс, Р. Тимчук та П. Ямняк. Ввечорі першого дня з'їзду відбувся бенкет, що ним проводив І. Скочиляс. Наступного дня, в неділю, учасники з'їзду вислухали св. Літургію, що її відслужив о. І. Сиротинський.

Привіти прислали: Його Блаженство, Блаженніший Патріярх Йосиф І, пп. професори: д-р Казимир Ліц з Кракова, Тадей Росткович, Теодор Ставничий — ЗСА та о. Протопресвітер Теодор Форостій з Кліфтону, Н. Дж. Усні привіти зложив від Ярославщини проф. Роман Чубатий, а від «Земляцтва-Перемищина» тов. Михайло Хитра в імені неприсутнього голови «Земляцтва» ред. Василя Качмара.

Те, що проходило на з'їзді — виступи, товариські гутірки, обмін переживаннями та спомини — тісно пов'язане з Перемишлем, гімназією, яку відвідували учасники з'їзду, і воно творить причинок до історії тієї школи та молоді західних окраїн того періоду взагалі. Ініціятивний Комітет вирішив дещо з цього включити до другого видання «Звідомлення», а саме згаданий вже вірш П. Ямняка та доповідь М. Прокопа, статтю П. Ямняка п. н. «Салют професорам» і його вступне слово на з'їзді та проповідь, що її виголосив о. І. Сиротинський під час Служби Божої, а також протокол з'їзду, що його зладив В. Яріш. Це творить додаткову частину, що її включаємо у перше повне видання «Звідомлення» з 1936 року.

Ця публікація появляється коштами в першу чергу учасників матурального з'їзду, а далі ширшого кола колишніх учнів української мужеської гімназії в Перемишлі різних річників. Усі вони одержують цю книжку, за яку вони вже раніше заплатили (деякі пожертвували ще окремі датки). Книжка появляється обмеженим тиражем. Ми переконані, що її радо читатимуть усі хто у будь-яких роках учився в українській гімназії в Перемишлі, чи у інших школах нашого міста, як і ті, які походять з інших областей чи міст України і які інтересуються її найновішою історією.

Ініціятивний Комітет

Склад до другого видання — Петра Ямняка, Кліфтон, Н. Дж. ЗСА

Петро Ямняк

СЛОВО — ПРИВІТ ТОВАРИШАМ НА З'ЇЗДІ З ПРИВОДУ 45-их РОКОВИН МАТУРИ В УКРАЇНСЬКІЙ ҐІМНАЗІЇ В ПЕРЕМИШЛІ

Дорогі Товариші! Приходиться вітати вас серед особливих обставин. Ви помилялись би, коли б подумали, що вітаючи сьогодні вас, ваших дорогих і достойних подруг, ваших дітей, а може й внуків я роблю це без глибокого зворушення. Бо радіючи вашою присутністю і нашою зустріччю тут, далеко від рідної землі, від рідної Альма Матер, я і ми усі не можемо не повернутись думками до тих, які добру нас навчали, до наших дорогих і незабутніх професорів, а головно до наших товаришів, які за волю і кращу долю свого народу наложили своїми головами. Їм вічна честь і слава! Я прошу вас вшанувати їх пам'ять однохвилинною мовчанкою.

Вітаючи вас сердечно, я мушу сказати, що якби не сувора дійсність, і не 24-го травня 1975 р.,я погадав би, що ви мені зробили «Пріма Апріліс», і замість кляси відділу «А», «Б», «В», тут прийшли учні з іншої школи. Так ви змужніли! В житті, як бачу, змагались і сьогодні приємно мені вітати товаришів: лікарів, публіцистів, інженерів священиків та діячів на громадсько-суспільно-політичному полі.

Прикро, що не всі дочекались такої світлої хвилини — зустрічі.

Моїм обов'язком є подякувати товаришам, які відгукнулись на мою статтю в пресі, в першій мірі тов. інж. Василеві Ярішеві, який перший відозвався, а потім усі Ви по черзі.

Та особлива моя подяка товаришам з Ініц. Комітету, тов. д-рові М. Прокопові, який підтримував мене в кожній потребі; тов. Р. Тимчукові, д-рові Р. Рейнаровичеві та особлива подяка тов. мгр. І. Скочилясові, що приїздив з Філядельфії на наші сходини й багато допоміг нам при нашому розкладі «їзди», як то називаю нашу програму.

Прикро, що деякі товариші на всі мої заклики не відозвались. Тим товаришам, що відозвались, але не мали змоги приїхати на наш З'їзд, щиро дякую.

Кінчаючи мій привіт, кінчаю його моїм віршем, присвяченим вам, дорогі товариші.

Петро Ямняк

Дорогим Товаришам на З'їзді з приводу 45-х роковин матури в Перемишлі в 1930 році.

Десь на подвір'ю Альма Матер —
І куриться з каштанів дим,
А серце вбгане в чорні шати,
Не раз поплаче і за ним.

Піти б, зустріти — привітати
Своїх «бельферів» дорогих,
Бо так нам спішно всім до хати,
Нам тільки мріяти по них...

Піти б за ними по подвір'ю
І розпитати чи болить
Зболіле серце за минулим,
Чи так, як в нас воно щемить?!

Пішли — розбрились ми по світу,
Пороги рідні ген он там!
Шевченка вірні «Заповіту»,
Ми не здавались ворогам!
Лукавила із нами Мойра,
Вела світовими стежками:
І все подальше і подальше —
Від рідної, коханої нам мами!

Думками нині ми не тут, а там:
Де в'ється Срібнолентний Сян!
Не тут кланятись нам чужим богам,
На нас там жде наш рідний лан!
І ми повернемо до нього,
У рідні батьківські пороги, —
Верстатимемо ще важкі стежки —
До світлої нам перемоги!

Мирослав Прокоп

ДО ГЕНЕЗИ НАШОГО ПОКОЛІННЯ

У цій доповіді не йдеться про генезу усього нашого покоління, себто про мільйони наших українських однолітків, що народились у тих самих роках, що ми, себто напередодні Першої світової війни, і які дозрівали у 20-их роках нашого сторіччя. Тут ідеться про менше коло людей, точніше про нас самих і наших шкільних товаришів, які кінчали мужеську державну гімназію в Перемишлі у травні та червні 1930 року.

Розповідаючи про це, я користуюся в основному двома довідниками, а саме працею п. н. «*Перемишль — західний бастіон України*», що появився в 1961 р. в ЗСА та збірником п. н. «*Звідомлення виділу Кружка Родичів при державній гімназії з українською мовою навчання в Перемишлі за шк. рік 1935-36 з альманахом п. н. «З юних днів, днів весни»*, що вийшов у Перемишлі в 1936 р. Звичайно, я спираю теж мою доповідь на інформаціях, що їх я міг зібрати від членів Ініціятивного Комітету цього з'їзду, та на тому, що збереглось у моїй пам'яті

Особливо вартісним є другий документ, значить згадане щойно «Звідомлення», бо у ньому находиться стаття професора нашої гімназії Стефана Малиновського, який зладив список абітурієнтів нашої гімназії за сорок років. Це цінний довідник для дослідників не тільки української гімназії в Перемишлі, але й для тих, хто вивчає розвиток української інтелігенції західних областей взагалі.

Отож, за даними згаданого звідомлення, в 1930 р. матуру в нашій гімназії здали 118 осіб. А що нашої кляси було три відділи, то з кожного відділу було пересічно по 39 абітурієнтів.

Яка доля тих 118 молодих українців, що в 1930 р. здали матуру в нашій гімназії? Відповідаючи на це, я мушу застерегтись, що всі інформації та підсумки, що їх я тут роблю є тільки приблизно точні. Сорок п'ять років, що ділять нас від днів нашої юности, не були звичайними промежутками часу. Вони були насичені подіями, що їх ми навіть в нашій найбільше сміливій уяві не були спроможні передбачити. У війні, в процесі величезних перемін на українських землях, врешті в умовах еміграції, затратились вістки про мільйони людей, серед них також про наших шкільних товаришів. Показники,

Від ліва: Роман Тимчук, Петро Ямняк, Мирослав Прокоп, о. Іван Сиротинський, Іван Скочиляс, Василь Яріш, Роман Рейнарович

Від ліва: П. Ґула, А. Бук, Р. Тимчук, К. Лазурко, П. Ямняк, М. Прокоп, Р. Рейнарович, о. І. Сиротинський, В. Качор, М. Ольшанський(закритий), І. Скочиляс, В. Яріш, М. Хитра, П. Грицеляк

що їх удалось мені зібрати є такі: Із 118 абітурієнтів 1930 р. української ґімназії в Перемишлі, тепер живуть в Західній Европі 2, в Канаді 6, в США 18, з чого в Нью Йорку і метрополітальній окрузі 6, на середущому заході США, значить в Чікаґо, Дітройті, Клівленді, Міннеаполісі 8, в Каліфорнії 1, в Пенсильвенії 2, в Сиракюзах 1.

Спитаєте: а скількиж в Україні, чи, взалалі ближче рідних земель? Тут підрахунки зокрема не зовсім перевірені, але виглядають так: Україна і СССР 18, Польща 7. В самому Перемишлі — ні один. Померлих 12, а невідомої долі аж 38, значить 33%. Вкінці, по можности перевірені дані про тих, які згинули чи то в прямій визвольній боротьбі нашого народу, чи в процесі дій окупантів, або в результаті війни. Нам відомі прізвища вісьмох таких наших шкільних товаришів. Дозвольте назвати їхні прізвища: 1. Михайло Кропивницький — згинув на фінляндському фронті під час нападу СССР на Фінляндію восени 1939 року. 2. Ярослав Демчук — замордований большевиками у в'язниці на Лонцкого, в червні 1941 р. 3. Іван Равлик — замордований німцями у в'язниці на Лонцкого у Львові восени 1941 р. 4. Володимир Федевич – розстріляний німцями на переломі 1941 і 42 року, разом з групою жидів. 5. Володимир Жук — знищений німцями під час війни, у Варшаві, точна дата невідома.6. Степан Фік — згинув як старшина американської армії в червні 1944 р. у Франції під час висадки американських військ. 7. Ярослав Солган — згинув як фармацевт в бункрі УПА на Закерзонні в 1946 р. о. Андрій Радьо — капелян УПА на Закерзонні, арештований в 1947 р., відбув 10-річне заслання, помер після повернення в Україну.

Що студіювали ми і де? Тут дані також не зовсім точні. В основному вони походять зі згаданого «Звідомлення», а воно, як відомо, доведене тільки до 1936 року. Все ж таки ті дані дуже корисні, бо впродовж тих шести років, що проминули від часу нашої матури, більшість з нас, якщо не всі, професійно себе опреділили, або до професії готовились. З даних у цьому довіднику виходить, що до 1936 року 18 з нас не студіювали взагалі (хоч деякі з них почали студіювати пізніше), а декілька зразу після матури почали працювати як кооператори, купці, учителі, урядовці, господарі, робітники. Один працював артистом в театрі ім. Тобілевича, один в торговельній маринарці ЗСА. Були такі, які під час виготовлювання «Звідомлення» сиділи у в'язниці, але цього у тому довіднику не відмічається.

З тих же які студіювали, картина така: 20 правників, 15 теологів, 7 студентів медицини, 6 студіювали техніку, 5 філософію, 3 журналістику, по два студенти дентистики і фармації, по одному музику і ветеринарію.

Що ці студії дали нам у професійному відношенні? У зв'язку з подіями, крізь які наше покоління пройшло за останніх 45 років, найбільше пов'язані зі студіями вийшли у нас професії теологів і студентів медицини. На 15 теологів — 12 стало священиками, на 7 студентів медицини — 6 лікарями.. Воєнні події, переміни на рідних землях, еміґрація найбільше дошкульно вдарили правників і філософів, менше техніків. Правники і філософи мусіли майже з правила перекваліфікуватися на інші, деколи їм зовсім далекі, головно технічні ділянки. Це відноситься не тільки до тих, які еміґрували на американський континент, але й до тих наших товаришів, які залишились на рідних землях, чи в СССР взагалі.

Під час З'їзду: промовляє д-р Мирослав Прокоп;
секретарі: інж. Василь Яріш і д-р Пантелеймон Грицеляк

під час Бенкету: промовляє мгр. І. Скочиляс; праворуч за столом: д-р М. Прокоп, о. І. Сиротинський, ред. П. Ямняк, проф. Р. Чубатий, Р. Тимчук, А. Бук;(відвернені): П. Ґула з дружиною

Наші студії ми відбували в більшості на рідних **землях.** Що ж до інших теренів, то числа такі: університети корінної Польщі, головно Краків, Варшава, Познань — 9; Австрія — 4; Франція, Ґданськ, Італія та США —по два; Німеччина, Бельгія, Чехо-Словаччина, Болгарія і Палестина — по одному. Очевидно, це відноситься до даних зі згаданого «Звідомлення», отже до 1936 р. В пізніших роках, зокрема в результаті війни та еміґрації, чимало з тих, хто починав студії у Львові, чи в західній Польщі, кінчали їх в інших країнах Заходу або СССР, а були й такі, які не студіювавши до 1936 року, пішли в університети пізніше.

За національним складом, серед наших шкільних товаришів були 113 українці і 5 жидів.

Стільки про статистику. А тепер повернімся до вихідного пляну цієї доповіді, себто до питання самої генези.

Коли ми говоримо про генезу, чи походження нашого покоління, ми мусимо брати до уваги місце, умови і час в яких ми виростали та формувалися. Є відомою істиною, що на формування обличчя молодої людини вирішальний вплив має оточення. Це відноситься і до нас. Бо хіба існує в когонебудь з нас сумнів, що ті умови, зокрема тодішня дійсність в Перемишлі і, в ширшому розумінні, в Україні взагалі, міцно відділовували на кристалізацію наших поглядів, на наші дії, зрештою також на наші життєві шляхи вже після того як ми давно залишили перемиську ґімназію?

Ото ж, насамперед, саме місто, значить Перемишль. Чим був він в 1922 році, коли ми почали нашу науку в ґімназії, чи в пізніших роках, коли ми її продовжували? Мушу знову привести декілька цифр. Перемишль мав тоді, як зрештою у цілому міжвоєнному періоді, приблизно 50 тисяч мешканців, в тому поляків 25 тисяч, жидів 17 тисяч, українців 8 тисяч. Значить українці були в Перемишлі у разючій меншості. Краще, правда, ми виглядали в перемиському повіті, в основному на селах. Там на усіх 105 тисяч людей, українців було 71 тисяч, отже виразна більшість, поляків 30 тисяч, жидів 4 тисяч. Значить, запліччя в нас було міцне, але сама наша окраїнна метрополія — дуже слаба, картина, впрочім, подібна до інших районів України того часу.

Що уявляли собою українські мешканці Перемишля в соціяльно-економічному відношенні, яка була їхня соціяльна структура?

На жаль, немає в нас детальної студії присвяченої цьому питанню. Проте ясно, що Перемишль не відрізнявся тоді від інших українських міст Галичини. Усюди там українське міське населення складалось з тонесенької верстви професійної інтеліґенції, значить інженерів, лікарів, адвокатів, учителів, кооператорів, осіб духовного стану, далі службовців, купців, ремісників, робітників, чи міщан, без виразної професії. Наскільки вбогі в цьому відношенні були українці, показалось в листопаді 1918 року, коли українці взяли владу в Галичині — а ми ж прийшли вчитись до перемиської ґімназії, по свіжих слідах листопада — ледве чотири роки пізніше. Отож, у тому 1918 році, зразу перед українською владою стануло питання того хто адмініструватиме тією самостійною державою, хто наладнає засоби транспорту, хто урухомить електрівні, хто відповідатиме за міські водопроводи і под., бож ті пости займали поляки, а українців там було обмаль.

Абітурієнти 1930 року з родинами

Мґр. Іван Скочиляс, п-ні Варка Качор, Роман Тимчук, п-ні Любов Тимчук, д-р Роман Рейнарович, п-ні Павлина Скочиляс, д-р Володимир Качор

Не знаю як ви, але я пригадую доволі точно, як вже в колах наших товаришів у старших клясах ґімназії,а вже особливо під час моїх університетських студій у Львові, нас мучили ці питання, як вони нас хвилювали. Психологічно це було зовсім оправдане. У нашому тодішньому молодечому ентузіязмі ми не вміли ще мислити категоріями довших історичних періодів та перспектив. Ми вірили, що раз така нагода як 1917 і 1918 роки відкрились перед нашими батьками, вона обов'язково утвориться і перед нами. А готуючись до цієї наступної шанси, до другого акту визвольних змагань, ми турбувались відсталістю нашого народу, його непідготованістю. Бо й справді у соціяльно-економічному відношенні ми, українці взагалі, були на початку 1920-их років нашого сторіччя спільнотою, що її, за сучасною соціологічною термінологією клясифікується як нерозвинену націю.

Але погано тоді було не тільки з українським містом. Не краще справи виглядали на селі, що мало свій вислів також в перемиському повіті. Перш усього, наші селяни були дуже убогі. За підрахунками Юліяна Павликовського у його праці п.н. «В обороні рідної землі» (Львів 1925) і Степана Барана у праці п.н. «Земельні справи в Галичині» (Авґсбурґ 1948), у Львівському воєвідстві, до якого належав перемиський повіт, було в 1921 році 43 тисяч селянських господарств у величині від 5 до 20 гектарів землі, 140 тисяч господарств на 2 до 5 гектарах землі і аж 206 тисяч господарств, що мали менше як 2 гектари землі. Таким чином 55% селян львівського воєвідства були насправді сільським пролетаріятом. Значить вже тоді ми мали страшний голод землі. А були ж в Галичині також безземельні селяни. Становище погіршував той факт, що рівночасно польський уряд насилав тоді на наші землі польських колоністів зі заходу. Згадуваний вже Павликовський підрахував, що тільки до 1 січня 1923 року у Східній Галичині розподілено 200 тисяч гектарів між напливове польське населення.

Упосліджені ми були у той час також в галузі освіти. Ми мали і так дуже тонку верству інтеліґенції, але окупаційний уряд і тут намагався поставити загороду для вирощування молодих освічених українців. В результаті адміністративних репресій польських властей, число народних шкіл з українською мовою навчання зменшилось в Галичині з 2,426 в 1921 році до 745 в 1927 році і до 352 в 1937 році. Рівночасно росло число польських, а головно утраквістичних шкіл. Варта також згадати, що тоді ще частина наших селян була неграмотна.

Ото ж такий був в 1920-их роках нашого сторіччя характер суспільства, з якого ми вийшли, як його наймолодше покоління.

Ясно, що нашим соціяльним походженням ми точно відзеркалювали те суспільство. Із 109 тих, які здали матуру в нашій ґімназії в 1930 році, серед нас було селянських дітей 52, отже майже 47%, священичих 22, синів міщан, дрібних урядовців, робітників — 19, учителів — 6, купців — 5, адвокатів — 3, один син лікаря і один поміщика.

Про тодішний характер суспільства, що його і ми відзеркалювали, свідчить також порівняно мала його мобільність. Цьому не сприяли не так тодішні засоби транспортації, бо вони вже були порівняно розвинені, але факт, що наші батьки були незаможні, і тому самі, за малими виїмками, мало подорожували, а з ними і ми. Я думаю, що більшість з нас були

вперше у Львові щойно після закінчення ґімназії, коли треба було вписуватись на університет. А ми ж були від Львова віддалені тільки на 100 кілометрів. І переходи між суспільними клясами були нечисленні.

Звичайно, я не хочу оцінювати українського суспільства 1920-их років критеріями наших днів. Також в індустріяльних країнах тодішнього Заходу не існували тоді цивілізаційні здобутки нашої доби. Летунство було у своїх початках, розщіплення атома видавалось тоді фантазією, людство не мало пеніціліни, телевізії, компютера, ніхто не думав про можливість висадки на місяці і под. Бо ж взагалі — від часу коли ми сиділи на шкільній лавці у нашій перемиській ґімназії, — проминула ціла цивілізаційна епоха. Таким чином ті часи, часи нашої молодости, ніби зовсім близькі, легко до них повертатись уявою, — але рівночасно вони страшенно далекі, а зміни, які від того часу пройшли у світі, є справді революційні, і то не тільки в галузі самої технології.

Але, хоч у нашій ранній молодості ми виростали і формувались на дещо вузькому і вбогому клаптику землі, в іншому відношенні наша вужча батьківщина була новаторська, повна пристрастей, динаміки і руху. Передусім ми виростали у місті, що мало велику історичну традицію. Різні старинні будівлі міста Перемишля промовляли до його жителів свідками великої матеріяльної і духовної культури. Перемишль був давним центром українського державного, релігійного і культурного життя. Також у наших часах, під польською окупацією, ми вже в ранній молодості були втягнені у широкий вахляр його живого громадського, політичного, економічного та культурного життя. Тут не місце перелічувати численні громадські установи, зокрема молодечі організації, що стали фоном нашого індивідуального і збірного росту, але ж усі вони живі у нашій пам'яті.

Найбільше одначе ваговим фактором у нашому зростанні було те, що ми були дітьми того українського покоління, яке пройшло крізь першу світову війну і яке зробило непосильну для нього, але все ж таки імпозантну спробу вивести український народ на шлях державного життя. Спроба не вдалась, але вона рішуче змінила світосприймання післявоєнного українства, його прагнення, його програму і його дії.

В час коли до першої світової війни ідея державної незалежности України була мрією вузького кола ідеологів модерного українського націоналізму, а в часі війни та революції стала власністю тисячів, чи сотень тисяч патріотів, — після війни і революції, її присвоїли мільйони. Тому то 1920-ті роки перетворились у підбольшевицькій Україні у могутній здвиг нації, названий згодом ренесансом, а ще пізніше розстріляним відродженням, а в західних областях те перше післявоєнне десятиріччя також розкрило глибокі, нагромаджені стихійні сили народу, його прагнення до самовияву, його усвідомлення власної ідентичности.

У цю, насичену емоціями, обновлену війною і революцією українську спільноту увійшли ми в Перемишлі з перших днів нашого ґімназійного навчання.

До речі, одним з показників динаміки тодішнього нашого суспільства була також поява нашого покоління на ґімназійній лавці. Не забудьте, що нас було в 1922 році 4 відділів першої кляси, у кожному, думаю, не менше

чим 45 до 50 учнів. Це далеко перевищувало довоєнний стан. Причина? На всякий раз такий міцний приплив українських дітей у школи після війни (а він мав місце не тільки в Перемишлі, але також в інших містах України), не був результатом тільки виїмкового природнього приросту населення, який у нас і так був завжди високий.

Натомість причина була така, що після війни і визвольних змагань замітно піднісся рівень національної свідомости українських мас, так що навіть найбільше убогий селянин відчув, що сина чи дочку треба посилати до школи, бо в освіті сила народу. Він також відчув, що без освіти його дитина у світі не проб'ється в житті.

Я переконаний, що, в міру як ми дозрівали, значить у вищих клясах ґімназії, ця свідомість була також у нас самих. Ми ж не тільки вивчали клясичну філологію, чи засвоювали знання в галузі точних наук, ми також належали до спортової організації «Сянова Чайка», до «Пласту», ґімназійної читальні, ми мали теж серед наших професорів таких, які давали нам основи національного виховання, врешті, ми жили в оточенні батьків, чи взагалі, старших, для яких події війни, революції, визвольних змагань були зовсім свіжі, і їхні переживання передавались нам.

На ріст нашої національної свідомости впливав також факт міжнаціональних антагонізмів, точніше конфлікт з поляками. Ми були люди окраїн, що зустрічаються безпосередньо з іншою національністю, що в даному разі була окупантом, і ми гостріше мабуть, як в інших частинах української землі відчували пов'язаність з українським материком, в нас міцніше було прагнення зберегти свою ідентичність. До того ж, ми як юнаки, мали у нашому безпосередньому сусідстві учнів польської ґімназії і це давало чимало спонук до зударів. Нас вели на примусове відзначування державних свят Польщі 3 травня, 11 листопада та на ім'янини Йосифа Пілсудського 19 березня, а наша натура проти цього бунтувалась. Хто може зміряти наскільки ті святкування, а точніше, наша опозиція проти них, причинились до мобілізації наших емоцій та до формування нашого національного світогляду?

А з другого боку, ми разом зі старшими, відзначали наші національні роковини, головно Першого Листопада, ми брали участь в походах на Пикулицькі могили учасників визвольних змагань, під час яких звичайно приходило до зударів з польською поліцією за тернові вінки, за патріотичні пісні, — і хто з нас не був до глибини душі потрясений такими подіями? В парі з цим, коли ми вже були дещо старші, отже у другій половині 1920-их років, до нашої свідомости доходили політичні процеси УВО, згодом ОУН, а дехто з нас знайшовся сам в рядах тих організацій.

Далі, на нашу уяву та постепенно на світогляд і політичні погляди впливати почали також суспільно-політичні процеси в УРСР. Насамперед це була українізація, що її ми, в ґімназії, відчули в результаті припливу деякої кількости книжкової продукції з УРСР. Ви може пригадуєте виклади з української літератури на підставі «Підручника історії української літератури» Олександра Дорошкевича, в 30-тих роках репресованого большевиками? Ці лекції читав Василь Пачовський і хоч у відділі Б, в якому я був, Пачовський не вчив, проте він рівночасно викладав в учнівській читальні.

Але дуже швидко міраж нової, відродженої України за Збручем заступила хвиля репресій української інтеліґенції, насамперед національно-демократичного профілю типу Сергія Єфремова, а швидко після цього також українських комуністів. При кінці 1929 року почався в Харкові процес Спілки Визволення України (СВУ) і він сильно потряс українцями також поза межами УРСР.

Процес СВУ і ширші репресії проти української інтеліґенції в УРСР співпали з іншою, дуже замітною подією в житті українського Заходу, а саме з виходом на сцену організованого українського націоналістичного руху, себто, з утворенням ОУН. Пригадую, що власне в Перемишлі першим леґальним півофіційним органом цієї нової політичної організації став «Український Голос», з початку під редакцією Зенона Пеленського і Євгена Зиблікевича, а згодом Василя Качмара. У тому часі ми були учнями восьмої кляси, а основні кадри націоналістичного руху творила молодь, отож природно, що й ми були в орбіті його впливів.

Треба відзначити ще один елемент. На переломі 1920 і 30 років щораз виразніш зарисовувався в українському суспільстві західних областей конфлікт між поколіннями, що, в пізніших роках, показався доволі трагічним, створивши справжню прірву між т. зв. старшими і молодшими. В українській молоді західних областей почали брати верх переконання, що батьки не вив'язались зі своїх завдань в умовах революції, що вони несуть відповідальність за невдачу визвольних змагань, що ми, наше покоління, це зробимо краще. Ми співчували цій хвилі боротьби молоді за впливи в суспільстві, за провід у громадських установах, а згодом самі помагали нашим старшим товаришам перебирати управи «Просвіт», «Соколів», чи інших громадських організацій.

Я пригадую ще, що цей рух молоді знайшов своє ідеологічне обґрунтування в писаннях Дмитра Донцова, якого «Націоналізм» появився в 1926 році. Я не певен чи багато з нас читали цю книжку вже на шкільній лавці. Про себе скажу, що я щойно після матури з нею познайомився, але видаваний Донцовим «Літературно-Науковий Вісник» був уже в ґімназії нашою лектурою, а про його поширення серед нас дбав, як відомо, професор Богдан Загайкевич.

У своїх писаннях Донцов гостро критикував політичних діячів визвольних змагань, він виповів безоглядну війну їхньому світоглядові і їхнім політичним програмам. На місце їх фактичної, чи уявної філософії квієтизму, раціоналізму, інтернаціоналізму, а то й антимілітаризму, Донцов ставив волюнтаризм, динамізм, культ дії і боротьби, — а усі свої поради і рецепти він подавав у блискучій публіцистичній формі. Його писання звучали ніби прямий визов до української молоді: мовляв, беріть владу в руки і зробіть краще. Хто з молодих людей міг тоді опертися такій приманчивій спокусі?

Інтересне явище: У тому самому році, коли «Націоналізм» Донцова, появились також «Листи до братів-хліборобів» Вячеслава Липинського. Це була, як на наші умови, небуденна глибока соціологічна та історіософічна студія минулого України та сучасного Липинському українства. Але з причин, що їх тут аналізувати немає змоги, Липинський не полонив душ тодішньої української молоді.

Проте не тільки виразно політичні формації чи політичні гасла тієї доби різьбили наші погляди. Потребу боротьби за українську ідентичність, за дер-

жавну незалежність, культ патріотизму впоювали нашому поколінню також чисто громадські, культурні, мистецькі установи, молодіжні організації, зокрема «Пласт», який був справжньою кузнею характерів тодішних молодих українців.

Малий деталь про театральне мистецтво: У цілій Галичині, отже і в Перемишлі та в Перемищині в театральному репертуарі аматорських гуртків, зрештою і професійних театрів, серйозне місце мала тематика визвольної боротьби інших народів, зокрема ірляндців, болгарів, а з українських п'єс згадати б тільки ролю «Марусі Богуславки», « Невольника», чи інших. Або економічний фактор: він також був чинником боротьби народу за існування, коли мати на увазі його гасло «свій до свого», повертання українського капіталу в українські руки з рук чужинців, будування економічної бази сили народу. Усе це були вияви активности мас, що їх в сучасній соціологічній літературі називається будування нації.

У цьому імпозантному процесі вставання нації в 1920-их роках і, звичайно, пізніше, усі ми, у більшій, чи меншій мірі, брали участь. Я наголошую це тому, щоб не утворити у вас враження, наче б мої намагання розгорнути перед вами ширше тло нашого громадського дозрівання відноситься тільки до декого з нас, а зокрема до тих з нашого покоління, які відтак у житті міцніше пов'язались з громадською і зокрема політичною діяльністю.

Зовсім ні. В роках нашого гімназійного визрівання ніхто з нас політиком не був, а в дальшому житті, тих 118 молодих українських мужчин, які кінчили гімназію в Перемишлі у 1930 році, пішли різними шляхами і різні вибрали собі професії. Це природно і корисно, бо немає нації, яка складалась би з самих політичних діячів. (Це було б справжнє нещастя). Немає першочергового значення також те, чи у пізнішому житті, у різних переходах на рідних землях і на еміґрації ми мали більші чи менші особисті, чи громадські досягнення, чи ми більше чи менше стали відомі серед громади.

Натомість важливе є те, що ставши в пізнішому віці священиками, лікарями, адвокатами, інженерами, мистцями, чи публіцистами, усі ми, тут присутні, і ті, кого серед нас немає і ті — чия доля невідома, і ті хто назавжди відійшов, — що усі ми винесли з нашої шкільної лавки певні незмінні цінності, що їх нам впоювали наші виховники. Важливе є те, що там навчились ми шанувати і плекати усе, що робить життя гідним і вартісним: чесність і шляхетність, пошана особистої і громадської свободи та готовість за них боротися, вірність ідеалам свого народу і готовість йому служити. Я не маю сумніву, що ті цінності винесені з рідного ґрунту збагатили життя кожного з нас. Подяка за це належить нашим батькам, нашим виховникам, нашим старшим товаришам, громадським діячам і звичайним громадянам перемиської землі. Я глибоко переконаний, що ви погодитесь зі мною, коли я скажу, що наш з'їзд, на якому ми будемо ділитись спільними переживаннями нашої молодости, буде висловом саме таких почувань у відношенні до землі з якої ми вийшли.

Це є скорочений текст доповіді, виголошеної на з'їзді абітурієнтів української гімназії в Перемишлі у 45-річчя матури, що відбувся на «Союзівці», ЗСА, 24-25 травня 1975 року.

о. декан Іван Сиротинський
Церква св. Миколая - Торонто

Слово в часі Благодарственної Св. Літургії в молитовниці на «Союзівці» до учасників З'їзду Абітурієнтів з приводу 45-их роковин матури в українській державній ґімназії в Перемишлі 1930 року.

«Сей день, що його створив Господь, радуймося і веселімся в нім». Ці слова літургійного тексту теперішнього Великоднього часу найкраще надаються, щоб себе взаємно привітати і вони виявляють наші внутрішні почуття та щасливі переживання. Це не тільки радісний день, але велике і рідкісне наше свято, що його «створив нам Господь». Тільки невеличкій групі нас, 14-особам із числа 118 абітурієнтів української державної ґімназії в Перемишлі з 1930 р., дозволило Боже Провидіння сьогодні святочно обходити своє 45-річчя, хоч не на рідних землях та близько своєї «Альме Матріс», однак на українській оселі, яка є немов в цій хвилині символом і клаптиком України, далеко за океаном.

Заки Христос вислав своїх апостолів у світ навчати людей та поширювати Боже царство на землі, Він їх покликав до себе на науку. Покликані стались учениками, а Христос був їхнім Учителем. Учні з увагою слухали слів свого Учителя, а при цьому пильно дивились на кожний Його рух і поведінку та гляділи на погідне обличчя, що виявляло на зовні незбагнену глибину вічних правд. Ученики деколи ставляли питання та просили вияснень у свого Учителя і такі відповіді одержували.

Так Христос навчав своїх учеників словом і прикладом, але деколи, як заходила потреба, звертав їм увагу та упоминав, тому і так говорив: «не тіштесь, що вам біси повинуються, але тіштеся, що ваші імена записані на небесах».

«Сі террестрія кум целестібус компараре ліцет»- (якщо земські справи можна порівнювати із небесними) - нас також Боже Провидіння покликало до нашої незабутньої школи — української ґімназії в Перемишлі, щоби ми там вчились, а відтак, щоб пішли у світ - між народ та щоб «плід принесли».

Прийшли ми тут з різних українських сіл, містечок та міст і вчились впродовж 8 років під проводом своїх незабутніх учителів-професорів, які навчали нас не тільки своїм словом, але і прикладом, тому ми дивились на їхні обличчя і звідси доповнювали собі все те , чого вони словом не сказали. Справді різних метод у навчанні уживали наші учителі, деколи може гострих і терпких, бо кожна людина має різний темперамент й являється немов своїм окремим «мікрокосмосом», а юні уми не завсіди приймають науку та корисні вказівки подавані лагідним словом. Все ж таки, всі вони мали одну і цю саму ідею навчати нас того, що буде потрібне у майбутньому для нашої особистої користи та для добра українського народу.

Тому наші професори з перемиської ґімназії такі нам дорогі і незабутні, бо вони були не тільки учителями, але і виховниками. Напевно нам у житті доводилось мати ще й інших професорів і це вже у вищих навчальних заведеннях та університетах, але ці перші залишають у нашій пам'яті

сильветки немов найвищих авторитетів, бо вони засівали на скрижалях наших душ золоті зерна Божих і наших рідних ідеалів. Їхнім бажанням було, щоб ми не занедбали цього засіву, але своєю дальшою працею вирощували засаджене ними зерно, щоб воно виросло і «плід принесло». Сьогодні, з приводу цього з'їзду, маємо нагоду застановитися, як поставлені нам завдання ми до цеї пори здійснювали.

Колись, як ми відходили вже з нашої школи та пращались з нею, декому з нас, може, і з жалем та із співчуттям здавалось, як можуть наші учителі ще дальше і дальше лишатись на цьому самому місці та завсіди при цій самій праці; як монотонно і тяжко це буде для них! Однак для деяких з нас, які пішли в їхні сліди, та стали педагогами, прийшло вияснення та зовсім інша та несподівана відповідь: кожного нового навчального року приходять нові учні, являються свіжі незаорані ниви людських юних душ і треба на них вирощувати нові парості, хоч вічних і незмінних духових вартостей, однак на інших полях та в інших часах та обставинах. Тому праця педагога не є монотонна, але різноманітна й цікава і тому нехай це буде виясненням і нашою потіхою у відношенні до наших професорів, яких ми залишили на своїх постах, пращаючись з ними в червні 1930 р.

З того часу минуло довгих 45 років, майже пів сторіччя. Невелике з нас число з'їхалось сьогодні на рідкісні наші святкування. Ми зійшлись на спільній зупинці, з якої дивимось на пройдений шлях, хвилину відпічнемо і рушимо в дальшу життєву путь.

В цій хвилині беремо участь в цій Благодарній Святій Літургії, яка нехай буде головною і найважнішою частиною нашого з'їзду. Подякуймо отже Господеві, що ми, за Божим Провидінням, живі та можемо сьогодні тут бути. Помолімся за спокій душ наших дорогих професорів, яких покликано здавати їхній життєвий іспит до приміщень найвищого небесного Учителя. Згадаймо в щирих молитвах і наших друзів, які закінчили свою земську мандрівку, може у виїмкових, важких а то і жахливих обставинах і ніхто, хіба буйний вітер жалісно шумить над забутим і нікому незнаним місцем їхнього земського спочинку і тільки небесні птиці там співають їм «Вічную Пам'ять».

Особливо молімось щиро за тих наших друзів, які живуть на закріпощених рідних землях, чи то в сповидній свободі, чи заковані у кайданах, заслані в безлюдні сибірські тайги, або запроторені до темних в'язничних льохів совєтської тюрми народів. Просім Господа і про своє здоров'я на наше майбутнє життя, в якому за Божою поміччю могли б свої особисті духові надбання не тільки зберегти, але ще їх збагатити у свою користь та для добра нашої Церкви й українського народу.

Між привітами на наш з'їзд були побажання щасливої і спокійної осені нашого майбутнього життя. Очевидно, осінь це вже передвісник зими, в якій завмирає органічне життя в природі. Бувають однак часто ще соняшні і теплі осені, в яких життя в природі продовжується в свойому попередньому виді, а господарі й хлібороби стараються придбати все щось нового на майбутній час. Тому і в нашій «життєвій осені» треба нам ще старатись здобувати нові духові вартості на наше майбутне, для себе та для української спільноти, бо на це ми були покликані до нашої школи, де і здобули науку і на це також Боже Провидіння нас зберегло, щоб ми жили та

Служба Божа в каплиці на Союзівці 25. У. 1975
Причащає о. декан Іван Сиротинський

З'ЇЗД АБІТУРІЄНТІВ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ ҐІМНАЗІЇ В ПЕРЕМИШЛІ З ПРИВОДУ 45-ИХ РОКОВИН МАТУРИ

1930-1975

СОЮЗІВКА — КЕРГОНКСОН, Н. Й.

24-25 травня 1975

Прізвище

Печатка, яку ми вживали при висилці обіжників і під час з'їзду носили на одягах.

ще добро творили.

Центром нашого життя нехай буде Церква, бо це містичний Христос — це лоза, а ми парості. Відомо, що кожна галузка, яка не є пов'язана органічно із своїм деревом, всихає і перестає жити. Вона не може принести ніякого плоду. Наше життя повинно бути нерозривно пов'язане з нашою церковною громадою, серед якої живемо. Там маємо свій дім Божий, свою парохіяльну церкву, через яку Господь подає нам у формі нашого рідного обряду Свої щедрі ласки в Св. Тайнах, церковних благословеннях і освяченнях та інших літургійних діях церковного року. Нам треба дорожити своїм рідним церковним обрядом, який є не тільки зовнішньою формою нашого богопочитання, але конечним змістом нашого східнього благочестя. Церква нехай буде джерелом з якого нам треба черпати «воду живу» на покріплення сил та школою, що дає напрямні та розв'язки на всі життєві проблеми. Добре буде пам'ятати і собі часто пригадувати слова нашого ісповідника і святця покійного Владики Василя Величковського, який в часі наук до священиків Торонтонської Епархії сказав: «Якщо б не наша Церква, вже нас не було б». Це все, що сказано, має значення не тільки для нас самих, але воно є важливе й у відношенні до наших дітей, до наших родин та довкілля, серед якого живемо.

Дуже важливою річчю є, коли дітям своїм даємо належне образування, через яке здобувають вони важливі пости в тутешньому суспільстві, з користю і для нашої української справи. Конечною річчю є, щоб наші діти одружувались у своїм суспільстві, та творили нові здорові клітини нашого національного організму, послаблюваного і нищеного всіми нашими ворогами. Тимчасом ні одно, ні друге не буде мати повного значення, якщо основою їх не будуть міцні духові вартості, черпані із джерела нашого християнства в рідному обряді.

Колись писав Папа Венедикт XV до Слуги Божого Митрополита Андрея: «Ваш прекрасний літургійний обряд допомагає у збереженні вашої окремішности, є немов «антідотум не моріяміні» (заборолом, щоб ви не загинули)... Кардинал Оттавіяні, будучи на нашій торжественній Св. Літургії 1 листопада 1974 року, в соборі Св. Софії в Римі сказав: «під час ваших літургійних відправ затрачується почуття часу».

Так отже нашим спільним завданням є плекати свій обряд, любити його та в ньому зберігати своє щире відношення до Господа. В нинішньому світі, отже і серед нашої спільноти, приймається та поширюється не тільки дух релігійної байдужости, але і цілковитого невірства, тому великим нашим завданням є творити протиставну цій отруї публичну опінію Божих засад та здорових чеснот християнської етики, починаючи від себе і своєї родини, бо «немо потест даре алііс, кві іпсе нон габет» — (ніхто не може передати іншим цього, чого сам не має).

Якщо приймаємо, що конечним фактором у житті людини є Церква, то цим чинником для нас є наша Церква з можливістю її повного діяння для своїх вірних, отже об'єднана та оформлена патріярхальною структурою. Якщо ні, тоді окремі наші митрополії та епархії, не об'єднані в одну органічно споєну церковну цілість, будуть і дальше тільки острівцями серед широкого моря, вони постійно зближатисьмуть до чужих континентів і споєні з ними, затратять свою окремішність. Так ми перестанемо бути собою. Треба нам жити цією великою ідеєю, помагаючи в її здійснюванні

під проводом геройського Ісповідника Віри, Первоєрарха Української Церкви, Блаженнішого Патріярха Йосифа.

Під таким враженнями відбуваймо наші святкування, оживім ідеали, що ми їх винесли із нашої перемиської ґімназії, скріплені на дусі ідім дальше дорогою свого життя з надією до наступної зустрічі, через 5 років — з нагоди нашого Золотого 50-річчя.

Так нам Боже поможи!

Петро Ямняк

САЛЮТ ПРОФЕСОРАМ

У перших днях грудня 1973 р. на сторінках «Свободи» Управа Землятства «Перемищина», помістила клепсидру, сповіщающи, що ще 1 грудня 1972 р. помер у Львові на 88-му році життя проф. Платон Горницький (латина,грека, пропедевтика в 8 клясі); 6 листопада в Чікаґо помер інж. Антін Артимович на 80-му році життя, а 8 листопада у Фельберґ, Голляндія, помер директор Степан Бобеляк. Всі вони жителі княжого города Перемишля.

Смерть дир. С. Бобеляка навіяла на душу сумні спомини, які перекликуються з минулим, може, не так світлими, беручи до уваги поверсальську шовіністичну Польщу, яка у своєму брутальному засліпленні нищила всі прояви нашого культурного, національного життя, а вже середні школи стояли їй, як скалка в оці на перешкоді, — але такими дорогими кожному учневі Перемиської ґімназії. Ходили ми до ґімназії, на входовій брамі якої пишався великий золотими літерами напис: *УЧІТЕСЯ БРАТИ МОЇ!* Той напис до чогось зобов'язував і учні цієї ґімназії вчилися, добру навчалися, з надією корисної праці для свого поневоленого народу.

Які ж тяжкі думи каменем лягають на серце, коли подумати, що всі задуми, мрії розвіялись, як пилина по полі. Навіть найбільший фантаст не міг був видумати у своїй уяві того всього, що спіткало і нас учнів і наших незабутніх професорів, розкинувши нас по всіх континентах світу. Та, — те, що сталося перейшло людську уяву.

Ще в 1942 р. помер у Львові наш проф. поет Василь Пачовський. Вже по дорозі у великому «Ісході» на Захід, в 1944 р., в Познані помер проф. Павло Волянський. Вчив української мови, літератури, починаючи десь від 4 кляси; вчив співу й був дир. ґімназійного хору. Казали, що писав вірші. Потужнє «Хрістос Анесте» (Христос Воскрес), ще й досі глибоко зворушує тих, які слухали його в ґімназійній церковці. В цьому пропам'ятному 1944 р., на Словаччині згинув з рук партизанів проф. д-р Є. Грицак. Кажуть, що згинув через свою необережність, — носив із собою фото сина Павла в мундурі дивізійника. Вчив української літератури, латини, греки, а в 8 клясі пропедевтики. Великого формату вчений: українознавець, журналіст, розмовляв клясичними мовами, крім того французькою, німецькою, російською та може ще іншими. Залишив деякі праці з часу побуту під большевиками. Крім того залишив нам, опрацювавши на спілку з проф. д-ром К. Кисілевським «Українсько-польський та Польсько-український словник». Далеко в Австралії помер проф. Б. Шехович (математика) і проф. Мирон Федусевич (українська мова в І-ій Академічній

гімназії у Львові), в Англії проф. Р. Дубляниця (німецька мова, управитель гімназії по професорах: С. Бобелякові, М. Федевичеві), в Аргентині проф. Вол. Грех (українська мова), тут на американській землі в Бруклині (Н. Й.) проф. Є. Форостина, десь тому пару років помер, прибувши з Польщі проф. І. Заяць (історія; десь у 1926 р. перенесено його до польської гімназії), та проф. Богдан Загайкевич (польська література). Похований у Бавнд Бруку на Українському Православному цвинтарі — Пантеоні, на якому вічним сном спочили визначні постаті нашого церковного, наукового, політичного, мистецького та військового світу. Покійний залишив нам «Західний бастіон України», як його головний редатор, солідно опрацьований альманах.

Чи не в 1941 р. заразившись від полонених із большевицької армії, помер проф. М. Демчук (математика, фізика), а тому, може, з десять літ у рідному селі Чернява Мостиського повіту, проживши біля 90 років життя, помер проф. М. Пащак (математика, географія), передаючи перед смертю поздоровлення своїм учням розсіяним по світу.

Як живі перед очима виринають картини. 1922 рік. Перед вами добряга, батько, опікун учнівської молоді, палкий патріот, незабутній дир. Роман Гамчикевич. Ось поволі йде потужньої будови із борідкою, суворий дир. М. Грицак, автор підручників - математики та геометрії. Боялися його не тільки учні, але й професори. Ставив до всіх високі вимоги. Походжає по гімн. подвір'ю тендітної будови, симпатичний з борідкою письменник Денис Лукіянович. «За Кадильню» — його повість, картина нужденного галицького села. По його відході на візитатора середніх шкіл, приходить, вічно поспішаючи — управитель гімназії Степан Бобеляк, він же предсідник при матурі в 1930 році.

Здається, наша гімназія ще ніколи у своїй історії не мала стільки абітурієнтів, як того незабутнього року. 118 абітурієнтів засіло до матури. Не знаю, чи будь-яка друга гімназія мала стільки учнів, що перемиська. В 1922/23 р. вписалося 1,391 учнів з різних повітів. З того 276 приватистів. В наслідок шовіністичної політики поляків, вступ з деяких повітів до перемиської гімназії був заборонений, а все ж таки в 1930 р. до матури стануло ще 118 абітурієнтів.

Пам'ятаю ті перші роки, коли то відділів I чи II кляс було по 4 і в кожній клясі по 50 учнів. Не всі могли сидіти в лавках, прийшлося деяким стояти. Так то український нарід по програній визвольній боротьбі, зрозумів значення науки й масово післав своїх дітей до середніх шкіл, що сильно налякало польського окупанта.

Згадавши проф. М. Демчука, ще й сьогодні чути його гострий голос, не зважаючи на здібність учня, якщо помилився: «Марш на місце»! А, Боже Ти мій, як же він був справедливий для учня. Щось більше. Коли учень здавав у нього при матурі математику чи фізику, мусить признати, що не він, а за нього проф. Демчук здавав матуру. Тут, у асоціяції, виринає постать проф. Теодора Гози, сот. УГА; вчив латини, греки, української мови, — дуже гострої людини, якої боялися не тільки учні, кажуть, що й професори. Не терпів учня, який не вчився, і гостро такого лаяв: «Сідай»!, — як не хочеш учитися, не псуй штанів, бери вили і йди на панське поле гній метати»!.

Голосний був випадок, коли не допустив до «спалення» при матурі учня, сильного учня, який чогось налякався і не міг відповідати.Гоза скипів, сам став питати й учень здав матуру на дуже добре, під регіт екзамінаційної комісії. Звільнено його з ґімназії в 1929 р., вдарив учня, що не вивчив лекції. Помер на 52 р. ж., чи не в 1934 р. Мій незабутній 4-літній господар кляси.

Демчук, Гоза, Загайкевич (той останній з польської літератури на місяць перед усним іспитом давав тему, з чого буде питати) — які при матурі не «палили». Поважали й любили їх учні. Та не всі так поступали. Якась амбіція підказувала їм «палити» не тільки при матурі, але за якусь дурницю навіть у клясі, кривдячи не одного учня в той спосіб повторяти клясу в таких невідрадних польських обставинах. Пригадується такий прикрий випадок. Брат Григорія Піпського, що згинув під Крутами, з містечка Нижанкович, властиво, з присілка села Заболотці, — Ігнат Піпський, середньо сильний учень, в 5 клясі його спалили з української мови, хоч було відомо, що писав задачі з української мови на добре. Піпський прийнявши це до серця, як тяжкий удар, зневагу, до ґімназії більше не повернув. Стрічався я з ним, дуже терпів морально. Матеріяльні злидні не дозволили повторяти клясу. Так зламано життєву кар'єру людини.

Чудове надсянське підгірське сонце. Зеленіють розлогі каштани. На подвір'ю ґімн. в часі перерви сотні учнів. Несамовитий гамір! Професори тримають дижур. Як нині бачите, — повільно походжує, поважний проф. Є. Любович (руханка); з палицею і в руках прецлі, здорової, середньої будови, проф. д-р І. Мандюк (його брат д-р Семен пару літ тому помер на вилив крови в Ню-арку), гризе вічно чоколяду, улюбленець молоді, проф. д-р поет Василь Пачовський, якому докучаєте за його «Розсипані перли» різними запитами. Дотепно все відповідає. Гризе чоколяду, бо каже, що це добре діє на відсвіження пам'яті. Під пахвою ціла купа національної літератури, це проф. Б. Загайкевич. На Філії пригадуєте на дижурах проф. Осипа Лісікевича (геологія), обох Вахнянинів — Богдана та Клима, проф. М. Пащака та ренеґата, що знущався над молоддю, молодого проф. д-ра І. Кухту, що вчив польську літературу і діставши в 8-ій клясі каламарем від учня за його ординарне поступування, яке йшло в парі з хамством, — з ґімназії вилетів. На його місце прийшов шанований і люблений до польської мови проф. Мих. Проць. А, може б ще згадати старенького катехита о. Л. Несторовича, який за пів години вспівав висповідати кількох учнів. За ним «лобузаки » викрикують: «Пукавка»! Він поволі звертається в їхню сторону й каже: «А я не казав його мамі на конференції, що він дурний»! Його слова покривав регіт десятки учнів. Ще виринають постаті професорів: Осип Кліш (спів, українська мова), Осип Сас (латина і українська мови в нижчих клясах), замордований большевиками в м. Сокалі, куди його перенесено з перемиської ґімназії;Б. Вахнянин (природа), Клим Вахнянин (латина, грека), Теодор Ставничий (географія), М. Федевич (латина, може, ще й інші предмети?), Стефан Малиновський (німецька мова), Филимон Мелянко (латина, грека; палив при матурі), «спалений» абітурієнт, сильний учень Бєнько в 1928 р., застрелився на коридорі,вийшовши із матуральної кляси. Це ціла історія, коли пригадати його похорон, а хоронив правосл. священик. Проф. Дм. Ґреґолинський (українська мова), редактор

газети «Український Голос», що його продав нашим націоналістам. Ще виринають: проф. І. Ґонтарський, що забрив з нами аж до Штрасгофу, проф. Сологуб. Ст. Татух (рисунки), проф. д-р І. Околот (географія), помер у Львові.

Всі вони виринають у моїй пам'яті, а решта губиться в сутінках якогось туману. Про не одного можна б писати цілі сторінки. З перспективи 45-50 літ, можна сказати, що наші професори, по-батьківському дивилися на нас, як таких,що мають продовжати ними зачате діло, і відповідно нас навчали. — Треба ще згадати наших професорів, які тут на американському ґрунті відробляють свою 90-ку, а то: Тадей Росткович (математика, фізика) та Теодор Ставничий (географія). У між часі помер у Мінхені о. проф. Петро Голинський та проф. Михайло Проць.

Не місце розписуватись про опіку над учнями деяких професорів. Та все ж таки дир. М. Грицака треба згадати, який на руки проф. О. Лісікевича пренумерував для учнів «Діло»; або згадати проф. Б. Загайкевича, який ширив між учнями різного роду літературу, заохочуючи до її читання, як «Науково-Літературний Вісник», твори Вячеслава Липинського та інші, що їх годі нині пригадати. Проф. д-р Є. Грицак завідуючи ґімназійною бібліотекою, підбирав для учнів відповідну літературу, а не раз у клясі потрапив перепитувати учня про зміст книжки, щоб переконатися чи він її прочитав. До тих учнів, що багато читали, прив'язувався до них і заохочував до дальшої праці над собою.

Це незаписана сторінка з нашої історії. Всі ви, дорогі професори, виринаєте з тих давніх часів з-перед 50-40 років, — виринаєте, як поводарі нашого життя. Ви, що так тремтіли за свою учнівську молодь, ви у своїх думах гадали виховати на добрих патріотів своєї поневоленої, але нескореної Батьківщини. Ви гадали, що передасьте їм заповіт — завершити розпочате вами діло — здобути волю рідному народові, визволивши його з неволі його поневолювачів. На патріотів ви виховали, ви не помилились! Багато з ваших учнів відограло визначну ролю в Другій світовій війні, але, як вам, так і їм доля не усміхнулась. Визволити Батьківщини не змогли. Вона попала в тотальну неволю, якої ще у своїй історії не переживала.

Знову замкнулася одна сторінка нашої історії і відійшла, як і все відходить — одне в забуття, друге на вічну пам'ять в історії свого народу.

Поки нашого туземного життя, дорогі наші професори, будете стояти перед нашою уявою і пригадувати незабутні дні, — дні нашої молодости, наших буйних мрій, задумів, поривів, а заразом і провал їх у нашому житті, який тяжким тягарем ліг на життя нашого покоління.

Клонимо голови перед вашими тінями відходу із цього світу на всіх континентах світу, і морально страждаємо, що ви не спочили на рідній землі, яку так любили, її із зброєю в руках боронили, а незавидна лукава доля казала вам розбритись по широкому світу й там зложити свої кості, і звідтам мріяти, молити Бога за волю України!

І тільки не раз у снах приходите, щоб нагадати нам, ваші дороговкази, щоб з посвятою працювати для рідної справи, щоб приспішити Великий День Волі для Рідного Народу!

XXII

(Передрук з «Вільного Світу», — лютий 1974)

ПРОТОКОЛ З'ЇЗДУ

З'їзд абітурієнтів української державної гімназії в Перемишлі, що відбувся у 45-ті роковини їхньої матури (1930-1975) на оселі Українського Народнього Союзу «Союзівка» в суботу і неділю 24 і 25 травня 1975 року, складався з двох сесій. З'зд відкрив ред. Петро Ямняк, а керувала з'здом вибрана, на пропозицію Андрія Бука, президія у складі: Д-р Мирослав Прокоп — голова, д-р Пантелеймон Грицеляк — заступник голови, інж. Василь Яріш — секретар, мґр. Іван Скочиляс — заступник секретаря.

Слідувало відчитання прізвищ абітурієнтів, які у травні і червні 1930 року здавали матуру. Список надіслав проф. Казимир Ліц і він включав 113 прізвищ, хоч насправді абітурієнтів було тоді 118. Напр. не названо у списку Якова Маковецького і Євгена Качмара. У самому з'їзді участь брали 14 к. абітурієнтів із трьох відділів тодішньої восьмої кляси, а саме із відділу А: Андрій Бук, (Пассейк, ЗСА), Пантейлемон Грицеляк (Чікаґо, ЗСА), Петро Ґула (Чікаґо), Володимир Качор (Едмонтон, Канада), Михайло Ольшанський (Чікаґо), о. Іван Сиротинський (Торонто, Канада), Михало Хитра (Елизабет, ЗСА), Петро Ямняк (Кліфтон, ЗСА); з відділу Б: Клим Лазурко (Саскачеван, Канада), Мирослав Прокоп (Нью-Йорк, ЗСА), Роман Тимчук (Нью-Йорк), Василь Яріш (Монтреаль, Канада); з відділу Ц: Роман Рейнарович (Нью-Йорк), Іван Скочиляс (Філядельфія, ЗСА).

Не були присутні на з'їзді такі к. абітурієнти, які живуть на американському континенті, або в західній Европі: з відділу А: о. Іван Кобат (Пенсильвенія), о. Михайло Курило (Каліфорнія), Олександер Наклович (Каліфорнія), Юліян Наклович (Відень, Австрія); з відділу Б: о. Дмитро Блажейовський (Рим), Маріян Дуб (Клівленд), Андрій Кішка (Канада), Дмитро Кубрак (Едмонтон); з відділу Ц: Євген Карп'як (Мінесота), Іван Козій (Чікаґо), Рудольф Коченаш (Торонто), Степан Кравс (Сиракюзи), Яків Маковецький (Мінхен), Михайло Мушинський (Дітройт), Роман Левицький (Дітройт).

Наступною точкою програми з'їзду була доповідь М. Прокопа на тему «До генези нашого покоління», після чого слідував ширший обмін думками, що їх висловлювали учасники з'їзду. Вони зокрема підкреслювали ролю професорів ґімназії у вирощуванню молоді, у різбленню їхніх характерів та у їх національному вихованню. У зв'язку із запитом, що його поставив доповідачеві присутній на з'їзді гість Євген Стахів про те, чому у 1930 році на спільні матуральні табля не допущено кількох абітурієнтів, доповідач та інші учасники з'їзду вияснили, що сталось це в результаті інтервенції із зовні,

---

Протокол з'їзду абітурієнтів, що його зладив інж. Василь Яріш, друкуємо у скороченні, поскільки основні інформації про з'їзд включені у передмові до другого видання цієї книги, а також у доповіді та інших виступах на зїзді, що тут друкуються окремо.

точніше декого із місцевих керівників організаційної мережі ОУН. Згодом виявилось, що люди, які давали такі доручення, діяли самовільно, покористуючись одним із членів ґімназійного юнацтва ОУН. В результаті того на табля не допущено декількох абітурієнтів, що їх обвинувачувано у москвофільстві, а також жидів. Доповідач, а також інші учасники з'їзду розцінили таку тодішню постанову наскрізь неґативно. Москвофілів серед абітурієнтів по суті не було, а опінія така була радше відгуком колишньої боротьби між українським самостійницьким і москвофільським табором в Галичині в періоді перед Першою світовою війною. В 1920 -их роках вже москвофільства не було, а поготів не було його серед учнів перемиської ґімназії. Тому дискримінувати декого з тодішніх наших товаришів було крайнє неоправдано, несправедливо і негуманно. Це саме треба сказати про становище у відношенні до тодішніх абітурієнтів жидівської національности. Хоч вони мали до вибору вчитись у польських школах, вони, чи їхні батьки вибрали українську ґімназію. Цим вони доказали свою льояльність у відношенні до українського народу, бажання здобути освіту українською мовою, пізнати українську культуру. Тому дискримінація у відношенні до них була не менш жалюгідна. Та й взагалі всяка дискримінація чи то за інші погляди, чи з національних причин — це зло.

Висловлені на з'їзді опінії у цьому питанні були частинною принаймні нагородою покривдженим, яку їм дали їхні товариші після довгих 45 років.

У дальшій програмі першої сесії з'їзду П. Ямняк відчитав статтю п. н. «Салют професорам», що її він надрукував раніше в українській пресі. Після того слідувало відтворення окремих годин навчання в ґімназії, з участю І. Скочиляса, Р. Рейнаровича, П. Ямняка і Р. Тимчука. У цьому пляні Р. Тимчук відчитав також окремі фраґменти навчання, що їх надіслав йому проф. К. Ліц.

Вечором першого дня з'їзду відбувся бенкет, з участю к. абітурієнтів та їхніх родин. Бенкетом проводив І. Скочиляс, а присутні ділилися споминами із днів їхньої молодости. Відчитано також привіти від Патріярха УКЦ Йосифа, від о. протопресвітера Т. Форостія, від професорів Т. Ростковича і Т. Ставничого, від Христини Хитри-Кіналь. В імені голови Земляцтва «Перемищина» ред. Василя Качмара вітав з'їзд М. Хитра, а від товариства «Ярославщина» склав привіт проф. Р. Чубатий.

В неділю з'їзд почався Богослужбою, що її відслужив о. декан Іван Сиротинський, під час якої він виголосив присвячену з'їздові проповідь.

Наради того дня були присвячені в основному справі довідника п. н. «Звідомлення виділу кружка родичів при державній ґімназії з українською мовою навчання в Перемишлі за шк. рік 1935-36 з альманахом п. н. *«З юних днів днів весни»*. Одноголосно вирішено цей довідник перевидати, доручивши це завдання Ініціятивному Комітетові.

На з'їзді висловлено побажання зорганізувати наступну зустріч у 50-річчя матури. Запропоновано також порозумітись з управою Земляцтва «Перемищина» у справі спільного з'їзду абітурієнтів мужеських і жіночих середніх шкіл Перемишля усіх річників для того, щоб відзначити 80-ті роковини утворення української мужеської ґімназії в Перемишлі.

ЗВІДОМЛЕННЯ

ВИДІЛУ „КРУЖКА РОДИЧІВ“

ПРИ

ДЕРЖАВНІЙ ҐІМНАЗІЇ

З УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ НАВЧАННЯ

В ПЕРЕМИШЛІ

ЗА ШКІЛЬНИЙ РІК 1935–36.

З

АЛЬМАНАХОМ

П. Н.

„З ЮНИХ ДНІВ, ДНІВ ВЕСНИ“

З НАГОДИ 40-ЛІТТЯ ПЕРШОЇ МАТУРИ.

ПЕРЕМИШЛЬ, 1936.

НАШЕ ЗВІДОМЛЕННЯ.

Наше Тов-о »Кружок Родичів« є статутовим товариством; існує воно вже 4 роки — від вересня 1932. р. Які були його початки і що було перед його оснуванням, подав меценас Др Микола Рибак у статті, поміщеній у »Звідомленні »Кружка Родичів« у минулім році за шк. рік 1934/35.[1]). З неї також видно, як укладалися відносини і співпраця між »Кружком Р.« а Дирекцією ґімназії, або між школою а домом. А як було в тій ділянці праці взагалі в нашій перемиській ґімназії від початків її існування аж до оснування нашого »Кружка Родичів«, поучив нас ВП. Пан Директор заведення Степан Шах у своїй історичній розвідці, поміщеній також у минулорічнім »Звідомленні Кр. Р.«[2]).

Тому »Кружок Родичів« має не лише за собою вже свою практику, а перед собою чужі гарні приміри до наслідування, але й власну вироблену традицію з історичною вже вартістю. І саме у своїй праці спирався Виділ »Кружка Родичів« на цих трьох чинниках з застосуванням і своєї практики і чужих взорів і власної традиції до теперішньої дійсности, до потреб нашої школи і наших власних дітей. В нашій праці руководилися ми виключно добром наших синів, що ходять до цеї ґімназії, але не таким добром, щоби лише нашим дітям було в школі добре, а таким, щоби і школі було з нашими дітьми та й з нами, родичами, добре.

І сьогорічна цілорічна праця Виділу »Кружка Родичів« ішла в цім напрямі пляномірно, послідовно й гармонійно. А з яким успіхом, говорять про це докладніше звіти: секретарський, акції доживлювання молоді, касовий, вакаційної кольонії та дентистичної порадні. Загально кажучи, Виділ »Кружка Родичів«, який репрезентував перед шкільною Владою, в тіснішому розумінні перед Дирекцією ґімназії, загал усіх родичів, що посилають дітей до перемиської української ґімназії, старався по своїм силам співпрацювати так з Дирекцією ґімназії, щоби відношення дому до школи, а школи до дому було у педаґоґічному розумінні — серед наших відносин — як найправильніше.

---

[1]) Др Микола Рибак: »Кілька слів про »Кружок Родичів« при українській державній ґімназії в Перемишлі«. — »Звідомлення« за 1934/35. р., стор. 19-25.

[2]) Степан Шах: »Погляд на розвій допомогової акції для біднішої молоді в українській державній ґімназії в Перемишлі — від її початків до оснування »Кружка Родичів« у 1932. р.«. — »Звідомлення« за 1934/35. р., стор. 1—18.

А щоби праці своїй надати тривалішого значіння, щоби здати публично звіт із своєї праці та з рахунків і щоби дати доказ, як громадянство цінить свою державну ґімназію і як співпрацює з Дирекцією нашої перемиської ґімназії та її Учительським Збором над вихованням нашого молодого покоління, рішив Виділ »Кружка Родичів« у минулому році видавати свої щорічні »Звідомлення«[1]). І в минулім році таке »Звідомлення« вийшло, формату 8⁰, сторін 76, у твердій окладинці, навіть ілюстроване і в дуже культурнім виді — завдяки надзвичайно старанній праці Управи Друкарні Наукового Товариства ім. Т. Шевченка у Львові, де »Звідомлення« друкувалося. — Всі учні заведення дістали його з початком шк. року ґратісово, а прочі примірники розійшлися так між громадянством, між бувшими учнями заведення, що кошти друку вернулися.

В цім справоздавчім році рішив Виділ видати не лише річне »Звідомлення«, але й додати до нього ще »Альманах« — з нагоди ювилею 40-ліття першої матури в тут. заведенні — згідно з оголошеною у минулорічному »Звідомленні« »відозвою«. А що в »Альманасі« цім є поіменний спис усіх абітурієнтів, що за 40 літ здали матуру в перемиській ґімназії, рішив Виділ видрукувати сьогорічне »Звідомлення« у більшій скількості й розіслати його до всіх б. абітурієнтів заведення, оскільки знані є їх адреси. Виділ вірить, що робить добре діло, та й переконаний є, що й матеріяльно не стратить.

ЗА ВИДІЛ »КРУЖКА РОДИЧІВ«:

Володимир Подлуський,
голова Тов-а.

---

[1]) Про історичну вартість друкованих шкільних звідомлень гляди статтю директора Ст. Шаха: »Річні ґімназійні »звіти« та їх історична й виховна вартість«. (»Звіт Дирекції Ґімназії« за 1933/34. рік).

ЗВІДОМЛЕННЯ ВИДІЛУ »КРУЖКА РОДИЧІВ«
за шкіл. рік 1935/36.

»Кружок Родичів« при Державній Ґімназії з українською мовою навчання в Перемишлі існує від 1932. р. як статутове товариство, затверджене Воєвідським Урядом у Львові рескриптом з дня 4. VIII. 1932. ч. 5. П. 62/269/32., відимов. перемиським Староством ч. Б.П. 692. з дня 9. XI. 1932. р.

Членами »Кружка Родичів« є всі родичі й опікуни молоді, що вчиться в тут. ґімназії. Члени є обовязані платити по 25 ґр. місячної вкладки.

Загальні Збори членів »Кружка Родичів« у звітовому році відбулися дня 29. вересня 1935. р. в будинку ґімназії, на котрих вибрано такий новий Виділ: Голова — суддя окружного суду Володимир Подлуський, заступниця голови — емерит. учителька дир. Марія Зубреєва, секретарка — Стефанія Федевичева — учителька жін. ґімназії, скарбник — проф. Павло Волянський, о. проф. Юліян Мягкий, адвокат Др Микола Рибак, суд. урядовець Григорій Колцьо — як виділові.

Заступниками виділових були: Юлія Бандровичева, жена ем. зал. функц. і Пантелеймон Булавський, ем. скарб. урядовець. У склад Контрольної Комісії входили: о. декан Петро Войтович, парох Негрибки, проф. Волод. Ґрех і ем. комісар Скарбу Іван Білянський.

Крім членів з вибору входили до Виділу з уряду Директор заведення, зглядно іменований ним заступник проф. Стефан Малиновський, та делеґат Педаґоґічної Ради о. проф. Петро Голинський.

Завданням »Кружка Родичів« є співпраця з Дирекцією ґімназії та Педаґоґічною Радою Учит. Збору в справі несення моральної й матеріяльної помочі для молоді цього заведення.

Виділ відбув у звітовому році 17 звичайних засідань і двоє ширших сходин. На засіданні Виділу з дня 20. травня ц. р. рішено видати друком »Звідомлення« за шк. рік 1935/36. і то в більшому обємі та накладі, бо до звіту рішено додати »Альманах« з нагоди 40-ліття першої матури. Виділ »Кружка Родичів« у міру потреби скликував сходини своїх членів, на яких голова »Кр. Р.« В. Подлуський промовляв до зібраних і звертав увагу на поведення й пильність учнів у школі й поза нею. У конкретних випадках звертав, за згодою Дирекції, увагу молоді безпосередньо.

Наше заведення має богато замісцевих — доїзджаючих учнів; тому Дирекція зарядила педаґоґічні дижури на двірці. Дижури ці відбувають уже третій рік члени Учительського Збору. Протягом цього шк. року, як і попереднього, також члени »Кр. Р.« брали на себе цей обовязок. Крім цього делеґовані члени »Кр. Р.« повнили нагляд над доїзджаючими учнями таки в поїздах, розїзджаючись у трьох напрямках — у напрямі Ярослава, Львова й Хирова, з чого опісля складали звідомлення Дирекції ґімназії. І ствердити належить, що в біжучому році не було причин до зажалень на поведення учнів нашого заведення.

Діяльність Виділу »Кр. Р.« була ріжнобічна, але достосована до статуту Тов-а і до життя та потреб школи. Тому перейдемо діяльність »Кр. Р.« у хронольоґічнім порядку на тлі шкільного життя:

В осени дня 22. вересня влаштував »Кружок Род.« на ґімн. грищі шкільний фестин, а вечером тогож дня танкову забаву для молоді, на яку Дирекція ґімназії запросила молодь жіночої ґімназії »Українського Дівочого Інституту« в Перемишлі. »Комітет Матерей«, згуртованих при »Кр. Р.«, занявся збіркою фантів, датків до буфету і прочими приготуваннями, звязаними з забавою. Дохід із цього фестину призначено на акцію доживи вбогої молоді в тут. заведенні.

Доживлювання учнів розпочато відразу з початком шк. року, а занявся цим окремо створений »Комітет Матерей«.

Дня 13. жовтня відбулася дводнева прогулька 115 учнів до Львова, до театру й на виставу Мистецтва в Національному Музеї з нагоди 30-ліття існування Нац. Музею. Проводив прогулькою сам Директор заведення і проф. Загайкевич, а з рамени »Кружка Родичів« їздив з прогулькою і поміччю проф. Ґрех. »Кружок Р.« поміг також фінансово деяким учням на цю прогульку.

Тогож дня »Кружок Родичів« узяв участь при отворенні »Садівничо-Огородничої Вистави«, влаштованої філією »Сільського Господаря« в Перемишлі в »Нар. Домі«. Опісля учні під проводом Пп. професорів звиділи її, виявляючи своє велике зацікавлення сільсько-господарською продукцією перемиського повіту.

Щоби дати учням нашого заведення нагоду науки товариського життя й оглади, зорґанізував Виділ »Кружка« від дня 23. жовтня 1935. р. 6.-тижневий курс танців у шкільнім будинку. Підчас усіх лекцій розділили виділові між собою нагляд — побіч визначених Дирекцією педаґоґічних дижурів для членів Учит. Збору. Орґанізацією цього курсу занявся з рамени Виділу проф. П. Волянський.

Дня 27. жовтня молодь нашого заведення взяла участь в обході торжества »Поклін Христу Цареві«, яке відбулося в церкві О.О. Василіян, при чому від год. 16—17-ої брали учні враз з делеґацію Виділу »Кр. Р.« участь в адорації Найсвятіших Тайн. Підчас цілого торжества співав ґімназійний хор, а члени »Марійської Дружини« учнів сповняли функції асисти. Тепла згадка про це

»Свято ощадности« дня 31. X. 1935.

Куратор ґімназійної »Каси Ощадности« проф. С. Малиновський промовляє до учнів у чит. салі на тему: »Щадіть!«

свято була в час. »Нова Зоря«, де піднесено виступ нашого ґімн. хору.

Останній день жовтня присвячений у цілій Державі пропаґанді плекання ощадности. Родичі не забули про цей важний виховний чинник і ввесь рік заохочували своїх дітей до складання ощадностей у ґімназійнім »Кружку Ощадности«, який гарно розвивається під вмілим проводом проф. Ст. Малиновського, чого доказом є дрібненькі вклади ощадностеві на книжечках П. К. О. = 617 зл., а в інших банкових інституціях коло 1000 зл. »Кружок Ощадности« в нашій ґімназії є опертий від 1. І. 1936. р. на статутах П. К. О. Дня. 31. Х. відбулося в ґімназії навіть окреме »свято ощадности« з пропаґандою кличів, що »ощадність гартує волю, сталить характер людини«.

Дня 3. листопада брала делеґація »Кружка Родичів« участь у торжественнім посвяченні вселюдної школи ім. св. о. Николая на Засянні, котру ведуть С. С. Служебниці, а голова »Кр. Р.« В. Подлуський зложив в імени Виділу »Кружка Р.« привіт і побажання для нової освітної станиці, яка є з вселюдною школою ім. М. Шашкевича неначе підбудовою тут. ґімназії.

Дня 25. листопада припадає свято Патрона ґімназії св. свщмч. Йосафата. Кожного року, від 1933. р. почавши, молодь нашого заведення святкує цей день урочисто. Сьогорічне свято Патрона поділено на два торжества. Рано Служба Божа і поранок для шк. молоді, вечером концерт для родичів і запрошених гостей. Вечірнє свято звеличав своєю присутністю Преосв. Владика Кир Григорій Лакота з численним духовенством і світське громадянство. Програма академії складалася з вокальної части, реферату й деклямацій, а закінченням була інсценізація п. з. »Поворот св. Йосафата« (із чужини — з Відня), виведена учнем VIII. кл. Теодозієм Крупою. До інсценізації вималювали Р. Макар, уч. VIII. кл., і Мир. Гурко, уч. VII. кл., велику панораму міста Перемишля, а пані з »Кружка Родичів« виконали костюми квітів з матерії для 12 »квіток« і 2 ангелів. Свято це випало дуже гарно, чого доказом корисні рецензії в тижневику »Укр. Бескид« і гарна та основна рецензія в »Ділі«. Дохід з академії обернено на шк. оплати.

В навечеря Імянин Преосвященого Кир Йосафата, Епископа-Ординарія перемиської епархії, зложили делеґати »Кр. Р.« враз з Дирекцією, делеґатами Учительського Збору й учнів, разом з делеґаціями інших шкіл, сердечні побажання Їх Преосвященству, який дуже щиро відноситься до молоді нашого заведення та приходить на її шк. імпрези.

В день св. Николая »Кружок Родичів«, як кожного року, роздав бідним учням дарунки у виді теплої одежі, а голова »Кружка« В. Подлуський виголосив до молоді, в присутности Директора й Учительського Збору, відповідну промову на тему, що лише чемні, добрі й пильні учні заслуговують на нагороди. Так є в школі і так буде в житті.

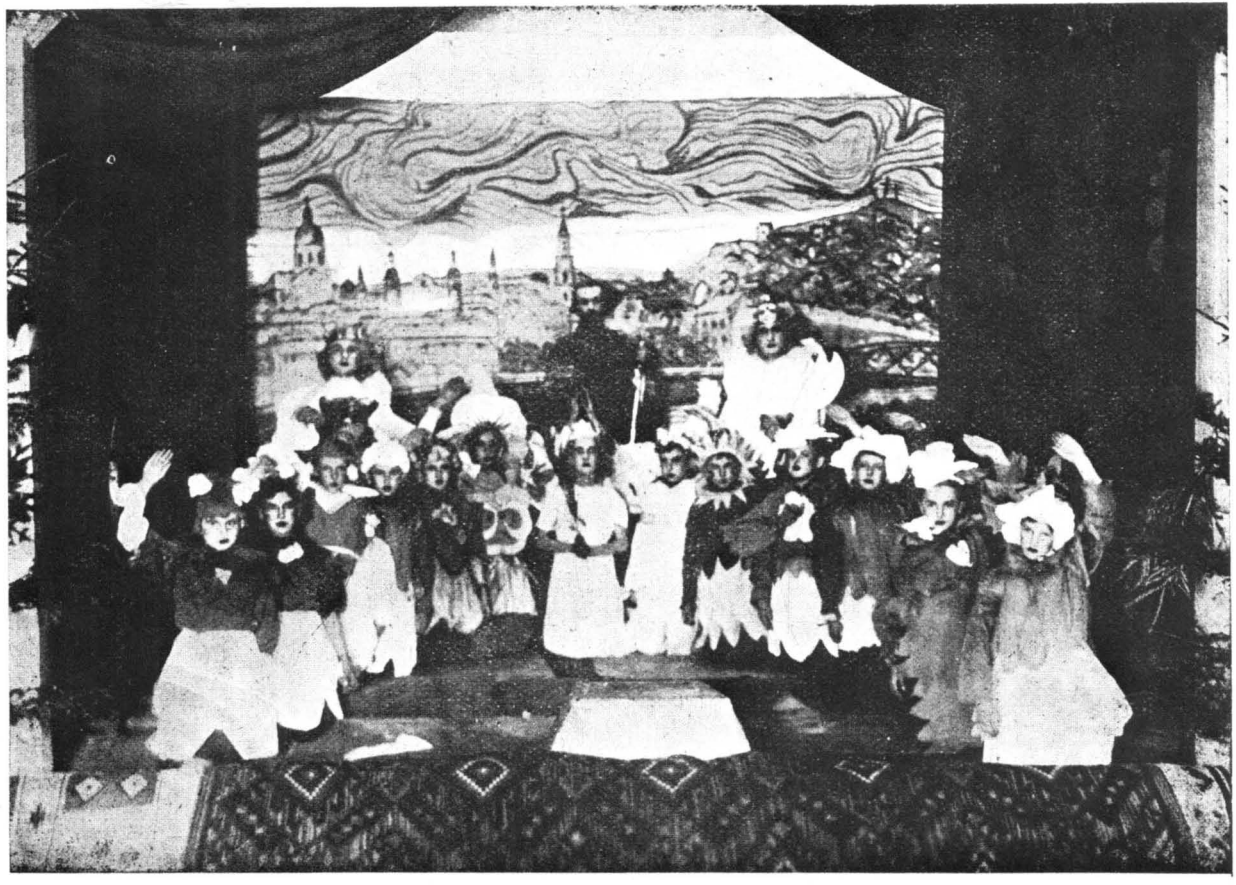

Свято шкільного Патрона св. свщм. Йосафата 25. XI. 1935.

Сценічний образок »Поворот св. Йосафата« у виконанні учнів під режісерією уч. кл. VIII. Крупи Т. Костюми роботи »Комітету Матерей«, панорама Перемишля кисти учнів кл. VIII. Макара Р. і кл. VII. Гурка М.

Кожного року перед роздачею піврічних свідоцтв 20. XII. обходить »Кр. Р.« враз із цілою школою врочисто іменини П. Директора Ст. Шаха. Численно зібрані родичі, Учительський Збір і шкільна молодь вшановують його працю гарним концертом і побажаннями як для свойого дбайливого виховника й оборонного опікуна. Цього шк. р. »Кр. Р.« враз із Учительським Збором вручив свойому Директорові Його портрет з відповідною присвятою »на милу згадку«, а іменем »Кружка Р.« виголосила промову містоголова п. М. Зубреєва. Пан Директор, відповідаючи на зложені

Дружина кружка »Пол. Червоного Хреста«
по іспиті під проводом голови »П. Ч. Хр.« полк. д-ра Моссінґа і повіт. лікаря д-ра Арматиса.

побажання, виголосив до молоді і батьків своїм питоменним способом неначе програмову промову.

В днях від 13—24. січня перейшли учні нашого заведення санітарно-рятунковий курс, влаштований силами повітової управи »Польського Червоного Хреста«. Курс закінчився іспитом 46 учнів перед Іспитовою Комісією під проводом голови »П. Ч. Хр.« полковника Д-ра мед. Моссінґа і повітового лікаря Д-ра Арматиса з повним успіхом. Виділ »Польського Черв. Хреста«, поміщуючи спровоздання в »Тиґодніку Пшемискім«, похвально висказався про надзвичайну точність і пильність наших курсантів, а »Кр. Р.« допоміг опісля у вивінуванні »санітарних дружин« учнів у напрямі протиґазової оборони, купивши маску і протиіперитове вбрання до вправ.

Йорданське водосвяття на шкільнім грищі 18. I. 1936.

О. кат. П. Голинський святить воду в присутности Директора, Учит. Збору, »Кружка Род.« і молоді заведення.

У навечеря свята Йордану відбулося, уведене дир. Шахом від трьох літ, свячення води на ґімназійному грищі. Торжество незвичайно врочисте; уставлена молодь цілого заведення з Дирекцією, Учительським Збором і членами »Кружка Род.« виступила перед провізоричним престолом зі своїм шкільним, ще передвоєнним прапором, а підчас акту водосвяття співав ґімн. хор, при чому учні виказали велике знання церковних напівів, що на при-

Виконавці клясичного вечера у честь Квінта Горація Флякка
— з нагоди 2000-ліття уродин поета — з проф. С. Кузиком у середині; на сцені портрет Горація роботи учня Р. Макара.

сутніх родичів робило дуже симпатичне враження; а заслуга в цім невтомного о. Катехита.

В місяці лютім прислухувалися делеґати »Кр. Р.« музичній авдиції з »народньої музики«, яку влаштували учні нашого заведення. В цілі уможливлення в нашій ґімназії влаштовування музичних авдицій після нової програми Міністерства Освіти, яке вимагає від шкіл мистецьких муз. концертів, ухвалено на засіданні Виділу »Кружка Р.« купити концертовий фортепян для вжитку нашої молоді, що й зреалізовано в місяці травні 1936. р. Гарний фортепян з милим тоном не лиш прикрашує салю читальні учнів, але вже цього шк. р. в короткому часі служив для трьох музичних виступів у школі. Фортепян цей становить інвентарну власність нашого Т-ва.

Дня 14. лютня влаштували учні, згуртовані в »Фільольоґічнім Кружку«, поранок у честь римського поета Квінта Горація Флякка — у 2000-літню річницю уродин поета, а 1. березня влаштовано клясичний вечір у честь Горація для родичів наших учнів, запро-

Лещетарська прогулька учнів дня 15. II. 1936. до брилинецького ліса під проводом дир. С. Шаха (1), при співучасти шк. лікаря Д-ра М. Куника (2), обох учителів ґімнастики проф. Е. Бачинського (3) і проф. М. Романця (4) та проф. М. Кнобльоха (5).

шених учнів інших середніх шкіл, учительських зборів і гостей. Виділ »Кружка Родичів« виступив на цім вечері ґреміяльно. Сцену прикрашував портрет Кв. Горація Флякка роботи Ром. Макара, уч. VIII. кл., на основі старинної монети проєкту Оттона ван Веена. На цім концерті виголосив гарну промову в українській і латинській мові проф. Семен Кузик, а рецензії з цього першого й оди-

нокого в перемиських школах поклону Венузійському Поетові помістили всі три польські місцеві тижневики, а з львівських »Діло«.

Дня 15. лютня відбулася лещетарська прогулька учнів до брилинецького ліску під проводом Директора, лікаря Д-ра Куника й обох учителів тілесних вправ пп. проф. Е. Бачинського й М. Романця, а в днях від 21—23. лютня дальша лещетарська прогулька до Телешниці Сянної, п. Ліско, під проводом проф. Бачинського й при співучасти дир. С. Шаха. Підчас цеї прогульки кори-

Лещетарська прогулька учнів — членів »Сянової Чайки« — в Карпати до Телешниці Сянної від 21—23. II. 1936. під проводом дир. С. Шаха (1) і при співучасти проф. Е. Бачинського (2) і мґр. М. Яріша (3).

стала наша молодь з гостинности місцевого пароха Всечес. о. Йосифа Коленського, за що »Кр. Р.« на цьому місці складає йому і його гостинній Дружині щиро-сердечну подяку. З поворотом сердечно приймали в Устриках наших хлопців Вп. Панове дир. суд. канц. Вас. Мричко, нотар В. Телесницький і меценас Др. Гр. Винницький, за що »Кр. Р.« і їм рівнож дякує. На прохарчування прогульки »Кружок Родичів« зложив також свою грошеву підмогу.

Дня 16. лютня влаштував »Кр. Р.« для нашої шк. молоді танкову забаву, на котру запрошено Дирекцію, Батьківський Кружок, Учительський Збір і учениці жіночої ґімназії »Українського Інституту для дівчат«. Забава була старанно приготована, матері придбали дуже обильний і дешевий буфет, молодь гарно й примірно

бавилася під оком Директора ґімназії, членів Учит. Збору й численно зібраних родичів. Дохід із забави призначено на цілі доживи бідних учнів. Слідуючого тижня ходив »Кружок Род.« з учнями та професорами на подібну відплатну забаву до ґімн. »Дівочого Інституту«.

Дня 3. березня 1936. р. святкував Преосвященний Кир Йосафат своє 60-ліття. З тої нагоди »Кр. Род.« враз із Директором, Учительським Збором і шкіл. молоддю взяв участь у торжествен-

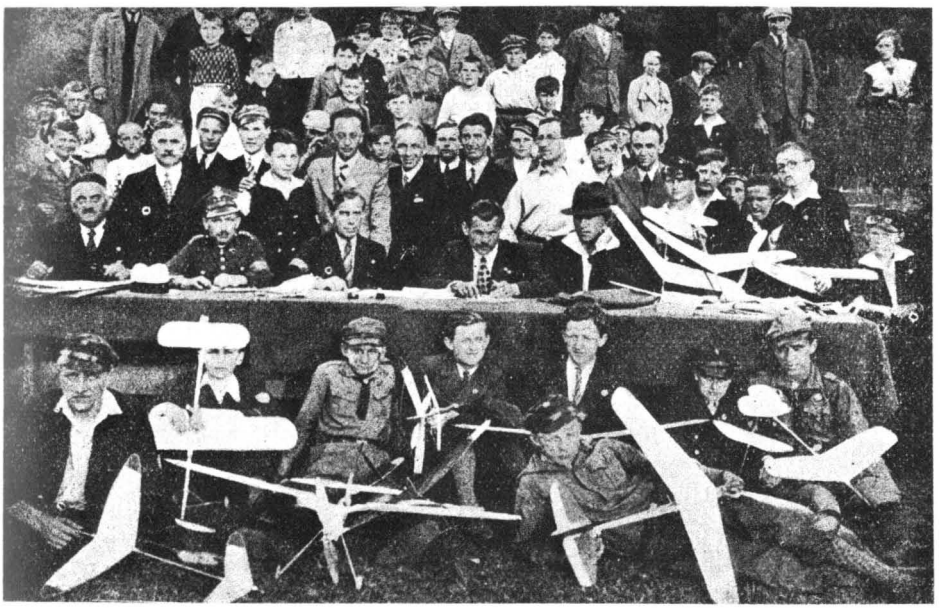

Конкурс моделів літаків учнів перемиських ґімназій,
що відбувся 24. V. 1936.; судейський стіл, а при нім учасники зі своїми моделями.

ній Службі Божій, відправленій Преосв. Кир Григорієм у катедральній церкві, після чого з делеґаціями всіх укр. шкіл Перемишля зложив »Кр. Род.« щирі побажання Достойному Ювилятові, при чому іменем усіх шкіл і »Кружків Родичів« промовляв Дир. Ст. Шах.

Слідуючого дня зложив Преосв. Владика на руки Директора подяку для всіх шкіл і всіх »Кр. Род.« за зложені побажання.

Дня 4. березня отворено в нашому заведенні »Курс моделярства літаків«, на котрий Повітовий Комітет L. O. P. P. при старостві в Перемишлі жертвував 50 зл. на закупно потрібних матеріялів, а »Кр. Род.« допоміг дальше тій акції. На курс ходило 17 учнів. При кінці шк. р., т. є дня 24. травня, відбулися на пралковецьких оболоннях змагання моделів літаків учнів усіх шкіл при

участи війська і військових достойників. У цих змаганнях взяло участь 7 учнів нашого заведення зі своїми моделями. Двох з них, а саме: Богдан Грицеляк, уч. І. кл., і Юліян Подлуський, уч. ІІІ. кл., здобули ІІ. і ІІІ. місце та другу й третю нагороду Пов. Комітету L. O. P. P., що треба уважати великим успіхом, як це й піднесла у звіті вся місцева польська преса. З рамени »Кр. Род.« запрошено до участи в президії конкурсу Голову Т-ва В. Подлуського.

Дня 21. березня взяла делеґація »Кр. Род.« участь у похоро-

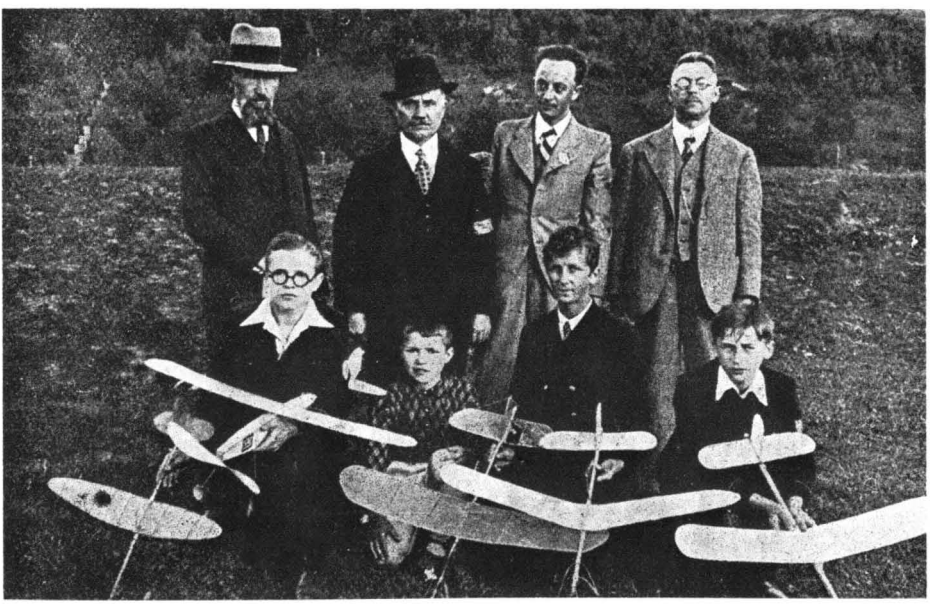

Конкурс моделів літаків.

Стоять від ліва: професори Т. Росткович, Т. Поліха, М. Кнобльох, провідник моделярської робітні, і голова »Кружка Род.« Вол. Подлуський; клячать учні (з ліва) Юл. Подлуський, уч. кл. ІІІ., що своїм літаком здобув ІІІ. нагороду, Юрко Подлуський з братом без літака, Вол. Горко, уч. кл. VI. і Богдан Грицеляк, що здобув другу, срібну, нагороду своїм літаком.

нах директорки держ. жіночої ґімназії й учит. семінарії бл. п. Евгенії Жмурко, а в листопаді бл. п. проф. Ст. Татуха, б. учителя заведення.

Дня 30. березня влаштувала наша молодь концерт у честь Т. Шевченка, рано для шк. молоді, а вечером для батьків і запрошених гостей.

Прекрасно виконана була ціла програма, та вінцем краси була сценічна інтерпретація Шевченкової поеми »Чернець« у двох відслонах: а) у Києві на Подолі, б) в монастирській келії, після режісерії дир. С. Шаха. До тих вистав учні Р. Макар і Мир. Гурко

вималювали дуже вдатні сценерії, то є »панораму Києва« і »монашу келію«. Дуже займаюче було закінчення проф. Д-ра Евгена Грицака, в якому бесідник згадав, що взагалі перший шкільний концерт у честь Т. Шевченка влаштувала ґімназійна молодь одинокої тоді державної ґімназії в Перемишлі. На концерт цей прибули оба Преосв. Владики Кир Йосафат і Кир Григорій. Дуже гарна рецензія із концерту була в »Ділі«. Дохід із концерту обернено на шкіл. оплати.

Сцена з вистави »Мученики з катакомб«
у 10-ліття »Марійської Дружини«, дня 26. IV. 1936. Декорації катакомб рисував уч. кл. VII. М. Гурко.

Дня 26. квітня заходом членів шк. гуртка »Марійської Дружини« з нагоди 10-тиліття існування »Дружини« відбувся святочний вечір, підчас якого о. проф. Голинський виголосив вступне слово; опісля члени »Мар. Дружини« відограли драмат. сцену в 3 діях п. з. »Неон« або »Мученики з катакомб«. До цеї інсценізації вималював уч. VII. кл. М. Гурко дуже вдатно »катакомби«, а оцінка вистави в »Укр. Бескиді« і »Ділі« піднесла благородні зусилля молодих »марійських дружинників«, що вложили під особистим проводом Директора дуже богато старань і виявили навіть небуденні артистичні таланти, а батьки мали насолоду, оглядаючи запал і гру своїх синів.

В першу річницю смерти Першого Маршалка Польщі Йо-

сифа Пілсудського делеґація »Кр. Род.« взяла участь у заупокійнім шкільнім Богослуженні, відправленім у катедр. церкві, на якім були також представники Властей. Підчас Богослуження співав ґімн. хор. учнів.

Заходом »Кружка Род.« відсвяткувала ґімназія 17. травня »День Матери«. Се торжество злучено з св. Причастям абітурієн-

Дієві особи вистави »Мучеників з катакомб«
з виділом »Марійської Дружини«, з о. модератором П. Голинським та дир. С. Шахом в середині.

тів. Було присутніх богато матерей не лиш місцевих, але також, що з признанням треба підчеркнути, богато селянок та декотрі батьки. Всі вислухали Служби Божої в авлі ґімназії. Зворушливими словами виголосив о. проф. П. Голинський відповідно до дня обдуману проповідь, богато сердечних слів висказав достойний

Проповідник під адресою матерей, а хор учнів заспівав матерям »Многая літа«. Опісля виповнилась по береги руханкова саля родичами, Учит. Збором і учнями, щоби послухати вибраних пісень, деклямацій і промов на »День Матери«. Все було гарне, настроєве і до сліз зворушувало присутні матері. Вінцем торжества була промова Директора заведення, в якій Пан Директор перевів засаду взаємин сина до мами на основі життєписей найвизначніших мужів старовини й нових часів, а саме Тиберія Ґракха, Ґая Юл.

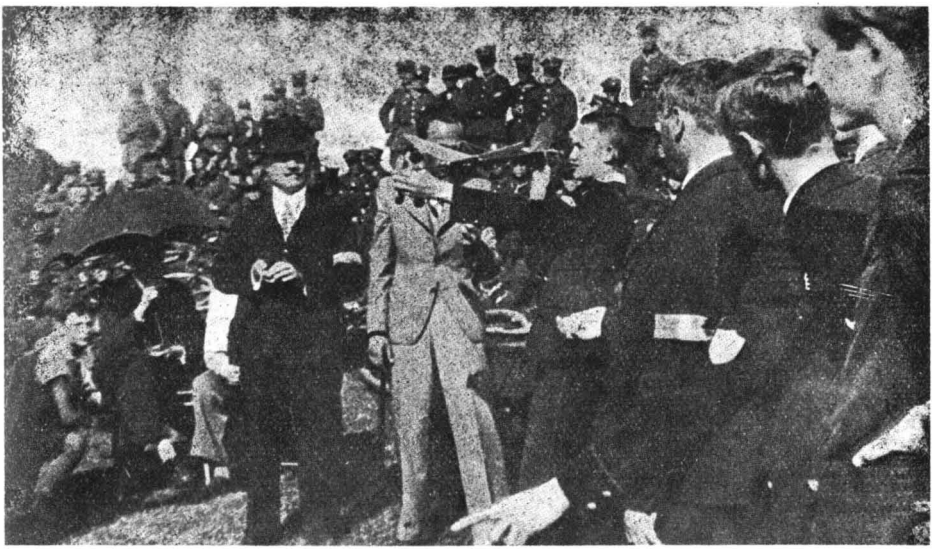

З конкурсу моделів літаків.
Богдан Околот, уч. кл. III., пускає свій літак.

Цезара, Наполєона Бонапарте, Марш. Йосифа Пілсудського й Адольфа Гітлєра. Під кінець п. М. Зубреєва подякувала іменем матерей Директорові за промову, молоді за слово й концерт, а учні вручили їй, як представниці матерей, кіш цвітів.

Дня 23. травня 1936. р. делєґати »Кр. Род.« були присутні на легкоатлєтичних змаганнях учнів ґімназії, коли кляса VII. а. здобула перехідну нагороду »Сянової Чайки«.

Дня 25. травня брав Виділ »Кружка Род.« участь у відкритті музею перемиської землі »Стривігору«, що міститься в будинку Бурси ім. св. о. Николая, і дарував для бібліотеки музею свої »Звідомлення«.

Дня 30. травня в зелену »Задушну Суботу« взяли делєґати »Кр. Род.« участь у поході шк. молоді на місцевий цвинтар на могилу помершого першого директора тут. ґімн. Гр. Цеглинського та інших померших професорів, що спочивають на перемиськім

цвинтарі. Гарний цей звичай впровадив від трьох літ директор Ст. Шах.

В день 10-ліття президентури Пана Президента проф. Ігн. Мосціцького взяла делеґація »Кр. Род.« участь у шк. Богослуженні в катедр. церкві, а опісля голова »Кр. Род.« враз із Дирекцією ґімназії зложив побажання для Пана Президента на руки Повітового Старости п. Адама Ремішевського.

Дня 11. червня відсвяткувала молодь »40-ліття першої ма-

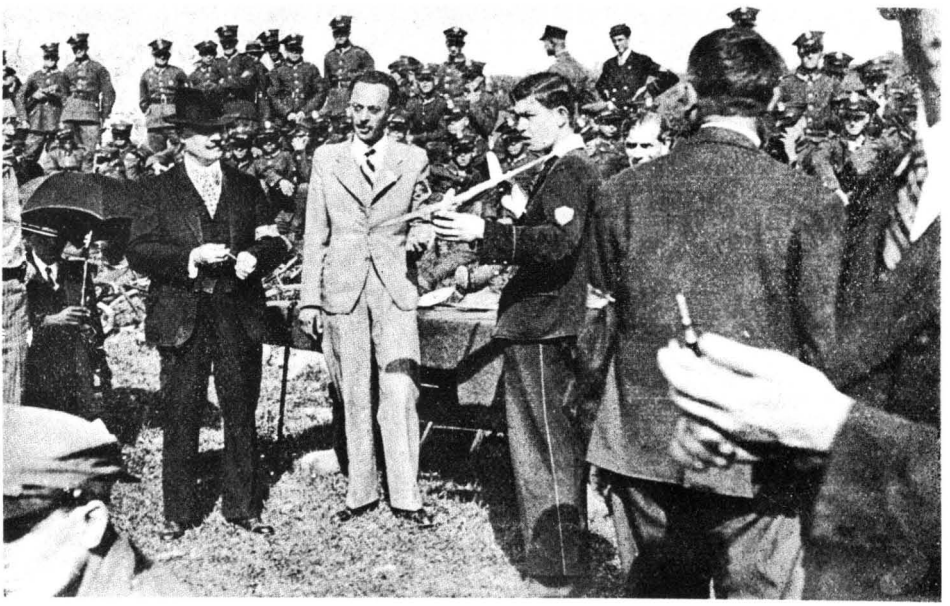

З конкурсу моделів:
Роман Федевич, уч. кл. III., перед стартом свого моделю.

тури в нашій ґімназії«, яке злучено з прощанням сьогорічних абітурієнтів, що їх устний іспит скінчився якраз 10.VI., і зі зїздом найстарших матуристів нашого заведення. День сей гідний спомину і неодному учасникові лишиться він на все в памяти. — Торжественна Служба Божа в ґімназійній авлі, яку відправило трьох священиків зпоміж перших абітурієнтів ґімназії під проводом о. М. Дуркота, опісля спільне снідання старих річників з Учит. Збором, »Кружком Родичів« і з наймолодшими абітурієнтами. Милі спомини, весела гутірка гомоніла в читальняній салі, немов зійшлися рівні віком товариші одної кляси. Увивалися Пані Комітетові, щоби, як лиш у силі, уприємнити цей день »старим і наймолодшим матуристам«. Не забули »старі учні« помянути свойого першого Директора відправою панахиди на цвинтарі. Колиж повернули, вислухали Академії, влаштованої молоддю; треба було бачити їх

вдоволені лиця, як почули грімкий привіт, — уложений спеціяльно на це свято нашою старенькою письменницею Уляною Кравченко, а скомпонований бувшим учнем нашого заведення інж. Вінцковським — Я. Ярославенком, як спеціяльну кантату. А як заграла ґімназійна орхестра »веселої«, то і сам покійний дир. Цеглинський усміхнувся з портрету, що висів серед цвітів на сцені, до всієї своєї молоді — тої старої і тої наймолодшої. На Академії виголосив привіт і реферат Директор С. Шах, подаючи зібраним займа-

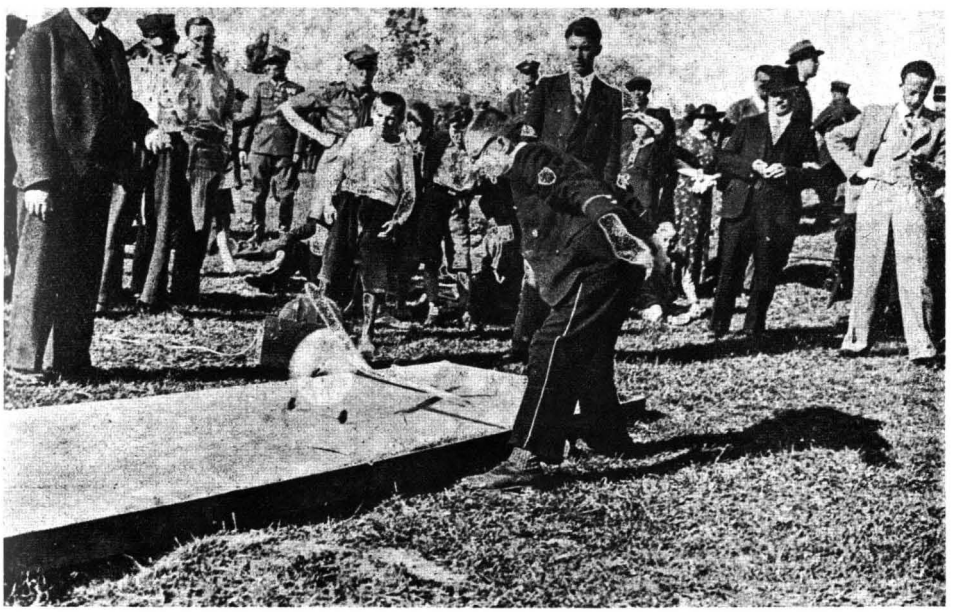

З конкурсу моделів:
Юл. Подлуський, уч. кл. III., пустив у рух свій модель.

ючу й дуже основно обдуману працю: »Що дала перемиська ґімназія українській суспільности за 40 літ існування?«. Промовив до зібраних дуже сердечно один із найстарших абітурієнтів о. Михайло Дуркот, висказуючи П. Директорові сердечну подяку за влаштування сього милого для всіх свята. Опісля відбувся в салі Ґімназійного Інституту спільний обід, щоби »старі абітурієнти« пригадали собі бурсацькі літа, — а молоді, щоби тішилися, як то їх старі батьки знов засіли за бурсацькі столи. Після обіду — радій молоде! »Кружок Родичів«, щоби утривалити учням цей важний день у довгій памяти, — влаштував пополудни фестин, а вечером танкову забаву. Так цілий день минув усім на радощах. Для найбідніших учнів була ще й спеціяльна радість з того дня, бо »Кр. Род.« зібрав гроші, якими неодному допоміг до заплачення шк.

»40-ліття першої матури« для 11. VI. 1936.
Найстарші абітурієнти в кружку »Комітету Матерей«.

такси перед кінцем шк. року. З нагоди ювилею 40-ліття дала Дирекція зробити ювилейне велике (122×162 цм) табльо; є там всі учні заведення від кл. I—VIII., увесь Учит. Збір, виділ »Кружка Родичів« і »Комітет Матерей«, а уч. кл. VIII. Р. Макар прикрасив його малюнком. Табльо завішено на коритарі I. пов., а рами фундував »Кружок Родичів«. Згадку про це свято помістило »Діло« і »Нови Ґлос Пшемискі«.

День 18. червня був днем спортовим молоді, получений

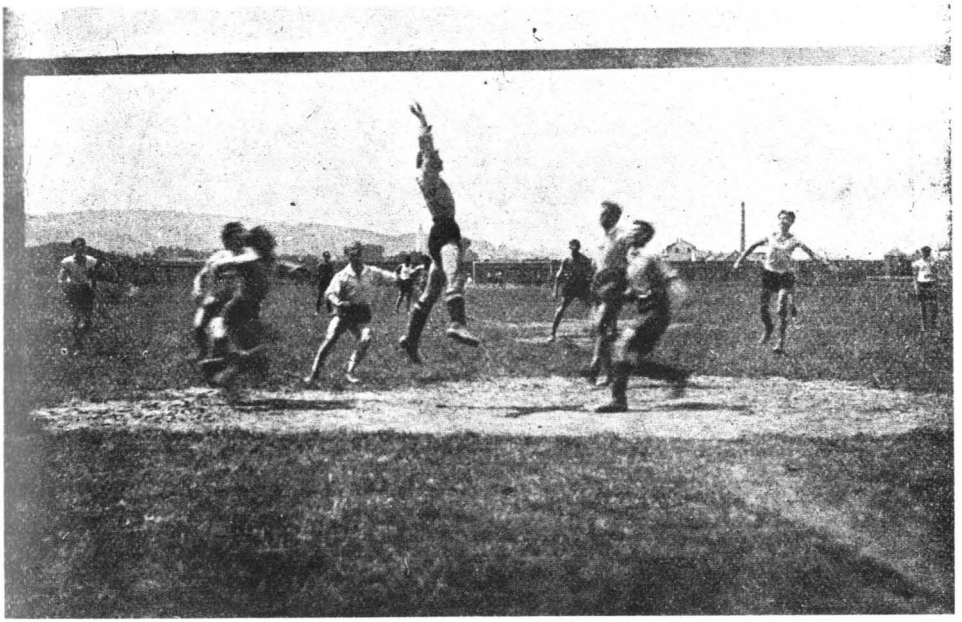

Шкільна прогулька на площу »Сяну« дня 18. VI. ц. р.
Нема ґоля! Воротар М. Лехицький, уч. кл. III., відбив пилку.

з прогулькою на площу спорт. Т-ва »Сян«, яку »Кружок Родичів« винаняв для спортових гор для учнів ґімназії. По осьмій годині рано вся молодь заведення вирушила під проводом панів професорів і Директора на грище »Сяну«, щоби забавитися у великому гурті при гарній червневій погоді. Пані Зубреєва й Шеховичева з рамени »Кружка Родичів« достарчили учням 200 літрів квасного молока, хліба й масла, а молодь на свіжому воздусі смачно поживилася і весело під оком Учит. Збору забавлялася. Грище »Сяну« обширне, триморґове, навкола обгороджує його паркан на 2.50 м. високий; є де розвивати мязи, є куди рости вгору і в силу. »Кружок Родичів« гордий, що причинився у минулім році своєю лептою до набуття сього грища. На грищі цім має право наша молодь і підчас шкільних ферій віддаватися спортовим грам.

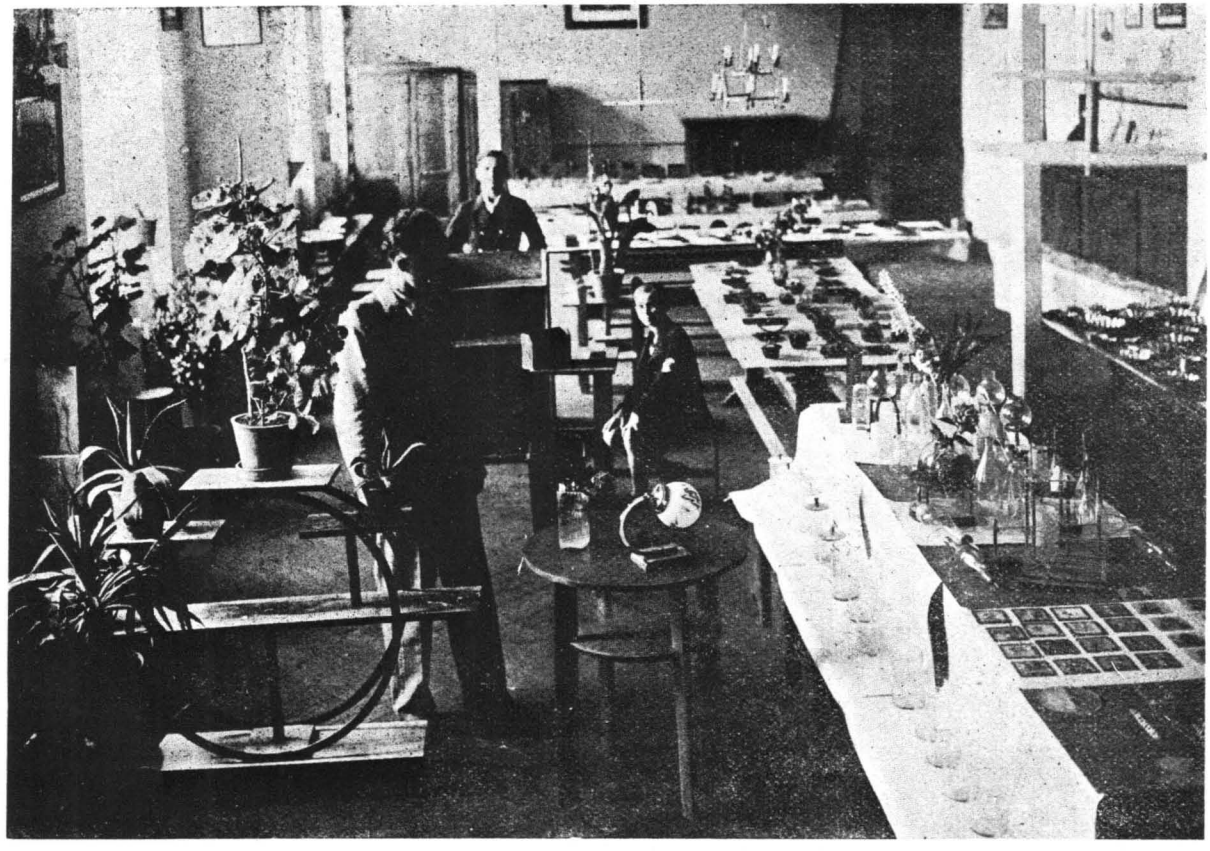

Вистава ручних робіт учнів:

З дерева, заліза і шкла; всі експонати власного виробу, навіть лямпи і павук.

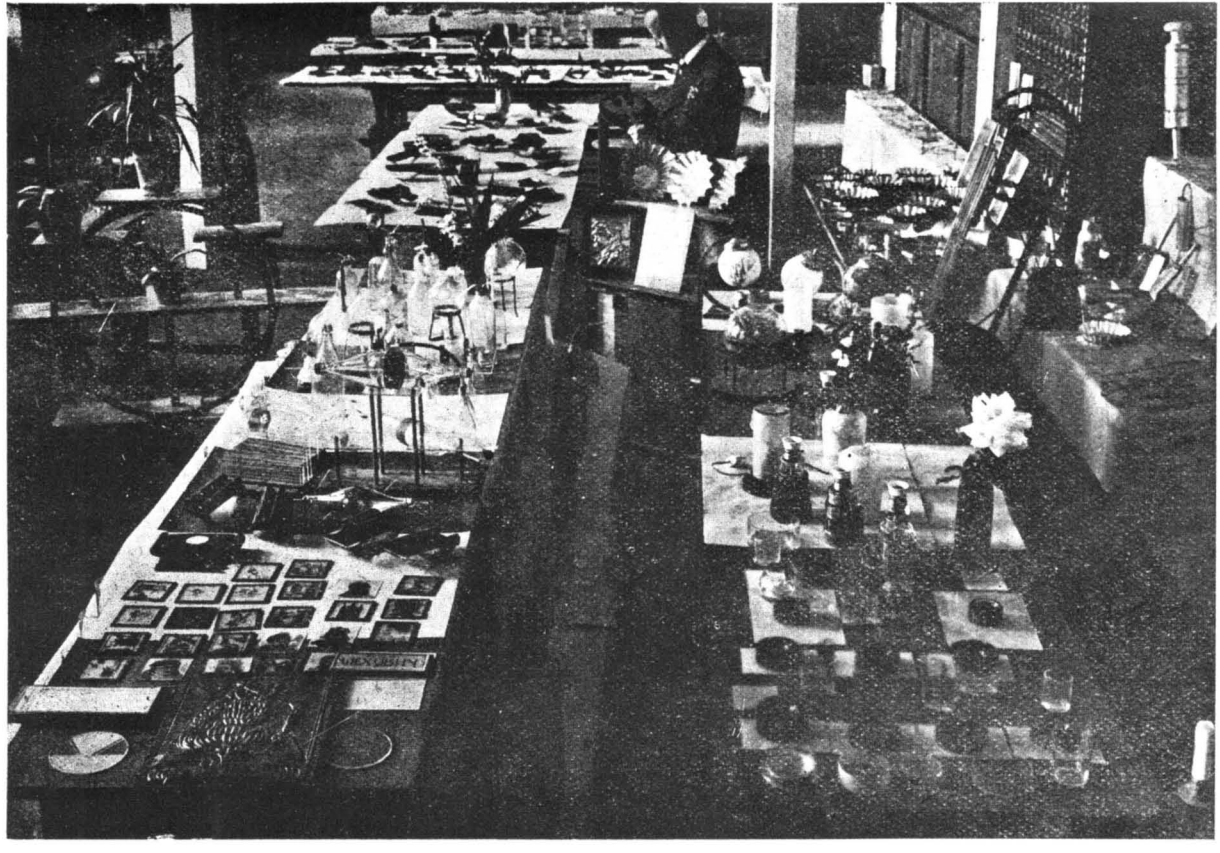

Вистава ручних робіт учнів:

На першім пляні експонати зі шкла; по середині стоїть учитель ручних робіт проф. М. Кнобльох.

Дня 19. червня в пополун. годинах відбулося отворення »вистави шкільних ручних робіт« учнів ґімназії в присутности делеґатів Виділу »Кружка Род.«, учителя ручних робіт проф. М. Кнобльоха, Учительських Зборів жіночої ґімн. »Укр. Інституту для дівчат«, школи ім. М. Шашкевича і школи ім. св. о. Николая та делеґації учнів. Виставу відкрив відповідною промовою дир. Ст. Шах. Вистава була отворена від 19—23. VI. у великій читальняній салі і звиділо її богато родичів, а навіть посторонніх людей. Було на що подивитися. Тішилися родичі, що теперішня школа богато дає їх дітям, бо крім книжної науки дає їм можність практичної науки, вчить зручности й помисловости. Чого то ми на тій виставці не бачили? Вироби з дерева — від малих забавок — до гарних мебельків, вироби з дроту й бляхи, вироби зі шкла. Все примінене до практичного життя, гарно викінчене, лискуче. Були там також вироби до наукових цілей, головно до науки фізики й хемії. Прийди, мамо, подивися й подивляй, чого то твій син у тій школі вчиться!

Дня 27. V. відбулася музична авдиція для учнів, присвячена творчости Ф. Шопена, у виконанні п. проф. В. Божейко, на новокупленім фортепяні, а опісля 19. VI. остання муз. авдиція, присвячена »артистичній пісні« у виконанні співачки п. радн. Ст. Лужецької і пяністки Яр. Поповської. »Кружок Родичів« у доказ вдячности за виступи для молоді обдарував Вп. Пані китицями цвітів.

»Кружок Родичів« фінансував бідним, а здібним учням, що мали поступ дуже добрий, науку французької мови, якої уділював молоді проф. Семен Олєарчик, і науку стеноґрафії, якої вчив маґр. Мирон Яріш, що відбуває безплатну практику в тут. заведенні.

Тягом шк. року відбулося 5 інформаційних конференцій, в часі котрих »Кружок Родичів« звідувався про поступи в науці учнів і повідомляв про це (у відємних випадках) замісцевих родичів, коли ці в тій справі до Виділу »Кружка« зверталися.

Не лиш плекання здорового духа було предметом старань »Кружка Родичів«, але також старався »Кружок Р.« і про здорове тіло учнів.

Вже від 5. вересня 1935. р. секція »Кр. Р.« т. зв. »Дожива« відчинила свій шкільний буфет, щоби подавати учням здоровий і дешевий харч.

Друге снідання, се є булка з ковбасою, або маслом, цибулькою, редьквою, чай, квасне молоко, солодкі цукорки, чоколяди — все те дешево продавано заможнішим учням, а бідні діставали даром теплу каву з молоком і булку.

Добрі мами не жалували труду і кожного дня ставали точно при ґімназійній кухонці, при »учнівськім столі«, бо бачили, як потрібною є їх праця та як ця горяча кава розяснює сумне личко голодного учня.

»Кружок Родичів« вистарався о безплатний приділ цукру

»Комітет Матерей« у 1935/36. р.,
що протягом цілого року вів »акцію доживлювання« — зі своєю провідницею п. М. Зубреєвою в середині.

й кави у п. Президента міста Перемишля з »Фонду Праці« і в тій цілі зладив листу синів убогих батьків, сиріт і безробітних.

Супроти дуже великої скількости бідних учнів у нашім заведенні »Кружок Р.« не бувби в силі допомогти всім при плаченні адміністраційної такси, в чому прийшов з поміччю в обох півкурсах Пан Директор Шах, якого заходами Кураторія Львів. Шк. Окр. пішла нашому заведенню на руку і великий відсоток учнів звільнила цілком від оплати адмін. такси або в значнішій части понад норму 20 процент, до якої має право звільнити Педаґ. Рада.

УЧИТЕЛЬСЬКИЙ ЗБІР У 1935/36. Р.

І. ряд, вгорі, від ліва: Професори: С. Кузик, Р. Дубляниця, Ф. Новотни, о. П. Голинський, дир. С. Шах, І. Поповський, С. Малиновський, Кл. Вахнянин, Пл. Горницький. — ІІ. ряд, середущий, від ліва: Б. Загайкевич, В. Ґрех, Др Е. Грицак, Т. Росткович, Б. Шехович, Т. Поліха, Вол. Соллогуб, П. Волянський, М. Федевич. — ІІІ. ряд, з ліва: М. Кнобльох, П. Червак, Е. Бачинський, М. Проць, Й. Вільк, Др К. Ліц, Ю. Джиґало, Др З. Храпливий, М. Романець. — IV. ряд, з ліва: мґр. С. Алиськевич, мґр. С. Флюнт, мґра М. Вайдовичівна, лікар Др. М. Куник, секр. В. Мриглодович, лікар-дент. Др С. Маєр, мґр. М. Гнатишак, мґр. М. Александер, мґр. М. Яріш.

При доживі вбогої молоді працював цілий шк. рік з рамени Педаґоґічної Ради проф. Волод. Соллогуб, а з рамени »Кружка Родичів« вела провід над »Доживою« місто-голова Т-ва п. дирек-

торова Марія Зубреєва, за що їй і всім Паням із секції »Доживи« зложив подяку в »День Матери« Директор заведення, а при прощанні абітурієнтів 11. VI. в сердечних словах абітурієнт М. Жовнір.

Подібно, як у минувшім році, зорґанізував »Кружок Родичів« для учнів нашого заведення власну Вакаційну Оселю в Бориславці, пов. Добромиль, під педаґоґічною опікою члена Виділу »Кружка« проф. П. Волянського. Приміщення для кольонії радо відступив на просьбу Директора шкільний інспектор у Перемишлі п. М. Бем, а Львів. Воєвід. Уряд уділив на сю ціль субвенції 200 зол. на руки Директора, за що Виділ »Кружка Родичів« складає Виділові Суспільної Опіки при Воєвідстві прилюдну сердечну подяку. Місячна оплата на кольонії від учня (5 разів денно їсти) виносила 20 зол., бідніші одержали знижку, а зовсім бідні задармо. Кольонію відвідали дня 7. VII. Директор Ст. Шах, а з рамени Виділу »Кружка Родичів« секретарка С. Федевичева і меценас Др М. Рибак. Постійно з кольонією перебував також член Виділу »Кр. Р.« о. проф. Юліян Мягкий, що з цілою своєю родиною перебував на феріях у Бориславці.

У виховній праці над нашою молоддю протягом цілого шк. р. »Кружок Родичів« засягав порад у п. Директора Степана Шаха, який Виділові ніколи нічого не відмовив, навпаки дуже радо спішив своїми радами й ініціятивою в кожній справі, коби лише прийти з поміччю для нашої молоді, коби лише »Кружок Р.« міг працювати.

За щиро-батьківську опіку й невтомну працю і співпрацю »Кружок Родичів« при Державній Ґімназії з українською мовою навчання в Перемишлі складає Вп. Панові Директорові С. Шахові та Шановному Учит. Зборові щиру подяку.

Стефанія Федевичева,

секретарка »Кружка Родичів«.

ЗВІДОМЛЕННЯ »СЕКЦІЇ ДОЖИВЛЮВАННЯ МОЛОДІ« ПРИ ВИДІЛІ »КРУЖКА РОДИЧІВ«

за шк. рік 1935/1936.

Молодь Державної Ґімназії з укр. мовою навчання в Перемишлі назагал бідна й потребує старанної, постійної опіки. Особливоїж опіки вимагають доїзджаючі діти, котрі часто від 6. год. ранку до 16. год. остають поза родинною хатою, доходять, або доїздять до школи і часто на протязі 10 год. не мають ложки теплої страви. — Цими дітьми, як і дітьми бідних, безробітних батьків займався на протязі шк. р. 1935/36. »Кружок Родичів«, а перш за все »Секція Доживлювання«, зорґанізована при Виділі »Кружка«. В склад Секції входили матері учнів цеї ґімназії, що мешкають постійно в Перемишлі й є діяльними членами »Кружка Родичів«.

Від початку звітового шкільного року діставало даром 54 уч. на 3. перерві, у присутности делеґата Учит. Збору проф. Волод. Соллогуба, каву з молоком і булку. Снідань тих видано:

В місяці	вересні	54	учням	608	дар. снідань,
„	жовтні	54	„	1404	„ „
„	листопаді	53	„	1219	„ „
„	грудні	53	„	795	„ „
„	січні	40	„	520	„ „
„	лютому	40	„	920	„ „
„	березні	40	„	1040	„ „
„	квітні	40	„	720	„
„	травні	36	„	900	„ „
„	червні	36	„	432	„ „
підчас реколекцій (через 3 дн.) по 60 пор.				180	„ „
в 2 днях підчас св. Причастія по 60 пор.				120	„ „
			Разом	8858	дар. снідань.

Завдяки старанням Вп. Дир. Шаха Степана й голови »Кружка Род.« Вп. радн. Подлуського Волод. дістав »Кружок Р.« у »Міськім Комітеті Фонду Праці« при Заряді м. Перемишля 15 кґ кави й 25 кґ цукру на доживу молоді; отже менше, ніж у минувшім році. Крім цього провадив »Комітет Матерей« »дешевий буфет« для всіх учнів на трьох перших перервах в обох будинках: в головнім і у філіяльнім. Тут купували учні канапки, чай, молоко, овочі й пе-

чиво по найнижчих цінах. З буфетового доходу платив »Кружок« молоко до кави і булки для ґратісових снідань, які давано, як сказано повище, щодня на третій перерві.

Касове зіставлення шкільного буфету, веденого »Комітетом Матерей«:

	Прихід	Розхід з доплатою за молоко	Прихід до каси „Кружка“
вересень	145.03 зол.	108.77 зол.	36.26 зол.
жовтень	126.12 „	84.81 „	44.31 „
листопад	91.46 „	71.69 „	19.77 „
грудень	45.05 „	20.12 „	24.93 „
січень	37.44 „	35.23 „	2.21 „
лютий	80.46 „	40.87 „	39.59 „
березень	69.73 „	37.06 „	32.67 „
квітень	34.21 „	14.14 „	20.07 „
травень	65.61 „	36.92 „	28.69 „
червень	38.77 „	18.50 „	20.27 „
Разом	733.88 зол.	465.11 зол.	268.77 зол.

Квоту 268 зол. 77 сот., яку передано на заплату булок для бідних учнів, міг дати Комітет »Кружкові Р.« тільки завдяки матеріяльній і моральній піддержці Вп. П. Дир. С. Шаха, який щодня особисто інтересувався працею »Комітету Матерей«, який усе найшов і вказав завжди джерело доходу — як фестини, забави в школі, вистави, відчити й богато інших імпрез, — з котрих підпомагалося доживний фонд. — При влаштуванні всіх шкільних імпрез, особливо тих, котрі переводив »Кружок Р.« під кутом придбання фондів, велику працю вкладали в підготовку й переведення слідуючі матері — члени »Секції Доживлювання«: Бандровичева Юлія, Барнякова Марія, Багриновська Анна, Буцякова Марія, Бульчакова Н., Бульвінська Юлія, Вальчикова Амалія, Грицакова Людмила, Грицелякова Марія, Ґонтарська Н., Федевичева Степанія, Колцьова Н., Козьоринська П., Єнкалова Володимира, Мрозовська Марія, Рибакова Марія, Павлишинова Марія, Соханова Н. і Шеховичева В. — Пані ці по 4 щоденно перебували від год. 8—11.[16] в ґімназії, вели дижур, старалися о товари, продавали, приготовляли самі снідання, роздавали їх, ще й начиння самі мили. Це справді велика пожертва — для добра молоді.

Марія Зубрей,
референтка акції доживлювання
при Виділі »Кружка Родичів«.

КАСОВИЙ ЗВІТ »КРУЖКА РОДИЧІВ«

за шк. рік 1935/36.

Сьогорічний оборот за час від 1. VII. 1935. — 30. VI. 1936. р. представляється ось так:

Прихід:

1.	Готівка з минулого року шкільного	158.63
2.	Вкладки членів	472.05
3.	Пожертви й запомоги	276.25
4.	Імпрези: фестин (22. IX.) 152.43 зол., + тан. забава учнів (16. II.) 150.69 зол., + концерт Шевченка (30. III.) 191.93 зол., + ювіл. 40-ліття першої матури (11. VI.) 168.41 зол.	663.47
5.	Даток Дирекції на Дентистичну Порадню	566.—
6.	„ „ на закупно фортепяну	500.—
7.	Дохід із буфету »Комітету Матерей«	268.77
8.	Звороти позичок	242.33
9.	Відсотки від вкладок до 31. XII. 1935.	3.97
	Разом	3.151.47
	Загалом	**3.151.47**

Розхід:

1.	Адміністраційні видатки	51.60
2.	Видатки при імпрезах	267.18
3.	Допомоги на адмін. такси	691.20
4.	„ „ одяг, обуву	254.60
5.	Зворот вкладок	5.—
6.	За науку французької мови	27.—
7.	Позички на адмін. такси	120.30
8.	Видатки при доживлюв.	305.50
9.	Дентистична Порадня	566.—
10.	Закупно фортепяну	500.—
11.	За кліші до »Звідомлення« 1934/5.	32.70
	Разом	2.821.08
	Готівка	330.39
	Загалом	**3.151.47**

ФОНД ВАКАЦІЙНОЇ ОСЕЛІ
в дні 30. VI. 1936. р.:

1.	З минулого року шк. готівка	149.26 зол.
2.	Звернений гонорар опікуна оселі (проф. П. Волянського)	70.— „
3.	Перша рата признаної на сьогорічну Вакаційну Оселю Львівським Воєвідським Урядом (в квоті 200 зол.) субвенції	100.— „
	Разом	319.26 зол.

МАЙНО ТОВАРИСТВА
в дні 30. VI. 1936.:

1.	Доляри америк. (кн. ч. 464 від р. 1931. + відсотки)		306.31 дол.
2.	На позичках	410.60 зол.	
3.	Залеглі позички	270.— „	
	Разом . . .	680.60 зол. +	306.31 дол.

В Перемишлі, дня 30. червня 1936. р.

Павло Волянський, скарбник Тов-а.

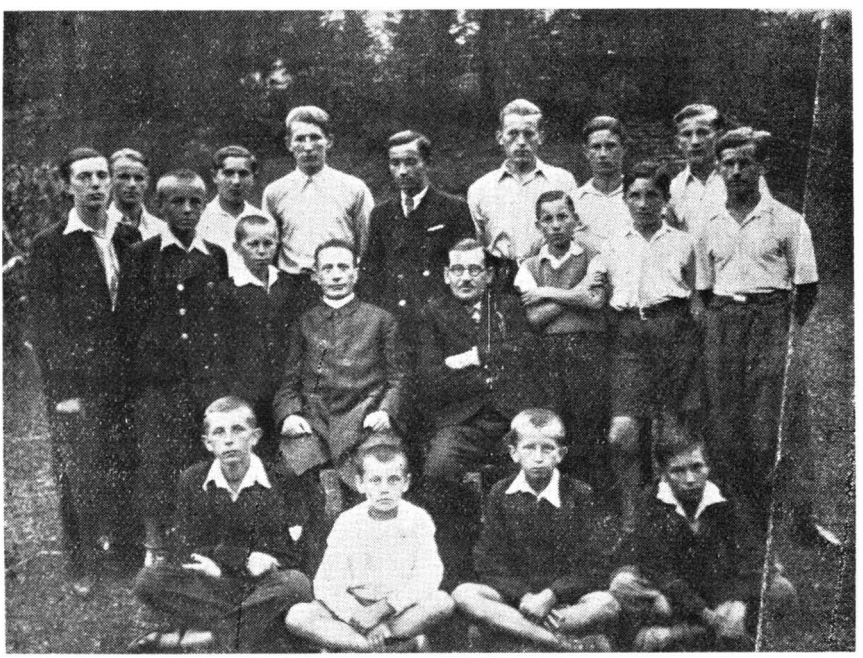

Учасники вакаційної кольонії, влаштованої »Кружком Родичів« у Бориславці, повіт Добромиль, в липні 1936. р. під педаґоґічним наглядом проф. П. Волянського.

3

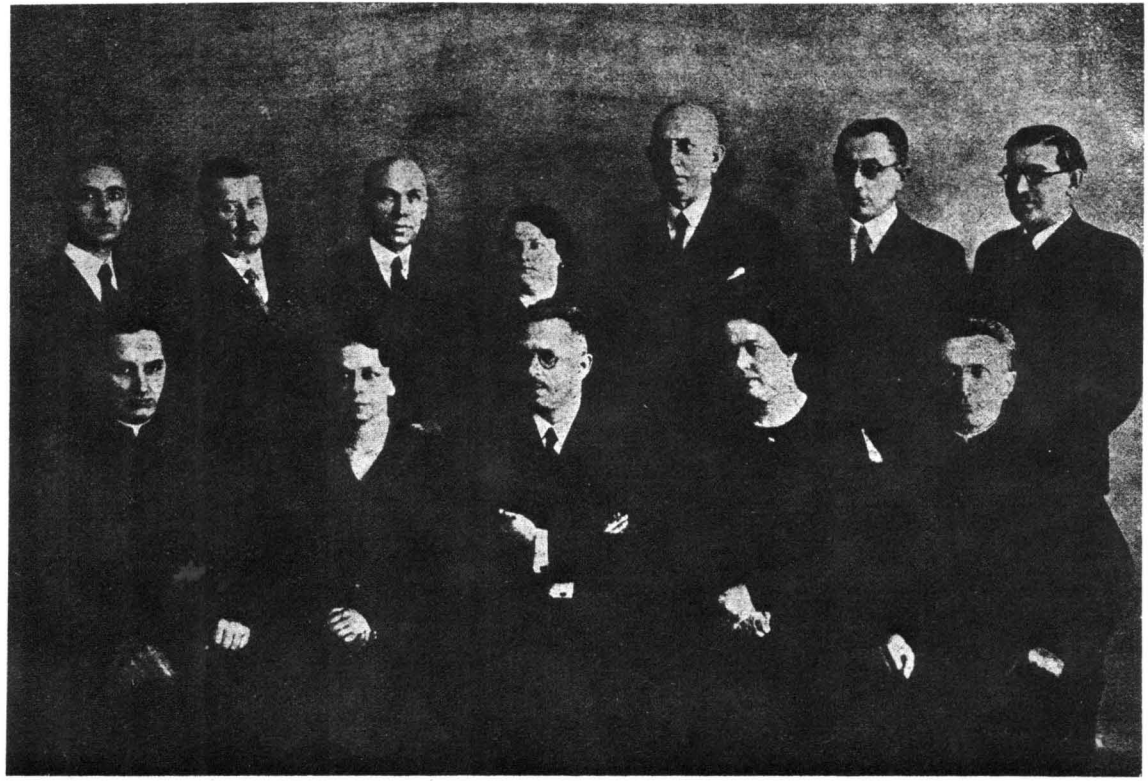

ВИДІЛ »КРУЖКА РОДИЧІВ« У ШК. Р. 1935/1936.

Сидять, зліва: о. П. Голинський, мголова Мар. Зубреєва, голова Вол. Подлуський, секр. Ст. Федевичева, о. Юл. Мягкий. Стоять, зліва: Гр. Колцьо, Пант. Булавський, В. Ґрех, Юл. Бандровичева, Ст. Малиновський, Др Мик. Рибак, П. Волянський.

ВИКАЗ ДОБРОВІЛЬНИХ ДАТКІВ,

що вплинули через Дирекцію ґімназії до каси »Кружка Род.« у 1935/36. р.:

о. Іван Качмар, соборн. крил. кап., у Перем., 50+100	150.—	зол.
п. Ольга Літинська, вдова по залізн. лікарю, в Перемишлі, 10+10+5+10 зол. = ...	35.—	„
п. Марія Подлуська, жена судді о. с., в Перемишлі .	12.—	„
п. Володимир Подлуський, суддя о. с., в Перемишлі .	10.—	„
п. Юлія Бандровичева, жена залізн. функц., в Перем.	10.—	„
п. Степан Бобеляк, дир. ґімн. »Укр. Дів. Інституту«, в Перемишлі	10.—	„
п. проф. Іван Ґонтарський, управитель »Укр. Ґімн. Інституту«, в Перемишлі	10.—	„
п. Мих. Подлуський, купець в Америці, 1 дол. = .	5.25	„
п. Мечислав Сквіржиньскі, суддя о. с., в Перем. .	5.—	„
о. проф. Ом. Кормош, ем. кат. учит. сем., в Перем.	5.—	„
о. Іван Буґера, парох в Милику, п. Мушина . .	5.—	„
п. проф. Андрій Сабат, ем. проф. ґімн., у Перем. .	5.—	„
п. Мих. Кураш, майстер кафл., в Перемишлі . .	5.—	„
п. проф. Дмитро Ґреґолинський, ем. проф. учит. семинарії, в Перемишлі	3.—	„
п. Петро Шкурат, управ. книгарні Н. Т. Ш., в Перем.	2.—	„
п. Петро Даниляк, купець, в Судовій Вишні . .	2.—	„
п. Филимон Мелянко, ем. проф. ґімн., в Перемишлі .	1.—	„
Разом	275.25	зол.

КАСОВИЙ ЗВІТ »БРАТСЬКОЇ КАСИ« УЧНІВ
за шкільний рік 1935/36.

»Братська Каса« це орґанізація учнів, яка має на цілі нести негайну матеріяльну допомогу найбіднішим і найбільше потребуючим учням заведення у шкільній оплаті, одязі, обуві і т. п., а ідейно звязана з кружком самаританської помочі »Марійської Дружини«. Касою заряджує виділ, зложений з 5 членів учнів. Опікуном орґанізації є назначений Дирекцією заведення о. проф. Голинський Петро.

В біжучім шкільнім році »Братська Каса« відбула дня 14. вересня 1935. р. загальні збори, а на протязі року 8 засідань виділу, на яких обмірковувано способи здобуття фондів, або розділювано допомоги бідним учням.

Склад виділу орґанізації в біжучім шк. році був такий: голова Пинило Микола, уч. VIII. б, містоголова і скарбник Гучко Олександер, уч. VII. а, секретар Чавс Роман, уч. VII. а; члени виділу: Зятик Іван, уч. VII. а, Евстахевич Володимир, уч. VIII. б. Комісія контрольна: Федун Григорій, уч. VII. а, Петлюх Олег, уч. VII. а.

Касовий звіт:

А) Приходи:

»Міжклясова Шкільна Громада« із складок учнів .	175.—	зол.
»Шкільна Кооператива« учнів із чистого доходу .	50.—	„
Т-во гр.-кат. священиків перемиської епархії »Епархіяльна Поміч«	100.—	„
о. крилошанин Іван Качмар	120.—	„
Зі збірок о. проф. Голинського на лекціях релігії .	75.34	„
З таци на шкільних ексортах і богослуженнях . .	78.70	„
о. проф. Петро Голинський	19.—	„
Проф. Кузик Семен	10.—	„
Дрібні жертви посторонніх осіб і учнів заведення .	42.27	„
Разом	670.31	зол.

Б) Розходи:

Із квоти розходів 628.25 зол. користало 52 учнів заведення:

На мундурки для бідних учнів	62.—	зол.
На шк. оплату для бідних учнів, книжки, зшитки і т. п.	566.25	„
Разом	628.25	зол.
Остає на шкільний рік 1936/37.	42.06	зол.

Засідання виділу відбувались в присутності опікуна орґанізації, котрий служив членам виділу радою і вказівками.

На всі позиції доходів і розходів є квіти, втягнені до книги протоколів, котру веде виділ під оком опікуна.

о. проф. Петро Голинський, опікун »Бр. Каси«.

ІЗ ЗАПОМОГОВОГО ФОНДУ ІМ. ІВАСЯ САБАТА

при державній ґімназії з українською мовою навчання в Перемишлі, створеного леґатом із січня 1928. р. добродіями Ольгою й Андрієм Сабатами, що зложили 500 дол. ам. на книжечку в »Касі українських робітників і селян „Праця" в Перемишлі«, ч. 46. з дня 29. жовтня 1930. р., в цім шкільнім році 1935/36. не виплачено жадної підмоги.

РУХ У БІБЛІОТЕЦІ ШКІЛЬНИХ ПІДРУЧНИКІВ

у шк. році 1935/36.

Бібліотека шкільних підручників є власністю учнів, під евіденцією Дирекції. Числить вона 509 книжок, з чого в біжучім шкільнім році закуплено 54 нових.

З бібліотеки користало 161 учнів, які випозичили разом 419 підручників. Решта підручників ізза зміни шкільного уладу була без ужитку.

Михайло Федевич, завідатель бібліотеки.

Члени »Марійської Дружини« і »Братської Каси« в 1935/36. шк. р.
із своїм провідником о. проф. П. Голинським.

ЗДОРОВНИЙ СТАН МОЛОДІ ТУТ. ҐІМНАЗІЇ
в шкільнім році 1935/36.

У шкільному році 1935/36. піддано лікарським оглядинам 469 учнів.

Випадку смерти не було.

Як виказали оглядини, добре відживлених було 348, середно 120, погано 1 учень. Сконстатовано побільшення залоз у 71 учнів, скривлення хреб. стовпа у 25, кривуху у 12, орґанічну хибу серця у 2, пропуклину в 2, чинну туберкулу легенів у 1, хибу зору у 65, недугу очей у 17 (трахоми не було), біль уха в 6, хиби слуху у 2, побільшення щитовсї залози без збільшення її чинностей у 24, калік і уломних 4.

З руханки було звільнених на цілий рік 7-ох, частинно 11. З хоріб інфекційних було: 64 случаїв анґіни. 6 мумпса (свинки), 12 сверблячки. Ізольовано їх на час. Був 1 случай запалення легенів, 3 случаї жовтачки, запалення бічних ям носа 5, епілєпсія 2, зломання горішної кінчини 1, відмороження ушей II-го ступня 10. (Венеричних недуг не було.)

Шкіл. лікар мав для молоді два виклади: 1) про туберкулу й 2) алькоголізм, стояв у контакті з »Кружком Родичів«, з »акцією доживлювання«, учителями тілесних вправ, ходив на гри й забави учнів, а також брав участь з учнями в шкільних лещетарських прогульках, беручи все зі собою потрібні медикаменти на случай нещасливого випадку. В цім році такого випадку не було.

Др Мирослав Куник,
шкільн. лікар.

ЗВІТ

із чинностей у Дентистичній Порадні при державній ґімназії з українською мовою навчання в Перемишлі за шк. рік 1935/36.

Дентистична Порадня була чинна через цілий шкільний рік 1935/36., приймаючи учнів І. держ. ґімн. і ґімн. з укр. мовою навчання в Перемишлі, по 4 год. 40 мін. тижнево для кожної з обох ґімназій: у понеділки й четверги для ґімн. з укр. мов. навчання, у вторки й пятниці для І. ґімназії.

Порадня уділювала лікарської помочи в першій мірі учням у наглих випадках, санувала частинно узублення бідної молоді, перевела перегляд узублення учнів кляс вищих І. і ІІ. ґімназії.

Протягом шк. року Порадня лічила: учнів **292;** з ґімн. І. 151, з укр. мов. навч. **141.**

Порадня перевела такі праці для учнів українського заведення: 1. Візит учнів було 753; 2. Хірурґічних заходів переведено 4; 3. Переведено екстракцій 47; 5. Лічено зубів 103; 5. Заложено пльомб 237; 6. Знято камінь 79; 7. Просліджено зубню учнів 116; 8. Стверджено добре узублення в учнів 16; 9. Стверджено хоре узублення в учнів 148.

Др Саламон Маєр,
лікар-дентист.

Касовий звіт із видатків у »Дентистичній Порадні« за шкільний рік 1935/36.

Зіставлення касове по день **30. червня 1936.** представляється як слідує:

А) Приходи:

Готівка зі шкільного року 1934/35.	0.98	зол.
I. Держ. ґімназія ім. Словацького вплатила . .	566.—	„
II. Держ. ґімназія ім. Моравського вплатила . .	168.—	„
Держ. ґімназія з укр. мов. навчання вплатила . .	566.—	„
Разом	1.300.98	зол.

Б) Розходи:

Винагорода лікаря й асистентки (за год. додаткові).	648.—	зол.
Дентистичні артикули	271.84	„
Прання білля	18.85	„
Друки	66.40	„
Світло	72.80	„
Направа інвентаря і роботи лякерничі . . .	23.50	„
Разом	1.101.39	зол.

Приходи . .	1.300.98	зол.
Розходи . .	1.101.39	„
Готівка . .	**198.59**	зол.

на видатки до кінця серпня 1936 р.

Стефан Малиновський, проф. ґімн.,

що вів рахунковість »Дент. Пор.« з рамени Виділу »Кружка Родичів«.

Виділ »Міжклясової Шкільної Громади« в шк. р. 1935/36. з своїм куратором проф. І. Поповським та обома його заступниками: проф. Б. Загайкевичем та проф. Р. Дубляницею в середині.

ПОІМЕННИЙ СПИС УЧНІВ ЗАВЕДЕННЯ

з кінцем шкіл. року 1935/36., що одержали промоцію до кляс висших.

(Спис цей поміщено за дозволом Дирекції ґімназії — на просьбу Виділу »Кружка Родичів«. Заведення мало в цім шкіл. році 6 кляс, 14 відділів, а учнів вписалося з початком року 488, з чого протягом року виступило — з причини недостаточних поступів у науці і з причин оплати адмін. такси — 28 учнів; при кінці року клясифіковано 460 учнів).

Кляса І. А.

(На початку року вписалося 42 учнів, у році виступило 5, промовано 37).

1. Бойко Дмитро
2. Бойко Юрій
3. Великий Володимир
4. Винницький Богдан
5. Войтович Іван
6. **Галушка Богдан Лев**
7. **Грицеляк Іван Богдан**
8. Ґанкевич Олексій
9. **Ґолінський Осип**
10. **Ґонтарський Ігор Юрій**
11. **Демчук Петро Ярослав**
12. Дужий Маріян Ярослав
13. Залітач Степан
14. Зелез Бронислав
15. **Крупей Микола**
16. Крупей Степан
17. Кухтяк Іван
18. Малкош Володимир Богдан
19. Мельник Антін
20. Микетин Богдан Плятон
21. Навроцький Іван Святослав
22. Новосільський Зиновій Антін
23. Пелех Микола
24. Пелешак Михайло
25. Пушкар Олег Ярослав
26. Рудик Микола
27. **Семчук Мирон**
28. Славишинський Вадим
29. Смола Святослав
30. Смотрич Іван
31. Сорочак Володимир
32. Сохан Володимир
33. Сурівка Богдан
34. **Тимець Іван**
35. Харовський Іван
36. Цура Дмитро
37. Яремко Михайло

Кляса І. Б.

(На початку року вписалося 42 учнів, у році виступило 6, нездібних 5, промовано 31 учнів).

1. Анін Евген
2. Бобак Роман
3. Бойсан Володимир Йосафат
4. Борисевич Степан
5. Бульчак Володимир Ярослав
6. Вальчик Ерик

7. **Грицак Петро**
8. Гуль Богдан
9. Ґавляк Мирослав
10. Ґнира Богдан
11. Деленько Богдан
12. **Дицьо Богдан**
13. **Загайкевич Володимир Андрій**
14. Ільницький Володимир
15. Кварцяний Юліян Станислав
16. Коленський Мирослав
17. Котис Володимир
18. Коцьолок Володимир Анатоль
19. Лесько Микола
20. Микита Роман
21. Мороз Мирослав
22. **Назаревич Богдан**
23. Петречко Мирослав
24. Процакевич Мирон
25. Пукалець Мирослав
26. Сендзік Орест Степан
27. Стабрин Ярослав
28. Сурозецький Степан Мирослав Петро
29. Тисовський Василь
30. Фуртак Володимир
31. Фуртак Любомир

Кляса II. А.

(На початку року вписалося 42 учнів, у році убуло 2, нездібних 5, промовано 35 учнів).

1. Бульвинський Володимир
2. Войтович Микола
3. Гарасимович Григорій
4. Гук Богдан
5. Дубек Тадей
6. Дюґ Богдан
7. Залуцький Микола
8. Захаріясевич Олександер
9. Кабан Володимир
10. Кадикало Андрій
11. Карпяк Ярослав
12. **Клюфас Орест**
13. Когут Ярослав
14. Колцьо Ярослав
15. Крисько Степан
16. Кухтяк Михайло
17. Кушик Нестор
18. Макаренко Ігор
19. Мілянич Ярослав
20. **Мричко Антін**
21. Навроцький Евген
22. Павлюк Олександер
23. **Пащак Ярослав**
24. Плахта Олександер
25. Процайло Дмитро
26. Проценко Сергій
27. **Проць Іван**
28. Ривак Микола
29. **Світлик Олександер**
30. Сміґуровський Іван
31. Стельмахів Вадим
32. Черненко Павло
33. Шкарупа Юрій
34. Ясноґурський Роман
35. Юрчак Ярослав

Кляса II. Б.

(На початку року вписалося 43 учнів, у році виступив 1, нездібних 5, промовано 37 учнів).

1. Бережний Петро
2. Бобак Ярослав
3. **Бобер Андрій**
4. Винницький Зиновій Ростислав
5. Вовк Теофіль
6. Вовк Петро
7. Врублівський Петро
8. **Гавдьо Роман**
9. Гарцула Михайло
10. Годяк Петро
11. Гуцалюк Ігор Святослав
12. **Ґрех Юрій Осип**
13. Ґробельський Роман

14. Давид Іван
15. Дах Петро
16. Дедьо Степан Роман
17. Демко Олександер Марія
18. Зайльо Іван
19. Заньків Ярослав
20. Іващук Петро
21. Кознарський Евген
22. Колцун Володимир Олександер
23. Коцьолок Ярослав
24. Кузьмінський Маріян
25. Кульчицький де Сас Колодчак Лев Келестин
26. Купич Віктор Микола
27. Лесько Михайло
28. Ломацький Зиновій Михайло
29. Підґурський Антін
30. Ривак Мирон Богдан
31. **Сапеляк Лев Андрій**
32. Сенишин Омелян Сергій
33. Ткачик Степан
34. Цеглинський Данило
35. Чупашко Іван
36. Шумський Іван
37. Яріш Роман Маріян

Кляса III. А.

(На початку року вписалося 27 учнів, нездібних 3, промовано 24 учнів).

1. Барняк Осип
2. Вітик Степан
3. Ґлют Степан
4. Ґрошко Володимир
5. Єнкала Юрій Ігор
6. Жаровський Роман
7. Зарічний Іван Маріян
8. Кітура Теодор
9. Кміть Омелян
10. Кокорудз Ярослав
11. Курилець Андрій
12. **Кушнір Богдан Юліян**
13. Ледахівський Микола
14. Лехіцький Мирослав Омелян
15. Лехіцький Павло
16. **Лазурко Осип**
17. Лапичак Адріян Зиновій
18. Саноцький Володимир
19. **Сивуляк Мирослав**
20. Станько Омелян
21. Стрихар Михайло
22. Суровецький Володимир
23. Тарапацький Михайло
24. Шумиляк Теодор

Кляса III. Б.

(На початку року вписалося 28 учнів, у році виступило 3, нездібних 4, промовано 21 учнів).

1. **Бабяк Володимир**
2. Дзяд Пантелеймон
3. Єрощук Зиновій
4. Кава Омелян
5. **Клюфас Олександер Яків**
6. Кривоніс Ярослав
7. Марчак Михайло
8. Мідянка Іван
9. Мулик Іван
10. Околот Богдан Олег
11. **Подлуський Юліян Іван**
12. Прокоп Зиновій
13. **Рибак Юрій Роман**
14. Середоха Мирон
15. Скарвінко Евген Роман
16. Сливинський Осип
17. **Солтисік Олекса**
18. Стахів Ігор Степан
19. Стеранка Святослав Ігор
20. **Федевич Роман Мирослав**
21. Шехович Мстислав Богдан Іван

Кляса III. В.

(На початку року вписалося 27 учнів, у році виступило 2, нездібних 4, промовано 21 учнів).

1. Бачинський Юрій
2. Велитяк Павло
3. **Добрянський Ярослав Богдан**
4. Дубер Михайло
5. Клос Олександер Адріян
6. Козьоринський Іван
7. Комаровський Олександер
9. Крук Осип Олександер
10. Лапичак Адріян
11. Лапичак Тарас
12. Матейко Семен
13. Павлюк Евген
14. Плахта Володимир
15. Родак Мирон Мирослав
16. Сейферт Мирослав Іван
17. Сендзік Зенон Лев
18. Сікора Евген
19. Стечишин Володимир
20. **Цимбалко Семен**
21. Чіснок Василь

Кляса VI. А. — клясичний тип.

(На початку року вписалося учнів 42, в році виступив 1, нездібних 7, промовано 34).

1. Беницький Володимир
2. Бєнько Володимир
3. Білас Арсеній Лев
4. Білас Сергій Іван
5. Бульчак Мирон
6. Винар Андрій
7. Гарабач Іван
8. Іванський Теодозій
9. Колцун Юліян Іван
10. Колтунюк Любомир Север.
11. Коритко Олександер Евстахій Микола
12. Костишин Ярослав
13. Купибіда Іван
14. Мандрик Іван
15. Мельник Мирослав Осип
16. Мельник Осип
17. Мельник Володимир Лев
18. Мельничук Теофіль Ілля
19. Мінів Осип Мирослав
20. Наконечний Еміліян
21. Папст Іван
22. Пістола Микола
23. Попадюк Петро
24. Сендзік Роман Володимир
25. Сивак Олександер
26. **Сушко Володимир Келестин**
27. **Фастнахт Осип**
28. **Федевич Ярослав Василь**
29. Хитра Мирослав
30. Чичула Степан
31. **Шафран Евген**
32. Шашкевич-Конецький Теофіль
33. Якубів Казимир
34. Ярка Евстахій

Кляса VI. Б. — гуманістичний тип.

(На початку року вписалося учнів 27, в році виступив 1, нездібних 4, промовано 22).

1. Антоняк Роман
2. Байдала Юрій Осип
3. Бардин Володимир
4. Буцяк Юрій Богдан
5. Волинець Роман Мирон
6. Гриців Теодозій Дмитро
7. Гук Мирослав Тарас
8. Длябога Павло
9. Дутко Іван
10. Козьоринський Богдан

11. Крижовський Богдан
12. Кузьо Теодор
13. Лещишин Петро
14. Мягкий Богдан Мирон
15. **Прокоп Роман Льонгин**
16. Смолинський Теодор
17. Смулка Роман
18. Сохан Роман Ярослав
19. Суходольський Іван
20. Тершаковець Роман Юрій
21. Хамуляк Осип
22. Червінський Михайло

Кляса VI. В. — гуманістичний тип.

(На початку року вписалося учнів 27, в році виступив 1, нездібних 0, промовано 26).

1. **Ардан Іван**
2. Білянський Орест
3. Білик Михайло
4. Варко Іван
5. Василькевич Володимир
6. Войтович Степан
7. Горко Володимир
8. Гусар Володимир
9. Длябога Володимир
10. **Карашівський Евген**
11. Кіца Роман
12. Костек Ярослав
13. Кривовяза Ярослав
14. **Кушніревич Микола**
15. Лопадчак Павло
16. Маринчак Микола
17. Мохнацький Микола
18. Мрозовський Константин
19. Неофіта Юліян
20. Павлик Зиновій
21. Палятинський Ярема
22. Сабаль Іван
23. Тиранський Олекса
24. Хамуляк Іван
25. Хвостов Ігор
26. Чупак Степан

Кляса VII. А.

(На початку року вписалося 44 учнів, у році виступило 4, нездібних 6, промовано 34 учнів).

1. Баюс Теодор
2. Брановський Богдан
3. Бучинський Василь
4. Войтович Юліян Теофіль
5. Вовк Петро
6. Гаєцький Роман
7. Гайдукевич Іван
8. Гамівка Ярослав
9. Гасько Захар
10. Гриник Володимир Зиновій
11. Гурко Мирослав Константин
12. Гучко Олександер
13. Жук Мирослав
14. Зятик Іван
15. Кишакевич Юрій
16. Кізин Богдан Святослав
17. Коропей Ярослав
18. Косонога Льонгин Степан
19. Костюк Володимир
20. Кошик Мирослав Лев
21. Куціль Маріян
22. Лазурко Олександер
23. Малецький Мирослав Осип
24. Малий Карло
25. Мричко Ярослав Володимир
26. Оленяк Володимир Омелян
27. Очабрук Анатоль Всеволод
28. Петлюх Олександер Олег
29. Подільчак Михайло
30. **Поліха Володимир**
31. Станько Петро
32. **Федун Григорій**
33. Чавс Роман
34. Щеснюк Осип Юліян

Кляса VII. Б.

(На початку року вписалося 45 учнів, у році виступило 4, нездібних 5, промовано 36 учнів).

1. Александер Володимир
2. Багриновський Зиновій
3. Васюта Михайло
4. Галевич Мирослав
5. Городецький Роман Орест
6. Запорожський Борис
7. Коваль Орест Ростислав
8. Ковальський Володимир
9. Кропивницький Осип Іван
10. Левицький Олександер Кипріян
11. Малецький Лев
12. Мандюк Богдан
13. Маринович Роман Володимир
14. Мартинович Ярослав
15. **Мельничек Іван**
16. Мягкий Евген Олександер
17. Павлишин Володимир
18. Панько Микола
19. Перейма Константин
20. Полянський Мирослав
21. Попадюк Богдан
22. Попадюк Мирослав
23. Рибак Роман Мирослав
24. Саєвич Богдан
25. Саїк Григорій
26. Салук Володимир
27. Світлик Теодозій Франц
28. Суський Михайло
29. Тимчук Константин Микола
30. Тисовський Тарас Яків
31. Усцький Мирослав
32. Фаріон Евген
33. Фірко Іван
34. Фурт Аківа
35. Цьок Омелян
36. Януш Михайло

Кляса VIII. А.

(На початку року вписалося учнів 26, в році виступив 0, нездібних 0, промовано 26).

1. Бадан Олег Петро
2. Бандрович Богдан Климентій
3. Бернакевич Евген Михайло
4. Буцяк Ярослав Андрій
5. Будзиновський Евген
6. Василюк Мирон Степан
7. Гула Микола
8. Ґолембйовський Степан
9. Зубрей Орест
10. Крупа Теодозій Юрій
11. Кривуляк Володимир
12. Лапичак Роман Юліян
13. Луцейко Ярослав Евген
14. **Мазяр Богдан Петро**
15. Радьо Мирон
16. Романик Володислав Володимир
17. Росовський Дмитро
18. Стахів Евген Ярослав
19. Стецишин Орест Іван
20. Турко Зенон
21. Фединяк Володимир
22. Шалько Володимир
23. Шевчук Микола
24. Шехович Лев Роман
25. Ярка Володимир Мирослав
26. Ярка Денис

Кляса VIII. Б.

(На початку року вписалося учнів 27, в році виступило 0, прибув 1, нездібних 0, промовано 28).

1. Бонк Василь
2. Вітик Микола Олександер

3. Владичинський Дмитро
4. Городиський де Братко Богдан
5. Ґут Богдан Іван
6. Дебера Евген Северин
7. Демкович Іван Евстахій
8. Дзюбинський Омелян Теодозій
9. **Евстахевич Володимир**
10. Живко Осип
11. Жовнір Мирон
12. Завійський Мирон
13. Кліш Йосафат Маріян
14. Кукурба Микола
15. Кузьмінський Михайло
16. Левандовський Володимир
17. Макар Роман Володимир
18. Онуферко Роман Олег
19. Паркасевич Іван
20. Пердак Микола
21. **Пинило Микола Степан**
22. Помірко Михайло
23. Потічний Ярослав
24. **Смолій Іван**
25. **Стельмахів Гордій Марко**
26. Футрик Роман
27. Шпиталь Ярослав Андрій
28. Яцків Мирослав

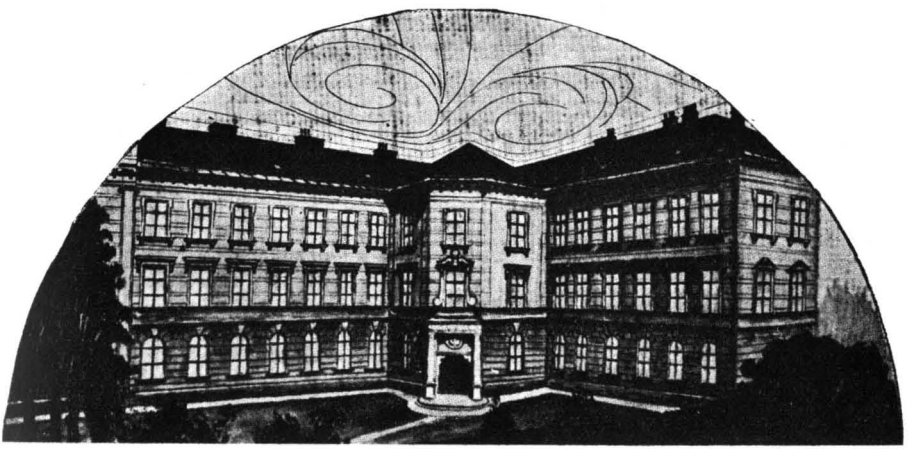

Рисунок Р. Макара, уч. кл. VIII. б. — до ювил. табля ґімназії.

Найстарші матуристи на »святі 40-ліття першої матури«.

Сидять від ліва: о. Андрій Пшепюрський, адв. Др Вол. Гуркевич, о. Теод. Піх, о. Юл. Присташ, о. Мих. Дуркот, о. Андрій Наконечний, дир. Ст. Шах, ем. проф. Ів. Мануляк, віцепрез. окр. суду Микола Кліш, суддя окр. суду Іван Василик, інж. ліс. Ром. Шехович, о. Мих. Качмар, інж. буд. Дмитро Кашубинський. За ними стоять абітурієнти з 1936. р.

„З ЮНИХ ДНІВ, ДНІВ ВЕСНИ"...

АЛЬМАНАХ

З НАГОДИ 40-ЛІТТЯ ПЕРШОЇ МАТУРИ
В ДЕРЖАВНІЙ ҐІМНАЗІЇ З УКРАЇНСЬКОЮ
МОВОЮ НАВЧАННЯ В ПЕРЕМИШЛІ.

З'ЇЗД АБІТУРІЄНТІВ УКРАЇНСЬКОЇ
ДЕРЖАВНОЇ ҐІМНАЗІЇ В ПЕРЕМИШЛІ
З ПРИВОДУ 45-ИХ РОКОВИН МАТУРИ
1930-1975
СОЮЗІВКА — КЕРГОНКСОН, Н. Й.
24-25 травня 1975

Роман Тимчук

Прізвище

Др ЕВГЕН ГРИЦАК

Історичне й виховне значіння ювилейних роковин.

Нераз чуємо нарікання на те, що в теперішніх часах святкують у нас забагато ювилеїв і всяких роковин поодиноких подій і осіб. Чи це правда, важко сказати, але важніша річ, чи це добре й доцільне, чи шкідливе явище, чи треба нам уважати ювилеї за справжню »язву«, чи влаштовувати їх тоді, як вони потрібні.

Ювилеї, це не зовсім нова річ, ані не видумка нових часів. Їх виводять від старих Жидів (Гебреїв), що встановили й святкували ювилейний рік, коли минуло 50 літ. Це був час загальних радощів і тому тоді випускали на волю невільників і даровували довги. Ювилеї святкує теж і католицька церква, спершу що 100, опісля що 50, а тепер що 25 років і вони називаються »анно санто«. І старинні Римляни влаштовували роковини важних подій, а саме святкували закінчення століть, виходячи з державно-релігійного становища, бо думали, що всякі нещастя минулого століття не повинні переступити порога нового століття; або міркували собі, що нове століття, це початок кращих часів і тому треба його святкувати, віддаючи шану найвищим охоронним божествам держави й цісаря (за Августа). Тоді влаштовувано ludi saeculares, а хор дівчат і юнаків співав урочисту „carmen saeculare". У часах римського цісарства святковано століття основування Риму в роках 47, 147 і 248.

У нас почали святкувати ювилеї чи роковини доволі пізно, бо аж у другій половині XIX. століття і то під впливом австрійських династичних річниць. З громадянських річниць найперше прийнялись у нас роковини Шевченкові в місяці березні й роковини знесення панщини в травні.

З окремих ювилеїв перед війною можна зазначити торжественні ювилеї: в 1880. р. 100-ліття скасування кріпацтва в Галичині, в 1893. — ювилей 25-ліття »Просвіти« і 50-ліття смерти та перевезення тлінних останків до Львова ініціятора галицького національно-літературного відродження М. Шашкевича, в 1898. р. 100-літні роковини появи »Енеїди« І. Котляревського і т. п., ініційовані Тов-ом »Просвіта« у Львові[1]). Крім цього святковано в 1911.

[1]) Степан Перський: »Історія „Просвіти" у Львові«, 1932. р., стор. 58—59.

р. століття народин М. Шашкевича, 1914. р. ювилей 40-ліття діяльности І. Франка, 1909. р. сумні роковини 200-ліття боротьби під Полтавою, в 1914. р. 100-ліття уродин Т. Шевченка.

Приходимо до часів післявоєнних; і тут справді бачимо багато ювилеїв і роковин, значно більше, ніж до війни. Крім традиційних і звичаєвих рокових Шевченка приходять роковини смерти І. Франка в травні, отамана С. Петлюри теж у травні, роковини національно-історичних подій з найновішої доби розвою й життя нашого народу, далі окремі ювилеї наших діячів і письменників, що з них відмічу найбільш маркантні, як н. пр. Юл. Романчука, письм. В. Стефаника, А. Чайковського, М. Грушевського, митрополита А. Шептицького, Д-ра Костя Левицького й інших. У Перемишлі святковано величаво ювилей 10-ліття епископства (в 1927. р.) Й. Е. Кир Йосафата Коциловського, в 1931. р. ювилей 40-ліття існування »Українського Інституту для дівчат«, а в 1929. р. 100-ліття оснування першого українського хору в Перемишлі.

І окремі установи й товариства відмічують замітні роковини свойого існування й діяльности ювилеями. З таких ювилеїв назву тут ювилей 60-ліття »Просвіти« у Львові в 1928. р., 50-ліття Укр. Тов-а Педаґоґічного »Рідна Школа«, 40-ліття Тов-а »Дністер«, а крім цього безліч окремих ювилеїв освітніх, економічних, культурних, навіть спортових установ у Галичині. В останніх роках святкували теж свої ювилеї українські приватні ґімназії в Яворові (1929.), в Рогатині (1934.) і в Городенці (1935.).

До останніх ювилеїв належить причислити теж 40-ліття першої матури в державній українській ґімназії в Перемишлі. Ювилей у скептиків несимпатичний, коли він некруглий чи неповний[2]). Але в тому непотрібний і неслушний? Ні, зовсім ні! Якщо його мета благородна, якщо його переведення щире й поважне та дбайливе, то ювилей потрібний і корисний. Бо нераз так буває, що відсвяткування круглого ювилею неможливе через ріжні перешкоди. Тоді саме показується, що треба було випередити »круглий рік«. І так зроблено в Перемишлі, кермуючись історично-виховними мотивами.

Ювилей якоїсь установи має своє велике виховне значіння. Насамперед навязує до давніх часів і до давніх подій, виказує, що вже давно були в нас люди благороднього серця й великої культури, що дбали про освіту й розуміли значіння такої навчально-виховної станиці, якою є кожна наша ґімназія. Кожний ювилей заставляє нас досліджувати давні часи і їх історію, збирати історичні документи й матеріяли, робити підсумки й висновки, щоб навязати нитку традиції й історичної безперервности між давніми й нашими часами. Ми таким чином учимося пізнавати й розуміти краще ті часи, їх діячів і тло їх праці, їх подвиги й їх недостачі. Крім цього влекшуємо працю дослідникам майбутніх поколінь. З пожовклих листків архівальних матеріялів, якими є такі нецікаві

---

[2]) Круглий або повний ювилей обіймає 25, 50, 75, 100 або більше літ.

для загалу речі, як дневники, катальоґи, протоколи й інші урядові книги ґімназії, витягають дослідники те, що може пророчисто промовити до людини нашої доби без огляду на те, чи це учень, чи старший інтеліґент, чи навіть простий селянин. І тому в нашому »Альманасі«, виданому з нагоди 40-ліття першої матури в нашому заведенні, знаходимо праці дир. С. Шаха, С. Малиновського й А. Мариновича, які обґрунтовують наш ювилей під історично-статистичним оглядом. Здається, сухі цифри й прізвища людей, перелік окремих подій із життя бурсових товаришів; а скільки там змісту, як можуть вони промовити до душі й розуму вдумливої й вразливої людини.

Перед війною друковано в нас щорічні »Звіти« ґімназій, у яких подавано крім наукових розвідок здебільша сухий, урядово-статистичний матеріял. Але оцінюючи їх тепер, треба їх уважати за першорядні джерельні матеріяли до історії наших ґімназій і шкільництва, як це піднесено в статті дир. С. Шаха в »Звіті Дирекції української ґімназії в Перемишлі« за 1933/34. рік[3]). Тому теж мають велику вартість і поодинокі замітки, спомини й знимки, що відносяться до життя й розвитку ґімназії. Длятого й тепер Дирекція прохає всіх бувших учнів надсилати всі свої матеріяли, як спомини, описи, статті, а також і фотоґрафії, які використає радо при щорічних друкованих звітах або в ювилейних оглядах.

Правда, закине хтось »брак повної критичної історії ґімназії«. І справді нема її в »Альманасі«, але є вже підготовні праці до неї, є почин і перша спонука і за два роки може дійдеться до цього, щоби з нагоди 50-ліття створення першої кляси нашої ґімназії при тодішній державній польській ґімназії в Перемишлі видати в 1938. р. велику памяткову книгу історії ґімназії, як це зробили державні польські ґімназії в Бережанах чи в Станиславові з нагоди своїх ювилеїв. Для пізніших поколінь матимуть навіть короткі огляди праці даної ґімназії велике значіння. Для прикладу подам такий факт: коли в 1901. р. пок. директор української львівської Академічної ґімназії Ед. Харкевич видав у »Звіті« за 1901. р. й окремою відбиткою, »Хроніку Академічної Ґімназії«, то її так швидко розкупили, що тепер навіть у самій б. Академічній ґімназії нема ніодного примірника. Тому теж і ми з цікавістю перечитуємо давні звіти нашої ґімназії, що разом узяті становлять одну велику історію ґімназії, хоч не написану синтетично й поглядово.

Хто був присутній на ювилейнім святі 40-ліття І. матури в нас, міг завважити велику радість, гордість і захоплення в нашої молоді від першої до осьмої кляси. Найперше гордість з приводу цього, яка-то »стара« наша ґімназія, а відтак, як то виглядають ці »найстарші« товариші, які вони високі становища займають, а далі радість з приводу цього, що й вони, учні цеї ґімназії, бачать таке

[3]) Ст. Шах: »Річні ґімназійні „звіти" та їх історична й виховна вартість«. (Перегляд друкованих »Звітів« нашої ґімназії). Стор. 1—11.

незвичайне свято, чують, як усі промовці звертаються до »старих«, як їх шанують і дякують їм і мимохіть виринає в теперішніх учнів думка про те, що дає людині школа, як дуже потрібна освіта в дальшому житті, і вкінці те, що ця освіта дає людині й змогу жити й працювати корисно й почесно для себе й загалу. Мимохіть родиться теж у душах дітвори й молоді бажання працювати, наслідувати тих »старих« учнів, дорівняти їм і показати осяги своєї праці, може ще лучшої й кращої, ніж у »старих«, бо молодь усе мірить на широку скалю, голубить великі мрії й накреслює далекосяжні пляни. З уст представників найстарших матуристів почули учні слова признання й пошани для своїх давніх, переважно вже померлих професорів, вислови любови й привязання до цієї буденної школи з непривітними, сірими мурами, що може неодному з молодших учнів видається дуже нецікава. І тут саме криється велитенське виховне значіння товариських зїздів б. учнів ґімназії, ювилеїв і всяких роковин, що викликують бадьорість і здоровий оптимізм, запалюють до праці й діяльности, будять пошану до заслужених діячів і заставляють учасників чи видців оглядатися за себе й перевірювати своє життя й свою участь у праці для вищих благородних цілей.

Наймолодше покоління вчиться наглядно цінити вагу школи й освіти та працю Дирекції й Учительського Збору над ним. Із споминів І. матуриста о. Михайла Дуркота учні дізналися, яким то »твердим горіхом« була колись матура, скільки треба було дати праці й знання, які були колись великі вимоги при іспитах, а це теж і вчить багато й виховує, бо справді verba volant, exempla trahunt!

Учні почули теж деяку сумну нотку відгомону жалю за »прекрасним минулим« і за часами, проведеними в шкільній лавці, відчули теж, скільки радощів і втіхи давала тим »старикам« тодішня сувора школа й скільки давньої бадьорости залишилося ще в них. Наглядно зрозуміли правдивість слів І. Франка про »юні дні« й його щирого заклику до молодечих сердець:

»Не забудь, не забудь
Юних днів, днів весни!
. . . . . .
Чистих поривів всіх
Не стидайсь, не губи!«

І на тлі цього свята учні теж зрозуміють краще значіння виховної праці над ними, коли й чули й читатимуть спомини давніх своїх товаришів про своїх учителів, про їх дбайливість і любов до молоді, про їх золоте серце, про їх повну посвяти, незамітну, часто легковажену муравлину працю наших »каменярів«, що »рівняють правді путь«.

І цю другу сторінку, сторінку виховну й чуттєво-рефлєксійну гармонійно заповнюють спомини І. Квасниці про свого профе-

сора, стаття пок. проф. Ол. Яреми й спомин, повний щирого привязання до школи й великої вдяки до педаґоґів, молодшого вже о. М. Горечка про його матуру, пронизаний легеньким гумором. Сюди належать теж і оба мистецькі вірші Уляни Кравченко й П. Карманського, що в них бачимо й оцінку ювилейного свята й зїзду перших матуристів і фільософічно-життєву концепцію на тему вічно актуальну, що дає школа й виховання і як кристалізується характер людини в горнилі життєвої боротьби.

Може дехто завважить, що тут в »Альманасі« не все є найкращої якости, що нема тут творів пера великих наших учених і письменників, що вийшли з мурів нашої школи. Так, це правда; дехто може так сказати, але укладчики книги дають тут те, що дали бувші учні й прихильники нашої школи без огляду, чи вони »достойники«, чи ні. Дають те й цінять високо їх добру волю й вартість їх творів і праць. І поміщують те все, щоб зберегти його перед кусливим зубом часу доцільно тому, щоб дати документи цього, що люди пережили й навести докази, як ставились і ставляться б. учні до нашої школи.

Укладчики книги свідомі того, що старалися виконати своє завдання по найкращій своїй волі, маючи на увазі в першу чергу суспільно-виховні і науково-громадянські мотиви такої школи, якою є здавна державна ґімназія з українською мовою навчання в Перемишлі.

Fecimus, quod potuimus, faciant meliora potentes!

РОМАН ДУБЛЯНИЦЯ

ПЕРЕБІГ ОБХОДУ РІЧНИЦІ 40-ЛІТТЯ ПЕРШОЇ МАТУРИ УЧНІВ ДЕРЖАВНОЇ ҐІМНАЗІЇ З УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ НАВЧАННЯ В ПЕРЕМИШЛІ В ДНІ 11. ЧЕРВНЯ 1936. РОКУ.

Думка відсвяткувати річницю 40-ліття першої матури в держ. ґімн. з укр. мовою навчання в Перемишлі вийшла від директора заведення Степана Шаха. З його ініціятиви вибрано на кінцевім засіданні Педаґоґічної Ради в шк. р. 1934/35. ювилейний орґанізаційний комітет, у склад якого увійшли: директор ґімназії — Ст. Шах, голова »Батьківського Кружка« — суддя Вол. Подлуський, член першого Учительського Збору зперед 40 літ — о. Ом. Кормош і бувший учень заведення, тепер член Учит. Збору, проф. Ром. Дубляниця. Предсідником Комітету, який згодом поширено членами »Батьк. Кружка« й Учит. Збору, вибрано дир. Ст. Шаха, секретарем проф. М. Федевича.

За ціль свята поставлено: 1. навязати безпосередній контакт між першими вихованками заведення, абітурієнтами з років 1896. до 1899., а теперішніми; 2. затіснити звязь між батьками, то є домом, а молоддю, тобто школою; 3. вказати сьогорічним абітурієнтам і молоді взагалі, що мають робити по зложенні іспиту зрілости, щоб осягнути життєву позицію в конструктивній дальшій праці над собою і в суспільнім житті — маючи конкретні взори перед собою зпоміж найстарших вихованків тут. заведення.

Заздалегідь почалася підготовча праця і по довгих нарадах Комітету, Учит. Збору і »Кружка Батьків« вирішено влаштувати чисто ш к і л ь н е свято з педаґоґічною ціллю в дні 11. червня 1936. р., то є в день лат. Божого Тіла.

Усякі спогади минулих, молодечих, ясних літ тішать, кріплять і ублагороднюють людину. Та найкращі й найглибші спомини вяжуться всетаки зі шкільною лавкою. Тож не диво, що вже сама думка про те свято (сорокліття першої матури) будила сентименти і радість та заставляла призадуматися над пережитим, прозірити дороги, якими прийшлося перейти по скінченні ґімназії, та зробити підсумки з досягнень. Ідея сього свята зродила і видала цінні принагідні праці, які відносяться до минувшини заведення, як реферат дир. Ст. Шаха про »Висліди іспитів зрілости за 40 літ«, праця проф. Малиновського »Хто і коли зложив іспит зрілости в перемиській укр. ґімн. і чим став опісля в житті«, праця маґістра Ан.

Мариновича »Історія бурс у Перемишлі«, що звязані тісно з розвоєм ґімназії, та інші спомини — у віршованій формі й у прозі, як Уляни Кравченко, Петра Карманського, о. Мих. Дуркота й інші. З тої нагоди скомпонував до слів Уляни Кравченко Яр. Ярославенко — інж. Вінцковський, матурист перемиської ґімназії, кантату, якою мішаний ґімназійний хор заінавґурував святочну Академію, ювилейний вірш поетки Уляни Кравченко віддеклямував учень VII. кл. Мир. Гурко, привітний вірш П. Карманського відчитав підписаний.

Програма обходу складалася з трьох частин. Часть I. О год. 8. відправили в ґімн. авлі три найстарші учні з присутніх матуристів, о. М. Дуркот, о. Андр. Наконечний і о. Андр. Пшепюрський торжественну Службу Божу з панахидою за померших абітурієнтів і професорів заведення, підчас якої катех. о. проф. П. Голинський виголосив достроєну до торжества проповідь. По богослуженні удалися учасники: перші абітурієнти, Збір Учительський з Директором і сьогорічні абсольвенти на спільне снідання, яке приготовили Пані з »Кружка Родичів«, а опісля на місцеве кладовище зложити поклін на могилі першого директора заведення бл. п. Григорія Цеглинського і померших професорів.

Часть II. О год. 11.[30] відбулася в гарно прибраній учнями заведення руханковій салі ґімназії святочна Академія з такою програмою:

1. Яр. Ярославенко — У. Кравченко: Ювилейна кантата; мішаний ґімн. хор.

2. Привіт і реферат Директора ґімназії.

3. М. Копко — Гр. Цеглинський: Де срібнолентий Сян пливе; мужеський хор.

4. У. Кравченко: Привіт ювилеєві ґімназії; деклямація Мир. Гурка, уч. кл. VII. а.

5. а) В. Косенко: Леґенда; б) Фр. Шопен: Скерцо, фортепянове сольо п. Ярослави Поповської.

6. Привіти: а) Голови »Міжклясової Шкільної Громади«, Мир. Малецького, уч. кл. VII. а; б) сьогорічного абітурієнта Мир. Жовніра; в) слово першого абітурієнта й учня від створення першої кляси в 1888. р. о. Мих. Дуркота, пароха у Волчі Долішній; г) письма-привіти від був. професорів і абітурієнтів, що не могли прибути, які відчитав підписаний.

7. а) Венцель: Вечірній настрій; б) Я. Ярославенко: Спомин, смичкова орхестра учнів.

8. О. Нижанковський: Золоті зорі; мужеський хор.

9. Національний гимн.

Хори під управою проф. П. Волянського, смичкова орхестра під батутою проф. Кл. Вахнянина.

З увагою, одушевленням і насолодою вислухали учасники, батьки, гості і молодь кожної точки, а привіти, слова і побажання присутніх найстарших абітурієнтів і тих, які не могли з причин від

них незалежних прибути на свято, зворушували до глибини душі, а молодь приймала їх рясними оплесками. Відчувалося, як навязувалася, затіснювалася і скріплювалася духова звязь між найстаршими а наймолодшими матуристами, між батьками а дітьми, між домом а школою.

По Академії відбулися три спільні знимки: найстарших абітурієнтів з наймолодшими, з Учит. Збором і Комітетом Пань при »Кр. Род.« Відтак удалися учасники до Бурси ім. св. о. Николая, де в їдальняній салі Мужеського Інституту відбувся спільний обід. Серед щирої, сердечної гутірки полились промови, спогади, подяки і многоліття. Згадати тільки: 1. як річево й ясно представив дир. Ст. Шах труднощі в навчанні і вихованні молоді в нинішніх часах, коли щораз більше слабне давніша родинно-духова звязь, а вслід за тим заходить щораз конечніша потреба тісної й усильної співпраці старшого громадянства, дому і школи; 2. як гарно і цікаво змалював о. М. Дуркот життя-буття в тут. ґімназії тому сорок літ взад; 3. як поважно і з трепетом у душі представив о. Андр. Пшепюрський теперішню занепокоюючу розбіжність між батьками а власними дітьми в домашнім, родиннім житті, а що вже говорити в школі; 4. слово інж. Ром. Шеховича про незатерте враження і радости із свята-ювилею, 5. дир. Мих. Зубрея про теперішню виховну працю в ґімназії; 6. голови »Кружка Родичів« Вол. Подлуського про працю »Кружка Р.« і т. д.

По обіді оглянули учасники перемиський музей »Стривігор«, який міститься у льокалі бурси ім. св. о. Николая, і поспішили до ґімназії на III-тю частину свята, а саме на фестин і забаву учнів, на яку Дирекція ґімназії запросила також учениці жіночої ґімназії »Укр. Дів. Інституту«. Забава, яка протягнулася до 21. години під опікою Учит. Збору, зробила на учасників миле враження, чого дав доказ у першу чергу о. Мих. Дуркот, справді найстарший абітурієнт.

В часі цілого свята панував піднесений, бадьорий і радісний настрій. Видно було, що вихованки заведення, яке протягом 40 літ видало 2.399 матуристів, навязали духову лучбу; відчувалося увесь час, що здорове зерно, кинене »Сіячем Любови«, як каже П. Карманський у своїм вірші-привіті, переходить з покоління на покоління, що перше звено, яке започаткували тому сорок літ Учасники нинішнього свята, перші матуристи, тягнеться безупинно до сьогодня і тягнутиметься у майбутність дальше...

Традиція перемиської мужеської укр. ґімназії є вже усталена й вироблена, а наймолодші абітурієнти та й слідуючі річники мають її послідовно дальше продовжувати.

»40-ліття першої матури«.
Найстарші абітурієнти серед наймолодших у чит. салі.

УЛЯНА КРАВЧЕНКО

Великий день[1].

Врочиста мить, великий день,
се ювилейне свято — свят!
Співаймо радісних пісень —
вдягнім наш храм в блиск нових шат!

Наш храм науки, світла храм
відчинений вже сорок літ —
крізь брами храму сього — в світ
йде хоровід — юнацтва цвіт!

Тут живемо ми для зусиль,
тут міццю спіє наш розгін —
ген до висот, на білий шпиль, —
до діл, — до прометейських діл!

Поклін-хвала від нас душам,
що нам здвигли науки храм, —
пеан співає їм наш хор!
Ми сміло держимо прапор!

Звеном ми в черзі поколінь, —
в серцях вогні нових стремлінь.
Тим, що минули, честь — поклін!
Минулому хвала — поклін!

---

[1]) До цих слів уложив Яр. Ярославенко кантату на Академію в дні »40-ліття першої матури«. Текст з нотами вийшов за допомогою »Кружка Род.« окремо в муз. накладні »Торбан« у Львові, вул. Софії 78. — Ред.

УЛЯНА КРАВЧЕНКО

Заквітчаний сьогодні науки храм.

Заквітчаний та гордий
сьогодні тут науки храм,
а звук пісень
і ті дзвінкі акорди,
звіщають нам
великий день!
Стремить вперед
гучний потік —
минає час,
пливе за роком рік —
Минуло ось і сорок літ
від дня, — як перший раз,
в хороми ті ввійшов
юнацтва цвіт.
Святкуємо
сьогодні ювилей,
а в це величне Свято-Свят
згадаймо дієвий момент,
коли під цей терем
покладено тривкий,
на вірі спертий фундамент.
Згадаймо тих, що храм цей будували,
що напрямні ставляли ідеали.
Зложім поклін тим провідним душам!
Зложім поклін усім,
що вславили цей світла храм!
Крізь брами храму цього
йшов без перерви хоровід,
на труд, на біль —
ішов в широкий світ...
Згадаймо всіх,
що йшли звідсіль
в убогі хати,
щоб світла скарб незрячим передати,
щоб освітити шлях
живучим в темноті братам, —

скріпити їх —
на пориви життя —
під новий лад!
Згадаймо всіх, —
радіймо, —
за нами темнота неволі...
В долонях наших наша доля...
У храмі нашім — світло, що не гасне, —
а перед нами простий шлях та ясний,
в душі і віра і любов
і все один, могутній зов:
Почерез труди до висот! На шпиль!
Тут живемо ми для зусиль, —
тут спіє міцно наш розгін
до прометейських діл!
Минулому поклін,
а зір звернім в майбутнє!
Здобудьмо долю кращих днів!
Здобудьмо казку завтрішніх століть!
Звеном ми в черзі поколінь, —
тож продовжім бадьорий хоровід,
що йшов звідсіль
на труд, на біль
у божий світ...

Понад буденщину і тінь
підем і ми, щоб будувати —
з марморів злому
тереми світлого життя,
щоби молитися:
Великому, Безсмертному, Святому!

У 1972 р. Б. дістав я цю книжку з Польщі (Краків) від свого професора Дра Казимира Ліца. Перевезла книжку свака Марія Замойська

Роман Тимчук

ОЛЕКСІЙ ЯРЕМА[1])

Великий педаґоґ.

(Памяти першого директора Григорія Цеглинського).

В 1912. р. зійшов у могилу, перебуваючий тоді у Відні, один з найкращих синів народа й небуденний педаґоґ, директор ґімназії в Перемишлі й посол до Державної Ради, Григорій Цеглинський.

По скінченні ґімназії в Станиславові й вищих студій у Відні, обняв посаду учителя в Академічній ґімназії у Львові, щоб посвятитися вихованню й образуванню молодіжи. Підписаний застав його там як професора, коли в 1885. р. обняв у тійже ґімназії посаду вчителя. Тодішній Учительський Збір Академічної ґімназії займав передове місце не тільки в педаґоґічно-науковому, але також у літературному й політичному світі галицької Руси-України. Покійні Ол. Борковський, Дам. Гладилович, Ан. Вахнянин, Кон. Лучаківський, П. Скобельський, Петро й Ілярій Огоновський, Ю. Целевич, Юл. Романчук і здоровий ще сеніор С. Громницький[2]), були передовими громадянами — працівниками на народній ниві. Між ними однак визначався Григорій Цеглинський.

Як учитель руководився високими засадами педаґоґії. Головним завданням учителя вважав він досконалення розуму, душі й характеру молоді й приготування її до життя дорогою науки й праці. Сам узброєний у всі прикмети доброго педаґоґа, обдарований найкращими засадами людини й громадянина, мав велитенський вплив на учеників і старших громадян. Розпоряджаючи широким знанням різних предметів науки й української мови, захоплював молодь ясним і добірним викладом і тому молодь горнулася до нього за порадою в науці — також поза шкільними годинами. Ученики не лише шанували й поважали його, як наукову повагу, але також і щиро любили. З великою охотою студіювали предмети, яких він учив. У вимогах був строгий, але серце в нього було золоте. Для кожного учня, чи родичів або опікунів, був до нього приступ вільний. Кожного терпеливо вислухав і давав пораду. Кожного підбадьорював і заохочував до витревалости

[1]) Спомин написаний у 1927. р., досі недрукований; оригінал переховується у посмертних паперах Автора в архіві »Стривігора« в Перемишлі, які зложив там проф. Б. Загайкевич. — Ред.

[2]) Сид. Громницький нині ще здоровий і бадьорий, хоч скінчив уже 85 літ життя. — Ред.

й праці. Засадою його було так виховувати молодь, щоб вона творила добро. Як помагав кому матеріяльно, то глядів, щоб підмога причинилася до вироблення здібности заробляти власними силами. У всякій патріотичній роботі виключав користолюбність. У добродійних і наукових інституціях працював з посвятою, а за його прикладом ішли товариші й молодь. Хиби молодіжи витикав, але довго шукав злагіднюючих обставин, заки визначував кару. По його думці лиш трусливий чоловік знущається над слабим і безборонним, бо сильнішого боїться.

До властей відносився з гідністю й достоїнством. В Учительському Зборі був милим товаришем і це йому не перешкоджувало бути загально поважаним настоятелем. Відзначався здоровим розумом, дотепом і любив товариське життя. Родинне життя цінив високо. Приятелів мав богато й їм рівнож відплачувався щирою приязню.

Вершком його великої й всесторонної діяльности була управа українськими рівнорядними клясами, а опісля директура в Перемишлі.

Коли наші посли вибороли рівнорядні українські кляси в Перемишлі, призначено його на їх управителя. Влучнішого вибору не можна було зробити.

Як свідок розвою тих кляс подивляю розум, сприт і терпеливість, з якою він вів і розвивав рівнорядні кляси й довів їх до повної ґімназії, до якої радо горнулася молодь, бо директор Цеглинський умів надати ґімназії під навчальним оглядом характер зразкової школи і дбав про вигідне й пристойне приміщення учнів, закладаючи при допомозі Збору і громадян бурси, інститути й ін.

Перепони в веденні рівнорядних кляс мав він із богатьох сторін. Візитатором кляс поставлено відомого із своєї прикрої вдачі інспектора Івана Левицького (т. зв. Янця), але директор Цеглинський з великим тактом і мужеською холоднокровністю умів станути в обороні учителів і молоді, коли до того заходила потреба.

Уряд, признаючи його гідне поведення й уміле ведення рівнорядних кляс, іменував його директором уже повної ґімназії.

Як директор був незрівнаним інструктором Учительського Збору (в педаґоґіннім напрямі), опікуном і батьком молоді.

Під його кермою розвинулася ґімназія й дійшла до такої фреквенції, що вже почали робити заходи, щоб поділити ґімназію на два самостійні заведення.

Богато його учеників моглиби подати випадки, як директор Цеглинський видвигнув неодного, що зійшов на бездоріжжа, і справив його на пряму путь. Цінив і любив добрих учеників, але не полишав власній долі слабших і опікувався ними й ріжними способами змушував їх до праці. Живу вдачу молоді любив і на її нешкідливу непосидючість був вибачливий.

Для кожного був приступний. Чи учень, чи батько, чи опікун, завжди міг являтися у нього. Нераз станув перед ним з розпучливою міною учень, прогнаний за якусь провину з іншої ґімназії. Тактикою директора Цеглинського було перший раз настрашити й від порога наганяти, щоб в учневі викликати жаль і постанову поправи. Нераз жадав, щоб явився батько, а коли це було неможливе, казав ученикові так довго приходити, доки не видобув

Памяткова таблиця з портретом дир. Гр. Цеглинського, вмурована 13. II. 1913. у вестібулі ґімназійного будинку, заходами вдячних учнів, учит. збору і перем. громадянства[1]). (Плякета роботи б. учителя рисунків тут. заведення Станислава Якубовського і різьбаря Маєрського).

від нього правди і в доходженні тої правди не вислідив знаку поправи і не відкрив деяких слідів добрих прикмет ученика. Тоді приймав його на пробу. Ця проба тривала звичайно до скінчення ґімназії, бо з таких еміґрантів виходили звичайно порядні й добрі учні завдяки вирозумілості директора. А кілько то молодих, у своїм віці ще легкодушних, хлопців марнується через безоглядність директорів, що приймають до школи виключно таких, що

[1]) »Потрібну на це квоту зложили: учні 200 к., учит. збір 100 к., місцеві економічні інституції 100 к. (»Звіт« з 1913. р., стор. 87.). — Ред.

видаються їм взірцевими, порядними та спокійними учнями. Часто буває саме навпаки.

Директор Цеглинський не дав нікому кривдити молоді. Боронив її перед приватними людьми і владою. Вщіпляв у неї взаїмну любов і пошану для старших.

Не терпів донощиків і не окружався, ані не послугувався ними. Це погане ремесло викорінював, а непоправних донощиків картав і остерігав перед ними товаришів.

В часі директури розвинув Цеглинський незвичайно рухливу діяльність як педаґоґ, письменник, громадянин, економіст, політик і член преріжних інституцій.

Дбав запопадливо про бурси, інститути для молоді і про школи. Освіта й виховання мають бути загальні — повторяв часто.

На все знайшов час і як горячий патріот мав час на національні справи. Всі інституції в Перемишлі завдячують у великій частині своє повстання йому. Бурса св. о. Николая, кред. тов. »Віра«, Інститут для дівчат, Ґімназійний Інститут для хлопців, Українська Щадниця і пр.

Брав участь у громадянському й товариському житті, бо знав життя взагалі і тому не вмів замкнутися в окремому світі параґрафів і урядових актів. Йому не було байдуже життя молоді й громадян. Брав чорне життя, яке воно є, і виконував попри урядову, теж громадянську, хочби дрібну, але реальну працю. Любив життя, був вразливий на те, що в ньому твориться, кермувався чуттям, розвивав розум і плекав науку. Взагалі умів дати своїм учням і суспільності те, що сам посідав.

Не був лиш шкільним педаґоґом, але учителем і педаґоґом свойого народу та його провідником. Його діяльність, як педаґоґа, громадянина й письменника була спрямована для якнайширших кол народу з освітньо-виховною метою.

Силу народу покладав в освіті, характері, моральності й доброму вихованні.

Не любив лизунства, надмірної покірливости, невільничого віддання й лакейства.

Болів над недолею свойого народу, горячо заступався за нього, як суспільний діяч і посол. Знав життя робітничих, міщанських і селянських мас, бо від молодости обертався між ними й працював серед них. Його світогляд у культурнім, економічнім чи політичнім напрямі був точно означений і ясний, тому завжди сміло йшов вибраним шляхом. Умів бути провідником, але як треба було, умів бути карним рядовиком. Осуджував тих, що заслонюючись урядовими справами, не почувалися до обовязку прикласти й свою пайку до розвою культури й піднесення добробуту свого народу.

Рідшають ряди ідейних мужів, горячих патріотів і сильних характерів та лишаються лиш спомини по них...

Побажатиб нам, щоби такі люди не перевелися.

ПЕТРО КАРМАНСЬКИЙ*)

НА ТОВАРИСЬКИЙ ЗЇЗД АБІТУРІЄНТІВ ПЕРЕМИСЬКОЇ ҐІМНАЗІЇ ДНЯ 11. ЧЕРВНЯ 1936. Р.

Так, наче вчора. Сотні нас
Ішли на бій безкровний.
Та прорідив нас звільна час —
Ряди змінив основно.

Далекий шлях... Із забуття
Зринають рік за роком...
Покарбувало нас життя
Глибоко, ех, глибоко!

Івасі, Ґені, Петрусі
(Наполеони) — де ви?
Як низько цей і той присів,
Як спокірніли леви!

Михасі, Стефки, Павлусі
(Конкістадори мрійні) —
Чи ви це, чи не ви? — Усі
Каліки, будь покійні.

І де ваш прометейський зрив
Та й Ікарові крила?
Чом леміш чóла вам порив,
А очі ніч укрила?

Перевтомились ми — так щож?
Ми слуги обовязку.
Ми в долі не прохали рож
І не шукали ласки.

*) Матурист тут. заведення з р. 1899.

Ми йшли. Несли́ в серця́х наказ
Тих, що родились з поту,
І не зважали, що нераз
Забрили на Голготу.

Схитнувся хто? зомлів? упав? —
Щож! ми лиш аванґарда.
Нам вік в тверду долоню клав
Кайло́, не галябарду.

І у твердім ґраніті днів
Ми довбали завзято.
Як не собі, то для синів
Готовили ми свято.

І хоч скалічені, старі
Й не чуем в мязах сталі,
Ми затискаем панцирі
І йдемо вперто далі.

Ми знаем, наші юні сни
Зрадливі та пропащі:
Проте ми віримо: сини
Зуміють жити краще.

А нам осталося одно:
До краю хрест доне́сти
І не спуститися на дно;
Не загубити чести.

Не зрадити себе самих
І Сіяча любови,
Що в скиби духа молодих
Вкида́в зерно́ здорове.

СТЕПАН ШАХ

У 40-ліття першого іспиту зрілости в Державній Ґімназії з українською мовою навчання в Перемишлі.

(Підсумки й висліди[1]).

1.

Чи ювилей!

40-ліття у житті якоїсь інституції, тим паче школи, це відносно невеликий шмат часу. І чи чотири декади можна взагалі назвати ювилейним очерком? Ми привикли, що ювилеї обходять у чвертьстоліття, у 50-ліття, чи століття, але й бувають виїмки. На прим. Тов-о »Просвіта« у Львові, »матір українських товариств«, обходило свій ювилей у 40-ліття існування, в 1908/9. р., а опісля ювилей 60-ліття, в 1928/29. р. і навіть видало з нагоди 60-ліття свою більшу ювилейну »Історію«, в якій подано причини такого поділу ювилейних літ Тов-а[2]). Іванові Франкові влаштувало українське громадянство ювилей 40-ліття в 1914. р. А чи правильно громадянство поступило, належить прочитати вступне слово Ювилейного Комітету у виданім аж у 1916. р. в честь Поета ювилейнім »Збірнику«[3]).

Таких примірів, нам блищих і дальших, можна назести більше. А приміри ці це не припадкові виїмки; це цілеві й річево передумані ювилеї. До таких цілевих і передуманих ювилеїв належить також і 40. річниця першого іспиту зрілости в перемиській державній ґімназії з українською мовою навчання, який має на оці виключно педаґоґічні цілі.

---

[1]) Реферат виголошений на Академії в день »40-ліття першої матури« — дня 11. червня 1936. р. — Ред.

[2]) Степан Перський: »Історія Тов-а „Просвіта"«, Львів, 1932. р., стор. 5.

[3]) »Привіт Іванови Франкови в сороклітє його письменської праці 1874—1914.«. »Літер.-Науковий Збірник«, Львів, 1916, стор. III.

2.

З початків перемиської ґімназії з українською мовою навчання.

Перемиська державна ґімназія була другим українським заведенням, де перед 40 літами почали відбуватися іспити зрілости в українській мові. Перша матура взагалі в українській мові відбулася перед 58 літами в одинокій тоді українській середній школі в Академічній Ґімназії у Львові в 1878. р., в днях від 8—16. червня[4]).

Перемиська ґімназія з українською мовою навчання повстала в наслідок ухвали галицького сойму з 14. І. 1887. р., а уведена в життя силою цісарської постанови з дня 29. липня 1887.[5]). Зорґанізовано її при одинокій тоді »Ц. К. Ґімназії« з польською мовою навчання в Перемишлі — як рівнорядні українські відділи зі спільним учительським збором, але окремим провізоричним управителем, яким міністерство освіти розпорядком з дня 10. липня 1888. р. іменувало професора академічної ґімназії у Львові Григорія Цеглинського[6]). В ґімназії цій було все богато учнів греко-катол. обряду і на прим. у 1887. році, то є в році креування І. рівнорядної кляси, було в перемиській ґімназії на 714 учнів римо-кат. обряду 403 учнів, греко-катол. — 203, а мойсеєвого — 108[7]). Учнів до створеного українського рівнорядного відділу вписалося 52, всі були греко-кат. обряду й української національности. З кожним слідуючим роком прибувала »рівнорядним руским відділам« одна кляса, а з початком шкільного року 1895/96. осягнули ці »рівнорядні відділи« вже повних вісім кляс, навіть з одною клясою приготовляючою, як додатковою. Тоді »силою найвищої постанови« з дня 12. травня 1895. р. отворено з дотеперішніх »рівнорядних руских відділів« окрему самостійну ґімназію[8]) з українською мовою навчання, якій надано урядову назву: »Ц. К. II. Ґімназия в Перемишли«, а провізоричного управителя Гр. Цеглинського іменовано »силою найвищої постанови« з дня 14. сер-

[4]) Едвард Харкевич: »Хроніка львівської академічної ґімназії«, стор. 4. — У »Звіті« Дирекції ц. к. академічної ґімназії у Львові за шк. рік 1900/01.

[5]) »Справозданє Дирекції ц. к. II. ґімназії в Перемишли« за шк. рік 1895/96., стор. 39. і Prof. Stan. Goliński: „Historya Gimnazyum Przemyskiego" Przemyśl, 1894., стор. 74.

[6]) „Sprawozdanie Dyrekcyi c.k. Gimnazyum w Przemyślu" za rok szk. 1889, стор. 24.

[7]) Stanisław Goliński: „Historya Gimnazyum Przemyskiego", Przemyśl 1894, стр. 112.

[8]) »Єго Цїсарске і Королївске Апостольске Величество зволило Найвисшою постановою з дня 12. мая 1895. р. призволити вселаскавійше на відокремленє дотеперішних кляс рівнорядних з язиком викладовим руским при ц. к. ґімназиї в Перемишли і на утворенє з них з початком ш. р. 1895/6. самостійної ґімназиї з руским язиком викладовим«. — »Справозданє Дирекциї ц. к. II. Ґімназиї в Перемишли« за шк. рік 1895/96., стор. 4.

пня 1895. р. самостійним директором тоїж ґімназії[9]). Тоді також іменовано для ґімназії окремий учительський збір, що складався з 9 професорів, 3 учителів, 2 заступників учителів і 1 учителя помічного. А дня 3. вересня 1895. р.[10]) перенесено ґімназію з дотеперішнього її приміщення в старім будинку біля поєзуїтського костела до нововибудованого в роках 1893—95. коштом 276.000 зр. величавого будинку при Добромильській вулиці (нині вул. Ю. Словацького), який віддано до спільного вжитку з ц. к. І. ґімназією — з польською мовою навчання, що була матірним заведенням для нової »ц. к. II. ґімназії«. Подія ця відбилася гомінким ехом в укр. пресі, а головно в »Ділі«[11]). В будинку цім міститься ґімназія по нинішній день.

3.

Перша осьма кляса в тут. заведенні.

З початком шкільного року 1895/96., тобто в першім році самостійного існування, вписалося до ґімназії 329, а з кінцем цього шк. року остало 294 учнів.

До VIII. кляси вписалося з початком шкіл. року 24 учнів; протягом року убув 1, остало при клясифікації 23 учнів, усі вони були греко-кат. обряду й української національности, чи як тоді називали »руської народности«. Що до »політичних« переконань, то переважно були це »народовці«, але й були »тверді« і деякі остали ними через ціле життя, навіть і по війні вже.

Що торкається віку учнів тодішньої осьмої кляси, то ріжниця віку виносила 5 літ, між 18—24. роком життя, а саме:

По 18 літ мало 3 учнів[12]); по 19 — 5; по 20 — 3; по 21 — 3; по 22 — 1; по 23 — 4; по 24 — 2; разом 23 учнів. А в І. клясі цеї самої кляси ріжниця віку виносила від 11—19. року життя[13]); значить найстарші віком протягом 8 літ погубилися.

Коли зацікавимося соціяльним станом, з якого ці перші осьмаки перемиської ґімназії походили, то одержимо такий образ:

Синів	греко-катол. священиків	було	— 12,	то є	52%
„	держ. урядовців	„	— 2,	„	8.70%
„	міщан і ремісників	„	— 2,	„	8.70%
„	селян	„	— 5,	„	21.60%
„	зарібників	„	— 1,	„	4.50%
„	службовиків	„	— 1,	„	4.50%
		Разом	— 23,	то є	100%.

Із наведеного зіставлення виходить, що найбільшого контингенту перших учнів першої осьмої кляси перемиської ґімназії до-

[9]) »Справозданє« з 1895/6., стор. 4.

[10]) »Справозданє« ор. с., стор. 40.

[11]) »Діло« з 1895. р., річник XVI., ч.ч. 185, 188, 189.

[12]) »Справозданє« за ш. р. 1895/96., стор. 49.

[13]) „Sprawozdanie" за ш. р. 1889., стор. 64.

старчили жонаті греко-катол. священики, бо понад половину, а селяни дали лише пяту частину; прочі дикастерії були тоді ще слабо в ґімназії взагалі репрезентовані. Є це рівночасно вірна відбитка соціяльного складу української інтеліґентної суспільної верстви зперед 40 років у Галичині.

Ще цікавіше представляється статистика, яка показує, з яких місцевостей походили ці учні першої VIII. кляси; і так родом з міста Перемишля був 1 учень, з перемиського повіту було 2 учнів, з дальших галицьких повітів було 20 учнів. Цей статистичний виказ є по 40 р. майже ревеляційним »відкриттям«. А коли просліджувати цю статистичну сторінку рік за роком при дальшім розвою ґімназії, то вона є богатомовна; показує вона на цікаве взаїмовідношення між школою а свідомістю міста та повіту. А саме, чим довше існувала в місті Перемишлі українська ґімназія, тим більше користало з неї з року на рік учнів з міста і з повіту. Впливав на це взаїмовідношення не зріст аґітації, а зріст свідомости, що його несла зі собою школа, як огнище освіти, яка щораз то дальші круги населення займала й щораз то глибше в терені коріння запускала. І тут саме є цікаве поле для дослідника історії ґімназії у напрямі, яку ролю відограла перемиська українська ґімназія в культурно-освітнім розвою Перемиської Землі.

Що торкається мешкання тодішніх учнів осьмої кляси, то мешкали вони майже всі на приватних станціях, яких тоді було в Перемишлі вже доволі, так би мовити традиційних; дорожчих для синів інтеліґентів, тобто в данім випадку для священичих синів, і дешеві, по міщанських домах, для вбогих селянських синів. Держали на станціях переважно або вдовиці по священиках, що допомагали собі в той спосіб тай нераз діти свої при тім образували, або вдовиці по військових, яких тоді було значне число в місті, (бо військовий ґарнізон у Перемишлі був великий з огляду на сильно розбудовану твердиню, яку розпочали будувати ще в осени 1854. р. в наслідок напружених австро-російських відносин у часі кримської війни). Ці традиційні збірні станції відгравали визначну ролю у позашкільнім житті учнів.

Частина учнів мешкала в Бурсі ім. св. о. Николая, що її основано з отворенням першої рівнорядної кляси в 1888. р. Але вона ще тоді більшого значіння у житті учнів не грала, хоч від 1893. р. мала вже при Баштовій вулиці свій власний дім. Мешкали там переважно сільські діти по ціні від 3—10 зр., хоч були й священичі, а інструктори безплатно. В році 1895/96. на 294 учнів було в Бурсі 32 учнів[14]) (10.87%), з чого з осьмої кляси 2 [15]).

Коли ходить про шкільні оплати, які тоді виносили по 20 зр. на піврік, то в осьмій клясі на І. піврік шк. р. 1895/96. не платив

[14]) »Справозданє« Дирекції ґімназії за рік 1895/96., стор. 37.

[15]) Блище про Бурсу ім. св. о. Николая подає проф. А. Маринович у праці: »Історія бурс у Перемишлі«, — поміщена в Альманасі дальше.

ніхто; всі учні цеї кляси були звільнені від шк. оплати. Натомісць у II. півроці заплатило шість осьмаків шк. оплату на квоту 120 зр., що становить 5.78% загальної квоти 2075 зр., яку заплатили в шк. р. 1895/96. учні перемиської ґімназії титулом оплати адмін. такси.

Мали теж учні вже тоді грошеві допомоги. В шк. р. 1895/96. було в ґімназії 22 стипендії з Краєвого Виділу для учнів на загальну квоту 2573.50 зр., то є о 498.50 зр. більше, ніж учні вплатили на шкіл. оплату. Але з учнів осьмої кляси не мав ніхто стипендії.

Із 60 одноразових запомог, яких роздано в шк. р. 1895/96. між убогих учнів ґімназії в квоті 106.90 зр., одержало в осьмій клясі 6 учнів на квоту 7.50 зр. (!), що кидає ярке світло на матеріяльні відносини перших осьмаків перемиської ґімназії. Запомог уділяла Дирекція ґімназії, що до її рук впливали датки на запомоги при вписах учнів і з краю від поодиноких прихильників молоді, та основане в квітні 1896. р. допомогове »Тов-о ім. св. Кирила« (від імени св. Патрона заведення)[16]), якого ціллю було »запомагати убогу молодіж руської ґімназії в Перемишли«[17]), на взір Тов-а »Руслан« при українській Академічній ґімназії у Львові.

Ці учні VIII. кл. жили своїм своєрідним життям. Надавали вони тон цілій ґімназії, але зорґанізованого життя не вели ще; не мали теж ні клясової, ні шкільної орґанізації, ні »кружка«. Були одначе всі овіяні патріотичним духом. Провідником кляси був учень Роман Сембратович, добрий україніст і літерат. Кляса ця займалася, від кляси V. почавши, щороку орґанізацією і підготовкою шкіл. концерту в честь Т. Шевченка. У клясі осьмій влаштували ці учні також »Шевченківські вечерниці«, про котрі маємо у »Звіті« дирекції таку згадку: »Дня 21. березня 1896. р. святкувала ґімназія XXXV. роковини смерти народнього Кобзаря Тараса Шевченка музикально-вокальними вечерницями в ґімн. салі. Вступне слово виголосив проф. Д. Левкевич, відчит мав уч. кл. VIII. Роман Сембратович, деклямацію »Неофіти« Шевченка виголосив уч. кл. VIII. Михайло Тесля, а закінчено вечерок патріотичною промовою директора ґімназії Г. Цеглинського«[18]).

[16]) У шк. р. 1888/89. вибрала собі »ц. к. ґімназія« своїм св. Патроном св. Альойзія, а »рівнорядний відділ« з укр. мовою навчання св. Кирила Олександрійського, яких день празника припадає на 21. червня. Перший раз обходило заведення свято своїх Патронів дня 21. VI. 1889. р.«. — „Sprawozdanie Dyrekcyi c. k. Gimnazyum w Przemyślu" за рік 1889., стор. 57.

[17]) Степан Шах: »Погляд на розвій допомогової акції для біднішої молоді в державній ґімназії з українською мовою навчання в Перемишлі від її початків — до оснування »Кружка Родичів« у 1932. р.« — у »Звідомленні „Кружка Родичів" при перемиській державній ґімназії за шкіл. рік 1934/35.«, стор. 6.

[18]) »Справоздане Дирекциї ц. к. II. ґімназиї в Перемишли« за шкіл. рік 1895/96., стор. 43.

Ходили всі учні тоді ще в своїх цивільних убраннях, як хто міг, бо шкільні мундурки уведено »силою найвищої постанови« по всіх галицьких ґімназіях і реальних школах щойно в шк. році 1896/97. [19]).

4.

Предмети й підручники в осьмій клясі перед 40 роками.

Учили тоді в осьмій клясі слідуючих предметів: релігії, української мови, польської, як зглядно обовязкового предмету, латинської, грецької, німецької, історії зі статистикою австро-угорської монархії, математики, фізики й пропедевтики фільософії. З надобовязкових предметів були: ґімнастика, спів, рисунки й стеноґрафія. До всіх цих поодиноких обовязкових предметів були тоді вже підручники в українській мові, хоч до цього часу осьма кляса з укр. мовою навчання була лише в одній Академічній ґімназії у Львові. Подбало про це поспішно й успішно вже в перших роках існування Академічної ґімназії Тов-о »Просвіта« у Львові[20]) та опісля »Ц. к. Державне Видавництво« накладом »Краєвого Фонду« — старанням Видавничої Комісії при Виділі »Просвіти«, в якій були згуртовані професори Академічної ґімназії, що займалися укладом шкіл. підручників для українських ґімназій[21]). Тому перемиська ґімназія не мала вже труднощів під цим оглядом, що дуже облегчувало працю й учителям і учням, бо підручники є угольним каменем твердого в школі знання. Але ці перші українські підручники були трудні по своїм укладі, а ще тяжчі під оглядом мови й стилістики. Правопис у одних був уже фонетичний, а в других ще етимольоґічний. А були в ужитті в VIII. клясі перемиської ґімназії такі підручники перед 40 роками[22]): До науки релігії був підручник о. Ол. Стефановича п. н. »Історія християньско-католицкої церкви«, що був перерібкою німецького підручника Ваплєра. До науки української мови й літератури були вже підручники укладу Ол. Барвінського п. н. »Руска читанка для висших кляс шкіл середних« та »Виїмки з народної літератури українсько-рускої XIX. віку«, ч. II., а до навчання граматики уживано нової української граматики Д-ра Степана Смаль-Стоцького п. н. »Руска Граматика«, вид. 1893. р., що виперла давню »Граматику руского язика« Д-ра Михайла Осадци. Граматика Смаль-Стоцького й читанка Ол. Барвінського ввели до ґімназії фонетичний правопис та вляли українського змісту, а тим самим надали руским ґімназіям українського народовецького духа. До польської

[19]) »Справозданє Дирекциї ц. к. II. ґімназиї« за шкіл. рік 1897/98., ст. 45.

[20]) Степан Перський: »Історія Просвіти«, Львів, 1932.: »Просвіта« видала за час від 1871—1876. р. 17 підручників для української ґімназії«, стор. 121.

[21]) Ярослав Біленький: »Шкільні підручники для середніх шкіл«, »Альманах 25-ліття Тов-а „Учит. Громада", Львів, 1935., стор. 143.

[22]) На основі »пляну науки« обовязкових предметів за рік 1895/96. — »Справозданє« за рік 1895/96., стор. 18—20.

Товариський зїзд матуристів з 11. VI. 1935. р., що тому 30-літ здали матуру в тут. зав.

Стоять зліва: о. пар. Йос. Рейнарович, о. мдек. Мих. Симко, о. пар. Ів. Петик, о. дек. Лев Гаркавий, майор-капелян В. Пол., адв. Др Яр. Селезінка, нотар М. Ціцімірський, інсп. Пет. Яремкевич. Сидять зліва: дир. А. Гапяк, о. пар. Ів. Білик, суддя Кон. Котис, ем. кат. о. Ом. Кормош, ем. проф. Ів. Мануляк, о. кат. Др Теод. Вергун, нач. скарб. ур. Вол. Березовський.

мови обовязували „Wypisy Polskie" Тарновського й Вуйціка, ч. II., а до граматики обовязував підручник А. Малецького. З латини читали в VIII. кл. в I. півкурсі Квінта Горація Флякка — в німецькім виданні Печеніґа, а в II. півкурсі Публія Корнелія Тацита, обовязково »Анналєс« та надобовязково »Ґерманію« й »Аґріколю« у виданні Міллєра. Для стилістичної вправи перекладано з української мови на латинську уступи з римської історії і з української читанки Барвінського. З греки читали в I. півроці з Плятона »Апольоґію Сократа« в нім. виданні Хріста та »Евтифрона« у виданні Вольраба, а в II. »Антиґону« Софокля у виданні Шуберта та »Одисею« Гомера, у виданні Павлі-Воткого. Як домову лєктуру прочитано з Плятона »Крітона«, а з Софокля »Царя Едипа«. »З граматики грецької Курція-Борковського повторено при лєктурі авторів відповідні партії«. До німецької мови обовязувала читанка Петеленца-Вернера на VIII. клясу, на основі якої »перероблено історію німецької літератури від 1794. р. до найновіших часів«; а крім цього перероблено як обовязкову лєктуру з творів клясиків у виданні Ґрезера: „Iphigenie auf Tauris", „Maria Stuart", „Jungfrau von Orleans", „Julius Caesar", „Wallenstein". З історії перероблено в I. півроці »Історию австро-угорскої монархії« Томка-Целевича, а в II. півроці перероблено »Нарис ґеоґрафії австро-угорскої монархії« »після підручника Д-ра Шараневича-Целевича з 1881. р. — зі статистикою в сполученю з картоґрафією«. »Історию родинного краю«[23]) викінчено після підручника Анатоля Левицького - І. Матієва. До науки математики уживали в тодішній осьмій клясі до аритметики підручник Мочника - Савицького: »Аритметика і альґебра для висших кляс від V—VIII.«, вид. з 1877. р., а до ґеометрії підручник тих самих авторів п. н. »Ґеометрия для висшої ґімназії від кл. V—VIII.«, також вид. з 1877. До науки фізики уживали підручника Похмана - Савицького, як у VII. клясі, а перероблено в осьмій клясі з фізики акустику, оптику, маґнетизм і елєктричність. З пропедевтики фільософії вчили в осьмій клясі психольоґії на основі підручника п. н. »Психольоґія« Кріґера в переводі В. Ільницького.

Всі ці підручники були виключно переклади, — крім читанок польської й української. А переклади ці роблено або впрост з німецьких шкільних підручників, з задержанням усіх прикмет німецького стилю, або з польських підручників, що були також перекладами чи перерібками німецьких. Навіть »Історію родинного краю« переложено з польського підручника А. Левицького, ц. к. професора Ягайлонського університету. А всетаки тодішні учні української ґімназії мали всі свої підручники в українській мові, ще й доступні своєю ринковою ціною для вбогої навіть молоді, про що дбала вже Шк. Краєва Рада. А раз уведений підруч-

[23]) В I. півроці по 1 год., в II. півроці по 2 год. тижнево надобовязково, після пляну визначеного Шк. Радою Краєвою з дня 24. III. 1891. ч. 5906. — історія Польщі й Руси.

ник обовязував цілі десятки літ*). Тому можна було набувати по знижених цінах уживані підручники в антикварнях, а зі старшого брата переходили книжки на молодших. Які обовязували на кожний рік підручники, оголошувала їх виказ Дирекція щорічно у своїх »Звітах« у сталій IV. рубриці під н. »Підручники шкільні«.

5.

Учительський Збір, що вчив у першій осьмій клясі в тут. заведенні та його характеристика.

Клясовим опікуном першої осьмої кляси був проф. Дмитро Чеховський, пізніший директор державної польської ґімназії в Горлицях. Учив він у цій осьмій клясі латинської мови і визначався своїми строгими вимогами[24]). Був це визначний фільольоґ, який працював на науковім полі в ділянці клясичної фільольоґії[25]), відбував наукові подорожі по Італії й висліди своїх дослідів поміщував у фахових орґанах та й у ґімназійних »Звітах«[26]). Був він також завідателем і першим орґанізатором учительської бібліотеки перемиської ґімназії. Релігії вчив катехит о. проф. Іван Савчин, добрий учитель і чоловік великих християнських чеснот. Української мови навчав проф. Дмитро Левкевич, безкомпромісовий оборонець чистоти народньої української мови, що на взірцях Квітки й Вовчка очищував її в школі від тодішнього галицького »язичія«. Був він рівночасно завідателем і орґанізатором української бібліотеки для учнів ґімназії. Польської мови, як предмету згл. обовязкового, на який ходило в осьмій клясі на 23 учнів — 17, учив молодий дійсний учитель Казимир Ціммерманн, якого Рада Шкільна перенесла зі Львова до цеї ґімназії. Був він творцем польської бібліотеки для учнів і поставив свій предмет дуже високо. Працював він науково на літературнім полі, а опісля був довголітнім учителем польської мови в українській Академічній ґімназії у Львові. Німецької мови вчив проф. Іван Малиновський, завідатель і орґанізатор німецької бібліотеки для учнів; учив він довгі літа німецької мови в тут. заведенні і живе по нині у споминах своїх учнів милою згадкою. Грецької мови вчив молодий тоді ще дійсний учитель Володимир Кміцикевич, пізніше визначний український фільольоґ, що працював на полі клясичної фільольо-

*) Др Вол. Левицький у споминах »Мої вчителі« називає підручники математики Мочника »безсмертними«. (»25-ліття Уч. Гром.«, стор. 233).

[24]) Про характеристику навчання цього професора тай про інших — гляди »Спомини« о. Мих. Дуркота, що поміщені дальше в цім Альманасі.

[25]) Д-р Ярослав Гординський: »Наукова й літературна праця українських учителів середніх і вищих шкіл у Галичині в XIX. й XX. ст.«. — Альманах: »25-ліття Учительської Громади«, Львів, 1935., на стор. 86.

[26]) Степан Шах: »Річні ґімназійні „звіти" та їх історична й виховна вартість«. У »Звіті Дирекції Державної Ґімназії з укр. мовою навчання за 1933/34. шк. р.«, стор. 6.

ґії науково[27]), при тім меткий орґанізатор українських учителів середніх шкіл у пізніших літах на Буковині[28]), основник Тов-а Учителів середніх шкіл ім. Гр. Сковороди в Чернівцях[29]), також член-основник »Учительської Громади« у Львові[30]). Історії й науки про австро-угорську монархію вчив проф. Северин Новина Зарицький, що живим словом свого викладу поривав учнів. Був він ціненим громадянським діячем у Перемишлі, що забирав нераз прилюдно голос на принагідні теми у пресі[31]), був просвітянським діячем[32]), був членом-основником і першим головою філії »Учит. Громади« в Перемишлі[33]), опісля управитель ґімназії в часі послування дир. Цеглинського. Математики й фізики вчив проф. Олексій Наконечний, завідатель і основник фізикального кабінету. Був це учитель лагідної вдачі, хоровитий, у своїй ділянці знання визначний спеціяліст, що працював науково і писав праці з теоретичної фізики[34]), який передвчасно у молодім віці умер уже в слідуючім 1897. р. на грудну недугу, полишаючи по собі »в учительськім зборі, у молодіжи і в усіх знакомих правдивий та сердечний жаль, бо не стало труженника, що жертвував свої сили і здоровля для добра закладу«[35]), хоч був »твердим Русином«, а навіть дописував до »твердоруских« часописів[36]). Психольоґії вчив сам директор заведення Григорій Цеглинський, один з найвизначніших українських педаґоґів XIX. ст.[*]) справжній орґанізатор перемиської ґімназії, а при тім автор шкільних підручників[37]), літературний критик і редактор[38]), письменник, автор голосних свого часу комедій для репертуару галицького театру[39]), орґанізатор

[27]) Д-р Яр. Гординський: ор. с., стор. 85. і С. Шах, ор. с., стор. 7.

[28]) Володимир Кміцикевич: »Українська середня школа на Буковині«. — Альманах »25-ліття Учит. Громади«, Львів, 1935., на стор. 183.

[29]) Володимир Кміцикевич: »Тов-о учителів вищих шкіл ім. Г. Сковороди в Чернівцях«. — Альманах »Учит. Громади«, на стор. 49.

[30]) Омелян Терлецький: »Історія Учительської Громади«. Львів, 1935., стор. 9.

[31]) Др Ярослав Гординський: ор. с., стор. 87.

[32]) Др Іван Брик: »Професори-Просвітяни«, в Альманасі »Учит. Громади«, стор. 122.

[33]) Омелян Терлецький: ор. с., стор. 11.

[34]) Др Ярослав Гординський: ор. с., стор. 85.

[35]) Некрольоґ у »Справозданю« дирекції ц. к. II. ґімназії в Перемишлі за 1897/98. р., стор. 52.

[36]) Др Ярослав Гординський: ор. с., стор. 63.

[*]) Д. Коренець: »Памяти Григ. Цеглинського« — »Наша Школа«, Львів, 1912., кн. VI.

[37]) Ярослав Біленький: »Шкільні підручники для середніх шкіл«. Альманах »Учит. Громади«, стор. 146.

[38]) Др Ярослав Гординський: ор. с., стор. 60.

[39]) Сергій Єфремов: »Історія української літератури«, том. II. »Українська Накладня«, Ляйпціґ, 1919., стор. 214—215.

Перемищини[40]), двократний посол до австрійського парляменту[41]), просвітянський діяч при Головнім Виділі »Просвіти« у Львові і при філії в Перемишлі[42]), член-основник Тов-а »Учит. Громада« у Львові[43]) і проч.*).

З надобовязкових предметів ходили учні осьмої кляси на »історію родинного краю«, на ґімнастику, спів і стеноґрафію. На так звану по студентськи »краївку«, якої вчив проф. Зарицький, ходили всі учні осьмої кляси. На ґімнастику, якої вчив учитель народньої школи Симеон Кочиркевич, ходило з цеї кляси 11 учнів, а вправляли вони разом з учнями кляс від V—VIII., в одній, найстаршій III. ґрупі. На науку хорального співу ходило з кляси осьмої також 11 учнів, а учителем співу й дириґентом шкіл. хору був молодий тоді катехит нар. шкіл й учитель української мови в ґімназійній приготовляючій клясі о. Омелян Кормош, нині вислужений довголітній катехит жіночої учительської семинарії в Перемишлі, а на науку стеноґрафії, якої вчив проф. Володислав Боярський, пізніший директор ц. к. І. ґімназії в Перемишлі, ходило з осьмої кляси всього 2 учнів.

Професори ці, як і пять прочих їх товаришів, що творили перший учительський збір тут. заведення, були в свій час справді замітними індивідуальностями на галицькім горизонті і при формуванні народовецько-українського світогляду в Галичині відограли визначну ролю; були це постаті, що їх дух не зупинявся перед залізними брамами перемиської твердині, а їх праця не ограничалася лише до берегів срібнолентого Сяну. А до цих прочих пятьох згаданих належали:

Проф. Олексій Ярема, учитель клясичної фільольоґії, що тоді вже визначався як публіцист на принагідні українські теми[44]), опісля як освітній діяч[45]), а дальше як »народній діяч«[46]), орґанізатор Перемищини, вкінці як директор »Українського Інституту для дівчат« у Перемишлі, в якого історію записався незатертими буквами. Дальше молодий дійсний учитель фільольоґії Іван Прийма, який прийшов до тут. заведення з приватної ґімназії о.о. Єзуїтів у Буньковичах, що був незвичайно метким чоловіком і рухливим громадянським діячем[47]), опісля орґанізатор учителів на Буковині і голова Тов-а учителів вищих шкіл ім. Г. Сковороди в Чернів-

[40]) Др Степан Баран: »Українські професори в політиці і публіцистиці«, Альманах »25-ліття Учит. Громади«, стор. 108.

[41]) Др Кость Левицький: »Наші професори середніх шкіл у національній праці«. — Альманах »25-ліття Учит. Громади«, стор. 224.

[42]) Др Іван Брик: ор. с., стор. 121.

[43]) Омелян Терлецький: ор. с., стор. 9.

*) „Ukrainische Rundschau", Відень, 1912., стор. 193.

[44]) Др Ярослав Гординський: ор. с., стор. 87.

[45]) Др Іван Брик: ор. с., стор. 120.

[46]) Др Степан Баран: ор. с., стор. 115.

[47]) Др Степан Баран: ор. с., стор. 114.

цях[48]), просвітянський діяч, добрий викладовець по читальнях »Просвіти«[49]), пізніше директор прив. української ґімназії в Яворові, а опісля підчас війни в Полтаві, який вкінці скінчив траґічно в тюрмі в Харкові[50]). До них належав теж Іван Франчук, тоді ще заступник учителя, опісля письменник[51]), науковий дослідник[52]), що поміщав свої розвідки в ґімназійних звітах[53]), що працював як освітній діяч[54]), як орґанізатор учителів середніх шкіл, навіть як член-основник »Учит. Громади« у Львові[55]). Також перенесений у цім році з дрогобицької ц. к. ґімназії заступник учителя Др Григорій Величко визначався великим розмахом як природник і ґеоґраф, що виступив як популяризатор наукових дослідів і осягів з цеї ділянки знання у пресі[56]), який помістив у першім звіті дирекції з 1895/96. р. свою наукову розвідку[57]), автор першої в Галичині мапи України, як цілости, яку видала в 1889. р. »Просвіта« у Львові[58]), опісля дослідник рістні і насінь яринних ростин у Галичині. Навіть проф. Андрій Чичкевич, сухий учитель фільольоґії, займався фільольоґічними квестіями і писав на теми клясичної фільольоґії[59]).

З вичислених професорів першого Учит. Збору жиють ще на емеритурі Волод. Кміцикевич у Чернівцях, Каз. Ціммерманн у Львові і о. Ом. Кормош у Перемишлі. Всі інші давно вже зійшли у могилу[60]) зі своїм директором, але не всі з них спочивають на перемиськім кладовищі. У Перемишлі спочивають лише Г. Цеглинський, С. Зарицький, Д. Левкевич, І. Малиновський, А. Чичкевич й Ол. Ярема враз з деякими молодшими вже і на їх могили ходить від 1933. р. рік-річно у Заупокійну Зелену Суботу молодь тут. заведення з Учит. Збором під проводом Директора заведення, щоби помянути їх при панахиді піснею »Вічная память«...

---

[48]) Володимир Кміцикевич: ор. с., стор. 52.

[49]) Др Іван Брик: ор. с., стор. 120.

[50]) Др Ілля Витанович: »Згадка про тих, що сповнили обовязок крови«, Альманах »25-ліття Учит. Громади«, стор. 164.

[51]) і [52]) Др Ярослав Гординський: ор. с., стор. 69. і 78.

[53]) Степан Шах: »Виховна й історична вартість ґімн. звітів« — у »Звіті« за 1933/34., стор. 6.

[54]) Др Іван Брик: ор. с., стор. 120 і 122.

[55]) Омелян Терлецький: ор. с., стор. 9.

[56]) Др Я. Гординський: ор. с., стор. 84.

[57]) Др Григорій Величко: »Вплив вітрів на асиметрію долин річних східноевропейської низини«. »Справозданє« за рік 1895/96., стор. 3—72.

[58]) Степан Перський: »Історія Тов-а Просвіта«, Львів, 1932., стор. 135.

[59]) Др Яр. Гординський: ор. с., стор. 86. і С. Шах: »Річні ґімн. звіти«, ор. с., стор. 6.

[60]) Шкода, що нема їх фотоґрафічних знимок, щоб помістити в Альманасі, а матурального табля тоді ще в Перемишлі не робили. Перше табльо матуристів тут. заведення зроблено мабуть у 1899. р.

6.

Правні основи орґанізації першої матури з 1896. р.

На 23 учнів осьмої кляси при річній клясифікації допущено всіх до іспиту зрілости. Іспит цей відбувся на основі первісного розпорядку про ціль і орґанізацію іспитів зрілости з 1850. р., з малими пізнішими змінами. А саме:

Коли розпорядком австрійського міністерства освіти з дня 21. липня 1849. р. получено дволітню фільософію з 6-тиклясовою ґімназією в одну 8-клясову ґімназію, то встановлено, щоби учні з кінцем осьмої кляси доказали окремим кінцевим іспитом свою зрілість до студій на університеті і то не лише з усіх предметів, яких училися в VIII. клясі, але й з природи, котрої після програми училися ще в VI. клясі[61]). І такі іспити зрілости з усіх предметів відбувалися від 1850—1855. р. включно. І так у перемиській одинокій державній ґімназії відбувся такий перший іспит зрілости в 1850. р. під проводом краєвого інспектора дра Евсебія Черкавського[62]), до якого приступило 17 абітурієнтів, а в Академічній ґімназії у Львові відбувся перший іспит зрілости у вересні 1850. р. під проводом прав. інспектора Лінцбавера, до якого приступило 78 абітурієнтів[63]). Абітурієнти здавали іспит перед окремою іспитовою комісією, що її покликувала для кожного іспиту шкільна влада зокрема, а в її склад входили учителі, що вчили в осьмій клясі, директор ґімназії та визначений шкіл. владою делеґат, звичайно краєвий інспектор, або упрошений професор університету, або визначений директор якогось іншого заведення, як предсідник іcп. комісії. Обовязком предсідника було не лише перевести після приписів іспит зрілости, але ще й зложити з перебігу й висліду іспиту окремий звіт. Тому дирекції ґімназії приготовлялися до матури не менше старанно, як і самі учні, для яких такий іспит з усіх предметів був дуже тяжкий. Тому вже в 1856. р. »історія натуральна«, тобто природа, перестала бути предметом іспиту зрілости, а вписувано до свідоцтва зрілости пересічну ноту з цього предмету на основі піврічних цензур з кляс V. і VI.[64]). Згодом послідували в тім напрямі дальші зміни для полекші абітурієнтам. І так розпорядком австр. міністерства з дня 18. березня 1878. р. усунено з предметів іспиту зрілости науку релігії, а до матуральних свідоцтв поручено вписувати пересічну ноту з усіх семестральних цензур із цього предмету від кляс V—VIII.[65]).

[61]) K. A. Schmid: Encyclopädie des gesammten Erziehungs- und Unterrichtswesens, Gotha, 1865. Bd V, стор. 400.

[62]) Stanisław Goliński: „Historya Gimnazyum przemyskiego", Przemyśl 1894, стор. 118.

[63]) Едвард Харкевич: »Хроніка львівської академічної ґімназії«, Львів, 1901., на стор. 29: »Рік 1850. визначний для акад. ґімназії і тим, що в вересні відбувся тут в п е р ш е іспит зрілости; до того іспиту приступило 78 абітурієнтів, а з них 63 узнано зрілими, а 15 репробовано на 6 місяців«.

[64]) і [65]) Stanisław Goliński: op. c. стор. 118.

В році 1879. усунено з матуральних предметів пропедевтику фільософії, а в 1881. уведено дальшу зміну, а саме, що найліпших учнів, які мали на річних свідоцтвах в клясі VII. і VIII. ноту дуже добру або відзначаючу з фізики або всесвітної історії, можна було звільнити від іспиту з цих предметів при матурі, а на свідоцтві вписати ноту, як у клясі VII. і VIII.[66]).

Іспити зрілости відбувалися перед кінцем кожного шкіл. року, то є в червні, і складалися з двох частей: з письменного іспиту й з устного. Коли абітурієнт зробив чотири задачі на недостаточно, не міг уже бути допущений до устної частини іспиту. При устнім іспиті можна було дістати від 1867. р. поправчий іспит з одного предмету, або бути в цілости репробованим на цілий рік, хоч у початках репробовано також і на 6 місяців[67]).

Хто приступав до іспиту другий раз, то не писав уже задач, з котрих за першим разом одержав ноту достаточну, а при устнім іспиті був звільнений від здавки з цього предмету, з якого при першім разі одержав оцінку добру[68]). На основі цих розпорядків відбувалися іспити зрілости в галицьких ґімназіях аж до 1908. р., коли то міністерство освіти основно зреформувало матуру[69]) і задержано цю останню зміну вже аж до упадку Австрії, — крім тимчасових воєнних полекш, уведених у роках 1914. до 1918., про що буде мова пізніше при так званих »воєнних матурах«.

7.

Перший іспит зрілости в перемиській державній ґімназії, його вислід та відгомін у пресі.

Перший іспит зрілости в тут. заведенні відбувся на основі наведених у попереднім розділі правних основ і приписів. Письменний іспит зрілости відбувся в днях від 11—16. травня, а устний від 5—10. червня 1896. р.

Задач при письменнім іспиті написали абітурієнти сім, а то з української мови, польської, німецької, з латинської мови дві — з латини на українську і з української на латинську, з грецької і з математики. Теми матуральних задач були слідуючі[70]): 1. з української мови: »Борби Европи з Азиєю і їх значенє в історії людскости«; 2. з польської мови: „Rozwinąć i uzasadnić przykładem z historyi i literatury myśl zawartą w słowach: „Źle poczęte czyny w dalszym postępie w gorsze rosną winy". Szekspir"; 3. з німецької мови: „Woher kam es, dass nach den Perserkriegen die Hegemonie von Sparta auf Athen übergieng?"; 4. з латинської мови: латинсько-українська: Taciti Agricola c. 33—35. і 5. українсько-латинська: »З рускої читанки для другої кляси шкіл

[66]) Рескрипт Шкільної Ради Краєвої з дня 31. липня 1881. р. ч. 6014.

[67]) Едвард Харкевич: ор. с., стор. 29.

[68]) Рескрипт Міністерства Освіти з дня 10. грудня 1886. р. ч. 22906.

[69]) Рескрипт Міністерства Освіти з дня 29. лютого 1908. ч. 10051.

[70]) »Справозданє« за рік 1895/96., стор. 30.

середних уступ 65. »Фаетон«, від слів: »Фаетон, син бога сонця« — »коні пігнали ся з ним ід землі«; 6. з грецької мови: Ilias XVII. v. v. 285—318; 7. з математики: а) Розвязати приналежні до себе рівнання:

$$x^2 - y^2 = 7$$

$$x^4 + y^4 - 2x^2y^2 - \frac{x+y}{x-y} = 42.$$

б) »Много треба через 30 літ на складаний відсоток на початку кождого року складати, щоби потім через 20 літ також на початку року побирати ренту 1500 зр., числячи 5%«; в) »Трикутник прямокутний обертає ся около більшої прямки; много виносить поверхня через повний оборот повставшого тіла, коли добуток з оси обороту і протипрямки n = 468,4 м, а кут лежачий проти оси обороту α = 84° 32' 50''?«

Письменний іспит зрілости писали всі допущені абітурієнти — в числі 23. На основі висліду письменного іспиту допущено до устної частини 20 абітурієнтів; отже 3 перепало.

Устний іспит зрілости розпочався 5. червня і тривав через 5 днів, а відбувався у великій салі фізикальній на II. поверсі. Кожного дня приступало по 4 абітурієнтів до іспиту, а іспитування цих чотирьох тягнулося через цілий день від 8. год. рано — 22. в ночі, з двогодинною перервою на обідову пору від год. 13—15. Вислід устного іспиту був такий: на 20 здаючих признала Іспитова Комісія зрілими до університетських студій 16, позволено поправити іспит по феріях з одного предмету 2 абітурієнтам, 1 позволено задля недуги взагалі цілий іспит устний здавати по феріях, а 1 репробовано на рік.

Про цей іспит зрілости в перемиській ґімназії є така нотатка в »літописи ґімназії«[71]) за шк. рік 1895/96.: »Від 11—16. травня відбувався письменний, а від 5—10. червня 1896. р. устний іспит зрілости під проводом вп. Інспектора краєвого і совітника шкільного Івана Левіцкого. Іспит закінчився дня 10. червня торжественним богослуженням і роздачею свідоцтв, перед котрою попращав виходячу у світ молодіж Директор Цеглинський і Інспектор Краєвий Левіцкий. Іменем абітурієнтів відповів на прощання своїх провідників Роман Сембратович, висказуючи подяку за усердні труди для їх образування вп. Інспекторові, Директорові й цілому учительському зборові«.

Нотатка урядова коротка, але многомовна і богата виховним змістом.

Цю першу матуру в перемиській державній ґімназії привитало сердечно не лише перемиське громадянство, котре влаштувало за почином директора ґімназії окремий комерс для абітурієнтів і для іспитової комісії, але й ціле галицьке громадянство повитало цю першу матуру як новий національний, культурний

[71]) »Справозданє« Дирекції ґімназії за шк. рік 1895/96., стор. 44.

здобуток, на який громадянство довго чекало. І так »Діло«, витаючи поіменно нових абітурієнтів, кінчить свою кореспонденцію про першу матуру в перемиській ґімназії такими словами: »Успіх першого іспиту зрілости викликав у місті і в охресности велике одушевлення«[72]). Крім »Діла« помістили ще нотатки і статті про цю першу матуру в перемиській державній ґімназії урядова українська ґазета »Народна Часопись«[73]), »ілюстроване літературно-наукове письмо для родин« — »Зоря«[74]), що його видавало Наукове Тов-о ім. Т. Шевченка у Львові під редакцією В. Лукича (Вол. Левицького) й орґан »Руского Тов-а Педаґоґічного« »Учитель«[75]), що виходив під редакцією проф. Володимира Шухевича.

Перший іспит зрілости здали в перемиській ґімназії слідуючі абітурієнти:

1. Борисевич Стефан, † як студент теольоґії, 2. Ґдуля Іван, † як ґімназійний професор, 3. Добрянський Стефан, † ем. суддя, опісля нотар, у Львові, 4. Дуркот Михайло, парох у Волчі Долішній, повіт Добромиль[76]), 5. Ключник Дмитро, ем. професор VII. ґімназії, живе у Львові, 6. Куціль Володимир, † як судовий прокуратор, 7. Наконечний Андрій, парох у Лежахові коло Сіняви над Сяном, 8. Ольшанський Володимир, † як студент прав, 9. Пасічинський Орест, † як студент філ., 10. Пясецький Зенон, † як парох у Стефковій, 11. Сембратович Роман, † як редактор „Ukrainische Rundschau" у Відні, 12. Скубиш Іван, парох у Селиськах, п. Хоросниця к. Мостиськ, 13. Тесля Михайло, парох у Пакости біля Мостиськ, 14. Федорович Станислав, ем. ґімн. катехит в Ярославі, 15. Шехович Льонгин, суддя Апеляційного Суду в Познані, 16. Ярема Володимир, † в 1919. р. як суддя-авдітор, сотник У. Г. А.

Ця перша 16-тка, кому смерть не перешкодила на університетській лавці, здобула визначні суспільні становища, а нині остала з неї при житті вже неповна половина.

8.

Дальші іспити зрілости впродовж 40 літ і так зв. »воєнні матури«.

По цім першім іспиті зрілости відбувалися вже що року матури з абітурієнтами перемиської ґімназії від 1897—1936. р. без перерви, навіть тоді, коли заведення з причини воєнних подій було нечинне, тобто також у 1915. і 1919. р. У шк. році 1914/15. перемиська ґімназія була нечинна з причини війни австрійсько-російської та семимісячної облоги Перемишля. Тоді директор за-

[72]) »Діло« з дня 12. червня (31. травня ст. ст.) 1896. р., річник XVII. ч. 121.

[73]) »Народна Часопись« з дня 14. (2. ст. ст.) червня 1896. р., річ. VI., ч. 123.

[74]) »Зоря«, Львів, 1896. р.., річник XVII., стор. 378.

[75]) »Учитель«, Львів, 1896. р., річник VIII., стор. 226.

[76]) Автор »споминів« про свої шкільні літа та про матуру, поміщених понище в цім Альманасі.

ведення, більша часть учит. збору та богато учнів з родичами опинилися на еміґрації в західних краях австрійської монархії, які небавом сконцентрувалися у Відні, де був центр української політичної еміґрації. Там повстала також Українська Культурна Рада під проводом през. Юліяна Романчука при Штроцціґґассе 31., яка занялася між іншим зорґанізуванням ґімназійних курсів

Учасники 20-літнього поматурального тов. зїзду,
що відбувся дня 30. травня 1929. р. — І. ряд відліва: Лельо Володимир, інсп. держ. моноп., о. пар. Нагурський Іван, Микитей Григорій, проф. ґімн., п. Лещієва, жена судді, Гамчикевич Роман, ем. проф. й б. управитель ґімн., Ярема Олексій, ем. проф. і дир. жін. ґімн., П. Приймова, жена судді, Прийма Теодор, суддя, о. пар. Турчиновський Марко, Любович Евген, ем. проф. ґімн. II. ряд: Скрипчук Яків, власник млина, Др Мудрецький Дмитро, адвокат, Др Воєвідка Кость, лікар, о. пар. Кріль Михайло, Бобеляк Степан, проф. й управ. жін. ґімн., Козьоринський Олекса, суддя, Волинець Олександер, суддя, о. пар. Малецький Пант., бл. п. о. Шарко Яросл, Сас Осип, проф. ґімн., Др Рибачевський Олександер, лікар. III. ряд: о. пар. Антонишин Михайло, о. пар. Гринишин Ілля, Др Лещій Павло, суддя, о. дек. Калинич Теофіль, Кліш Осип, проф. ґімн., о. пар. Стрийський Микола, Федевич Михайло, проф. ґімн., о. пар. Красій Кость. IV. ряд: о. пар. Іваньо Іван, Др Заплітний Антін, адвокат, Коченаш Василь, суддя, о. пар. Косонога Іван, о. парох Захаріясевич Ярослав.

для учнів українських ґімназій, при яких визначну ролю відограв директор перемиської ґімназії А. Алиськевич. При цих курсах повстала також Держ. Іспитова Комісія для іспитів зрілости. Про орґанізацію цих курсів у Відні пише директор українських учительських семинар. курсів у Відні[77]) о. проф. Др Йосиф Застирець

[77]) Катальоґи цих »Українських Семинарійних Учительських Курсів у Відни« переховуються в архіві перемиської державної ґімназії.

у своїм віденськім »Звідомленні« так: »Великий наплив збігців з Галичини й Буковини до Відня, серед яких находилося велике число молоді з ріжних шкіл Галичини й Буковини, викликав в осени 1914. р. потребу орґанізації курсів шкільної науки для цеї молоді у Відни. Найліпше зорґанізовано ґімназію для Жидів, як паралєльку при німецькій ґімназії в II. об. у Відні, де молодіж знайшлася відразу в державній ґімназії. Для Поляків повстали „Beschäftigungskurse". Українці зорґанізували українські ґімназійні курси, т. зв. „Beschäftigungskurse", в школі при вул. Радецького ч. 2., де при кінці шк. року молодь мала піддатися ще й річному іспитови під проводом комісії установленої ц. к. Долішньоавстр. Радою Шкільною Краєвою. Орґанізацією цих курсів занялися у початках о. Т. Лежогубський, дир. Іл. Кокорудз і дир. А. Алиськевич«[78]).

І справді при кінці шкіл. року 1914/15. повстала при цих віденських ґімназійних курсах Іспитова Комісія для переведення правильного іспиту зрілости з учнями VIII. кляси; такий правильний іспит зрілости при цих віденських ґімназійних курсах зложило в 1915. р. 21 абітурієнтів, а в другім році існування в 1916. р. — 9 [79]), разом отже 30, з чого на учнів перемиської державної ґімназії припадає 8. Але крім звичайного іспиту зрілости відбувалися підчас війни ще й надзвичайні іспити зрілости з ріжними полекшами для тих учнів-вояків, що їх покликано зі шкільної лавки до військової служби. Проф. Іван Чепига, совісний літописець культурного життя української воєнної еміґрації у Відні[80]), пише про ці воєнні матури у згаданій уже статті про »Українське шкільництво на еміґрації« так: »Ці віденські ґімназійні курси мали ще одну важну задачу: вони були пристановищем для жовнірів австр. армії і У. С. Стрільців, які приїзджали з фронту здавати іспит зрілости. З часом повстала при курсах постійна Іспитова Комісія. В першім році зложило такий воєнний іспит зрілости 146, а в другім 110 військових. Всі вони складали іспит зрілости на основі спеціяльного дозволу міністерства освіти«[81]). На тих 256 віденських воєнних матуристів припадає на б. учнів перемиської української ґімназії в 1914—1916. роках 31.

---

[78]) о. Др Йосиф Застирець: »Звідомленє Управи Курсів учительського семинаря з українською викладовою мовою у Відни« за шкіл. рік 1915/16., Відень, 1916., у розділі »Хроніка 1914/15. р.«, зроблена »на основі записок перехованих в Укр. Воєннім Музею«, на стор. 39.

[79]) Іван Чепига: »Українське шкільництво на еміґрації« в »Календарі Просвіти« на рік 1917., стор. 187.

[80]) Іван Чепига: »Українська літературна продукція на еміґрації у Відни 1914—1916.«, Відень, 1916. Накладом »Загально-Української Культурної Ради« у Відни.

[81]) Іван Чепига: ор. с., »Календар Просвіти« на 1917. р., стор. 187.

У шк. році 1918/19. був заклад від 1. падолиста 1918. р. до 5. травня 1919. р. нечинний, але з кінцем шк. року відбувся правильно іспит зрілости — звичайний і скорочений, тобто воєнний.

Що торкається т. зв. воєнних матур, то вони опиралися на розпорядках міністерства освіти, яке хотіло прийти з поміччю учням, що не могли правильно ходити до школи і скінчити осьмої кляси, бо їх покликано до військової служби і по 3—4 місяцях вишколу висилано у боєвих формаціях на фронти. Міністерство виходило із справедливого розумування, що не можна позбавити права до іспиту зрілости тих, що віддають державі податок крови, тоді, коли їх »нездібні« до воєнної служби товариші мали змогу кінчити студії та опісля займати відповідні становиська в суспільности як покінчені, фахові люди.

Таких розпорядків за час війни від 1914-1918. р. було 4. Перший розпорядок міністерства освіти появився вже 8. жовтня 1914. р.[82]), який позволяв припустити до іспиту зрілости також таких учнів осьмої кляси, що не мали змоги ходити через цілий шкіл. рік правильно до школи; міністерство пішло тут у першу чергу назустріч збігцям з ріжних окраїн держави, де були воєнні фронти. Другий розпорядок у цій справі появився в 1915. р.[83]), який в міру того, як затягалася війна, облегшив справу іспитів зрілости. А саме розпорядком цим міністерство освіти позволяло допустити до іспиту зрілости таких учнів-вояків, що ходили до осьмої кляси через 4 тижні. Щоби скласти такий іспит зрілости, то міністерство військових справ поручило військовим фронтовим формаціям уділяти воякам-учням в тій цілі відпусток. Але опісля, коли до військової служби брали вже учнів кляс семої, шестої, то в 1917. р. появився новий розпорядок[84]), який позволяв приступати до іспиту зрілости вже без ходження через 4 тижні до осьмої кляси, а впрост усім, що мали скінчену сему, а навіть шесту ґімназійну клясу. Вкінці в 1918. р. появився ще один розпорядок міністерства освіти[85]), яким позволено вже всім військовим приступати до іспиту зрілости, хто лиш перейшов 4-тижневий підготовний курс науки в ґімназії, чи на спеціяльнім матуральнім курсі, що вже облегшив здобути іспит зрілости кожному військовому, хто лиш щонебудь ходив до ґімназії. Але тоді військові формації мало давали відпусток, бо на фронтах було »горячо«.

На основі цих розпорядків здавали учні-вояки іспит зрілости перед іспитовою комісією і в перемиській ґімназії від 1915—1919. р., а перший такий іспит відбувся в Перемишлі для одного учня вже 9. VIII. 1915. р.

Від 1920. року відбувалися правильні іспити зрілости на основі згаданого вже розпорядку австр. міністерства освіти

[82]) Рескрипт міністерства освіти з дня 8. X. 1914. р., ч. 2988./K.U.M.

[83]) Рескрипт міністерства освіти з дня 4. XII. 1915. р.,ч. 36.222/K.U.M.

[84]) Рескрипт міністерства освіти з дня 21. VI. 1917. р., ч. 20249/K.U.M.

[85]) Розпорядок міністерства освіти з дня 6. VII. 1918. р., ч. 25031.

з 1908. р. Щойно у 1926. р. польське Міністерство Віроісповідань і Освіти у Варшаві зреформувало з огляду на зріжничкування аж 4 типів ґімназій у Польщі іспит зрілости й піднесло його вимоги, передовсім при письменній частині іспиту*).

Первісно, від 1896—1908. р., відбувалися засадничо іспити зрілости раз до року, з кінцем шкіл. року перед вакаціями. Від 1909—1926. р. відбувалися іспити зрілости 3 рази до року, а то перед вакаціями, у так зв. літнім речинці, по вакаціях, в осіннім речинці, та з початком II. півкурсу, у т. зв. зимовім речинці; для цих трьох речинців були орґанізовані іспитові комісії. Від 1927. р. — 1935. р. відбувалися іспити зрілости лиш два рази до року, у літнім і зимовім речинці, а від 1936. р. вже лиш у однім речинці, то є літнім, перед вакаціями, а знесено зимовий речинець.

В усіх цих речинцях відбувалися правильно іспити зрілости в перемиській ґімназії зі своїми абітурієнтами, за виїмком літнього речинця 1925. р., коли іспиту не було і переложено його на осінній цього ж року, та в зимовім речинці 1927. р. для абітурієнтів з 1926. р., коли Кураторія Л. Ш. О. не зорґанізувала іспитової комісії, лиш приділила їх, з причини спеціяльних відносин у ґімназії, до іспиту на філію державної ґімназії з українською мовою навчання у Львові[86]), де абітурієнти справді до іспиту приступили.

Підчас »воєнних матур« не було сталого речинця, лиш в міру напливу, згл. зголошення, кандидатів з війська, відбувалися протягом цілого шк. року іспити перед сталою іспитовою комісією під проводом директора заведення[87]).

9.

Предсідники Іспитових Комісій при іспитах зрілости в тут. ґімназії впродовж 40 літ.

Для переведення іспиту зрілости з абітурієнтами власного заведення просить дирекція ґімназії свою Шкільну Владу о зорґанізування Іспитової Комісії. Шкільна Влада, давніше Шкільна Рада Краєва, а тепер Кураторія Львівської Шкільної Округи, іменує таку Державну Іспитову Комісію, звичайно з тих самих професорів, що вчать у даній осьмій клясі. Так було протягом 40 літ у тут. заведенні, що Шк. Влада все іменувала матуральну Іспитову Комісію з професорів тут. заведення, що вчили в данім році

*) „Regulamin Gimnaz. Egzaminów Dojrzałości", оголошений в „Dz. Urz. W. R. i O. P." № 2. з 1926. р.

[86]) Розпорядок Кураторії Л. Ш. О. з дня 23. II. 1927. № О.—531/27.

[87]) »Іспити зрілости відбувалися, почавши від часу освободження Львова по кінець шк. р. 1915/16., в кількох речинцях після потреби і в міру, як зголошувалися абітурієнти. Іспит був то звичайний — нормальний, то приспішений („Kriegsreifeprüfung"). »Звіт« Дирекції Академічної Ґімназії у Львові за рік 1915/16., стор. 47.

в осьмій клясі; і раз лиш, у зимі 1927. р., приділила абітурієнтів перемиської ґімназії перед чужу Іспитову Комісію, — як уже було сказано, у Львові.

Предсідників Держ. Іспитових Комісій іменує Шк. Влада окремо. Давніше, до 1908. р., з правила предсідником при матуральних комісіях були або ц. к. краєвий інспектор Шк. Ради Краєвої, або якийсь член Шк. Ради Краєвої, що був ним або професор університету або заслужений директор ґімназійний. Пізніше від 1909. р., то іменовано предсідниками Іспитових Комісій переважно директорів чужих ґімназій, крім воєнних літ, а по війні обнимають предсідництва знов шкільні візитатори, або директори власних заведень.

У перемиській ґімназії протягом 40 літ було зорґанізованих правильних 83 Іспитових Комісій, а предсідниками цих Комісій були слідуючі інспектори, делеґати Шк. Ради Краєвої, візитатори й директори:

Рік **1896.** 1) Іван Левицький, ц. к. краєвий інспектор, (літній речинець).

1897. 2) Іван Левицький, ц. к. краєвий інспектор, (літ. реч.).

1898. 3) Едвард Харкевич, директор академічної ґімназії у Львові, (літній речинець).

1899. 4) Іван Левицький, ц. к. кр. інспектор, (літн. речинець).

1900. 5) Едвард Харкевич, дир. акад. ґімн. у Львові, (літній речинець).

1901. 6) Іван Левицький, ц. к. кр. інспектор, (літній речинець).

1902. 7) Едвард Харкевич, дир. акад. ґімн. у Львові, (літній речинець).

1903. 8) Др Франц Майхрович, ц. к. краєвий інспектор, (літній речинець).

1904. 9) Іван Левицький, ц. к. краєвий інспектор, (літн. реч.).

1905. 10) Др Франц Майхрович, ц. к. краєвий інспектор, (літній речинець).

1906. 11) Др Кирило Студинський, професор льв. унів., член Шк. Ради Краєвої, (літній речинець).

1907. 12) Др Омелян Савицький, дир. укр. ґімн. в Тернополі, член Шк. Ради Краєвої, (літній речинець).

1908. 13) Др Омелян Савицький, дир. укр. ґімн. в Тернополі, член Шк. Ради Краєвої, (літній речинець).

1909. 14) Др Микола Сабат, дир. укр. ґімназії в Станиславові, (літній речинець). 15) Станислав Ґоліньскі, дир. ґімн. в Дембіці, б. професор І. ґімн. в Перемишлі, (осінній речинець). 16) Др Франц Майхрович, ц. к. краєвий інспектор, (зимовий речинець).

1910. 17) Др Омелян Калитовський, дир. ґімн. в Ряшеві, (літн. реч.). 18) Андрій Алиськевич, дир. заведення, (осін. реч.). 19) Андрій Алиськевич, дир. заведення, (зим. реч.).

1911. 20) Ізидор Громницький, дир. філії акад. ґімн. у Львові, член Шк. Р. Кр., (літн. речинець). 21) Андрій Алиськевич, дир. заведення, (осін. реч.). 22) Андрій Алиськевич, дир. заведення (зим. речинець).

1912. 23) Софрон Недільський, дир. укр. ґімназії в Коломиї, (літн. реч.). 24) Андрій Алиськевич, дир. зав., (осін. реч.). 25) Андрій Алиськевич, дир. зав., (зим. реч.).

1913. 26) Андрій Алиськевич, дир. власного заведення, (літн. реч.). 27) Андрій Алиськевич, дир. зав., (осін. реч.). 28) Андрій Алиськевич, дир. зав., (зим. реч.).

1914. 29) Андрій Алиськевич, дир. зав., (літн. реч.). 30) Андрій Алиськевич, дир. зав., (осін. реч.). 31) Андрій Алиськевич, (зим. реч.).

1915[88]). 32) Андрій Алиськевич, дир. зав., (літн. реч.).

1916[89]). 33) Андрій Алиськевич, дир. зав., (літн. реч.). 34) Андрій Алиськевич, дир. зав., (осін. реч.). 35) Андрій Алиськевич, дир. зав., (зим. реч.).

1917[90]). 36) Андрій Алиськевич, дир. зав., (літн. реч.). 37) Андрій Алиськевич, дир. зав., (осін. реч.). 38) Андрій Алиськевич, дир. зав., (зим. реч.)

1918[91]). 39) Андрій Алиськевич, дир. зав., (літн. реч.). 40) Андрій Алиськевич, дир. зав., (осін. реч.). 41) Андрій Алиськевич, (зим. реч.).

1919. 42) Роман Гамчикевич, управитель заведення, (літн. реч.). 43) Роман Гамчикевич, управитель заведення, (осін. реч.).

1920. 44) Др Іван Копач, краєвий інспектор, (літній речин.). 45) Роман Гамчикевич, управитель заведення, (осін. реч.). 46) Роман Гамчикевич, управитель заведення, (зим. реч.).

1921. 47) Др Іван Копач, краєвий інспектор, (літн. речинець). 48) Роман Гамчикевич, управитель заведення, (осін. реч.). 49) Роман Гамчикевич, управитель заведення, (зим. реч.).

1922. 50) Др Іван Копач, краєвий інспектор, (літн. речинець). 51) Роман Гамчикевич, управитель заведення, (осін. реч.). 52) Роман Гамчикевич, управитель заведення, (зим. реч.).

1923. 53) Др Іван Копач, краєвий інспектор, (літн. речинець). 54) Роман Гамчикевич, управитель заведення, (осін. реч.). 55) Роман Гамчикевич, управитель заведення, (зим. реч.).

1924. 56) Др Володимир Левицький, візитатор шкіл, (літн. реч.). 57) Др Володимир Левицький, візитатор шкіл, (осін. реч.). 58) Др Володимир Левицький, візитатор шкіл, (зим. реч).

1925. 59) Др Альфред Янер, візитатор шкіл, і 60) Др Людвик Якса Биковскі, проф. унів. і делеґат К. Л. Ш. О. (осінній речинець).

1926. 61) Казимир Сосьніцкі, начальник виділу серед. шкіл Кур. Л. Ш. О. і 62) Михайло Грицак, директор заведення, (літн.

[88]), [89]), [90]), [91]) При »воєнних матурах« в літах від 1915—1918. був предсідником у Перемишлі дир. Андрій Алиськевич, а у Відні ц. к. краєвий інспектор Др Іван Копач (»Звіт« Дирекції перем. ґімназії за 1915/16. р., стор. 39).

реч.). 63) Др Альфред Янер, візитатор шкіл і 64) Станислав Франц Тихоліс, делеґат Кур. Л. Ш. О. (осін. реч.). В зимовім речинці відбувся іспит зрілости на філії держ. укр. ґімназії у Львові.

1927[92]). 65) Др Казимир Сосьніцкі, нач. виділу сер. шкіл у Кур. Л. Ш. О. і 66) Михайло Грицак, дир. заведення, (літн. речинець).

1928. 67) Др Денис Лукіянович, управитель заведення, (літн. реч.). 68) Др Денис Лукіянович, управитель заведення, (зим. реч).

1929. 69) Др Денис Лукіянович, директор заведення, (літн. реч.). 70) Др Денис Лукіянович, директор заведення, (зим. реч.).

1930. 71) Др Денис Лукіянович, візитатор шкіл і заступник Стефан Бобеляк, управитель заведення, (літн. реч.). 72) Др Денис Лукіянович, візитатор шкіл, (зим. реч.).

1931. 73) Др Денис Лукіянович, візитатор шкіл і Михайло Федевич, управитель заведення, (літн. реч.). 74) Др Денис Лукіянович, візитатор шкіл, (зим. реч.).

1932. 75) Степан Шах, директор заведення, (літн. речинець). 76) Северин Лещій, візитатор шкіл, (зим. реч.).

1933. 77) Степан Шах, директор заведення, (літн. речинець). 78) Степан Шах, директор заведення, (зим. реч.).

1934. 79) Степан Шах, директор заведення, (літн. речинець). 80) Степан Шах, директор заведення, (зим. реч.).

1935. 81) Степан Шах, директор заведення, (літн. речинець). 82) Степан Шах, директор заведення, (зим. реч.).

1936[93]). 83) Степан Шах, директор заведення, (літн. реч.).

Із повищого зіставлення виходить, що за 40 літ відбулося в перемиській українській держ. ґімназії 83 звичайних іспитів зрілости, крім »воєнних«, а предсідників було в цих 83 Іспитових Комісіях 22, з чого інспекторів і візитаторів 8, чужих директорів 7, професорів універ. 2, власних директорів (управителів) 5, з котрих дир. Алиськевич перевів 22 звичайні іспити зрілости, крім воєнних, управитель ґімназії Р. Гамчикевич 10, а дир. С. Шах від 1932. р. 8; замітне, що дир. Цеглинський не перевів у своїм заведенні ні одного іспиту зрілости. Що до чужих директорів, то перед війною були предсідниками матуральних комісій у перемиській ґімназії директори всіх державних українських ґімназій у Галичині, через що навязувалися тісніші звязки між поодинокими українськими ґімназіями й наступала виміна думок між згаданими директорами.

---

[92]) Зі зміною »Реґуляміну Іспитів Зрілости« з 1926. р. знесено осінній реченець матур.

[93]) З 1936. р. Кураторія знесла зимові речинці іспитів зрілости, а репробовані в літнім речинці 1935. р. абітурієнти приступили другий раз до іспиту аж по році перерви, в червні 1936. р.

10.

Скількість матуристів (-ток) за 40 літ, їх віроісповідний і національний склад та їх поступи.

Коли в тут. заведенні через 40 літ відбувається вже іспит зрілости і таких іспитів відбулося вже 83, то насувається питання, кілько за цей час випустила перемиська ґімназія матуристів із своїх мурів, яка їх віроісповідна й національна приналежність та який відсоток між цими абітурієнтами скінчив середню школу з відзначаючим, згл. з дуже добрим, поступом.

Обчисляючи цю скількість матуристів рік за роком через 40 літ, від 1896—1935. р. включно, бачимо, що цілість підсумків можна представити ґрафічно; а ґрафічна ця таблиця[94]) не розпадається на 4 декади, лиш складається із трьох частин, наче триптих. Перша частина — це передвоєнний очерк, що тривав 18 літ, від 1896—1914. р.; друга, середня, частина, — це воєнний час, що тривав 5 літ, від 1915—1919. р.; а третя часть — це повоєнний очерк, що виносить 16 літ, від 1920—1935. р.[95]).

Перший очерк у житті ґімназії був найправильніший. Через це й висліди іспитів зрілости в цім очерку були нормальні, без жадних заломань, ані надзвичайних скоків. Другий воєнний очерк — це ненормальний очерк так для життя ґімназії, як і для іспитів зрілости. В тім очерку два рази переривається наука з причини воєнних подій, іспити зрілости відбуваються якийсь час поза Перемишлем, у Відні, а в самій орґанізації іспитів зрілости наступає двоторовість: крім звичайних матур появляються надзвичайні, так зв. »воєнні матури«. Третій очерк це знов уже правильний, але бачимо там у кількох літах дивовижні скоки, заломання, брак іспитових комісій, приділювання абітурієнтів до чужої ґімназії у Львові, а в іспитових комісіях засідає по двох предсідників — без директора заведення. Свідчить це про неспокійну працю в заведенні.

Скількісно представляються поодинокі ці очерки у такім виді:

I. Очерк — перед війною: У 1896. р. здало іспит зрілости 16 абітурієнтів, у 1897. р. — 25 абітурієнтів, у 1898. — 25, у 1899. — 28, у 1900. — 28, у 1901. — 26, у 1902. — 32, у 1903. — 45, у 1904. — 28, у 1905. — 37, у 1906. — 58, у 1907. — 49, у 1908. — 61, у 1909. — 80, у 1910. — 67, у 1911. — 86, у 1912. — 83, у 1913. — 69, у 1914. — 69. Разом перед війною здало іспит зрілости **912** абітурієнтів, в тім дівчат 18 (то є 1,96%).

II. Воєнний очерк: Звичайна матура: У 1915. і 1916. р. у Відні — 8 абітурієнтів, у 1916. р. в Перемишлі — 23, у 1917. р. в Перемишлі —25, у 1918. в Перемишлі — 23, у 1919. — в Перемишлі —

[94]) Залучену ґрафічну таблицю виконав секретар дирекції ґімназії п. Володимир Мриглодович, за що складаю йому подяку.

[95]) Висліду іспиту зрілости з 1936. р. в цім обчисленні не узгляднюється тому, що цей сьогорічний випуск є вже 41. випуском з черги.

16 абітурієнтів. Воєнна матура: У 1915. і 1916. р. у Відні 31 абітурієнтів, у 1916. р. в Перемишлі — 26, у 1917. р. в Перемишлі — 24, у 1918. р. в Перемишлі — 32, у 1919. р. в Перемишлі — 12 абітурієнтів. Разом: звичайну матуру — 95 абітурієнтів, а воєнну матуру — **125** абітурієнтів, а загалом у воєннім очерку одержало свідоцтво зрілости 220 абітурієнтів, а в тім 2 жінки (0,9%).

III. Повоєнний очерк: У 1920. р. зложило звичайний іспит зрілости 88 абітурієнтів, у 1921. р. — 147, у 1922. р. — 103, у 1923. р. — 103, у 1924. р. — 94, у 1925. р. — 23, у 1926. р. 121, у 1927. р. — 50, у 1928. р. — 65, у 1929. р. — 59, у 1930. р. — 109, у 1931. р. — 95, у 1932. — 66, у 1933. р. — 51, у 1934. р. — 50, у 1935. р. — 43 абітурієнтів. Разом зложило іспит зрілости в III. очерку **1267** абітурієнтів[96]), в тім 25 жінок (то є 1,97%).

Коли зіставимо висліди цих трьох очерків разом, то бачимо, що перемиська українська ґімназія випустила за 40 літ, від 1896. до 1935. р., **2399** абітурієнтів[97]) зі свідоцтвом зрілости у світ, в тім 45 дівчат-екстерністок (то є 1,85%). У відсотковім відношенні перед війною здало матуру за 19 літ 38%, у воєнних роках за 5 літ 9,1%, а по війні за 16 літ аж 52,9%.

Щоби мати порівнання, чи у відношенні до інших ґімназій перемиська ґімназія з українською мовою навчання випустила богато матуристів, чи ні, наведемо для орієнтації числа з двох інших ґімназій за 40 літ. А саме з перемиської »матірної« ц. к. ґімназії, з котрої тут. ґімназія виросла, і з львівської академічної, що супроти перемиської української ґімназії була свого роду прототипом. Перемиська первісна »ц. к. ґімназія« видала за 40 літ існування матур від 1850—1890. р. — 1229 матуристів[98]), то є о 1170 менше від тут. заведення за своїх 40 літ, що виносить 49% менше. А »ц. к. академічна ґімназія« у Львові за своїх 40 українських літ, від 1878—1918. р., випустила 1728 матуристів[99]), то є 671 менше, ніж перемиська українська ґімназія, що становить 28% менше.

У передвоєнних роках число матуристів перемиської ґімназії у першім десятилітті хиталося між 20—40, у другім уже між 40—80; лиш у 1911. р. було рекордове число 86[100]). Воєнні роки не лишилися дуже позаді; бо, хоч у клясі осьмій було тоді мало учнів, за те напливали з фронтів б. учні і здавали »воєнні матури«

[96]) В 1936. р. здало іспит зрілости 53 абітурієнтів.

[97]) Сюди вчислено також екстерністів, зрештою невеликий відсоток, переважно жінок.

[98]) Stan. Goliński: „Historya Gimnazyum Przemyskiego", Przemyśl, 1894., стор. 121.

[99]) Обчислення ці зроблено на основі статистик, поміщених у річних друкованих »Звітах« Дирекції Академічної ґімназії у Львові за роки від 1878/79—1917/18.

[100]) У львівській Академічній ґімназії рекордове число було в році 1910., бо разом з екстерністами виносило 105 абітурієнтів.

і таких матуристів має заведення 125. По війні число абітурієнтів нагло зростає і вже в 1921. р. осягає взагалі рекордове число, бо аж 147, то є таке число, як у початках за 6 літ — від 1896. до 1901. року. Були це ці »військові« найстарші учні, що по скінченні війни зголосилися знов до школи в роках 1919. і 1920., а в слідуючих 1921., 1922. і 1923. складали правильний іспит зрілости. В 1925. р. несподівано це високе число матуристів заломлюється і спадає до 23[101]), хоч число учнів у заведенні було тоді найвище, бо виносило 1223; сталося це внаслідок неспокоїв найстарших учнів і ненормальних відносин у заведенні. Але вже в слідуючім 1926. р. біжить це число знов у гору і виносить 121. Від 1927. р. числа вирівнуються, що свідчить про нормальний стан праці.

Так представляється справа, коли йде про скількість матуристів.

Коли узгляднимо віроісповідання цих 2399 абітурієнтів перемиської ґімназії, то греко-католиків здало іспит зрілости 2273, тобто 94,75%, римо-католиків 6, то є 0,25%, православних 4, то є 0,17%, протестантів 2, тобто 0,08%, мойсеєвого віроісповідання 114, то є 4,75%. Впадає тут в очі маленька скількість православних, і то вже з найновіших часів, а велика скількість мойсеєвого віроісповідання. Були це переважно діти жидівських родин, що жили по українських селах, де змалку навчилися по українськи добре говорити, а польської мови не знали. Були тут і перемишляки, котрих батьки дарили українську ґімназію симпатією за це, що тут признавали жидівську національність. Перший жид здав матуру в тут. заведенні в 1905. р., а найбільше здало їх підчас війни й безпосередньо по війні. Опісля число це паде до мінімум, а тепер нема їх уже в заведенні, як не було у початках.

Віроісповідну приналежність треба приняти також за національну з тим, що й православних зачислити належить до української національности; римо-католиків — до польської, протестантів — до німецької, а мойсеєвого віроісповідання — до жидівської.

Свідоцтва зрілости за цих 40 літ мали ріжний вигляд і ріжні рубрики. Були такі свідоцтва, до котрих не вписувано жадних нот з предметів і такі, до яких вписувано ноти, як це тепер робиться, був час, коли був поступ: »одноголосно зрілий«, »зрілий більшістю голосів« і »зрілий з відзначенням« до студій на університеті.

Перед війною, отже в I. очерку, здало іспит зрілости в тут. ґімназії з відзначенням 104 абітурієнтів, на загальне число 912, то є 11,40%, в тім 9 жінок (50%); підчас війни, тобто в II. очерку, здало з відзначенням 28 абітурієнтів, на загальне число 220, тобто 12,72%, в тім 1 жінка (50%); а по війні, то є в III. очерку[102]), 104

[101]) Як підчас другої матури з 1897. р.

[102]) По війні »поступи« на свідоцтві зрілости були лише до 1926. р. Тому від 1927. р. узгляднено при цім виказі »дуже добрий поступ« на річнім свідоцтві осьмої кляси.

абітурієнтів, тобто 8,19%, в тім 8 жінок (32%). Коли отже візьмемо під розвагу цілість »поступів«, то за 40 літ зложило іспит зрілости з відзначенням, згл. дуже добрим поступом, 236 абітурієнтів, що творить 10%, в тім 18 жінок (40%).

Із повищого зіставлення виходить, що перед війною, підчас війни і по війні найліпші поступи при іспитах зрілости держаться менш-більш на тім самім рівні; бо коли перед війною, серед найнормальніших відносин, відсоток відзначаючих виносив 11,40%, то після війни впав він лише о 3,21%. Свідчить це, мимо всіх нарікань і »ревеляційних« анкет, всетаки корисно про теперішню повоєнну молодь — по крайній мірі про вихованків тут. заведення.

11.

Які звання вибирали абітурієнти перемиської ґімназії по матурі впродовж 40 літ!

Відповісти на поставлене у горі питання тяжко. Ґімназія не вела в тім напрямі статистики, що діється з її вихованками, коли опустили шкільні мури зі свідоцтвом зрілости, ані б. вихованки не вдержували зі школою, з якої вийшли, звязку, хиба що приїздили по літах на »товариські зїзди« поматуральні, але й то лише одиниці. Тому, коли й дамо відповідь, то буде вона неповна, а в позитивних випадках лише приблизно точна. А всетаки вона дуже цікава і не можна з неї зрезиґнувати.

Коли візьмемо під розгляд перший річник матуристів з 1896. р., то всі абітурієнти пішли обовязково на вищі студії на університеті. Але, хоч на університеті були чотири факультети, то українські перемиські матуристи узгляднили лише три факультети і то в такій черзі: теольоґія 7, право 5, фільософія 4. Медицини не вибрав ніхто, ветеринарії також ні. Це не припадок, але вірне віддзеркалення своєчасних поглядів української суспільности на вибір звання. У суспільности був нахил до хуторянщини »зі ставком і вишневим садком«*) або до спокійного бюрократичного життя на державній посаді. Де творити треба було власний варстат праці і здобувати суспільну позицію силою індивідуальної енерґії, там бракувало потрібної ініціятиви і суспільно-соціяльного психольоґічного наставлення. Сприяли цьому теж зовнішні обставини.

Менш-більш у такім напрямі пішло дальше зріжничкування аж до війни. По війні наступає під цим оглядом зміна.

На 912 передвоєнних матуристів студіювало на університеті та вищих школах узагалі, 591, то є 64,80%, дістало посаду без вищих студій на основі свідоцтва зрілости 115, то є 12,60%, а вмерло по матурі, впало підчас війни на фронтах, виеміґрували з краю, або брак вістей про них 206, тобто 22,60%.

*) Звісний із 1848. р. патріот Перемищини, довголітній парох Валяви, о. Антін Добрянський так пише у своїй життєписі про свій вибір звання: »Я постановив стати тим, чим були мої предки: сільським священиком, для котрого округ його приходства на селі — є цілим світом«. (Богдан Дідицький: »Антін Добрянський, його життя й діяльність«. Львів, 1881. стор. 24).

Із воєнних 220 абітурієнтів пішло на університетські студії 109, тобто 49,54%, дістало посаду без студій 35, то є 15,90%, а прочих, що вмерли по матурі, впали на війні, еміґранти і брак вістей, 76, то є 34,56%.

У третім, повоєннім очерку із 1267 абітурієнтів пішло на вищі студії 729, то є 56,74%, без вищих студій одержало посаду 392, то є 30,91%, а вмерло по матурі, виеміґрувало і брак вістей 146, то є 12,35%.

Як зібрати це разом за 40 літ, виходить, що на 2399 абітурієнтів перемиської ґімназії — на вищі студії пішло 1429 абітурієнтів, то є 59,56%, без вищих студій одержало посаду 542, тобто 22,59%, а вмерло по матурі, впало на війні, виеміґрувало з краю і брак вістей про них 428, то є 17,85%.

Наведені числа остільки неточні, що на цих 2399 абітурієнтів бракує вістей про 290, що становить 12,06%.

Коли проаналізуємо цих, що вписалися на університет і вищі школи, та зберемо разом, які вони вибрали, згл. покінчили, факультети та яке здобули звання, то одержимо такий статистичний образ:

На 2399 матуристів теольоґію скінчило **429**, то є **17,88%**; право **247**, то є **10,28%** (з чого суддів і прокураторів було, згл. є досі, 73, то є 3,04%, адвокатів — 147, то є 6,12%, нотарів — 9, то є 0,37%, держ. урядовців адмін. з прав. студ. — 18, то є 0,75%). Фільософічні студії скінчило **165**, то є **6,87%**, медицину **79**, то є **3,29%**, ветеринарію — **18**, то є **0,75%**, фармацію — **14**, то є **0,58%**, політехніку **122**, то є **5,08%** (з чого інжинірів машинових, архіт., електр. й инш. — 92, то є 3,83%, інжинірів лісовиків — 12, то є 0,50%, інжинірів аґрономів — 18, то є 0,75%); вища торгов. школа і банковці **27**, то є **1,12%**; військові заводові школи **2**, то є **0,13%**; остали, згл. остають вдома, по скінчених вищих студіях 32, то є 1,33%; ще студіють на вищих школах 246, то є 10,25%; вмерло підчас унів. студій 48, то є 2,00%.

Коли ж прослідимо, які посади обняли, згл. які звання здобули абітурієнти без вищих студій, лише на основі матури, то образ цей представляється так:

музиків, співаків, акторів, редакторів, журналістів	30,	то є	1,25%
учителів вселюдних шкіл і державних урядовців	75,	„	3,12%
урядовців залізниць	16,	„	0,66%
„ скарбу	13,	„	0,54%
„ почти	17,	„	0,71%
„ суду	2,	„	0,13%
приватних урядовців	93,	„	3,87%
кооператорів	50,	„	2,08%
купців і промисловців	34,	„	1,41%
господарів на власнім господарстві . . .	38,	„	1,62%
по матурі без заняття вдома **(самі повоєнні!)**	167,	„	7,11%
померло по матурі	7,	„	0,29%

інвалідів воєнних	2,	„	0,13%
полягло на війні	57,	„	2,37%
виеміґрувало з краю	79,	„	3,29%
брак вістей	290,	„	12,06%

Маючи такий статистичний образ і перегляд, можемо тепер дати приблизну відповідь на поставлене у наголовку цього останнього розділу питання. Відповідь ця цікава не лише для б. учнів заведення[103]) під кутом погляду, кого, згл. що дала перемиська державна ґімназія суспільности впродовж 40 літ, але й для кожного суспільного дослідника як причинок до соціяльно-господарських відносин у краю.

Отже бачимо, що перемиська ґімназія видала найбільше процентово священиків, опісля правників, в тім адвокатів, професорів, мало натомісць лікарів, ветеринарів, інжинірів, а дуже мало банковців, торговельників, купців й інших господарських фахів. Вдаряє велике число без заняття і без дальших студій абітурієнтів у повоєнних літах, що свідчить про велику матеріяльну крізу останніх літ[104]).

12.

Висновки — закінчення.

Висновки із цього реферату можна вивести ріжні й далекойдучі.

Але на перший плян висувається переконання, що таку річницю в житті ґімназії, як 40-ліття першої матури, годі було мовчки поминути. Тому добре зробив »Кружок Родичів« при ґімназії, що занявся переведенням цього скромного ювилею. Дальше, переглянувши вислід найвищої праці ґімназії за 40 літ, сміло ствердити можемо, що праця ця була справді корисна і що заведення вивязалося із вложеного на нього основного обовязку у так високих відсотках, як рідко котре в краю. Тому праця в тут. заведенні заслуговує, щоб її показати бодай у нарисах молодому поколінню, що вчиться в заведенні, тай б. учням заведення, щоби вони навчилися дорожити своєю державною перемиською ґімназією, а серед ширшого загалу громадянства розбудити для цеї Школи та її Учительського Збору належну за цю працю пошану.

А на закінчення, коли взяти під увагу велике число молоді, що по скінченні ґімназії сидить тепер у батьків у дома без дальших

[103]) Поіменний виказ усіх матуристів тут. заведення за 40 літ з поданням звання, яке хто вибрав й осягнув, зібрав проф. С. Малиновський. Виказ цей друкується дальше і на нім саме, як на джерелі, оперто повищі статистичні зіставлення цеї розвідки.

[104]) Докладне статистичне зіставлення за всі літа від 1896—1935. р. враз з процентовим відношенням вибору звання перемиських матуристів подано на залученій окремій таблиці, що її до цеї праці зладив В. Мриглодович на основі »Поіменного виказу матуристів« проф. С. Малиновського.

студій і без заняття, то, щоб прийти їй з допомогою, повинно старше громадянство, у першу чергу б. учні тут. заведення, що осягнули вже становиська, а деякі з них навіть дуже високі, оснувати якийсь »Кружок Допомоги« для матуристів перемиської ґімназії, хочби на взір »Кружка Родичів« при цій ґімназії, що нісби моральну й матеріяльну поміч для вбогих, а здібних матуристів перемиської державної ґімназії[105]).

Вкінці останній висновок: Реферат цей, як розвідка, має ще й за завдання причинитися до заохоти серед б. і теперішніх професорів та б. учнів заведення писати свої шкільні спомини, спостереження, збирати та обробляти матеріяли до історії тут. ґімназії — з нагоди недалекого її 50-ліття існування. Притім зазначити належить, що перемиська ґімназія не має досі навіть нарису своєї історії, крім сухого статистичного »Перегляду« розвою заведення за перших 25 літ існування, зладженого дир. А. Алиськевичем у 1913. р.[106]).

Перемишль, дня 11. червня 1936. р.

---

[105]) Взором такої помочі можуть послужити американські школи й опікунчі товариства цих шкіл, що помагають б. вихованкам своїх шкіл і по скінченні середньої школи. (Dr. Mieczysław Ziemnowicz: „Szkolnictwo w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej", Lwów-Warszawa, 1934, стор. 367. й інші).

[106]) А. Алиськевич: »Розвиток ц. к. ґімназиї з руским викладовим язиком в Перемишли в перших 25 літах єї істнованя в статистичних таблицях — від 1889—1913. р.« (»Звіт Дирекциї ц. к. ґімназиї з рускою викладовою мовою в Перемишли« за шк. рік 1912/13, стор. 6—32).

о. МИХАЙЛО ДУРКОТ

„З юних днів, днів весни".[1]

(Мої шкільні спомини зперед 40 літ).

1.

Уродився я в селі Бахорі, де мій батько був парохом.

Ще нині пригадую собі, як на стрімкій горі стоїть мурована церков, — біля неї приходський дім, а під горою вється гостинець, що веде з Перемишля до Динова. З тої гори прекрасний вид на срібнолентий Сян, на село Павлокому, — а дальше на право на Динів, а ген ще дальше на гори, покриті зеленими лісами.

Батько мій грав гарно на флеті, а брат мій Петро (помер, як парох у Болестрашичах біля Перемишля), старший від мене, чудово на скрипці, — а мене, малого вже хлопця, навчили грати на басі. І так наша »трійця« дуже часто вигравала вечорами ріжні серенади на тій горі; а як приїхали гості до нас, що дуже часто бувало, була ця »трійця« безплатною капелею до ріжних танців.

Там у Бахорі ходив я до першої кляси вселюдної школи. Але школа дуже часто була замкнена, бо »професор« виїздив кудись собі, а лишалась тільки стара його господиня.

Батько мій дістав опісля парохію в Дикові Старім біля Олешич. Там скінчив я другу клясу. Богато користи з цеї школи не мав я, бо професор не дуже нами займався; перерви були довгі, а науки мало.

Доповняла мої студії моя сестра.

Коли мав я свідоцтво другої кляси, завезли мене родичі до міста Любачева, де стояв я на станції у бл. п. о. Ю. Гладиловича, сотрудника, а опісля пароха Любачева.

В першім дні науки, на першій перерві, втік я зі школи до хати, на станцію, а на питання о. Гладиловича, чому я не в школі, відповів я, що не буду ходити до тої школи, бо там учить »панна«, а деж вона вміє чогось навчити. Як скрикнув о. Глад.: »Забирайся сейчас до школи!«, то я вмить був назад у школі. Страх, як я боявся о. Гладиловича. Був то великий ростом чоловік, — лисий,

[1]) Від наголовку цих споминів названо цілий альманах з нагоди »40-ліття першої матури«.

острий, але при тім ангельського серця! Там перебув я 2 роки і скінчив вселюдну школу. Пригадую собі, як днесь, що в тій любачівській школі, в другій клясі учила панна Олімпія. Висока, — кремезна баба, а як крикнула в клясі, то чути було на цілий любачівський ринок. Всі боялися її, не тільки учні, але й всі професори, навіть сам директор Вільк.

2.

По скінченні четвертої кляси завіз мене батько до Перемишля до здавки до І. кляси польської ґімназії, бо української тоді ще в Перемишлі не було. Але я іспиту не здав. Дуже я тим не перенявся, а отець лише покивав головою і сказав ті слова: »Ой, ой, сину мій« і більше нічого, — та й на тім скінчилося. По вакаціях відвезли мене тато й мама до Перемишля ще раз до четвертої кляси вселюдної школи, при Водній вулиці над Сяном, а на станцію віддали до п. Губертової, вдови по капітані, що держала по 6—8 студентів на станції. То була правдива »гузар-баба«; велика ростом, доброї туші, в окулярах, а ніс червений і великий, все заживала табаку »Рапе«, по котру мене все посилала, бо я скоро вертався. Держала вона студентів у військовій дисципліні, зналася з усіма професорами — і що 2 тижні ходила до директора питатися, як хто вчиться. Всі ми тремтіли перед нею, бо нераз менших тростинкою, або тріпачкою так збила, — що чоловік добре опісля драпався, або не дала обіду, або вечері; а то була найгірша кара. Я якось, хоч був у неї 3 роки, ані разу не обірвав.

Разом зі мною були на станції два брати, сини лікаря з Динова, Круліковські, оден з кляси III., а другий з IV. ґімназії. Були вони о много від мене старші. Нічого вони не вчилися, лише збитки їм були в голові. Батько їх часто приїзджав — та кропив їх добре, але це не помагало. Раз зимою, в суботу пополудні, дає мені старший Круліковський (старший був у III., а молодший в IV. клясі) 2 центи і каже: „Idź do apteki i kup mi sapientii". Я, штубак з народньої школи, не знаючи латини, побіг до аптики й кажу: „Proszę mi dać za 2 centy sapientii". Аптикар визірив очі на мене, як який вовк, і питає: „A kto ciebie posłał?" А я йому: „Jeden uczeń z kl. III. gimn.". „Powiedz mu, że on jest dureń". Вертаю на станцію, а вже на сходах чув я великий сміх у покою. Приходжу, а він до мене: „Co ci powiedział aptekarz?" А я йому: „Ten, co cię posłał, to jest wielki dureń". За це обірвалося мені ще в додатку від нього пару штурханців! В четвертій клясі нормальній був нашим професором п. Сташевський. Чоловік високий, кремезний, у темних окулярах, волосся гарне, довге, бородач! Боялися ми його, як чорта. Все ходив з тростинкою по клясі і тростинка все була в русі. Як кому на кріслі вліпив 5—6 разів, то певно 5—6 годин не міг опісля учень сидіти на тім біднім своїм »сідженню«. Я ніколи не набрав. Навіть опісля і в ґімназії (а в перемиській укр. ґімназії бито до 5-тої кляси включно) не зазнав я тої »халепи«.

Пригадую собі, а було це в осени, приїхав міністер освіти аж з Відня, здається чи не Лєбль[1]), і візитував усі школи в Перемишлі. Вступив і до нашої 4-ої штуби. Входить високого росту, худощавий чоловік у мундурі, при шаблі (піхва золота), а в руках чако (пиріг) з перами. Спитав по-німецьки, скільки є учеників і чи добре вчаться. Діставши відповідь від професора — сказав до нас „adieu" і пішов!

В липні 1888. р. без відома вітця здав я до І-ої кляси ґімн. рівнорядних відділів українських, що в цім році зачали орґанізуватися при державній польській ґімназії. Вертав я з Перемишля домів з такою втіхою, що й не казати!

3.

По вакаціях я вже як ученик І-ої кл. ґімназії дивився згори на штубаків з нормальних кляс. Всего двох професорів у першій клясі вчило нас — директор Цеглинський, а проф. Семен Труш був господарем кляси. Ой взялися оба вони до нас відразу добре![2]) А було нас у І. кл. 52-ох. Я і мій товариш Орест Пасічинський були ми наймолодшими учнями, а решта були старші до 18 літ, а декотрим був уже добрий вус під носом[3]). Як хто скоро і плавно не відповідав, то били нас — то кулаком по плечах, то тягнули за волосся, то по лиці (нераз і кров булькотіла з носа), а найгірше, як сказали прийти по годині до канцелярії. Там терпіла вже та часть тіла, на котрій студент сидить. Хлопці вчилися, а як хто не хотів, або був нездібний, той терпів буки й опісля репетував. Фактом є, що з 52 уч. з І. кляси[4]) дійшло нас до VIII. кляси лише 7 і між ними я. Я був середніх здібностей і учився й заховувався в клясі

[1]) Дня 1. жовтня 1887. р. приїхав до Перемишля міністер освіти барон Павло Ґавч ф. Франкентурм у товаристві мін. радника д-ра Е. Рітнера і свого секретаря Оттона Фрейденеґґа, де візитував усі школи й будинки. — Гляди: „Historya Gimnazyum przemyskiego" 1894. р., Ст. Ґолінського, стор. 76. — Ред.

[2]) Тоді ще ґімназія наша не мала ніодного свого професора, лиш один Гр. Цеглинський був провізоричним управителем одного відділу. Учили професори з польської ґімназії. А саме: Семен Труш учив матем. і природи, Іван Ружицький укр. мови, Ів. Ленчинські польської мови, Др Микола Антоневич — історії і ґеоґрафії, Гр. Цеглинський — латинської і нім. мови. Релігії вчив о. Андрій Децко, парох з Пралковець. — Ред. за урядовим „Sprawozdaniem Dyrekcyi c. k. Gimnazyum w Przemyślu", за шк. рік 1888/89.

[3]) Що торкається віку, то справді в І. клясі цеї нової ґімназії була дуже велика ріжниця між учнями. У „Sprawozdaniu Gimnazyum" за рік 1888/89. подано на стор. 64. у рубриці п. н. „Statystyka uczniów równorzędnej klasy ruskiej", таке зіставлення що до віку: 11 літ мало 10 учнів, 12 літ мало 8 учнів, 13 літ мало 10 учнів, 14 — 6, 15 — 2, 16 — 9, 17 — 2, 18 — 0, 19 — 1. Разом 48 учнів. — Ред.

[4]) На 52 учнів клясифіковано з кінцем року 48, а промовано до кляси II. — 39. — Ред.

добре[1]). В II. клясі декотрі з нас уже управляли »спорт«, тобто винаймали у »Дольмаєра« (що мав на правім боці Сяну лазнички й пливальню — вище нинішньої »Віри«) лодки на дві пари весел; при тім я кермував, а другі мали довгі жердки і гайда по Сяні, удаючи давніх козаків, що їхали на Турка »Трапезунт« здобувати та »невольників визволяти«. А ми їхали на Жидів. На такій лодці було 6—7 хлопців і »Гамалія«. Від II. кляси почали ми битися з Жидами — найчастіше під залізним мостом, а й на Сяні, не з антисемітизму, а »для спорту«. У II. і III. кл. опанувала нас, учеників, якась манія купувати у Фалішевського (був склеп із зброєю при Францішканській вул.) малі гарматки. Ці гарматки набивали ми порохом і стріляли. Пані Губертова, як я вистрілив з гарматки, то прибігала з тріпачкою, але я вже був під ліжком безпечно укритий. А потім знов набивали гарматку і далі стріляли, а вона, щоби ми перестали, давала нам хліба з маслом або каву. І стріляли ми цілий рік. І це був другий рід нашого »спорту«. Третій рід »спорту«, дуже улюблений, — була »кічка«. Грали ми в ліску на »Будах«.

Наука до V. кл. ґімн. була рано й пополудні, лише середа й субота була вільна від пополудневої науки. Щойно від V. кл. була наука одноразова. В суботу пополудні ходили ми на $1^1/_2$ години на »пініє« (церковний спів). О. Юстин Желеховський, катехит у польській ґімназії (званий »капота«), чоловік високої науки, ботанік, учив »пінія«. На се »пініє« ходили всі хлопці від I—IV. кл. включно. Учив гласів, тропарів, кондаків, всіх пісень, які приходять підчас Сл. Б. На се »пініє« ми приходили о одну годину скорше і робили такі збитки, що аж кляса у поросі була.

В I. і II. кл. мав у нас укр. мову проф. Іван Ружицький (що вчив у польській ґімн.). Стояв при катедрі, все поправляв собі ковнірик і маншети з кавчуку, то краватку, то прикривав волоссям свою лисину, то в носі довбав. Ми назвали його »тюхтій«. Не знаю, від чого таке прозвище дістав. В III. клясі прийшов до нас до латини проф. Іван Прийма, але довго у нас не був, бо як одного товариша кинув (а був великий пасіонат) об катедру, то аж катедра перевернулася, чорнилом поплямив катальоґ, а товариш наш довший час хорував. Тому проф. Прийма відійшов, але пізніше знов до ґімназії повернув. Проф. Труш був добрий чоловік, але скорий до биття. Улюблений його удар — то був у чоло. Пригадую собі, кличе мене в II. клясі до таблиці, а таблиця стояла на ґрадусі. Я чогось не вмів, кличе він другого, а той ще більшу дурницю пальнув. Як скочить проф. Труш до нього, як не гримне його в чоло, а учень, як підскочив, ударив мене своїми плечима в бік, а я, стоячи на самім краєчку ґрадуса, гримнув на підлогу, тільки ноги задер! В клясі сміх. Мені ніщо не сталося, але я удавав, що

[1]) Тому приїхав я на »свято 40-ліття першої матури« не лише як матурист найстаршого річника, але й як найстарший учень цього заведення, бо від першого року його існування. — Авт.

дуже потовкся. На тім я добре вийшов, бо професор не записав мені до нотеса двійки! Учив нас польської мови проф. Ян Ленчинський з польської ґімназії. Нічого не вчилися ми, в клясі на його годині все був гармідер, а той був у ласках, хто здавав вершики. В III. кл. прийшов до нас на другий курс проф. Олексій Ярема; мав греку.

В IV. кл. мав я пригоду вдома підчас Великодних свят. У нас, у Дикові, був звичай, що як тато в суботу вечером вертали з свячення пасок, стріляли з 3 моздірів. Я цікавий був до всього, що пахне »порохом« і також стріляв з моздірів розпеченим дротом. Як я вистрілив з тих 3 моздірів, надходить війт Дикова, недавно вибраний, і каже: »Панове громадо! Раз стріляти всі 3 моздіри на »віват« єґомостеві, другий раз дякові, а третій раз паламареві, бо і він »слуга божий«, а тепер най знає ціла »Русь«, що я війтом у Дикові«. І набили моздір, як пізніше в суді зізнали, давши подвійну порцію пороху. Я притулив розпечений дріт — і стало мені темно! Коли я прочуняв, побачив, що я далеко під парканом, а кров ллється мені з правої ноги. То розсадило моздір. Один відламок ударив війта в чоло і забив його на місці. Сімох легко поранило, а мене кусник із моздіра ударив у ногу під кісткою, але на щастя в ґуму черевика і протяв мені дві жили. Лежав я в ліжку 7 неділь. Другу половину моздіра знайдено аж о $1^1/_2$ кільометра за селом. Не стратив я року, бо в ліжку я учився, а помагав мені тато. Приїхавши до ґімназії, за 2 тижні поздавав я все добре.

У V. кл. дали ми своїми власними силами наших рівнорядних відділів перший раз концерт у честь Т. Шевченка. Я грав на скрипці, а мали ми малу орхестру; співу учив нас о. Максим Копко. Публики була ціла саля.

В VI. клясі прийшов до нас до греки проф. Андрій Чичкевич. Те, що ми вміли з греки від дир. Цеглинського і Яреми, за проф. Чичкевича забули. Він не питав нас граматики, подав сам нові слівця — і сам перевів нову лекцію. Учив у нас всього $1^1/_2$ року. Не знали ми, що він хорує на »падачку«. Раз при кінці години греки нагло побілів, слина з уст почала точитися і паде на підлогу. Ми в крик — до директора. Прийшов директор і нас успокоїв; казав сильнішим обережно взяти професора до канцелярії і положити на софу. По тім інциденті не учив нас уже більше. Взяв у нас греку дальше дир. Цеглинський. Ой то біда була! По ночах повторяли ми граматику від основ, сам собі шукай слівця, сам мучся з новою лекцією і сам переводи.

Не забуду VI. кляси! Дістали ми до латини проф. Дмитра Чеховського. Питав він лише 2 учеників цілу годину. Лише отворив двері, а вже кричить: »Борисевич — Дуркот!«. Борисевич отворив там, де була стара лекція, а Дуркот мусів книжку замкнути. Борисевич відразу переводив стару лекцію по українськи, а Дуркот мусів це все говорити по латині. Опісля Дуркот отворив

книжку і читав по укр., а Борисевич, замкнувши книжку, відповідав по латині. Опісля кожний з нас показував препарацію, Чеховський питав слівця, питав граматику, а потім приходила нова лекція. Так ішло (якщо ми оба вміли і то добре) через цілу годину. Дзвонить, а проф. Чеховський каже до кляси: »На завтра — відси — доти!« і бувай здоров. Учись! Треба було найменше 2 години дома вчитись латини. І так було в клясах VI., VII. і VIII., аж до самої матури. Ох, терпіли ми через тоту латину. Навіть удавалася депутація до дир. Цеглинського, щоби менше вимагав від нас проф. Чеховський, але се не помагало. Прошу собі уявити, що в VIII. кл., що третя ода з Горація, то на память! Ту муку з латини в VI, VII. і в VIII. клясі відбивали ми собі на ріжних збитках, чи галабурдах, а провід вели товариші Шеховичі, сини надрадника суду. Мешкали вони в тій камяниці, що є за мурованим віядуктом, по другій стороні зал. лінії, де й дотепер є на тій камяниці образ Божої Матери. Було їх чотирьох, а 2 були нашими товаришами (нині на високих становиськах). Вони лише моргнули на себе, а вже плян бійки, або галабурди був готовий і вони реалізували його, а ми їм лише помагали. О юні дні!... На примір, пригадую собі ще як нині: Перед теперішнім будинком ґімназії була вілля інж. Яроліна з маленьким городцем, де росли великі гарбузи. Шеховичі вночі забрали один гарбуз, середину гарбуза видовбали, зробили очі, зуби, ніс й уста, всадили до середини свічку і другого вечора принесли назад до сього городу, встромили на паль, запалили свічку та в ноги! Прохожі мали видовище! Наша радість була велика, сам інжинір сміявся. Ціла вулиця гуділа і хвалила помисл.

Від І. до VII. кл. включно була наша ґімназія в тім будинку, що стоїть дотепер ще при костелі О. О. Єзуїтів, разом з польською. В VIII. кл. перейшли ми до нового будинку, що стоїть тепер при вул. Словацького, де й дотепер наша ґімназія міститься. Величаве було посвячення нового будинку![1]) Приїхав намісник ґраф Каз. Бадені, — ми школярі в шпалірах. Високий, кремезний, лисий, вигляд лиця грізний. Мав до нас промову на тему »Под єдним дахем«. Посвячення будинку довершили оба Владики греко- і римо-католицькі.

Пропедевтику й льоґіку в VIII. кл. мав у нас дир. Цеглинський. Була це година про »гіпотези«. Мій товариш сусід, великий »куйон«, запитаний директором: »Слухай но »добродію«: ти ідеш собі спокійненько спацером на »Буди«, а тут глянь, упав камінь перед тобою. Скажи мені »добродію«, звідки той камінь узявся?« Мій сусід »куйон« штуркає мене ногою, щоб йому підповісти. А я тихо: »З неба упав«. І він, не надумуючись, на цілий голос каже: »З неба впав«. Ціла кляса в сміх, а директор: »Так-так, як з неба впав камінь, так тобі впала з неба не двія, але трія!« В VII. і VIII. кл. кількох із моїх товаришів і я деколи вечорами грали в білярд в одній жидівській реставрації у Волькентрайбера. Було це, як

[1]) Посвячення нового будинку відбулося дня 3. вересня 1895. р. — Ред.

днесь тямлю, 13-го лютого. А був я в VIII. клясі. Учився я вже до матури ночами. Скортіло мене десь о 10-ій год. в ночі заграти собі партію білярда. Побіг я і почав грати з одним фельдфеблем. Аж тут прибігає цалькельнер і каже: »Пане Дуркот, ваш директор іде!«. Не було що діяти, бо втекти не було вже куди; я бух і під білярд! Добре, що лямпа низько звисала, то тінь була ширша. Директор прийшов до сього покою, сів за столик і казав собі подати пиво. Видів я лише його ноги. Що мені діялося в душі, то лише Бог знав. Став я відразу мокрий, піт мене обляв цілого, дрожав мов у пропасниці, а директор поволеньки попивав собі пивце. Думаю собі, тут тобі, Михасю, вже буде амінь! Цалькельнер, щоби якось ратувати ситуацію, взяв мій кий і грає за мене з тим фельдфеблем, неначе то він з початку грав. Кулі білярдові літають мені над головою, тут виджу ноги свого директора, а серце моє бється неначе молотом. Нараз чую голос директора: »платити«. В тій хвилі узяв мене такий страх, що аж зубами дзвонив. Чи чого не зобачив? Нарешті чую кроки директора, відходить. Ледви двері за ним заперлись, а я вискочив зпід білярду, казав собі дати на охолоду мале пиво і далі грав у білярд. Але більше не грав я вже білярду взагалі! Оповів я по матурі про це дир. Цеглинському і сміявся старий до сліз.

Питаю його, а щоби мені було, якби так мене зобачив був у тім часі при білярді. Каже: »Добрий був з тебе ученик, — був би з пару годин посидів у карцері і на тім конець«.

Наш директор Цеглинський то був чоловік більш як середнього росту, добре збудований, живіт обємистий, очі малі, твар повна і мала борідка, а голова лиса. На животі носив великий, грубий золотий ланцюг, в кишені камізелі золотий годинник. В клясі держав усе в лівій руці книжку, а правою то або бавився ланцюжком від годинника, або скубав борідку. Руки в нього були товсті. Як сміявся, то найперше дрожав йому живіт, а опісля ті дрожання приходили до лиця, а очей його вже не було видно, такі були вже маленькі. Як казав комусь »добродію«, то уже був знак, що щось є недобре! Убраний все гарно, ковнірець його був усе чистий, зміняв його щодня. Радо ходив на проходи, тоді брав габік або циліндер.

4.

Зближалася матура. Перша матура в нашім, самостійнім уже, заведенні. Училися ми, кували, довго по ночах! А розривки було лише 2—3 години в неділю пополудні, або в яке свято. Грали ми в »кічки«; часом дехто білярда. А як приїхав з Ради Шкіл. Кр. Іван Левицький, радник, званий популярно »Янцьо«, то тоді щойно був ґвалт! До 2-ої в ночі ми учились! А візитував він нашу ґімназію кожного року. Усе знав він, лише слабо знав математику й фізику. За те мав нотес, а в нотесі вироблені були математичні і фізичні питання. Як лише витягнув нотес при устній матурі, то уже горе було тому абітурієнтові. Наша кляса була най-

міцніша з латини; не дивота, — під таким професором, як Чеховський, Горація вміли ми майже цілого напамять. Математики й фізики учив нас добряга проф. Олексій Наконечний. Умів він ці предмети дуже добре, але для себе, виложити нам якось не вмів. Але ми мали товариша, що все нам з математики пояснив і ми від нього училися. Проф. Наконечний, як хто зацукався, говорив: »Тобі гуси пасти, або свині завертати, а не вищої математики учитися«. Ми тим не ображувалися, навіть любили його і він це знав, і нас також любив. Приходить раз інспектор »Янцьо«, що був істориком з фаху, на фізику. Якраз при таблиці був питаний Волод. Ольшанський, досить сильний у фізиці. Але була лекція з оптики. Інспектор мішається до цеї лекції і помагає Ольшанському, що можеби в інший ще спосіб цей доказ перевести. Ми слабші в фізиці пізнали, що з тої »помочі« не буде хісна, лише вийде фіяско. І так сталося. Коли інсп. »Янцьо« сам побачив, що то якось не йде, учень не знає, а він йому помогти не годен, встає і каже: »Ну, то буде досить«. Вийшов. Ми глядимо на професора, а проф. Наконечний сидить на кріслі, одна нога на другій заложена і гойдає нею, а сам драпається рукою по лиці (це був знак, що він у злім гуморі) і каже, гей сам до себе: »Як ти швець — до кравецтва не мішайся«. А ми йому зараз цю сентенцію по латині.

Проф. Левкевич учив нас української мови. Вимагав лише того, що було в книжці. Хто вмів життєпис якогось автора майже напамять, або якесь оповідання слово в слово як у книжці, то мав ноту дуже добру. Ніяких лектур не вимагав! Хиба, що сам хто зголосився. Але учня треба притискати і від нього вимагати. Німецької мови вчив нас проф. Іван Малиновський; любив »віци«, сам говорив, а ми гуділи; ми його любили. До греки в VIII. клясі прийшов до нас з Черновець проф. Вол. Кміцикевич — кавалер, у цвікері, вус довжезний, все крутив і ходив підчас лекцій по клясі від дверей до вікна. Дивився заєдно у вікно у сусідський сад і ми за нього греки трохи й призабули. Граматики не вимагав, слівець не питав, сам подав нам нові слівця, сам нам нову лекцію перетолкував так, що ми вдома мало що й училися греки.

Якось у квітні перед письменною матурою »Янцьо«, переїзджаючи через Перемишль, вступив до нашої кляси; а було тоді польське. Учив нас проф. Казимир Ціммерманн. Питаний був Роман Сембратович зі Словацького. »Янцьо« вмішався і став зі Сембратовичем диспутувати. Сембратович був у літературі версатус і оба якось відбігли від предмету. Проф. Ціммерманнові видавалась якось за довга та диспута і каже: „Odbiegliśmy za daleko od ematu, proszę ad rem". На це »Янцьо« встав і з Богом відїхав, а ми мали »фрайду« з нашого молодого професора.

5.

Прийшла нарешті письменна матура в нашім заведенні. Писали ми її 6 днів[1]). Два дні перед устною матурою мали ми вільне. В суботу пополудні казав нам прийти директор до школи і показав нам салю, де ми мали здавати іспит зрілости. Уже все було приготоване. Стіл довгий, зеленим сукном накритий, на нім книжки, зшитки; на другім столі фізикальні прибори, під одною стіною катедра, під другою дві таблиці. Устний іспит почався 5-го червня. Я здавав першого дня матуру, то є 5. червня. Здавало нас в одній серії пятьох. У першім дні матури прийшли віз. Іван Левицький, дир. Цеглинський і всі професори в урядових мундурах, при шпадах, у »пирогах« на голові, в білих рукавичках. Опісля повідпинали шпади, »пироги« поклали на столику і розпочали іспит. Питали нас від 8. год. рано до 1. математику, латину, греку і частину з української мови, то є стару добу. По обіді питали від 3. год. дальше нову добу з укр. літератури, відтак польську мову, історію з статистикою Австро-Угорщини, німецьку мову і фізику. Кінець нашої матури був щойно о годині 11. в ночі, а о год. 11,30 прочитали нам вислід іспиту. В тій першій серії всі ми перейшли крім одного, що дістав поправку з математики на повакаціях. Поправки одначе здавались тоді ще у Львові. Приступило нас до іспиту 20 абітурієнтів, а здало 16. Це були перші матуристи нашої перемиської ґімназії з 1896. р.

Мушу при тій нагоді згадати професора, котрого ми найбільше любили, то є проф. Северина Зарицького. Мав він у нас історію. Як він викладав історію, то все стояв при катедрі. Ми чули, як муха бреніла, така була тишина на його годині. А як викладав про французьку революцію і прийшов до тої страшної траґедії, де Людвик XVI. положив голову під ґільотину, то ми всі мали сльози в очах. Так прегарно і з чуттям викладав. Ніколи не іритувався, а ми старалися все бути супроти нього з найбільшою пошаною. Усе ходив він до церкви, сідав у лавці під хорами, коло вівтаря св. Михаїла і там довго-довго молився.

6.

Коли я ходив до ґімназії, то гадав собі, що кожний професор, чи навіть директор, тільки чигає на це, щоби дати бідному ученикові двійку. Наче нині чую голос дир. Цеглинського, коли хто мало учився: »А ти сину, »добродію« сякий-такий, отець старається про тебе, з послідного гроша тягнеться, а ти не вчишся!«. І далі бере тростину і гараче його, що влізеться! Били, ой били і то моцно били! В шестій клясі захотілося мені ходити на науку танців. Приїхав учитель танців Кісілевський. Суну з трепетом до дир. Цеглинського і прошу о дозвіл. Та де там! »Учись«, каже, »а на танці маєш ще час«. Посилаю свою паню, у котрої стояв на стан-

[1]) Письменний іспит відбувся від 11—16. травня. — Ред.

ції. Просить вона за мною, ніщо не помагає. Аж удався я до проф. Зарицького (він мене дуже любив, бо я учився добре історії, навіть студіював Гольцварта) і він щойно випросив дозвіл на науку танців для мене. Пригадую собі, що вже при кінці науки танців якось не так пішло мені раз із греки (а греку мав дир. Цеглинський) і каже мені директор: »Ой Дуркот, »добродію«, ти щось перетанцював греку! Ну, ну, »добродію«, як ще раз так буде — то попращайся з танцями, а днесь маєш лише достаточно«. Я взяв собі це до серця.

Як я здав уже матуру, то тоді пізнав я, що мої професори не були такими ворогами для нас, тільки хотіли нам щось впакувати в наші голови; тому ще тепер читаю собі клясиків латинських або грецьких, а особливо Іліяду й Одисею. До смерти буду згадувати своїх давніх професорів, — всі вони уже в могилах[1]), але память їх для мене дорога. То були правдиві педаґоґи, — вимагали від нас богато, але старалися дати нам потрібне знання, щоби на університетах ми прийшли підготовані добре до дальших студій. Най земля буде Їм пером!

Над могилою бл. п. проф. Ол. Яреми.

Вдячні учні з вінцем над могилою свойого клясового опікуна в день 25-літнього тов. зїзду матуристів, що відбувся 29. червня 1934. р.

[1]) Жиють ще проф. В. Кміцикевич у Чернівцях і К. Ціммерманн у Львові. — Редакція.

ІВАН КВАСНИЦЯ

Педаґоґ і приятель.

(Памяті професора Ореста Авдиковича).

Погідний вересневий ранок. Один із тих, що ясною блакиттю небосхилу й теплими подувами вітру нагадує літо, але жовтіючими листками дерев і якоюсь дивною мелянхолією в природі пригадує, що осінь уже недалеко.

Простора кляса VII. а на II. пов. »Ц. к. ґімназиї з руським язиком викладовим« у Перемишлі. Шкільна саля з настіж відкритими вікнами, що звернені до подвіря, перепоєна дивним запахом свіжо наоливленої долівки й відновлених лавок, — запахом, який кожний мабуть собі пригадує, коли згадує перші дні науки після довгих вакацій.

Сиджу, наче приголомшений, у лавці. Нові товариші, нове середовище, не тільки нове, але просто для мене невідоме; що більше, коли маю на думці спосіб навчання, чуже. По кількох роках навчання в польській ґімназії, опинитися раптом в українській, чути, що латину перекладають не на польську, але просто на українську мову, чути перший раз альґебраїчні чи ґеометричні терміни по українськи, це для непривичного вуха щось так нового, ба навіть чужого, що минути мусять дні, а навіть тижні, заки новик, а до новиків я мусів себе зачислити, з тим освоїться.

Кляса переповнена. Більшість це селянські діти, вихованці бурс і різних дешевих станцій з Цибулянки чи Кацюбки, діти бідноти, з яких деякі мали змогу кінчити ґімназію лише завдяки лекціям. Відділ VII а. кляси загалом мав марку »демократичної« кляси в протиставленні до відділу б, у якому переважали вихованці Ґімназійного Інституту, добре вдягнені й накормлені поповичі, сини урядників і заможних селян.

Ривалізація між обома відділами була очевидна. Коли так звані інститутники гордо, дібраними гуртами, проходжувалися ґімназійним подвірям, зодягнені завжди по найновішій моді, що виріжнювала їх від інших кроєм, кращим матеріялом та ріжними нашивками чи додатками, бідний »демократ«, накритий вируділою пелєриною, що заслонювала неодну латку на штанах чи блюзі мундурика, біг до »Дешевої Кухні« чи »Бурси св. Николая«, проковтував, що йому дали, і брався за книжку. Інститутники в про-

сторих, гарно уладжених салях свого тоді справді новочасного заведення проводили вільні хвилини на спільних розважуваннях всяких »любовних« історій, а демократи збиралися то тут, то там у якійсь затухлій станції під Замком, чи деінде, і зводили гомеричні бої за ту чи іншу всесвітню ідею, ділилися вісткою про кожну нову українську книжку, дискутували, спорили й чомусь у душі вважали себе інакшими від тамтих своїх товаришів, що завжди мали чистий ковнірець, вигладжені, долом широкі, як у матрозів, штани та найновішого зразку шапки-»баняки«.

Так воно справді було!

Для мене це все було теж нове, бо, признаюся, цього так різкого соціяльного розподілу в польській ґімназії я впродовж кількох років навчання не бачив. »Демократ« з походження, пристав я тілом і душею до »демократів«.

І вчителі були для мене новиною.

Якимсь острахом, дивним, незрозумілим острахом був я переповнений, коли вперше входили до кляси. Чому, цього сам не знаю і сьогодні важко булоб мені на це питання відповісти.

Та скоро зжився я з ними. Сміявся й помагав другим на ціле горло кричати, коли вчитель латинської мови проф. Михайло Крушельницький переплітав своє навчання жартівливими алюзіями до відомих уже йому з попередніх років учнів, з захопленням і насолодою слухав історичних викладів проф. Сев. Зарицького, жалів у душі на вигляд строгого, а в дійсности доброго вчителя математики проф. М. Демчука, який направду мучився сам, щоби впоїти в питаного якусь альґебраїчну формулу, і часто з пересердя кінчив словами: »Я не знаю, на чім ви сидите...«. Або чи можу забути такого професора Гаврила Тайха, вчителя німецької мови, який деколи так задумувався, що не чув, чи учень рецитує щось із »Германа і Дороті«, чи відчитує першу ліпшу річ із шкільного підручника. Або проф. Антона Таляра, що вчив польської мови, або о. Льва Несторовича, або... ех, про неодного учителя щось пригадується, та годі.

Але цього ранку, про який згадую, мав я вперше побачити вчителя української мови.

Про Ореста Авдиковича знав я стільки, що читав уже його оповідання »Моя популярність« і »Демон руїни«. Це вистарчало, що, не знаючи його, відчував ближче неокреслений сентимент.

Врешті відчиняються двері і входить огрядний мужчина з дещо похиленою головою й широкою, ясно-жовтою бородою. Повільною ходою переходить клясу й сідає при катедрі. Перший раз маю змогу йому ближче приглянутися. Що перше мене вражає, це погляд його ясно-синіх очей, в яких відчути можна мягкість і ніжність. Таке було моє перше враження і я не помилився, про що пізніше нераз переконувався при дальших зустрічах із О. Авдиковичем.

Я навіть не сподівався, що взаємини між нами скоро навяжуться, а першим до цього вступом була домашня вправа, якої теми вже сьогодні не памятаю. На кожний випадок вільна тема, а ці я завжди найрадше виробляв. Розуміється, писав її з неменшим острахом від цього, з яким зустрів учителів української ґімназії. Завжди мені здавалося, що це велика ріжниця між учнем польської ґімназії, якому доводиться тільки два рази в тижні ви-

Проф. Орест Авдикович * 1873 — † 1918 [1]).

учувати українську мову, а учнем, що цю мову виучував частіше, основніше, більш пляново не тільки на годинах, до цього спеціяльно призначених, але загалом при всіх предметах, що їх передавано в українській, живій мові. Потішало мене одно, а саме,

[1]) У перемиській ґімназії учив від 1903/4. р. — до 1918. р., але від II. півроку 1917. р. був уже на відпустці для поратування здоровля »задля тяжкої недуги«. — Ред.

що мав я добрих попередніх учителів української мови й літератури, от хочби проф. Михайла Галущинського, Петра Карманського, але мій острах від цього не меншав.

Який же вдоволений, не тільки вдоволений, але направду щасливий був я, коли повернено нам зшитки і я побачив крім прихильної оцінки ще й заввагу: »мова гарна й вироблена«. Перший виступ удався, острах відразу кудись подівся і це прихильне відношення О. Авдиковича, як професора, зустрічав я опісля дуже часто впродовж мойого дволітнього перебування у перемиській ґімназії.

Для пізнання внутрішньої вартости учня уважав О. Авдикович найкращим засобом спокійну аналізу його письменних вправ. »Якщо вони самостійні«, звичайно застерігався. Тому ця година, на якій звертав справлені шкільні, чи домашні вправи, була вільна від питань чи викладів.

Клав перед собою гору зшитків, спокійно переглядав один за другим і до кожного мав якусь заввагу. Доводилося нераз відчути в його словах докір, але вбирав це звичайно в дуже обережну форму, щоби надто не діткнути когось, не вразити, щоби якимсь словом не осягнути якраз противної цілі від тої, що він собі намітив.

Словник О. Авдиковича не знав слова »ні«. Звичайно заступав його словом »ледви«. Бо не любив необоснованої неґації, шанував кожну думку, призадумувався над нею і щойно тоді видавав свій осуд.

Справді складна була це душа. Наче для всіх замкнена, щось переживаюча, чогось сумна, бо рідко коли зявлялася на його устах усмішка, хоч очі, його ясні очі, все були погідні і мені здається, що ніколи в них не було видно ні злоби, ні ворожости, ні якогось неприхильного відношення.

Свою обережність у висловах і делікатність у поведінці доводив часами до крайности.

Пригадується мені така подія.

В 1911. році припадали соті роковини уродин М. Шашкевича. Виринула думка, щоби й перемиська українська ґімназія вшанувала ці роковини відповідним святом. Уладження свята, тобто прилюдного концерту в великій салі Народнього Дому, прийняла на себе VIII. кляса, до якої належав традиційний обовязок уладжувати щороку святковий концерт у честь Т. Шевченка.

Вибрано доволі численний комітет, зложений з відпоручників обох відділів, повизначувано окремі секції і приступлено до розподілу роль. На засіданнях комітету приявний був господар кляси проф. М. Крушельницький.

Коли прийшла на порядок нарад справа вступного реферату, котрийсь із товаришів запропонував мене. Ніхто не опонував, тільки проф. Крушельницький характеристичним рухом потер носа й почули ми його слова: »Таж він недавно прийшов із

польської ґімназії, чому хто з вас не може того зробити?...«. Я охолов, зніяковів, почервонів, але присутні мовчали. Контркандидата так і не поставили. Довелося таки прийняти цей обовязок.

За який тиждень перший мій публичний реферат був готовий, переписаний начисто і я вручив його проф. Авдиковичеві для сцензурування.

Збентежений проф. Крушельницьким, який до речі ніколи моїм ворогом не був, навпаки були випадки, що мене виріжнював, таки справді я потерпав і нетерпеливо чекав на осуд проф. Авдиковича.

Не довелося довго чекати. Може третьої днини викликав мене на шкільний коридор і витягнув зшиток із моїм рефератом. Серце в грудях забило сильніше.

Спокійний, добрий погляд »цензора« втихомирив мене.

— Можете йти говорити — почув я його слова. Колись ще поговоримо. Будьте здорові!

Вернувши в лавку, я не стерпів, щоби не заглянути до зшитка. Глянув на першу сторінку, другу, якась стилістична дрібна поправка, третя чиста, дальші теж не покреслені. Нічого не розумів я. З боків чую шепоти, запити товаришів, та нічого не можу їм сказати більше, як хіба повторити слова, які недавно чув: »можете йти говорити...«.

І я пішов.

Уквітчана чатинням, прикрашена килимами, ясніла всіми світлами велика саля Народнього Дому в дні 6. листопада 1911. На сцені портрет Шашкевича, вбраний рушниками й обставлений квітами. Саля битком набита. У передніх фотелях сама еліта з міста й провінції, родичі учнів, учительський збір у комплеті. Довкола стін учні всіх вищих кляс, а на бальконі учениці Дівочого Інституту. Комітетові виелеґантовані, всі в білих рукавичках, з величезними жовто-блакитними відзнаками вештаються по салі, вказують місця і роздають програмки. Але концерту ще не можна зачинати, бо чекають на прихід єпископа К. Чеховича, для якого приладжено окремий фотель.

А за сценою... Чому не перемогла, думаю, гадка проф. Крушельницького? Та не тільки я схвильований. Соліст-тенор Т. Пасічинський уже чи не десяте яйце проковтує і за лаштунками раз-у-раз пробує своє горло, чи доладу виконає »Цвітка дрібная«. Диріґент хору, брат соліста о. Пасічинський, безупину повчає своїх Карузів, каже кожному сконтролювати вразливе місце ґардероби, розказуючи притім, яка йому раз трапилася пригода в часі сольового виступу на сцені. Усі душаться від сміху, тільки я перекидаю картки зшитка, відмірюю місце, на якому доведеться мені стояти, прибираю поставу і дріжу, гей, як дріжу й тремую. Аж у горлі засохло.

Раптом дивлюся: по східцях спинається проф. О. Авдикович, що виголосити має на концерті кінцеве слово. Дивлюся на

його спокійне, зрівноважене обличчя, якось спокійніше стає на душі від його теплого погляду, а він бере мене під руку, веде в кут сцени й шепоче: »Як вийдете на сцену, хвилинку підождіть, не спішіться... це перейде«.

І відійшов.

А тут дзвінок, придушені оклики, і той такий неприємний гомін занавіси, коли її вгору підносять.

Що і як я говорив, не тямив тоді, тимбільше не тямлю сьогодні. Одно можу сказати, що це прекрасний винахід, що в часі всяких виступів гасять світло на салі...

Гомоніли другої днини коридори перемиської української ґімназії. Темою розмов осьмої кляси був учорашній концерт. Одні критикували це, другі тамте, робили закиди комітетовим, що щось проґавили, словом: крик, як на ярмарку.

Бачу, коридором іде проф. Авдикович. Завважив нашу ґрупу, підійшов і рухом руки викликав мене на бік.

Усміхаючися, прихильно, як завжди, глянув на мене й каже:

— Позбулися клопоту? Нічого, всі вдоволені вашою промовою. Коли віддавав вам вашу промову, не хотів вас хвилювати, готові були мене зле зрозуміти. Сьогодні хочу вам на одно звернути увагу. Ви стараєтеся виправляти свою мову. Це гарно. Але робіть це обережно, щоб не попали в другу скрайність...

Поучував мене цілу перерву, але в так увічливому тоні, так сердечно, що ще сьогодні тямлю цю давню балачку, в часі якої не чув я ні гамору на коридорі, ні дзвінка, що сповіщав чергову годину науки. Було в його словах щось батьківського, щось приятельського, що так різко ріжнилося від шабльонових взаємин між учителем і учнем.

Такий був »Барбаросса«, бо так називав його загал учнів, який з засади кожному учителеві дає якесь прізвище. Не зі злоби, але зі щирої, молодечої наївности.

Таким залишився він у моїй памяті.

Коли зложив я іспит зрілости, мало доводилося мені зустрічати О. Авдиковича, хоч і він і я далі постійно перебували в Перемишлі.

Одну зустріч всеж таки пригадую собі.

Було це вже напередодні світової війни. Задивлений у помятий скрипт Пандектів, вчасним погідним ранком проходжувався я розкішною модриновою алеєю в парку на перемиському Замку. Коли надоїдало кування, залюбки ставав я недалеко камяної статуї чабана з сопілкою, вдихував запах квітів, любувався пралковецькою долиною, перепоясаною срібною стяжкою Сяну і думками відбігав далеко від римських юридичних цитатів.

— Щож ви тут так вчасно робите? — почув я знайомий голос і побачив перед собою О. Авдиковича, що тримав малого синка за руку.

Довго балакали ми. Син тягнув тата за рукав, принаглював далі йти, та це не помагало. І знову плила з його уст щира, як

колись серед шкільних мурів, розмова, знову бачив я нескривану прихильність у його очах, знову відчував близькість і сердечність.

Коли ми прощалися, навіть на думку мені не прийшло, що бачимося востаннє.

У листопадових днях 1918. року поворотна воєнна хвиля кинула мене знову на береги Сяну. Вручили мені невеличку книжечку в зеленавій обгортці з малюнком, що представляв чорну постать з заломаними на чолі руками, на тлі зруйнованої оселі, що над нею підлітають стада круків із написом: О. Авдикович — »Ой у рідному краю та на дикому полі...«. Водночас передали мені, що автора тієї містерії вже нема між живими.

Коли сьогодні її читаю, відриваються думки від полинялих сторінок, блідне Дідусь і орел, що своєї долини не кидає, і безталанна матусенька, що від Дикого Поля шукає потрачених синів. Думки линуть у часи зперед 25 літ. Бачу будівлю перемиської ґімназії, заховану в глибині подвіря при добромильському шляху, блуджу шкільними коридорами, а коли входжу в одну із саль, за професорським столиком бачу похилену постать, ясні, погідні очі й чую добре, щире слово дорогого Барбаросси.

Львів, у травні 1936.

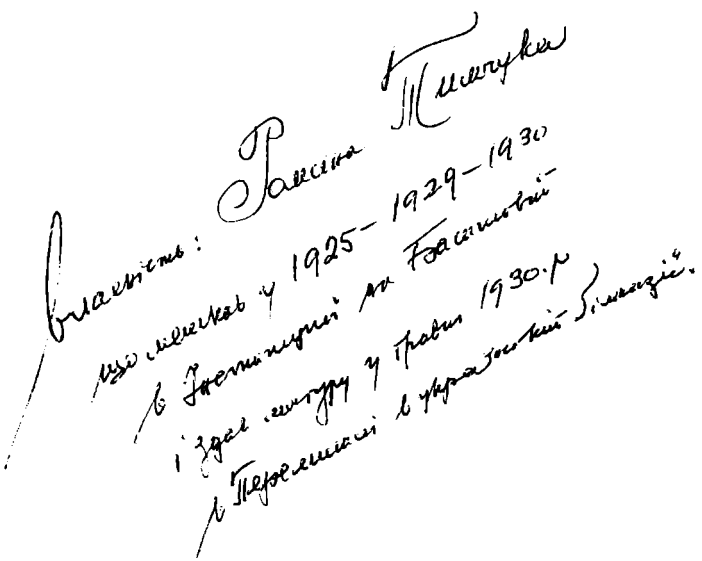

о. МИХАЙЛО ГОРЕЧКО

Моя матура.

(Присвячую Уляні Кравченко.)

Кінець шкільного року в українській мужеській ґімназії в Перемишлі був у 1924. р. аж 5. липня. Рік шкільний аж так довго протягнувся ізза довшої перерви в осени й зимі з причини пануючої тоді шкарлятини. Рівнож ізза цеї самої причини і матура тоді була пізніше, як завжди. Матуру памятається ціле життя і вона мені вже одинайцятий рік часто сниться з ріжними страхіттями. Матура, це момент великої ваги у кожного молодого чоловіка. Від неї часто залежить і ціле будуче життя. Тою матурою страшать деякі професори учнів цілих вісім літ науки. Ми мали одного такого професора через два останні роки, який нам раз оповідав, що один ученик сказав до нього, що колиб він його »спалив«, то учень сейчас застрілиться. »І хоч він був добрим учеником — оповідав професор — то я на злість його спалив. І що думаєте? Біда не застрілилася і до днесь нужда жиє...«. Вірю, що це був лишень жарт, бо неможливий аж такий цинізм у педаґоґа. Зрештою ми в 1924. р., в VIII. клясі, мали направду добрих педаґоґів.

Моя матура в 1924. р. була замітна згаданим уже опізненням, ну і тим, що направду і богато »скурено«; однак вини не можна приписувати виключно лиш професорам, але по найбільшій части треба приписати і слабо приготованим ученикам і іншим обставинам. В цім році я, як ученик кляси VIII. б., здавав матуру дня 2. липня, в середу пополудні. Моя матура мала богато цікавих моментів, але я згадаю лишень про один. Перед матурою знався я через два роки з перемиською поеткою Уляною Кравченко. Я часто заходив до неї і богато чув там про літературу й письменників та поетів, яких вона знала богато та особисто. Читала вона мені і свої поезії; в тій справі часом заходив я і до друкарні. Бачив я у неї і листи І. Франка, писані до неї.

Коли прийшов згаданий день матури, я не боявся ні латини, ні української літератури, бо літературу я спеціяльно любив ізза великого привязання до професора того предмету, що вчив мене через чотири роки вищої ґімназії. Чотири цілі літа вчив нас української мови проф. Дм. Ґреґолинський, один із найкращих моїх

педаґоґів. Розумно викладав і замало було вміти лишень матеріял, треба було бути очитаним і добре у всьому орієнтуватись, а головно мати добрий концепт у конверсації на якунебудь тему. Цього чоловіка я сейчас полюбив, а через нього любив і його предмет через чотири роки. Це, що я тепер співпрацюю в деяких наших часописах, це його заслуга і моя памятка по ньому.

Боявся я при матурі математики, яка була через цілу ґімназію великим моїм нещастям, і не памятаю, чи бодай одну задачу я зробив за вісім літ зовсім сам добре. Рівнож боявся я трохи й історії.

В сам день матури я встав раненько й пішов до катедри, де я тоді приступив до сповіди і св. Причастя в наміренні доброго висліду матури. По цім я дещо успокоївся. Перед полуднем пішов я ще до Уляни Кравченко, яка теж мені додавала відваги. Пополудні, коли я здав математику, (якої ґеометрія в той день лізла мені боком), і латину, ввійшов я знов перед комісію здавати українську літературу. Приступає до мене проф. Ґреґолинський, киваючись (що означало у нього добрий гумор), і подає мені картку з питаннями:

1. »На новий шлях« — Уляни Кравченко.
2. Українські письменниці.
3. Кониський: »Грішники«.

До цих питань подав мені вибір поезії »Струни«, звідки я мав собі прочитати »На новий шлях«. Я сховав книжку під лавку, не читаючи нічого, бо цілу літературу я знав добре, а про Уляну Кравченко й українські письменниці знав я навіть ширше, ніж у клясі брали. Цим, що я не приготовлявся, а лиш сховав книжку під лавку, здивувався і сам інспектор зі Львова Др Вол. Левицький, бо мабуть думав, що я у всьому такий »моцний«, як і в математиці. Опісля я засів до стола й зачав відповідати.

Навязуючи до питання »На новий шлях«, я розвівся ширше над еманципацією у нас та становищем жінки у західно-европейських народів. Опісля перейшов я докладно українські письменниці, а спеціяльно довше спинився над Кобринською і її »Духом часу«. Вкінці проф. Ґ. спитав мене: »Чи У. Кравченко ще жиє?«. А що я щойно був у неї передполуднем, то мало в душі не задушився від сміху, але назовні задержав повагу першого мойого державного іспиту. Опісля сказав: »Прошу дальше«. І я приступив до третього питання. При третім питанні трапився гумористичний епізод. Я зачав: »Грішники Кониського, це не релігійні грішники, як от хочби й ми всі, але це грішники національні, які провинилися і згрішили проти національної ідеї власного народа«. І коли я говорив: »Як от хочби й ми всі«, проф. Ґ. шепнув мені: »Сховай руки« і в тім я побачив, що мав руки над столом і розкладаючи ними, показував я на цілу світлу комісію разом з п. візитатором. Може це не було на місці, але під оглядом релігійним я напевно не сказав жадної єреси. Підчас моєї відповіди з літе-

ратури, професори не крутилися по салі, як часто бувало, але всі сиділи при столі і з зацікавленням та веселістю слідили за ходом моїх думок. По літературі був останній предмет, а це історія з ґеоґрафією. Я здавав останній і вже зачало темніти, коли мені професор Заяць (дуже справедливий чоловік) подякував при мапі. Нас чотирьох вийшло на коридор, бо комісія зачала голосувати над нашим вислідом. Хоч голосування тривало лиш хвилинку, то воно видалось нам вічністю.

Входимо на салю. Комісія вся стоїть при столі, на якім сіріє хрест із свічками. Чути, як наші серця бються... Візитатор читає, що всі чотири здали... Стрілою вибігаємо на коридор і кричимо до гуртка товаришів: »Здали всі — гурра!«... Товариші підносять нас на руки, ґратулюють, випитують... Вириваюсь, не відповідаю навіть на питання, лишень три скоки сходами і я вже з першого поверха на партері. По дорозі біжу скоро. На Францішканській вулиці проходжується богато людей, а я в розгоні мало що не перевернув щось зо двоє і не перепросивши навіть, побіг дальше.

Приходжу на вулицю Ґродську і бачу, що Бабуня[1]) вже проходжується; мабуть мене очікує. Витаюсь і кажу, що є аж дві сензації. Одна, що я здав матуру, а друга ця, що з української літератури мав я саме питання про її творчість. Бабуня радіє сердечно неначе щастям власної дитини і каже мені, що один наш учений при промоції на доктора фільософії також мав питання про неї. Ідемо до неї до хати, де просить мене до вечері, а по вечері дає гроші на білєт і я йду на виставу до українського театру, який тоді гостив у Перемишлі. Так проминув мені цей »історичний« день. Здавали тоді пополудні матуру: Гайдукевич Ярослав, тепер інжинір-ґеометер, Гац Іван, тепер польський капітан, Гнатишак Всеволод, тепер інжинір лісовий, і я, недостойний раб Божий, єрей на глибокій Лемківщині.

І тепер нераз, коли сиджу вечірнім сумерком у хаті, коли вже огонь погасає в кафлевій печі, а в клітці задрімала вже пташина, роєм обсідають мене спомини. Бачу тоді своїх вісім ґімназійних літ у Перемишлі, згадую тиху вулицю Потоцького, де часто виходив з книжкою вчитись, де були гарні віллі з квітами, з яких часто неслися мрійливі акорди фортепіяну.

Бачу дорогий наш княжий Перемишль із срібнолентим його Сяном і згадую цю цікаву матуру.

І довго це нераз бачу, аж доки негайно не збудить мене ізза вікна сніговія, яка часом прижене під вікна і голодного вовка з недалеких гірських лісів. Встаю, уземлюю радіо і кладусь на нічний спочинок, щоб завтра знов встати до важкої і святої праці над спасенням людських душ.

---

[1]) »Бабунею« кликали ми, ученики, Уляну Кравченко, що вона любила й казала себе так називати.

СТЕФАН МАЛИНОВСЬКИЙ

Кого видала перемиська державна ґімназія впродовж 40 літ?

(Поіменний спис усіх матуристів, що здали іспит зрілости в перемиській державній ґімназії від 1896—1936. р. — з зазначенням звання й суспільної позиції, яку хто опісля в житті осягнув.)

В червні 1936. р. минуло 40 літ від першої матури в тутешньому заведенні. Як кожна інституція видає з приводу свойого ювилею памяткову книгу, так само й наше Заведення рішило з нагоди свойого свята представити загалові підсумки своєї діяльности. Окремий Ювилейний Комітет, беручи на увагу виключно виховну ціль, ухвалив представити наймолодшому поколінню, що тепер студіює, **які кадри людей вийшли з тутешнього заведення.** Мені, як найстаршому вихованкові і членові Учит. Збору цього Заведення, що був із ним у контакті від 1894. року по сьогоднішній день, а саме до 1902. року в характері учня, а потім від 1907. року в характері вчителя, припала честь зладити неначе білянс праці Заведення на протязі 4 десяток років.

Моя праця від самого початку натрапила на великі труднощі відносно усталення суспільного становища й місця побуту б. абітурієнтів Заведення з огляду на брак потрібних джерел, що на них можна булоб оперти свою працю. Одинокі записки в деяких головних катальоґах у часі товариських зїздів частинно послужили як певна основа, що виключала похибки. Одначе це не торкається всіх річників і всіх гуртів, бо чималий відсоток, покинувши Заведення, не вдержував ніякого контакту зі школою з ріжних причин. Тому інформації треба було збирати в дорозі індивідуальних розслідів, а саме: перешукувати шематизми, випитувати родини абсольвентів, товаришів, парохіяльні уряди і т. д.

У часі збирання інформацій були випадки, що про ту саму особу одержувано від ріжних інформаторів ріжні дані. Тоді, щоб не увійти в колізію з дійсністю, вписував я в рубриці звання »брак відомостей«. Одначе, якщо джерело відомостей виходило від одної особи, тоді важко було збагнути правду; тому могла зайти похибка . З огляду на це прохаю приняти цей реферат без нарі-

кань і вибачити, якщо когось там скривдив я — мимохіть. Нехай у цьому випадку згадає читач латинську приповідку „errare humanum est". Не зважаючи на великі зусилля, не вдалося мені вичерпати матеріялу на сто відсотків. Є деякі, а може й великі навіть, прогалини, що їх джерелом є воєнні часи й характер абітурієнтів. Абітурієнти — приватисти й екстерністи є завжди тільки метеорами, що засяють на небосхилі, щоб після хвилинного блеску пропасти в темноті. Одначе, коли візьмемо на увагу цілість підсумків, то вона не втратить на цьому богато.

Із зібраного матеріялу можна подати головні напрямні, що дають ясний образ, якими дорогами пішли кадри абітурієнтів тутешнього Заведення, які становища займали серед суспільности і як працювали для свого народу. А недотягнення в зібранні матеріялу, що їх розділено на численні професії абітурієнтів і поодинокі річники, не можуть безумовно затемнити трьох етапів розвою Заведення, що виразно укладаються в роках: 1896—1914., 1915—1919., 1920—1935.

Свою працю написав я вкінці й тому, щоб дати для зацікавлених дослідників основний матеріял до пороблення потрібних їм дальших висновків та щоби передати матеріял наступним поколінням, хочби вже при святкуванні пятьдесятьліття існування Заведення. Таким чином можу вважати виконаним головне завдання своєї праці.

Наприкінці складаю на цьому місці подяку Високодостойному Панові Професорові Іванові Манулякові, довголітньому учителеві нашого Заведення, за щиру поміч у праці, а також усім тим, що ласкаво помогли мені у збиранні інформацій.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
РІК. 1895/1896. (16)				
1. Борисевич Степан	гр.-кат.	10. 4. 1877	Кривча	† На теольоґії
2. Ґдуля Іван	„	4. 7. 1877	Лежайск	† Ґімназ. професор
3. Добрянський Степан	„	23. 12. 1876	Лежахів	† Суддя, опісля нотар
4. Дуркот Михайло	„	26. 4. 1877	Бахір	Священик, Волча Дол.
5. Ключник Дмитро	„	2. 10. 1873	Вишатичі	Ґімн. професор, Львів
6. Куціль Володимир	„	25. 7. 1878	Мочари	† Прокуратор
7. Наконечний Андрій	„	22. 1. 1872	Сосниця	Священик, Лежахів
8. Ольшанський Вол.	„	14. 10. 1875	Горбачі	† Правник
9. Пасічинський Орест	„	25. 3. 1878	Більцарева	† Академик
10. Пясецький Зенон	„	28. 12. 1873	Квасинина	† Священик, Стефкова
11. Сембратович Роман Іван	„	6. 7. 1875	Манастирець	†Редактор „Ukrainische Rundschau". Відень
12. Скубиш Іван	„	30. 6. 1875	Липє	Священик, Селиска
13. Тесля Михайло	„	10. 3. 1873	Ляцко	Священик, Пакість
14. Федорович Станислав	„	5. 9. 1872	Ошварова Телешниця	Ем. ґімн. кат., Ярослав
15. Шехович Льонгин	„	19. 11. 1878	Тернопіль	Віцепрез. Суду Окр., тепер суддя Апеляц. Суду, Познань
16. Ярема Володимир	„	27. 7. 1877	Арламівська Воля	Суддя, опісля суддя-авдітор У. Г. А. †1919 р.
1896/1897. (25)				
17. **Василик Іван**	„	8. 5. 1875	Риботичі	Суддя Окруж. Суду, Львів
18. Войтович Петро	„	1. 7. 1876	Трійчичі	Адвокат, Перемишль
19. Волосєнка Павло	„	4. 12. 1876	Тисьмениця	Інжинір, Львів
20. Грицайко Осип	„	12. 4. 1875	Пралківці	† Підп. - авдітор В. П., Перемишль[1])
21. Захаріясевич Маріян Іван	„	23. 2. 1873	Юнашків	† Священик
22. **Івашко Михайло**	„	14. 9. 1877	Судова Вишня	Суддя, Румунія
23. Калинич Лев	„	9. 5. 1878	Ліщовате	Ем. суддя Суду Окр., Перемишль
24. Кебузинський Осип	„	27. 12. 1873	Перемишль	† Ґімн. проф. в Стрию
25. **Кліш Микола**	„	20. 5. 1878	Перемишль	Віцепрез. Суду Окр., Львів
26. Клюфас Іван	„	30. 12. 1877	Стібно	Священик, Куликів
27. Несторович Мирон	„	22. 10. 1878	Ільник	† По матурі
28. Паар Олександер Петро	„	9. 7. 1874	Яворів	† Комісар Скарбу
29. Пшепюрський Андрій	„	10. 12. 1874	Яворів	Священик, Старява[2])
30. Ринявець Денис	„	28. 4. 1879	Шкло	Суддя апель., Познань
31. Рудавський Інокентій	„	19. 7. 1876	Липє	Священик, Сосниця

[1]) Змінив назвисько на Колянковський. [2]) Пол. капелян У. С. С.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
32. Савицький Петро	гр.-кат.	4. 7. 1873	Негрибка	† Священик
33. Тисовський Володимир	„	22. 9. 1878	Биків	Священик, Калуш
34. Туна Осип	„	3. 1. 1879	Заміхів	Ем. ґімн. проф., Стрий
35. Устіяновський Мирослав Андрій	„	23. 5. 1879	Тішатин Вел.	† 1933, Свящ., Смерек
36. Цюк Леонтій	„	27. 2. 1877	Люблинець Нов.	Священик, Деревня[1])
37. Цюк Юліян	„	1. 12. 1878	Люблинець Нов.	Катех., Тустановичі[2])
38. Шевчик Іван	„	5. 2. 1876	Березка	Священик, Болохівці
39. Шехович Роман	„	30. 11. 1876	Тернопіль	Ем. інж. лісовий, Криниця
40. Шопа Володимир	„	14. 9. 1879	Любачів	Аґенція, Гамбурґ
41. Яворський Володислав	„	13. 1. 1877	Торгановичі	Залізн. урядник, дир. Дирекції Радом

1897/1898. (25)

42 Білинський Кипріян	„	2. 1. 1879	Сінява	Ем. суддя, редактор, Львів
43. Бодревич Данило (екст.)	„	21. 12. 1876	Яворів	Священик, Улично[3])
44. **Брик Іван**	„	8. 2. 1879	Устрики Долішні	Ем. ґімн. проф., Львів[4])
45. Була Михайло Кипріян	„	20. 11. 1878	Висоцко	Священик, Зубків
46. Булик Филип	„	23. 10. 1876	Лучичі	† Суддя
47. Вербенець Володимир	„	14. 7. 1878	Яворів	Священик, Береги Долішні
48. Горошко Іван	„	11. 2. 1878	Курилівка	Адвокат, Кам. Струм.
49. Ґмитрасевич Осип	„	18. 3. 1876	Ольшани	† Теольоґ
50. Качмар Мих. Стан.	„	3. 11. 1877	Перемишль	Священик, Колодруби
51. Кашубинський Дм.	„	28. 10. 1877	Пикуличі	Ем. інж. староства, Ярослав
52. Керницький Мих., Домінік, Іван, Юл. Осип (5 ім.)	„	4. 8. 1877	Белз	Ґімн. проф., Дрогобич
53. Колодій Олексій	„	24. 3. 1878	Перемишль	Ем. суддя Суду Окр., Перемишль
54. Кончило Віктор	„	3. 3. 1876	Подемщина	Священик, Лукове
55. Куницький Микола	„	6. 2. 1873	Староміщина	† Священик
56. Лисяк Мирослав	„	2. 2. 1880	Військо	Священик, Камінка-Липник
57. **Малярчик Олексій**	„	30. 3. 1878	Сосниця	Священик, Карликів
58. **Пинило Василь**	„	13. 1. 1878	Сосниця	Мітрат Перем. Капітули, Перемишль
59. Танчук Олексан.	„	26. 5. 1879	Бучач	† Урядник Скарбу
60. Туна Степан	„	3. 1. 1879	Заміхів	Ем. суддя, Стрий
61. Фацієвич Юліян	„	9. 7. 1876	Станківці	† Священик
62. Федонович Лев	„	13. 5. 1874	Крупець	† Священик
63. Цюк Володимир	„	8. 7. 1875	Люблинець Нов.	Ем. ґімн. проф., Львів[5])

[1]) Змінив прізвище на Адріянович. [2]) Як вище. [3]) Первісне назвисько Бздир. [4]) Др філ., член Наук. Т-ва ім. Шевченка, Голова „Просвіти". [5]) Змінив назвисько на Адріянович.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
64. Чехович Осип . .	гр.-кат.	21. 2. 1876	Боратин	† 1936 священик, Річиця
65. Чичилович Анат. .	„	15. 10. 1873	Віжомля	† Катехит вселюдних шкіл, Любачів
66. Щурко Степ. Яків .	„	8. 1. 1876	Перемишль	Священик, Звір ad Самбір
1898/1899. (28)				
67. Березинський Ром. Яків (екст.) .	„	9. 12. 1875	Добрівляни	Священик, Оглядів
68. **Блюй Назар** . . .	„	27. 10. 1877	Даровичі	Проф. сем., Самбір[1])
69. Борило Іван . . .	„	5. 2. 1877	Годині	Ем. суддя С. О., Перемишль
70. Горчицький Осип .	„	25. 3. 1878	Негрибка	Священик, Вербляни
71. Гуркевич Володим.	„	27. 7. 1880	Корничі	Адвокат, Самбір
72. Дзюбинський Леонт.	„	24. 7. 1879	Соколя	† 1900, Теольоґ
73. Дуб Володим. Евг.	„	22. 12. 1877	Ярослав	† 1932 Священик
74. Журавецький Мих.	„	2. 10. 1878	Угнів	† Священик
75. Йойко Степан .	„	28. 4. 1878	Яворів	Свящ., Хоросно Старе
76. Івановський Григ.	„	26. 12. 1877	Годині	† 1923. Залізн. урядник
77. Іванчук Іван .	„	18. 1. 1879	Судова Вишня	Б. комісар намісн.
78. Карманський Петр.	„	29. 5. 1878	Чесанів	Ґімн. проф., Дрогобич[2])
79. Карпяк Михайло .	„	8. 6. 1877	Ростока Велика	† 1931. Священик
80. Кобилецький Іван .	„	28. 6. 1873	Ясениця Сільна	Адвокат, Сколе[3])
81. Котис Олекса . . .	„	9. 1. 1881	Телешниця Сянна	† 1924. Інж. лісовий
82. Лисяк Роман . .	„	27. 10. 1879	Угнів	† Священик
83. Ольшанський Ром. Теофіль . . .	„	4. 10. 1880	Буців	Лісничий, Бальниця
84. Павлюк Емануїл .	„	5. 12. 1878	Рожнятів	Інсп. Р. С. У. К., Львів
85. Піх Теодор . .	„	22. 2. 1877	Поздяч	Священик, Ниновичі
86. Присташ Юліян Мирон	„	27. 7. 1881	Дністрик Дубов.	Свящ., Молошковичі
87. Рейнарович Олександер	„	25. 1. 1880	Болестрашичі	Ем. прок. банк., Перемишль
88. Серенко Михайло .	„	20. 9. 1869	Стара Сіль	Священик, Махнів[4])
89. Стрийський Корнило Сильвестер	„	18. 9. 1878	Конашинці	Священик, Олеша
90. Тисовський Олександер . . .	„	16. 4. 1881	Биків	Ґімн. проф., Станисл.
91. Устіяновський Іван Октавій . .	„	20. 1. 1878	Тишатин Великий	Священик
92. Фединський Григ. .	„	20. 10. 1878	Гусаків	Др. прав. адв., пропав на Україні
93. **Цюк Олександер** .	„	4. 10. 1880	Любича Княжа	†Залізн. урядн. в Росії[5])
94. Штайцер Михайло .	„	2. 1. 1873	Криве	Почт. урядник, Львів

[1]) Змінив назвисько на Лехицький. [2]) Визначний поет і письменник. [3]) Др. прав. [4]) Змінив назвисько на Артемович. [5]) Змінив назвисько на Адріянович.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1899/1900. (28)				
95. Білинський Кость.	гр.-кат.	4. 3. 1880	Стрілиска Нові	Священик
96. Борис Антін . . .	„	3. 2. 1880	Яворів	Ґімназ. професор
97. Волчук Гнат . .	„	1. 1. 1878	Більча	Священик, Ключів Вел.
98. **Гадзевич Онуфрій**	„	11. 3. 1880	Військо	Ем. ґімн. кат., Рудки
99. Граб Володимир .	„	7. 6. 1877	Милків	† 1936. Священ., Спасів
100. Гучко Андрій . .	„	23. 11. 1878	Негрибка	† Ем. залізн. урядник Америка
101. Залітач Мирон . .	„	26. 8. 1876	Честині	
102. Зеліб Артур Омел.	протест	7. 7. 1878	Облазниця	Журналіст, Швайцарія
103. **Зілинський Іван** . .	гр.-кат.	22. 5. 1879	Красна	Проф. унів., Краків [1])
104. Кульчицький Стан.	„	8. 1. 1880	Баличі	† Правн., уряд. „Щадниці“
105. **Лисяк Михайло** . .	„	26. 8. 1879	Угнів	Священик, Америка
106. Лісикевич Омелян	„	20. 1. 1880	Перемишль	Суддя, Делятин
107. Лісний Петро . .	„	11. 7. 1872	Гнатковичі	† Теольоґ
108. **Літинський Адам** .	„	29. 9. 1882	Перемишль	† Лікар, Перемишль
109. Лопачак Микола .	„	28. 12. 1879	Яворів	† Студент універс.
110. Макаревич Осип .	„	25. 5. 1877	Сваричів	Свящ., Ясень Дол.
111. **Павлюх Гнат** .	„	13. 8. 1879	Хащів	Ґімн. проф., Львів
112 Паславський Мик.	„	19. 12. 1880	Гусаків	† Священик
113. Петрик Мирон Фед.	„	1. 3. 1881	Стоянці	† Кандидат адвокатури
114. Петровський Володимир . .	„	26. 7. 1879	Гусне Вижне	Священик, Америка
115. **Петровський Володимир Роман** . .	„	27. 7. 1882	Перемишль	Суддя Суду О., Самбір
116. Пік Василь . . .	„	26. 8. 1877	Ляшки	Священик, Америка
117. Сабат Андрій . .	„	23. 5. 1880	Судова Вишня	Ем. ґімн. проф., Перемишль
118. Савицький Осип .	„	29. 1. 1882	Перемишль	Свящ. катехит, Стрий
119. **Січинський Мст. Лука**	„	18. 2. 1881	Копичинці	† Студент
120. Світлик Остап . .	„	25. 2. 1879	Судова Вишня	Ґімн. проф., Станисл.
121. Шехович Іван . .	.	2. 7. 1880	Перемишль	Священик, Соколя
122. Ямінський Клим .	„	23. 1. 1881	Радиничі	† Священик
1900/1901. (26)				
123. Бараник Василь .	„	12. 3. 1880	Кобиловолоки	Адвокат, Борщів
124. Білобрам Корнило	„	15. 9. 1879	Судова Вишня	†1932. Ґімн. проф., Станиславів
125. Гамрацей Володим.	„	26. 12. 1875	Заміхів	†Правник (абсольвент)
126. **Ґемба Петро** . .	„	11. 7. 1880	Перемишль	Ґімн. проф., Станисл [2])
127. Ґолійчук Теодор .	„	17. 4. 1879	Перевозець	Емер. проф., Красне
128. Даньо Іван . . .	„	15. 1. 1881	Перемишль	Б. урядн. „Щадниці“, Перемишль
129. Капшій Михайло .	„	22. 4. 1879	Ярчівці	† Ґімн. проф., Стрий
130. Карпяк Ярослав .	„	10. 3. 1880	Устрики Долішні	† Катехит
131. Колтунюк Яросл.	„	21. 10. 1882	Мости Великі	Дир. „Дністра“, Львів
132. Котецький Конст. Микола . . .	„	18. 5. 1883	Рябе	Інжинір, Львів
133. Котис Володимир .	„	22. 8. 1882	Райське	Священик, Ульвівок
134. Круцько Семен .	„	1. 9. 1879	Нове Село	Священик, Ременів
135. Лепкий Микола .	„	21. 11. 1878	Крогулець	Ґімн. проф., Станисл.

[1]) Визначний учений-лінґвіст, Др філ. [2]) Змінив назвисько на Ростинський.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
136. **Медицький Денис Василь**	гр.-кат.	14. 10. 1883	Іщків	† Студент прав
137. Ничай Степан . .	„	27. 12. 1879	Волиця Комарова	Свящ., Сокаль, декан
138. Ропицький Володимир . . .	„	22. 4. 1883	Липа	Директор „Польміну“, Дрогобич
139. Савицький Іван	„	25. 11. 1883	Перемишль	† Катехит, Самбір
140. Савчин Антін . .	„	11. 8. 1877	Унятичі	Священик, Улазів
141. Смолинський Іван.	„	3. 4. 1878	Корениця	Ґімн. проф., Станисл.
142. Стафіняк Павло .	„	19. 1. 1883	Фрайштат (Шл.)	†
143. Тарасович Іван .	„	3. 1. 1882	Никловичі	Священик, Гійче
144. Тесля Остап . .	„	19. 10. 1882	Ляцке	Свящ., Королівка коло Товмача
145, Филипович Іван .	„	19. 1. 1879	Демич	Директор Р. С. У. К., Львів
146. Чайківський Теофіль	„	20. 2. 1883	Волостків	Свящ., Сілець Белзький
147. Юрчак Петро . .	„	23. 9. 1880	Халупки Медицькі	Свящ., Ляшки Довгі
148. Яц Михайло . .	„	1. 7. 1879	Старе Місто	Суддя, краків. апеляц.
1901/1902. (32)				
149. Бабяк Михайло .	„	12. 8. 1879	Синевідсько Нижнє	Свящ., Дідушиці Вел.
150. **Балаким Михайло** .	„	17. 11. 1882	Яворів	Емер. ґімн. проф., Львів
151. Білинський Володимир	„	14. 9. 1877	Сілець	Емер. рях. радник львів. Кураторії
152. Вахнянин Омелян Нестор	„	13. 7. 1884	Сінява	† Священик
153. Вітик Степан . .	„	6. 4. 1882	Військо	Священик, Бенькова Вишня
154. Волк Микола . .	„	7. 7. 1882	Будинин	† Комісар Староства
155. **Ґемба Іван** . . .	„	25. 6. 1882	Перемишль	† Студент медицини
156. Задорецький Атанас	.	29. 4. 1877	Виписки	† Студент прав
157. Кончевич Теодат .	„	23 10. 1881	Щирець	† Студент прав
158. **Котович. Михайло** .	„	16. 11. 1881	Нове Село	Начальник Скарбової Палати, Познань
159. Кузич Василь . .	„	22. 4. 1881	Наконечне	† Священик
160. Лотоцький Амвроз.	„	14. 12. 1882	Ольховець	Свящ., Голдовичі коло Бібрки
161. Малецький Онуфр.	„	17. 6. 1881	Стібно	Священик. Медика, дек.
162. **Малиновський Степ.**	„	26. 2. 1884	Львів	Ґімназ. проф., Перемишль
163. Манастирський Теодозій	„	21. 9. 1879	Мацьковичі	Банк. урядовець, Станиславів
164. Манастирський Теофіль . . .	„	1. 11. 1882	Біла	† Студент техніки
165. **Масляник Мирон** .	„	10. 10. 1883	Бонарівка	† Інжинір староства в Жовкві
166. Масляник Мих. .	„	18. 11. 1880	Бонарівка	† Абсольвент теольоґії
167. **Напурко Володимир**.	„	8. 1. 1881	Якимів	† Ґімн. проф., Яворів
168. Падох Василь . .	„	12. 5. 1880	Бонарівка	† 1919 Адвокат, Самбір
169. Петрик Анат. Теоф.	„	25. 2. 1883	Волостків	† Священик

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
170. Прийма Теофіль	гр.-кат.	17. 3. 1881	Селиска	Свящ., Дуліби, декан
171. Рогужинський Юстин	„	7. 6. 1879	Нинива	Скарбовий урядник
172. Рудавський Антін	„	7. 6. 1879	Липе	Свящ. ,Гаї ad Дрогобич
173. Салук Лука	„	25. 9 .1881	Стібно	Катехит, Сокаль
174. Турчин Лука	„	27. 10. 1881	Глубічок Велик.	Ґімназ. проф., Львів
175. Федевич Іван	„	19. 1. 1883	Орховичі	Катехит, Турка н. Стр.
176. **Цеглинський Микола Ярослав**	„	18. 12 1883	Львів	Редактор, Америка
177. Шемердяк Леонтин	„	6. 5. 1882	Старий Самбір	† Теольоґ
178. Шехович Теодор Богдан	„	7. 4. 1882	Тернопіль	Ґімн. проф., Перемишль
179. Шквірко Микола	„	20. 12. 1881	Райтаровичі	†
180. Якимович Ілярій	„	18. 6. 1879	Бриля	†Свящ., львів. епарх.
1902/1903. (45)				
181. Адріянович Евген	„	8. 12. 1882	Баличі	Священик, Лука
182. Бажалук Микола	„	22. 3. 1881	Вільшаниця	Ґімн. професор. Сянік
183. **Белкот Ярослав**	„	20. 12. 1884	Гусаків	Абс. прав, на Україні
184. Білинський Степан	„	30. 1. 1880	Білина Велика	Катехит, Самбір
185. Боберський Методій	„	24. 6. 1881	Черхава	—
186. Боднар Володимир	„	12. 11. 1878	Старява	† Священик
187. Бриляинський Іван	„	31. 1. 1884	Жовтанці	Ем. інж. Воєв., Львів.
188. **Гоза Теодор**	„	27. 2. 1882	Порудно	† 1934, ем. проф. ґімн., Перемишль
189. Гринчук Іван	„	18. 6. 1880	Дмитровичі	† Священик
190. Гучко Василь	„	9. 10. 1882	Негрибка	Священик, Радруж
191. Ґеринович Володимир	„	22. 11. 1883	Сокаль	Проф. унів. на Укр.
192. Ґудз Василь	„	26. 3. 1882	Вищів	Рефер. Уряду Скарб., Перемишль
193. Делинський Едвин Теофіль	„	7. 8. 1879	Хоросно	Священик
194. **Дубляниця Роман**	„	4. 3. 1884	Діброча	Ґімназ. проф. Перем.
195. **Закалата Теодор**	„	3. 4. 1881	Устрики Долішні	† Ґімн. професор.
196. Заяць Михайло	„	5. 6. 1880	Годині	† Священик
197. Кипріян Володим.	„	1. 9. 1884	Шумяч	† Проф. ґімн. на Укр.
198. Кос Андрій	„	1. 12. 1881	Лубно	Емер. ґімн. проф., Коросно
199. Костишин Ілля	„	3. 8. 1881	Підгайчики	Почтовий урядник
200. Котис Омелян	„	8. 9. 1884	Довжиці	Священик, Бігалі
201. Куціль Роман	„	19. 9. 1883	Мочари	Священик, Мостиська
202. Круцько Іван	„	18. 1. 1881	Нове Село	† Народній учитель
203. Ліщинський Осип	„	4. 4. 1882	Комарно	Священик, Глиниці
204. Макар Іван	„	29. 4. 1883	Бушковичкп	† Студ. прав на Укр.
205. Мартинець Гнат	„	25. 6. 1882	Калуш	Ґімн. проф., Самбір
206- Медицький Клим Василь	„	30. 5. 1883	Слобода	Священик, Довжнів
207. Момрик Антін	„	3. 1. 1883	Яворів	Почт. уряд., Краків
208. Огоновський Мик.	„	21. 12. 1880	Чернівці	Свящ., Ліски (ст. еп.)
209. Олексів Михайло	„	16. 11. 1881	Підгайчики	† Свящ. Львів. Епархії
210. Паук Михайло	„	9. 1. 1883	Старява	† 1936. Свящ., Середпільці к. Радехова
211. Пащак Михайло	„	6. 4. 1882	Чернева	Ем. проф. ґімн. Перемишль

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
212. Прокопович Роман	гр.-кат.	29. 9. 1883	Чижиків	Ґімн. проф., Львів [1])
213. Рибачевський Теофіль . . .	„	29. 9. 1885	Ляшки Гостинц.	Суддя, Угнів
214. Рогужинський Володимир . .	„	19. 7. 1881	Вашківці (Рум.)	Священик, Чортовець
215. Сенечко Іван . .	„	22. 4. 1882	Дроздовичі	Священик, Грушова
216. Стронський Микола	„	17. 12. 1880	Ясениця Сільна	Уряд. большев. консуляту, Львів, † 1933
217. Тарчанин Михайло	„	4. 1. 1883	Устріки Долішні	Священик, Хотинець †
218. Теодорович Роман	„	7. 11. 1881	Синевідсько Ниж.	
219. Тисовський Евген	„	19. 7. 1883	Биків	Суддя, Чехословаччина
220. Товарницький Іван	„	3. 7. 1884	Боневичі	Суддя, Порохник [2])
221. Трешневський Олександер . .	„	24. 8. 1884	Перемишль	Священик, Угнів
222. Фелевич Лев . .	„	3. 3. 1881	Орховичі	Прив. урядовець, † 1934
223. **Цапяк Іван** . .	„	7. 2. 1881	Гучко	Суддя, Сокаль
224. Щуровський Гнат	„	10. 8. 1878	Рогатин	† Священик
225. Ярема Яким .	„	23. 9. 1884	Арламівська Воля	Проф. ґімназ. Р. Ш., Тернопіль [3])

1903/1904. (28)

226. Білас Михайло. .	гр.-кат.	17. 10. 1880	Викоти	Священик, Либохора † 1932
227. Вахнянин Клим Всеволод . . .	„	24. 10. 1884	Дуброва	Ґімн. проф., Перемишль
228. Волошин Іван . .	„	28. 12. 1882	Чернева	Адвокат, Самбір
229. **Гірняк Михайло** . .	„	18. 9. 1884	Острів	Священик, Любачів
230. Ґмитрасевич Володимир	„	5. 8. 1883	Дмитровичі	Крилош. кап. перем., Перемишль
231. Ґонтарський Іван .	„	17. 10. 1882	Олешичі	Зред. ґімназ. професор, Перемишль
232. **Ждан Іван** . .	„	22. 9. 1881	Чесанів	† Абсоль. прав
233. Желехівський Іван	„	22. 6. 1883	Гучко	† Земел. Банк, Львів
234. Заньків Михайло .	„	23. 8. 1811	Сушиця Мала	Адвокат, емер. суддя, Балигород
235. Касіян Осип (екст)	„	7. 1. 1883	Устечко	Адвокат, Городенка [4])
236. Кіцула Василь . .	„	22. 7. 1881	Лютовиска	Правник (абсольвент), купець, Відень
237. Кміть Іван . . .	„	30. 9. 1881	Шегині	† Теольоґ
238. Колодій Юрій . .	„	22. 4. 1883	Журавиця	Свящ., Криве к. Скалату
239. Курдіяк Юрій . .	„	28. 4. 1882	Малковичі	Суддя † на Україні
240. Лісикевич Осип .	„	1. 11. 1883	Перемишль	Ґімн. проф., Перемишль
241. Маланяк Степан	„	14. 8. 1885	Наконечне	Священик, Америка
242. Медвецький Волод. Олександер . . .	„	21. 6. 1885	Залісці	Уряд. Центросоюзу Львів
243. Михаць Юліян . .	„	7. 5. 1882	Раневичі	† Правник
244. Пасічинський Теодор Яків . . .	„	14. 1. 1886	Макунів	б. священик, секретар Опери, Берлін

[1]) Співак опер. Орленко. [2]) Тепер на емеритурі у Львові. [3]) Др. філ., визначний укр. дослідник фільософії. [4]) Др. прав.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
245. Прокурат Мих.	„	12. 10. 1884	Дидятичі	Священик, Хідновичі
246. Сінкевич Анатоль	„	5. 6. 1884	Радохінці	Америка
247. Терлецький Маркіян	„	1. 11. 1885	Полнятичі	Ґімн. проф. у Львові [1])
248. Федак Семен	„	15. 8. 1883	Поздяч	Ветеринар, Чехослов.
249. Фута Іван	„	3. 10. 1882	Перемишль	Суддя, Снятин
250. Шалавило Степан	„	2. 1. 1885	Віжомля	Ем. суддя, Любачів [2])
251. Шпилька Пантелеймон	„	20. 10. 1883	Дмитровичі	Священик, Чехослов.
252. Яворський Волод.	„	18. 7. 1885	Липє	Суддя, Чехословаччина
253. Ярема Павло	„	8. 7. 1885	Львів	Суддя, Миколаїв
1904/1905. (37)				
254. Баконій Карло Іван	гр.-кат.	13. 7. 1887	Нижанковичі	Ґімназ. проф., † 1921, Перемишль
255. Березовський Володимир	„	9. 9. 1882	Загіречко	Рефер. Скарб. Палати, Тернопіль
256. Берко Осип	„	6. 1. 1883	Дрогоїв	В. суддя, Дрогоїв
257. Білик Іван	„	6. 6. 1886	Угнів	Священик, Арламівська Воля
258. **Вергун Теодор**	„	28. 2. 1882	Цеблів	Катехит ґімн., Сокаль [3])
259. Винар Микита	„	14. 6. 1886	Милошовичі	Студ. унів. † 1907
260. Гапяк Антін	„	26. 2. 1883	Кочерикиня	Директор канцелярії „Просвіти“, Львів
261. Гарабач Степан	„	20. 10. 1880	Негрибка	Священик, Мацьковичі
262. Гаркавий Лев	„	29. 3. 1883	Козлів	Греко-кат. Декан-майор Військ. Польськ., Варшава
263. Гасюк Степан	„	8. 1. 1885	Здешів	Лікар, † 1919 Україна [4])
264. Західний Михайло	„	9. 6. 1885	Слобода	Адвокат, Бережани [5])
265. Кобринович Володимир	„	24. 7. 1884	Лани	Студ. Унів. † 1922
266. Ковалів Степан	„	26. 7. 1881	Брониця	Свящ.-декан у Стрілиськах Нов. к. Бібрки
267. Котис Константин Данило	„	28. 9. 1886	Токарня	Суддя, Перемишль
268. Курій Дмитро	„	16. 10. 1882	Горавць	Священик, Балигород [6])
269. Лапичак Віктор	„	2. 12. 1885	Нижанковичі	Священик, Валява
270. Левкевич Володимир	„	24. 4. 1887	Львів	Емерит. суддя, Львів
271. Лисяк Павло	„	10. 3. 1887	Угнів	Адвокат, Журавно [7])
272. Любинецький Роман Петро	„	5. 12. 1885	Чесники	Проф. консерваторії, б. співак, Львів
273. Ольховий Михайло	„	11. 11. 1882	Комарно	Ревізор Р.С.У.К., Львів
274. Пасічинський Ярослав Осип	„	3. 1. 1883	Задільсько	Священик, Грімно
275. Пацута Андрій	„	10. 12. 1882	Сурохів	† по матурі
276. Петик Іван	„	28. 6. 1882	Малнівська Воля	Священик, Вяцковичі

[1]) Др. філ., інспектор „Рідної Школи“ у Львові. [2]) Змінив назвисько: Шалинський. [3]) Др. теольоґії. [4]) Др. мед. [5]) Др. прав. [6]) Змінив назвисько: Панасевич. [7]) Др. прав.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
277. Присташ Теофіль Зенон	гр.-кат.	4. 3. 1886	Михнівець	Адвокат в Устриках Долішніх
278. Пшепюрський Осип	„	7. 1. 1886	Яворів	Священик, Хоробрів
279. Рейнарович Осип Константин .	„	21. 4. 1886	Манастир	Священик, Лопушниця
280. Селезінка Ярослав Антін . . .	„	1. 8. 1887	Янчин	Адвокат, Радехів [1])
281. Симко Михайло .	„	14. 11. 1883	Дахнів	Свящ.-декан, Завишень к. Сокаля
282. Сінґалевич de Schilling Іван Атанас .	„	5. 5. 1882	Руда	Суддя, Жовква
283. **Січинський Мирослав Іван Андрій** . . .	„	11. 10. 1887	Чернихівці	Студ. філ., а від 1910. редактор в Америці
284. Смулка Клим Семен	„	7. 12. 1885	Камінка-Лісна	Аґроном, Манастир
285. Туна Микола . .	„	12. 12. 1887	Ляшки Муровані	Студ. унів., † 1920
286. Царевич Михайло	„	30. 9. 1880	Яворів	Уряд. „Дністра“, Львів
287. Ціцімірський Микола	„	9. 12. 1879	Нижанковичі	Ап. нот., Бірча
288. Швебер Ілля . .	мойс.	25. 5. 1884	Динів	Прив. уряд., на Україні
289. Щурко Щасний .	гр.-кат.	25. 2. 1884	Перемишль	† Священик, Босня
290. **Яремкевич Петро** .	„	9. 6. 1887	Лобізва	Інжинір, Чехослов.
1905/1906. (58)				
291. **Блюй Петро** . .	гр.-кат.	29. 8. 1884	Фредропіль	Ґімназ. проф., Стрий [2])
292. Булик Микита . .	„	4. 10. 1885	Ульвівок	Священик, Дубно
293. Величковський Микола	„	6. 12. 1878	Станькова	† 1932. редактор, Львів
294. Весоловський Омелян . . .	„	30. 7. 1888	Олешичі	—
295, Винницький Володимир . . .	„	5. 6. 1887	Добромиль	Священик, Цеперів
296. Возняк Евген . .	„	7. 6. 1885	Шкло	Священик у Поршні
297. Войтович Степан .	„	24. 7. 1881	Коровники	† Правник
298. Волосянський Арсен . .	„	20. 5. 1886	Лукове	Нотар, Яворів
299. Гладилович Богд.	„	8. 11. 1886	Любачів	† 1919. почт. урядник
300. Гончар Михайло .	„	5. 9. 1885	Цпків	† Господар
301. Горняткевич Іван	„	21. 4. 1887	Ліско	Свящ., катех., Станисл.
302. Горчицький Вас. .	„	3. 2. 1881	Негрибка	† б. студент медицини
303. Гривнак Степан	„	8. 3. 1884	Данильче	† Кандидат адвокат.
304. Грушкевич Клим .	„	4. 1. 1884	Боянець	Священик, Викоти
305. Ґлембоцький Лев .	„	14. 2. 1884	Фредропіль	Суддя, Заболотів
306. Ґлембоцький Петро . . .		11. 9. 1884	Корманичі .	†
307. Ґут Олексій .	„	10. 8. 1884	Мацьковичі	Священик, Смолин
308. Дмитерко Михайло	„	13. 9. 1884	Печеніжин	†
309. Добрянський Лев .	„	8. 9. 1886	Лежанів	† Студ. унів.
310. Жилавий Володим.	„	3. 6. 1883	Узен	† 1933, свящ., Братишів
311. Жук Михайло . .	„	9. 9. 1878	Старява	Священик, Михалевичі

[1]) Др. прав. [2]) Змінив назвисько: Омелькович.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
312. **Зубрицький Володимир**	гр.-кат.	27. 1. 1888	Мшанець	Зредук. ґімн. проф., Львів
313. Зятик Осип .	„	11. 6. 1886	Міратин	Емер. суддя, Золочів
314. Качмар Іван .	„	31. 12. 1883	Передільниця	Свящ., крил. соборний, Перемишль
315. Кашубинський Ів.	„	27. 8. 1884	Пикуличі	Священик, Угринів
316. Козій Константин.	„	3. 1. 1887	Княжпіль	Свящ., Вороблячин
317. Колтунюк Мирон Іван	„	19. 1. 1885	Комарно	Священик, Жуків
318. Кондрат Осип . .	„	23. 3. 1885	Плазів	—
319. Кончило Володим.	„	1. 2. 1882	Жапалів	Суд. урядовець, Тернопіль
320. Коссак Степан Корнило . . .	„	15. 5. 1878	Стрий	† Свящ., Львів. Епархія
321. Крупа Роман . .	„	6. 1. 1887	Нове Село	Священик, Америка
322. **Лещій Юліян** . .	„	1. 7. 1886	Калуш	Др. прав., адв., Львів
323. Малиновський Олександер . . .	„	12. 1. 1886	Жуків	Др. богосл., Віцеректор дух. семинарії, Львів
324. Малицький Осип .	„	19. 4. 1884	Бабинці	—
325. Мащак Іван Вас.	„	13. 1. 1885	Бахір	Свящ., Баківці к. Бібрки
326. Пасічинський Нестор Орест . .	„	9. 4. 1887	Задільсько	Священик, Тисовиця
327. Пасічинський Ярослав . . .	„	4. 1. 1888	Макунів	Священик, Баличі
328. Пилипівський Теодор	„	20. 2. 1884	Гораєць	Скарб. Палата, Познань
329. Саноцький Роман Степан	„	1. 1. 1887	Щутків	† на війні
330. Сенишин Володим.	„	17. 7. 1882	Любинці	—
331. Сенишин Іван .	„	24. 1. 1884	Ляцко	† Священик, Америка
332. Станько Іван . .	„	25. 6. 1885	Любачів	Адвокат, Любачів[1])
333. Стафіняк Лев . .	„	14. 6. 1886	Фрайштат (Шлеськ)	†
334. Стахняк Петро . .	„	9. 6. 1885	Торки	†
335. Стецишин Мих. .	„	13. 1. 1880	Ліщовате	Священик, Горинець
336. Ткачик Іван . .	„	30. 7. 1884	Перемишль	† на Україні
337. Ткачук Ілля .	„	9. 8. 1885	Жужеля	Свящ., Дорошів Вел.
338. Трешневський Андрій	„	12. 12. 1886	Перемишль	Священик, Тисова
339. Фільц Михайло .	„	6. 10. 1888	Вовче	Адвокат, Яворів[2])
340. Хома Микола . .	„	16. 12. 1884	Циків	Урядовець, Київ
341. Хробак Микола .	„	11. 4. 1884	Негрибка	Адвокат, Перемишль[3])
342. Цяпка Іван . .	„	5. 7. 1884	Хишевичі	† У. С. С.
343. Чайковський Богдан	„	29. 2. 1888	Бережани	Адвокат, Сокаль[4])
344. **Шайдзіцький Маріян**	„	16. 3. 1888	Гнила	†
345. Шарко Любомир .	„	21. 3. 1884	Бортятин	Священик, Добряни
346. Шляф Ісаак . .	мойс.	29. 11. 1884	Ярослав	Адвокат, Буківсько
347. Шопа Роман Ізидор	гр.-кат.	9. 2. 1888	Любачів	Почтовий урядовець, Катовиці
348. Яюс Роман . .	„	13. 8. 1883	Сокаль	Банк. урядник, Відень

[1]) Др. прав. [2]) Др. прав. [3]) Др. прав. [4]) Др. прав.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1906/1907. (49)				
349. **Бассараб Дмитро**	гр.-кат.	9. 10. 1886	Іванків	†на війні
350. Баховський Дм.	„	4. 10. 1886	Трушевичі	Священик, Корчмин
351. Боровець Дмитро	„	1. 11. 1883	Люблинець Нов.	Священик, Молодич
352. Бялоґлувка Осип	„	4. 7. 1884	Нагуєвичі	†на війні
353. Ващук Олександер	„	14. 11. 1885	Глібовичі Великі	—
354. Вербовий Микола	„	18. 12. 1885	Корні	—
355. **Вичар Омелян**	„	29. 7. 1889	Милошовичі	Інжинір, Борислав
356. Війтович Яків	„	1. 4. 1884	Жужель	Священик, Дмитровичі
357. Гентош-Янишин Микола	„	1. 12. 1887	Устрики Долішні	Священик, Загірє
358. Голубець Андрій	„	3. 12. 1886	Яворів	†на війні
359. Горошко Семен	„	4. 8. 1884	Кізлів	Скарб. урядник, Львів
360. Грабець Дмитро Роман	„	5. 9. 1886	Нове Село	Свящ., Обертин, Ст. Еп.
361. Ґлова Теодор	„	10. 3. 1887	Мацьковичі	Нар. учитель, Липина к. Олешич
362. **Деркач Василь**	„	19. 1. 1888	Вербовець	Лікар, Югославія
363. Долинський Іван	„	18. 1. 1896	Тужилів	Адвокат, Румунія
364. Дуда Василь	„	21. 12. 1882	Верхня	†Священик
365. **Замора Теодор**	„	19. 2. 1887	Бірки Великі	†Професор на Україні
366. **Зарицький Микола Мирон**	„	21. 5. 1889	Могильниця Ст.	Ґімн. професор, Львів [1])
367. Зубрицький Петро	„	29. 6. 1889	Мшанець	Ем. суддя, війт волости, Стібно
368. Каблак Петро	„	5. 4. 1888	Раків	Свящ., Боків к. Підгаєць
369. Калимон Ананія	„	9. 4. 1888	Комарно	†Аплік. адвокатський
370. Карпяк Станислав	„	21. 2. 1887	Мацьковичі	Суддя, Перемишль
371. Клюк Андрій	„	15. 10. 1886	Сосниця	Ґімн. проф., Городенка
372. Кміцикевич Лаврентій Святослав	„	23. 8. 1889	Добромірка	†1924. Аплікант судов.
373. Колпецький Дм.	„	6. 11. 1885	Дрогобич	†Адвокат, Дрогобич
374. Котис Данило	„	12. 4. 1888	Райське	Священик, Сурохів
375. Кулицький Микола	„	25. 7. 1886	Глиняни	Священик, Фирлеївка к. Золочева
376. Левицький Адріян	„	25. 8. 1887	Ременів	Свящ., Турка н. Стриєм
377. Левицький Осип	„	11. 3. 1885	Ременів	†Священик
378. Малюца Степан	„	17. 8. 1884	Осердів	Священик, Америка
379. Мартинович Григорій	„	6. 5. 1886	Яворів	Священик, Грушів
380. Менцинський Юрій	„	11. 1. 1885	Посада Фельшт.	Священик, Ванів
381. Олексій Ярослав Іван (екст.)	„	20. 2. 1887	Бістова	—
382. Павловський Лаврентій Бронислав	„	10. 7. 1889	Суха Воля	†Адвокат, Стар. Самбір
383. **Пацлавський Іван Володимир**	„	9. 11. 1889	Чортків	Інжинір, Волинь
384. Питлик Володимир Іван	„	15. 12. 1886	Яворів	Куратор, Сибір
385. Пляцко Іван	„	8. 7. 1887	Остобіж	†Священик
386. Прокіп Антін	„	31. 5. 1884	Динів	†1929. Кандидат адвок.
387. Решетило Осип	„	1. 5. 1884	Угнів	Зред. коміс. Староства
388. Рубчак Орест	„	7. 4. 1888	Добрачин	†

[1]) Др. філ., член Наук. Т-ва ім. Шевченка.

ІМЯ І ПРІЗВІЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
389. **Савчин Омелян** . .	гр.-кат.	6. 2. 1889	Рябе	Музик, Париж (Франція)
390. Сайко Филип . .	„	26. 11. 1885	Поздяч	† по матурі
391. Сальваровський Юліян	„	23. 8. 1887	Яблонів	† на Україні
392. Сітницький Микола (екст.) . .	„	6. 12. 1884	Комарно	†1934. Ґімн. проф., Перемишль [1])
393. Соловій Іван . .	„	14. 9. 1883	Накло	Правосл. священик
394. Ухнят Зенон . .	„	5. 4. 1886	Майдан	† Медик
395. Федак Андрій . .	„	20. 8. 1888	Поздяч	Ветеринар
396. Цісик Юліян . .	„	7. 8. 1887	Різдвяни	Прив. урядовець, Львів
397. Ярка Теодор . .	„	14. 10. 1886	Коропуж	Священик, Полнятичі
1907/1908. (61)				
398. Бабяк Володимир	гр.-кат.	13. 3. 1887	Дусанів	—
399. Бачинський Анд. .	„	28. 11. 1887	Глинне	Гр. писар, Краковець
400. Білас Степан . .	„	30. 7. 1887	Ярослав	—
401. Боберський Мелетій Лев	„	24. 2. 1888	Ваньовичі	† Теольоґ
402. Бордун Олексій .	„	18. 3. 1886	Снятин	Бурмістр Снятина
403. Бриттан Волод. .	„	2. 2. 1886	Яворів	†
404. Войтович Петро .	„	10. 3. 1885	Губичі	Священик, Негрибка
405. Гайдукевич Іван .	„	10. 10. 1888	Крамарівка	Священик, Добра Шляхотська
406. Гайдукевич Мих. .	„	17. 9. 1890	Крамарівка	—
407. Гентіш Антін . .	„	25. 6. 1888	Устрики Долішні	†
408. Гриневецький Денис Тарас .	„	10. 3. 1888	Немирів	Священик, Любеля
409. Ґера Михайло .	„	27. 10. 1886	Княжпіль	Начальник стації †1935.
410. Ґулин Дмитро . .	„	27. 10. 1886	Поточиска	Священик, Відень
411. Живко Ілля	„	23. 7. 1886	Рожубовичі	Росія
412. **Іванусик Семен** .	„	22. 9. 1886	Щеплоти	Священик, Суха Воля
413. Ісаак Едвард (екст.)	мойс.	23. 1. 1887	Тарнів	Купець, Перемишль
414. Карпяк Павло . .	гр.-кат.	27. 9. 1885	Арламівська Воля	Адвокат, Нижанковичі [2])
415. **Кассиян Василь** . .	„	11. 8. 1888	Устечко	Адвокат, Городенка [3])
416. Клочник Олександер	„	26. 9. 1885	Краковець	—
417. Ключник Микола .	„	5. 12. 1887	Вишатичі	†
418. **Козак Теодор** . .	„	1. 1. 1887	Гусаків	—
419. Крупа Олександер	„	5. 5. 1889	Нове Село	Нотар. кандидат, Перемишль
420. Крушельницький Антін	„	6. 3. 1888	Могильниця	—
421. Кузик Володимир Богдан . . .	„	25. 5. 1889	Белз	Адвокат, Підбуж
422. Лапкевич Антін .	„	5. 2. 1890	Самбір	Ґімназ. проф. † 1918.
423. Лисенко Іван .	„	9. 9. 1886	Сиракізці	Не студіював, господар
424. Лісний Іван . .	„	25. 9. 1886	Гнатковичі	—
425. Луцький Лев .	„	7. 10. 1888	Лука	Правник, господарить
426. Мазурек Болеслав	„	2. 10. 1888	Мостиська	Уряд. нафт., Сяніччина
427. Малиновський Мих.	„	27. 11. 1887	Липє	б. кандидат теольоґії, Америка
428. Масляник Іван. .	„	20. 3. 1888	Нанова	Священик, Ляшки Завязані

[1]) Дир. ґімн. „Укр. Дів. Інституту". [2]) Др. прав. [3]) Др. прав.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
429. Махник Михайло Володимир . . .	гр.-кат.	27. 10. 1881	Камінка Лісова	Священик, Солотвини
430. Мащак Юліян .	„	15. 8. 1881	Горожанна Вел.	—
431. Мисик Онуфрій .	„	4. 4. 1881	Кореличі	—
432. **Мокрівський Матвій**	„	21. 8. 1887	Жужель	Священик, Яворів
433. Моравський Володимир	„	22. 5. 1888	Ветлин	Ветеринар, Познанщина
434. Мороз Омелян Іван	„	29. 2. 1888	Мокротин	Інжинір, Стар. Самбір
435. **Наконечний Олександер** . . .	„	13. 10. 1890	Броди	Ґімназ. проф.
436. Паславський Дм. .	„	9. 11. 1886	Германовичі	†
437. Паславський Мих.	„	9. 11. 1886	Германовичі	Священик, Попелі
438. Паук Зиновій Маркіян	„	11. 11. 1886	Саджава	—
439. Підлужний Мих. .	„	16. 11 1881	Романів ad Бібрка	Ем. ґімназ. проф., Бережани
440. Ринявець Ігнатій .	„	24. 9. 1887	Довжиця	Священик, Регетів
441. Савицький Григор.	„	25. 2. 1889	Негрибка	†
442. Савицький Іван .	„	23. 6. 1885	Негрибка	† Священик
443. Скварко Іван .	„	6. 4. 1882	Даровичі	Священик, Турочки Нижні
444. Сокіл Іван . .	„	23. 1. 1887	Русин	Ґімн. професор, Жовква
445. Сприс Еразм Олександер	„	22. 6. 1886	Жеґестів	Священик, Ступниця
446. Стецишин Кипріян	„	17. 8. 1887	Заліська Воля	Священик, Опільсько
447. Ступницький Роман Юрій . . .	„	28. 10. 1888	Камінка Струм.	Ґімназ. професор
448. Тимочко Володимир (прив.) . .	„	26. 9. 1888	Перемишль	† 1918. р., Ґімназ. проф.
449. Утриско Осип . .	„	17. 4. 1890	Комарно	Адвокат, Комарно[1])
450. Фільц Іванна (пр.)	„	6. 2. 1886	Краків	Лікар, Перемишль[2])
451. Флюнт Антін . .	„	17. 1. 1889	Грозьова	Священик, Угерці ad Стрий
452. Фостяк Семен .	„	18. 9. 1887	Глиняни-Замістє	—
453. Хмельник Олександер Теод. Рудольф	„	23. 2. 1889	Шмитків	—
454. Хомань Матвій .	„	18. 8. 1886	Нове Село	Священик, Розбір
455. Цап Михайло . .	„	16. 11. 1886	Залуже	—
456. Чорняк Михайло .	„	2. 6. 1885	Болестрашичі	Катехит, Копичинці
457. Шпиталь Іван . .	„	15. 2. 1886	Стібенець	Священик, Стрільбичі
458. Юган Дмитро . .	„	6. 11. 1886	Конюшки	—
1908/1909. (80)				
459. Антонишин Мих. .	„	28. 10. 1885	Чернева	Священик, Мальчиці
460. **Бобеляк Степан** . .	„	8. 4. 1886	Коропуж	Ґімназ. професор, Перемишль[3])
461. Болюх Василь . .	„	12. 1. 1889	Кутківці	Господар, посол до сойму
462. **Волинець Олександер Казимир** .	„	13. 2. 1890	Староміщина	Адв., ем. суд., Ярослав
463. Гриншин Ілля .	„	23. 7. 1888	Дмитровичі	Священик, Вишатичі

[1]) Др. прав. [2]) Др. мед. Замужня: Коченаш. [3]) Директор жін. ґімп. „Укр. Дів. Інституту“.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
464. **Гумецька Теодора**	гр.-кат.	2. 9. 1889	Делява	Абс. філ., Ужгород (Чехословаччина)[1])
465. Заплітний Антін	„	14. 6. 1890	Глібів	Адвокат, Теребовля[2])
466. Заяць Іван	„	29. 8. 1887	Годині	Ґімн. проф., Перемишль
467. Іваньо Іван	„	16. 8. 1888	Малковичі	Священик, Тарнава Вижна
468. **Калужняцький Іван**	„	30. 4. 1891	Пралківці	Кооператор, Самбір
469. Качмарський Льонгин Микола	„	28, 8. 1889	Городок	† Комісар Староства
470. **Кліш Осип**	„	21. 2. 1891	Перемишль	Ґімн. проф., Бережани
471. Козьоринський Олексій	„	24. 3. 1888	Германовичі	Адвокат (ем. суддя), Перемишль
472. Косонога Іван	„	7. 2. 1888	Угнів	Священик, Горохівці
473. Коченаш Василь	„	23. 1. 1888	Підбуковина	Суддя, Перемишль
474. Красій Константин	„	28. 5. 1888	Чигрів	Священик
475. Крук Дмитро	„	29. 10. 1888	Стриївка	† Правник
476. Крук Олександер	„	19. 2. 1890	Перемишль	Студ. унів., † на Україні
477. Кузик Модест Володислав	„	23. 7. 1891	Белз	Почт. уряд., Познань
478. Куціль Ілярій	„	28. 10. 1887	Кальників	Священик, Ожанна
479. **Левицька Ольга Ярослава**	„	21. 3. 1885	Єрмаківка	† 1925[3])
480. Лельо Володимир	„	26. 2 1891	Перемишль	Ем. урядник Скарбу, Перемишль
481. Лехицький Лев	„	2. 3. 1889	Висоцко	Церковний маляр
482. Малецький Пантелеймон	„	21. 7. 1889	Стібно	Священик, Ріпчичі
483. Маркевич Ізидор	„	16. 2. 1885	Маковиско	Ветеринар
484. Марків Вартоломей	„	12. 8. 1888	Скалат	†Священик, стан. епарх.
485. Мосора Мирон	„	3. 5. 1889	Рибники	Нотар, Богородчани
486. Мотало Іван	„	18. 4. 1887	Глубічок Велик.	Господар, Поділля
487. Нагурський Іван	„	30. 8. 1888	Угнів	Священик, Барилів
488. Оленяк Осип	„	6. 3. 1888	Перемишль	Священик, Мединичі
489. Решетило Павло	„	1. 7. 1888	Угнів	Священик, Америка
490. Розлуцький Олексій	„	29. 3. 1891	Жолчів	† —
491. Семенюк Осип Антін	„	25. 7. 1888	Сокаль	Учитель на Україні
492. Симко Андрій	„	19. 10. 1889	Дахнів	Священик, Америка
493. Скрипчук Яків	„	18. 8. 1890	Угнів	Війт (власник млина) у Боршевичах
494. **Смольницький Осип**	„	31. 7. 1887	Дрогобич	Адвок., Дрогобич
495. Теодорович Павло	„	8. 11. 1890	Львів	Інсп. лісов., Виленщина
496. **Федевич Михайло**	„	28. 10. 1887	Чернева	Ґімн. проф., Перемишль
497. Фільц Омелян	„	19. 7. 1890	Вовче	Адвокат, Нижанковичі
498. Хухра Михайло	„	11. 11. 1886	Дмитрович	† Укр. старш. на Укр.
499, Черевко Константин Зенон	„	9. 6. 1889	Корчмин	Ветеринар, Чехослов.
500. **Яцкевич Іван**	„	17. 4. 1887	Стрий	Суддя, Волинь
501. Баранецький Володимир	„	15. 1. 1890	Ольшаник	Комісар Староства, Станиславів

[1]) Замужня: Стасів. [2]) Др. прав. [3]) Замужня: Бассарабова.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
502. Божейко Юліян	гр.-кат.	3. 12. 1887	Вищенка Велика	Лікар Kubin Dolny (Чехословаччина) [1])
503. Брицький Василь	„	16. 6. 1883	Зоротовичі	Священик, Горбачі
504. Воєвідка Константин	„	5. 7. 1891	Прага (Чехословаччина)	Лікар, Станиславів[2])
505. Ґонтарський Григорій	„	12. 10. 1888	Олешичі	Нотар. кандид., Старий Самбір
506. Донарович Конст..	„	20. 7. 1890	Бориничі	Священик
507. Захаріясевич Ярослав	„	18. 9. 1889	Дітківці	Священик, Подільці
508. Калинич Теофіль .	„	30. 1. 1889	Жукотин	Священик, Тарнавка
509. Кобздай Антін . .	„	23. 2. 1888	Гучко	Прив. урядник, Відень
510. **Коленський Богдан Юліян**	„	10. 6. 1889	Гочва	†1922, дир. банку в Яссах
511. Конюшик Степан .	„	20. 9. 1887	Негрибка	Адвокат, Товмач
512. **Костів Іван** . .	„	24. 8. 1889	Дидьова	†Теольоґ
513. Кріль Михайло	„	20. 11. 1887	Липє	Священик, Чашин
514. Курманович Константин	„	12. 2. 1890	Гнильче	†
515. Лапічак Олекс. .	„	4. 9. 1885	Нижанковичі	Урядник Консисторії, Станиславів
516. Лесик Микола . .	„	24. 11. 1887	Завадка	—
517. **Лещій Павло** . . .	„	4. 7. 1891	Калуш	Суддя, Рава Руська
518. Лісковацький Лев	„	12. 6. 1890	Млини	Інжин.-гірник, Хшанів
519. Мельник Лев . .	„	22. 1. 1890	Остобіж	Священик, Папортно
520. Микитей Григорій.	„	10. 10. 1888	Городище Корол.	Ґімн. професор, Львів
521. Мудрецький Дмитро	„	18. 10. 1887	Любачів	Адвокат, Чесанів[3])
522. Паліїв Василь . .	„	6. 10. 1890	Кутище	Управ. книгарні, Львів
523. Пашуля Михайло .	„	15. 10. 1888	Дрогоїв	†1919
524. Прийма Теодор	„	26. 4. 1888	Нове Село	Суддя, Рава Руська
525. Райф recte Райвер Авраам	мойс.	23. 11. 1886	Судова Вишня	—
526. Рибачевський Олександер	гр.-кат.	3. 9. 1890	Ляшки	Лікар, Стрий[4])
527. Саноцький Василь.	„	27. 2. 1888	Белз	†Свящ., Стан. Епархія
528. **Саноцький Юрій Василь**	„	7. 5. 1890	Шутків	Правник, ур. Мін. Скарбу
529. Сас Осип . . .	„	4. 4. 1887	Гучко	Ґімн. проф., Камінка Струмилова
530. Созанський Евст.	„	2. 10. 1889	Заміхів	Інжинір, Розлуч
531. Стрийський Мик. .	„	4. 4. 1887	Чернівці	Свящ., Гостів ад Товмач
532. Тарнавський Григорій	„	18. 12. 1886	Завада	†
533. Тимцюрак Василь	„	11. 1. 1889	Калуш	Банк. урядн., Люблин
534. Турчиновський Марко	„	25. 4. 1889	Чесанів	Священик, Бахір
535. Федевич Михайло	„	3. 4. 1887	Чернева	Урядник судовий
536. Чайковський Омелян	„	21. 10. 1889	Яворів	Священик, Яблінка
537. Чиж Василь . .	„	7. 10. 1889	Перепельники	Священик, Полівці
538. Шарко Ярослав .	„	11. 4.1889	Бортятин	†Священик

[1]) Др. мед. [2]) Др. мед. [3]) Др. прав. [4]) Др. мед.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1909/1910. (67)				
539. А. Андрущишин Степан	гр.-кат.	5. 1. 1888	Дроздовичі	Адвокат. Городок
540. Баванкевич Олександер Ілярій	„	13. 1. 1891	Стрий	Реставратор, Броди
541. **Бачинський Олекс.**	„	11. 9. 1891	Сосниця	† на війні
542. Березовський Денис	„	27. 2. 1887	Загіречко	Референдар Староства, Конґресівка
543. Борисівна Ірина	„	8. 9. 1891	Річиця	Замужна за лікарем
544. Булик Володимир	„	3. 12. 1889	Перемишль	Народній учитель
545. Вітошинський Максим	„	30. 6. 1890	Сушиця Велика	Священик, Смільник
546. Гамрацей Микола	„	6. 9. 1888	Заміхів	Офіц. австр. арм., госп.
547. Гинилевич Іван	„	20. 4. 1889	Шумяч	† Правник
548. Гинилевич Яросл.	„	9. 4. 1891	Шумяч	Лікар, Львів [1])
549. Ґмитрасевич Вас.	„	20. 12. 1889	Галівка	† на війні
550. Заремба Степан	„	4. 1. 1890	Тудорковичі	Правник, Сокаль
551. Зелік Осип	„	29. 10. 1888	Битки	†
552. Ключник Іван	„	7. 7. 1890	Мистичі	† 1914
553. Корженьовська Степанія	„	16. 8. 1890	Перемишль	Ґімн. проф. Дів. Інстит., Перемишль [2])
554. **Корпало Михайло**	„	18. 11. 1888	Миколаїв	Господар
555. Костек Мирослав	„	14 12. 1890	Яворів	Священик, Нове Село
556. Костик Володимир	„	23. 1. 1891	Перемишль	—
557. Круцько Андрій	„	21. 11. 1887	Нове Село	Священик, Добрівляни
558. **Лазоришак Олексій**	„	17. 5. 1892	Вербиця	На Україні
559. Лебедович Іван	„	2. 9. 1890	Гораєць	Священик, Бірча,
560. Левкевич Іван	„	8. 10. 1891	Перемишль	† 1923 урядов., Америка
561. Макар Іван	„	11. 7. 1889	Лагодів	Правосл. свящ. на Укр.
562. Маєр Едмунд	мойс.	21. 2. 1891	Перемишль	Лікар, Ярослав
563 Мягкий Юліян	гр.-кат.	25. 9. 1887	Дрогобич	Катехит, Перемишль
564. Панас Микола	„	5. 5. 1890	Вільки Мазов.	Свящ., б. суддя, Сокаль [3])
565. **Паращак Теодор**	„	23. 3. 1880	Мшанець	Священик, Гошани
566. Погорецька Ольга Марія	„	25. 3. 1892	Сокаль	Проф. держ. сем., Перемишль [4])
567. Сабат Михайло	„	18. 1. 1890	Хирів	† на війні
568. Самулевич Іван	„	24. 3. 1888	Старо Місто	Св., Белелуя к. Снятина
569. Сеньчук Онуфрій	„	23. 6. 1889	Синьків	Свящ., Куликів п. Радехів
570. Середович Василь	„	23. 1. 1891	Свидниця	—
571. Сірко Ізидор	„	10. 8. 1891	Мости Великі	Адвокат, Броди [5])
572. Сковрон Микола	„	12. 3. 1889	Сілець Белзький	† 1915
573. Фединський Мик.	„	7. 10. 1889	Гусаків	† 1922., теольоґ
574. Чайківський Ілля	„	24. 7. 1888	Білина Велика	На Україні
575. Чичкевич Степан Роберт	„	21. 1. 1891	Броди	Абс. прав, музик, Перем.
576. Шепарович Юрій Андрій Роман	„	24. 4. 1889	Львів	Інж. лісов. к. Лупкова

[1]) Др мед. [2]) Замужня: Федевич. [3]) Др прав. [4]) Замужня: Ґреґолинська. [5]) Др прав.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
577. **Б. Волощак Семен**	гр.-кат.	6. 9. 1890	Яворів	Суддя, Конґресівка
578. Ґорецький Осип	„	23. 10. 1889	Загороди Міські, Дрогобич	Почт. урядн., Ярослав
579. Калимон Роман	„	13. 10. 1890	Жапалів	† Теольоґ
580. Козак Модест	„	11. 3. 1888	Потелич	Урядовець Р.Ш., Перемишль
581 Колтунюк Михайло Захарія	„	17. 9. 1890	Тарнавка	Банк. урядн., Чехослов.
582. Кузьмич Роман	„	13. 4, 1892	Доброводи	Ветеринар, Коломия
583. Лавецький Теодор	„	18. 4. 1887	Перемишль	Ем. урядн. держ. скарбу, Чехословаччина
584. Лісикевич Юліян Роман	„	1. 7. 1891	Перемишль	Залізн. урядн., Самбір
585. Лозинський Осип	„	9. 1. 1889	Коровники	Священик, Стрілки
586. Лубянецький Іван	„	19. 12. 1885	Коршилівка	Свящ., Качанівка
587. Марущак Василь	„	19. 9. 1885	Каменобрід	† Священик
588. Медвидський Іван	„	30. 4. 1889	Розгірче	† На війні
589. **Менцінський Евген Іван**	„	5. 12. 1891	Креців	—
590. Мигаль Семен	„	24. 1. 1887	Буців	Священик, Сянічок
591. **Михалюньо Павло Іван**	„	22. 2. 1889	Підліски	† Студ. фільос.
592. **Молєщий Іван**	„	17. 11. 1887	Довгомостиска	Абсол. фільос., Судова Вишня
593. Негребецький Вол. Дмитро	„	7. 11. 1889	Поріче - Ґрунт	—
594. Олексишин Ярослав	„	12. 2 1890	Войнилів	Уряд. банку, Львів [1])
595. **Пастернак Ярослав**	„	2. 1. 1892	Хирів	Доц. укр. унів. в Празі, дир. музею Н. Т. Ш. [2])
596. Піджарко Евген	„	24. 12. 1891	Гаї к. Львова	Ґімназ. проф., Дрогобич
597. Ріндлер Арон Герш	мойс.	7. 6. 1891	Перемишль	Купець, Новий Санч
598. Рубенфельд Айзик	„	1. 1. 1890	Перемишль	Лікар, Відень [3])
599. **Савойка Роман Олександер**	гр.-кат.	11. 8. 1892	Милків	Адвокат, Дрогобич [4])
600. Сенета Денис Ареопаґіт	„	15. 10. 1891	Берестъ	Священик, Шляхтва [5])
601. Смулка Володимир	„	11. 5. 1889	Угринів ad Сокаль	Священик, Манастир
602. Тимкевич Олександер	„	9. 3. 1892	Яворів	Священик, Опака
603. Турко Григорій	„	11. 2. 1888	Ляцко	Ем. уряд. моноп. тют., Добромиль
604. Харамбура Ізидор	„	29. 5. 1892	Яворів	Кооператор, Яворів
605. Школьник Волод. Лев	„	5. 3. 1891	Болестрашичі	† Правник
1910/1911. (86)				
606. А. Балакин Роман	гр.-кат.	27. 2. 1893	Любачів	Лікар
607. Бачинський Вас.	„	15. 3. 1892	Рахиня	Мґр. прав
608. Бачинський Роман	„	30. 5. 1893	Сморже	† на війні
609. Березовський Ант.	„	26. 6. 1891	Загіречко	Референдар Староства, Білосток
610. Білевич Теодор	„	29. 7. 1890	Кукизів	Священик, Нисмичі
611. Божейко Маріян	„	4. 1. 1893	Рокитно	Референдар Воєвідства, Мґр. прав, Кельці

[1]) Др прав. [2]) Др філ. [3]) Др мед. [4]) Др прав. [5]) Др прав.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
612. Борисевич Роман	гр.-кат.	21. 2. 1893	Верхрата	Адвокат, Горлиці[1])
613. Бриттан Степан	„	12. 3. 1890	Яворів	† 1918
614. Возняк Михайло	„	17. 11. 1888	Белз	† Пропав у рос. полоні
615. Головід Степан	„	10. 7. 1891	Торки	Священик, Гломча
616. Гриневецький Ілярій Евген	„	31. 10. 1892	Хотинець	Проф. ґімназ., Львів
617. **Грицеляк Микола**	„	15. 12. 1891	Барич	Крил., канц., Перемишль
618. Гардий Микола	„	17. 12. 1891	Сосниця	† 1914
619. Давидович Корнило Кость	„	14. 9. 1892	Молодів	Віцестароста, Др прав, Замость
620. Дашкевич Роман	„	6. 12. 1892	Тустановичі	Адвокат, Львів[2])
621. Долинський Теодозій	„	12. 5. 1890	Якторів	Урядник монополів
622. **Дудикевич Марія**	„	17. 9. 1890	Плугів	—
623. Зарицький Роман	„	8. 5. 1892	Романівка	Суддя
624. **Заяць Михайло**	„	8. 3. 1891	Циків	Священик, Урож
625. Івановський Мих.	„	24. 6. 1888	Годині	Америка
626. Карабин Ілля	„	29. 7. 1890	Корманичі	Америка
627. Кисілевський Нестор	„	4. 2. 1888	Крогулець	Свящ., Крогулець
628. **Кліш Омелян**	„	13. 5. 1893	Перемишль	Лікар, Сов. Укр.
629. Король Лев Анд.	„	21. 6. 1891	Жуків	Мґр. фільософії
630. Крохмалюк Евген	„	1. 1. 1890	Кадлубиска	Ур. Пов. Вид., Надвірна
631. Куницький Микола	„	4. 3. 1890	Лагодів	Адвокат, Глиняни
632. **Левинський Маріян Антін**	„	29. 8. 1892	Воробіївка	Канд. адв., Переворск
633. **Левицька Наталія Мирослава**	„	18. 5. 1891	Крпчка	—
634. Лежогубський Юрій	„	24. 1. 1891	Скоморохи	Урядн. поліц., Львів
635. **Мазяр Петро**	„	26. 8. 1890	Грабовець	Священик, Ванькова
636. Максимяк Олекса	„	18. 9. 1887	Підгородище	Суддя
637. Масюк Ілярій	„	15. 4. 1892	Перемишль	Лісовик
638. Михайлів Дмитро	„	4. 6. 1893	Скородне	† на війні 1917
639. Михальчук Зенон	„	6. 11. 1893	Коритники	Суддя, Сянік
640. Негребецький Богд.	„	19. 5. 1892	Залісся	Урядник „Достави“
641. Пашковський Лев	„	4. 10. 1889	Фредропіль	† сотник У. Г. А.
642. Попель Іван	„	8. 2. 1891	Загірє	Правник, Львів
643. Рибак Іван	„	9. 8. 1891	Чернева	Господарить
644. Сабарай Іриней Маріян	„	22. 8. 1889	Торгановичі	†
645. **Сава Іван**	„	29. 9. 1890	Лівці	† 1924
646. Файт Бінем Мендель	мойс.	4. 3. 1889	Перемишль	Адвокат, Перемишль[3])
647. Федорович Волод.	гр.-кат.	26. 5. 1892	Войславичі	† Теольоґ
648. Черевко Володимир Семен	„	2. 2. 1892	Корчмин	Ґімназ. проф. „Р. Ш.“ у Львові
649. Якимчук Іван	„	3. 4. 1889	Глубічок Вел.	Адвокат, Тернопіль[4])
650. Б. Бак Іван	„	24. 11. 1892	Хорів	—
651. Венгрин Іван	„	6. 9. 1889	Малнів	† на війні
652. Гамівка Павло	„	10. 7. 1890	Футори	Священик, Лімна
653. Григорчук Волод.	„	13. 10. 1891	Ферескул	† 1914

[1]) Др прав. [2]) Др прав, коман. „Лугів“. [3]) Змінив назвисько на: Тайх. [4]) Др прав

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
654. Гук Михайло	гр.-кат.	2. 11. 1899	Поздяч	Священик, Іскань
655. Давидович Мих. Ів.	„	6. 10. 1889	Молодів	Священ., Поріче-Ґрунт
656. Данилів Волод.	„	1. 5. 1892	Грушів	Священик, Смерек
657. Демчук Волод.	„	1. 3. 1891	Тернопіль	Священик, Галичанів
658. Дмитраш Іван	„	3. 6. 1889	Болестрашичі	Священик, Малковичі
659. Дубляниця Мирон	„	17. 11. 1893	Дібча	Суддя, Рава Руська
660. Дурделла Лука Валєріян	„	18. 8. 1887	Вишнівчик	†
661. Жила Антін	„	9. 2. 1888	Нагачів	† студ. філ.
662. Жук Іван	„	19. 1. 1891	Гірче-Любачів	Священик, Америка
663. Захаріясевич Микола Мирон	„	11. 7. 1891	Сасів	Теольоґ † 1913
664. Кізь Роман	„	8. 12. 1891	Ряшів	Суддя, Чехословаччина
665. Кокодинський Андрій	„	9. 1. 1891	Яричів Новий	Лікар, Камінка Струм.[1])
666. **Коленський Евген**	„	13. 8. 1893	Лукове	Катехит, Самбір
667. Костик Олександер Евген	„	10. 9. 1892	Перемишль	Дир. адм. „Діла", Львів
668. Крупа Сильвестер	„	14. 6. 1892	Нове Село	Священик, Журавиця
669. Левицький Теодор	„	4. 8. 1889	Храпличі	Свящ., Ришкова Воля
670. Матюк Мирон	„	20. 10. 1886	Лівча	Свящ., Воля Коблянська
671. Мельник Михайло	„	20. 3. 1891	Бутини	Суддя, Др прав
672. Несіловський Анд.	„	29. 8. 1891	Коровники	Ґімназ. проф., Бучач
673. Новак Карло	„	24. 2. 1890	Скопів	Зредук. уряд. монон., Добромиль
674. Новицька Марія Ольга Анна	„	14. 1. 1893	Волчківці	—
675. Орелецький Іван	„	15. 6. 1888	Гучко	Господар, Пикуличі
676. Панасюк Карло Осип	„	31. 10. 1890	Белз	Сов. Україна
677. Паславський Вас.	„	21. 6. 1889	Гусаків	—
678. **Савчинівна Марія**	„	12. 4. 1891	Рябе	Учит. нар. шк., Уйковичі
679. **Семеньчук vel Семенюк Григорій**	„	25. 3 1890	Свитазів	Суддя, Югославія
680. Сенета Дмитро	„	22. 12. 1890	Старий Самбір	Правосл. свящ., Канада
681. Скипакевич Мик.	„	29. 6. 1890	Старий Самбір	Священик † 1926
682. Сольчаник Волод.	„	27. 7. 1892	Бориня	Ґімназ. проф., Дрогобич
683. Хабер Василь	„	16. 6. 1889	Тростянець	—
684. Чмола Іван Олександер	„	6. 3. 1892	Солотвина	Ґімназ. проф., Дрогобич
685. Чопик Андрій	„	2. 12. 1891	Яворів	Кооператор, Яворів
686. Штойко Микола	„	6. 5. 1889	Стільсько	† студ. прав
687. Шулик Дмитро	„	19. 7. 1887	Негрибка	† на Україні
688. Шумило Адріян Осип	„	8. 4. 1891	Шляхтова	Суддя, Комарно
689. Шумило Лев	„	31. 5. 1891	Шляхтова	Інж. лісовий, Ґродно
690. Яремко Іван	„	17. 6. 1888	Ляшки Гостинц.	Священик, Радохінці
691. Яценьо Юрій	„	22. 9. 1890	Яворів	—
1911/1912. (83)				
692. А. Бак Михайло	„	26. 12. 1891	Хорів	Священик, Сливниця
693. Брилинський Ом.	„	30. 1. 1894	Теплиці	Абс. прав, Пискоровичі
694. Веґера Михайло	„	10. 1. 1888	Кобильниця Рус.	—

[1]) Др мед.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
695. Величко Михайло	гр.-кат.	7. 1. 1889	Склад Сільний	Свящ., Босько
696. **Вергун Віктор**	„	22. 11. 1893	Миців	† 1914 на війні
697. Вереницький Іван	„	14. 10. 1888	Ріпчичі	—
698. Вітик Михайло	„	20. 11. 1890	Василів	Священик, Колбаєвичі
699. Волинець Роман	„	1. 12. 1892	Староміщина	† Теольоґ
700. Волошин Микола	„	14. 12. 1890	Сосниця	Священик, Явірник Рус.
701. Волощак Андрій	„	31. 8. 1890	Мшанець	Інвалід воєн. (поручник), Львів [1])
702. Гайдукевич Ол.	„	24. 4. 1893	Крамарівка	Священик, Риботичі
703. Галевич Петро	„	8. 4. 1896	Посада Хирівська	Почт. уряд., Катовиці
704. Головач Микола	„	17. 12. 1893	Острів	Священик, Босько
705. Грабець Василь	„	3. 4. 1893	Нове Село	† Священик
706. Гриньчук Іван	„	10. 10. 1889	Волчищовичі	Кооп., Волчищовичі
707. **Дзуль Іван**	„	21. 11. 1889	Тростянець	Сибір (Омск)
708. Добровольський Василь	„	14. 2. 1891	Комарно	Залізничий урядовець, Перемишль † 1932
709 Жеґлін Микола	„	26. 4. 1891	Гузелі	† на війні
710. Зятик Евген	„	4. 7. 1893	Міратин	—
711. Квасниця Іван	„	1. 6. 1892	Львів	Редактор соціялістич. „Вперед“, Львів *)
712. **Клос Василь**	„	10. 2. 1891	Любачів	Катехит, Мости Великі
713. **Костжемський Ос.**	„	22. 2. 1894	Судова Вишня	Ем. суддя, Дрогобич
714. Маланчак Іван	„	17. 1. 1891	Млини	—
715. Махнік Тадей	„	2. 9. 1890	Ляшки Довгі	Інвалід У. Г. А. † 1922
716. Мелех Дмитро	„	15. 10. 1891	Заліська Воля	† на війні
717. Наконечний Степ.	„	29 9. 1891	Сосниця	Священик, Віжомля
718. Орловський Іван	„	16. 5. 1894	Кривча	† священик
719. Павлюк Семен	„	2. 8. 1890	Тудорковичі	—
720 Пушкар Іван	„	12. 12. 1890	Буньковичі	—
721. Ришавий Іван	„	9. 12. 1892	Олешичі	Інжинір-аґроном, Львів
722. Салук Пантелеймон	„	8. 8. 1893	Стібно	Священик, Руда Лісна
723. Склярський Василь	„	18. 3. 1889	Бандрів	† 1931
724. Сороківський Олекса	„	3. 12. 1891	Комарно	Ґімн. проф. в Комарні [2])
725. Франт Степан	„	13. 2. 1891	Дахнів	† 1919 на Україні
726. Чехович Мирон Кость	„	29. 8. 1894	Волостків	Др. прав, Радянщина
727. Чехович Орест Іван	„	25. 6. 1893	Белз	—
728. **Чиж Ярослав Петро**	„	17. 2. 1894	Дубляни	Ред. в Америці, сотник У. Г. А.
729. Шайдзіцький Ол.	„	20. 6. 1891	Гнила	† на війні
730. **Шматерівна Теодозія Ярослава**	„	5. 2. 1894	Тухля	Лікарка, Чехослов.
731. Яремко Іван	„	30. 4. 1892	Млини	Священик, Радохінці
732. Ярошевич Осип	„	28. 5. 1892	Перекопана	Купець, Перемишль
733. Б. **Бардинівна Наталія Софія**	„	9. 9. 1891	Лани	--
734. **Бачинський Осип**	„	11. 11. 1891	Пятниці	Священик, Терло
735. Вовчук Микола	„	6. 5. 1892	Ляшки Горішні	—
736. Волосянський Омелян Семен	„	2. 8. 1894	Терло	Б. уряд. „Просвіти“, Львів [3])

[1]) Втратив зір від пострілу. [2]) Безробітний. [3]) Прив. підприємець.

*) У Звіті Дирекції ґімн. за 1919/18 зачислений у „Жалібній Хроніці воєнній“ до погибших на війні. — Ред.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
737. Гельмрайх Самуїл	мойс.	18. 1. 1892	Вільшани	Приватний урядник, Устрики Долішні
738. **Гораєцький Теодор**	гр.-кат.	18. 4. 1893	Лівча	Катехит, Добромиль
739. **Горницький Юліян Денис**	„	2. 5. 1894	Рава Руська	Катехит, Любачів
740. Гриневецький Степан Осип	„	6. 1. 1894	Хотинець	Катехит, Ярослав
741. Деревляний Іван	„	7. 1. 1894	Плешевичі	Канд. адв., Чехослов.
742. Дідошак Іван	„	17. 8. 1893	Калуш	Чехословаччина
743. Ільницький Плят.	„	7. 11. 1892	Залікоть	—
744. Кащубинський Василь	„	24. 3. 1892	Пикуличі	Лікар, Львів[1])
745. Кміцикевич Теоф.	„	26. 1. 1891	Барич	Священик, Суровиця
746. Константинович Ярослав Богдан	„	13. 3. 1893	Торки	Проф. гімназ., Львів[2])
747. Костюк Володимир	„	14. 9. 1892	Перемишль	Почтовий урядник
748. Лаврівський Сев.	„	14. 1. 1893	Одрехова	—
749. Лопатинський Корнило Олег	„	21. 12. 1893	Острів	†на Україні
750. Любомирович Іван	„	1. 1. 1891	Янківці	Ґімназ. проф., Львів[3])
751. Малець Дмитро	„	6. 11. 1890	Селиська	Священик, Зубрець
752. Малко Теодор	„	27. 7. 1890	Ванів	Священик, Колодно
753. Матюк Володимир	„	29. 7. 1893	Карів	Священик, Будинин
754. Менцінський Ст.	„	3. 10. 1893	Креців	Священик, Новосільці-Ґневош
755. Мішкевич Олександер Осип	„	24. 2. 1892	Краків	—
756. Моравський Роман	„	25. 9. 1892	Криве н/Сяном	—
757. Мороз Петро Богд.	„	11. 7. 1893	Рибник	Уряд. Мін. Сусп. Опіки, Варшава
758. Олійник Михайло	„	19. 12. 1890	Волиця Комарева	Свящ., Жабче Муроване п. Острів
759. Павлюк Матвій	„	5. 2. 1891	Угринів	Свящ.-декан, Боянець
760. Погорецький Роман Василь	„	10. 1. 1894	Дрогобич	Інжинір-аґроном.
761. Рибачевський Сев.	„	3. 9. 1887	Ляшки Гостинц.	Інжинір, Львів
762. Сінкевич Адам	„	27. 5. 1891	Радохінці	—
763. Сорокевич Микола Роман		26. 10. 1893	Боднарка	Священик, Свистільники
764. Спас Василь	„	10. 3. 1891	Ляшки Долішні	—
765. Строкон Емануїл Петро		18. 5. 1894	Перемишль	—
766. Товарницький Корнило Василь	„	26. 9. 1890	Боневичі	Скарб. уряд., Жовква
767. Трицецький Вас.	„	15. 10. 1890	Військо	Священик, Смільник
768. Трусевич Семен	„	15. 2. 1888	Угнів	Прив. ур. У. Р. С., Львів
769. Укарма Андрій	„	3. 8. 1891	Негрибка	†на Україні
770. Хаба Петро	„	15. 6. 1890	Желдець	Свящ. в стані нечиннім
771. Чума Мирон	„	29. 8. 1892	Яворів	Священик, Корналовичі
772 Школьник Іван Із.	„	28. 6. 1891	Накло	—
773. Яртимець Василь	„	2. 4. 1891	Немирів	†Правник
774. Яцкевич Ярослав	„	9. 2. 1894	Орава	Адвокат, ем. суддя, Волинь

[1]) Др. мед. [2]) Др. фільос. [3]) Др. фільос.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1912/1913. (68)				
775. А. Бардахівський Андрій	гр.-кат.	15. 7. 1893	Мацьковичі	Священик, Татари
776. Вовчик Михайло	„	5. 9. 1891	Старий Самбір	Свящ., Яблінка Нижня
777. Ґоцький Омелян	„	8. 8. 1891	Перемишль	—
778. Дутка Іван	„	11. 2. 1892	Баличі	Священик, Лівчичі
779. Дутко Петро	„	24. 5. 1891	Бушковичі	Священик, Княжпіль
780. Кебуз Степан	„	21. 2. 1895	Пикуличі	Ґімн. проф. † 1934
781. Ковалик Григорій	„	8. 2. 1898	Млини	† на війні
782. Коленський Осип	„	21. 12. 1894	Лопінка	Свящ., Вапівці
783. Корженьовський Володимир	„	15. 11. 1893	Перемишль	Інжинір, Перемишль
784. Кос Петро	рим.-кат.	21. 2. 1893	Хирів	—
785. Львівський Мик.	гр.-кат.	16. 12. 1891	Старява Сяніцька	—
786. Малецький Іван	„	10. 9. 1893	Стібно	Священик † 1922
787. Мальчик Олекса		8. 3. 1894	Бушковичі	Лікар, Львів [1])
788. Мандель Мойсей Вольф	мойс.	5. 12. 1893	Наварія	Прок. суду, Рядянщина
789. Михалович Іван	гр.-кат.	7. 3. 1891	Краковець	Скарб. ур., Конґресівка
790. Мриглод Михайло	„	25. 3. 1892	Сосниця	Абс. філ., † 1928
791. Наконечний Ром.	„	24. 2. 1895	Перемишль	Аґрон. (абс. Дублян)
792. Пастернак Волод.	„	1. 1. 1895	Хирів	—
793. Пачковський Ст.	„	30. 12. 1892	Негрибка	Ур. банку, Прага (Чхсл.)
794. Первенець Ілля	„	1. 1. 1889	Вірко	Свящ., Тернава Вижна
795. Прокопів Волод.	„	5. 8. 1894	Гійче	—
796. Пшанецький Іван	„	19. 8. 1894	Дидьова	Суддя, Чехословаччина
797. **Риґель Юрій**	„	6. 4. 1893	Любачів	†Свящ., Кропивник Стар.
798. Рубінфельд Осип	мойс.	18. 3. 1891	Перекопана	Прив. уряд. † 1927
799. Савицький Петро	гр.-кат.	26. 6. 1892	Негрибка	† на Україні
800. Сенета Михайло	„	12. 11. 1893	Старий Самбір	†
801. Сьокало Микола	„	14. 12. 1892	Білина Велика	† на війні
802. Фільц Константин	„	5. 9. 1895	Вовче	Інжинір, Чехослов.
803. Хома Іван	„	18. 1. 1894	Баличі	Лікар, Старий Самбір [2])
804. Хома Осип	„	15. 3. 1895	Баличі	Ґімн. проф., Тернопіль
805. Чехович Ярослав	„	20. 9. 1894	Перемишль	† Радянщина
806. Шпилька Теодор	„	8. 3. 1892	Дмитровичі	Банк. уряд., Чехослов.
807. Б. Боберський Юл.	„	28. 3. 1892	Ваньовичі	Священик, Тарнава
808. **Гарматій Марія Марта**	„	2. 6. 1893	Лучка	Ґімн. проф. в Дів. Інституті, Перемишль
809. Гаталяк Теодор	„	3. 4. 1893	Ляшки ad Віжомля	—
810. Гойдиш Теодор	„	20. 2. 1895	Белз	Інжинір лісн., Чортків
811. Ґронда Яків	„	4. 11. 1890	Василів Великий	—
812. Дзіковський Вас.	„	4. 1. 1893	Підліски	† 1918 у Львові
813. Дорош Андрій	„	14. 12. 1892	Угнів	Священик, Дашівка
814. Кміцикевич Анат.	„	27. 8. 1893	Барич	†
815. Козій Іван	„	19. 11. 1892	Олешичі	†
816. Косоноцький Яків	„	21. 10. 1892	Угнів	Зем. Банк у Львові
817. Костек Вол. Роман	„	17. 5. 1892	Яворів	† в часі війни
818. Кузьминський Дм.	„	4. 11. 1889	Коровники	Священик, Кульчичі
819. Купчинський Ром.	„	24. 9. 1894	Розгадів	Ред. „Діла“, Львів [3])
820. **Кушнір Степан**	„	22. 12. 1891	Сосниця	Лікар, Яворів [4])

[1]) Др мед. [2]) Др мед. [3]) Голова „Товариства Українських Письменників і Журналістів“. [4]) Др мед.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
821. Лукомський Ант.	гр.-кат.	9. 6. 1895	Черниця	Священик, Гніздилів к. Жидачева
822. Лучечківна Ірина Володимира	„	8. 6. 1894	Циків	Студ. хемії, Львів
823. Менцінська Олена Марія	„	31. 5. 1893	Хлиплі	Чехословаччина[1])
824. **Околот Іван**	„	14. 1. 1890	Хишевичі	Ґімн. проф., Перемишль[2])
825. **Павліш Іван**	„	22. 10. 1891	Яксманичі	† на війні
826. Пасічинський Теофіль	„	11. 8. 1892	Макунів	† 1914
827. **Перхач Андрій**	„	30. 8. 1893	Мацьковичі	Проф теол., Перемишль
828. **Пристай Богдан**	„	25. 8. 1895	Підгірці	Інжинір (електротехнік), Станиславів
829. Пристай Тарас	„	17. 7. 1894	Підгірці	†
830. Созанський Богдан de Фацула	„	5. 6. 1892	Вербилівці	†
831. Старух Мик. Теоф.		28. 12. 1893	Бурштин	Священик, Шумляни к. Підгаєць
832. Терлецький Григ.	„	8. 2. 1893	Борислав	Лікар, Борислав[3])
833. Трильовський Петро	„	9. 7. 1895	Ожихліб (Буков.)	Канд. адв., Гвоздець ad Коломия
834. Трусевич Микола	„	15. 12. 1890	Угнів	Банковий урядник
835. Фариняк Михайло	„	28. 9. 1891	Середне	—
836. **Федаш Іван**	„	9. 7. 1894	Яструбичі	†
837. Фельзен Ляйб	мойс.	9. 11. 1890	Бушковичі	Купець, Перемишль
838. Целевич Іван Лен.	гр.-кат.	20. 4. 1895	Пеняки	—
839. Черник Теодор	„	14. 3. 1894	Якимчиці	Сот. С. С. † 1918 на Україні під Мотовилівкою
840. Шайдицький Осип	„	5. 2. 1894	Гнила	Чехословаччина
841. Щирба Роман	„	30. 10. 1892	Яворів	† на війні
842. Яновський Родіон	„	22. 11. 1893	Хохонів	Уряд. кооперат.
843. Януш Юліян	„	15. 8. 1889	Білинка Мала	Майор В. П., Варшава
1913/1914. (69)				
844. А. Блюй Волод.	„	16. 5. 1894	Даровичі	Урядовець „Щадниці“,[4]) Перемишль
845. Васильків Степан	„	3. 1. 1891	Хащів	†
846. Верхомий Волод.	„	13. 5. 1894	Ляшки	Інжинір експортівки, від 1925. Радянщина
847. Волощак Іван	„	5. 4. 1895	Яворів	† 1915.
848. Гнатовський Петро	„	8. 7. 1892	Циків	† 1929. Кооператор
849. Грабовий Ілля	„	27. 7. 1893	Хишевичі	Від 1919. Радянщина
850. **Демко Станислав**	„	7. 4. 1894	Болестрашичі	Священик, Лівча
851. **Деркач Пилип**	„	25. 11. 1893	Сторонибаби	Ґімн. проф., Львів
852. **Дмоховський Теоф. Емануїл**	„	18. 2. 1896	Судова Вишня	Суддя, Ярослав[5]),
853. Заблоцький Іван	„	16. 1. 1892	Вишатичі	Від 1919. Радянщина
854. Зиблікевич Михайло Евген	„	20. 11. 1895	Самбір	Редактор, Перемишль

[1]) Замужня: Ониляк. [2]) Др філ. [3]) Др мед. [4]) Др прав. [5]) Др прав.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
855. Калівошка Петро	„	25. 5. 1895	Медика	Апл. суду, Перемишль[1])
856. Кліш Володимир .	„	2. 8. 1895	Перемишль	Лікар, Радянщина
857. Клюфас Іван .	„	19. 6. 1894	Стібенець	Священик, Бонарівка
858. Ковальський Тома	„	20. 3. 1894	Перемишль	†1918
859. Когут Дмитро .	„	7. 11. 1895	Биків	Уряд. Еміґр. Т-ва, Варшава
860. Кузич Максим . .	„	2. 2. 1894	Наконечне	†
861. **Кульчицька Стефанія Ярослава**	„	6. 12. 1894	Улично	Львів
862. Лещук Осип .	„	6. 1. 1894	Стаї	Катехит, Рава Руська
863. Лопадчак Ілля .	„	20. 3. 1894	Хишевичі	Від 1919. Радянщина
864. Мазяр Олексій	„	26. 7. 1894	Грабовець	Від 1919. Радянщина
865. Мальчик Михайло	„	29. 9. 1895	Бушковичі	†1914
866. Матичак Іван . .	„	17. 10. 1894	Стібно	†1918 на війні
867. Олексишин Марія .	„	7. 4. 1894	Гологори-Воля	Берестъ н./Бугом
868. Олешко Тимотей .	„	24. 9. 1893	Поздяч	†1915 на війні
869. Павлик Михайло	„	5. 6. 1894	Бушковичі	Прив. уряд., Краків
870. Ривак Іван . .	„	3. 9. 1894	Поздяч	Господар, Журавиця
871. Ривак Степан . .	„	10. 8. 1893	Торки	Господар, Журавиця
872. Стахняк Петро .	„	17. 5. 1894	Вишатичі	†1915 на війні
873. Трач Олексій .	„	28. 3. 1895	Дуброва	Дир. „М.С.“. Станиславів
874. **Фуртак Марія Олена**	„	25. 6. 1896	Струсів	Студ. філ., журналістка, Львів[2])
875. Хоростіль Василь	„	25. 9. 1891	Моранці	Свящ., Пили к. Жовкви
876. Чайківський Володимир Евген . .	„	26. 12. 1893	Команча	Нац. Музей, Львів
877. **Чехович Константин**	„	21. 5. 1896	Хиринка	Проф. Богосл. Акад., Львів[3])
878. Шкреметко Семен	„	2. 10. 1894	Тучапи	†1919 під Перемишлем
879. Яндрухів Василь .	„	11. 2. 1893	Улазів	Купець, Чесанів
880. Яріш Антін . .	„	10. 4. 1894	Новосільці	†1917 на війні
881. Б. Барановський Петро	„	18. 2. 1894	Бережани	—
882. Бурмич Мирон .	„	30. 10. 1894	Головецько Дол.	Купець, Пяткова Руська
883. Венгринович Роман Плятон .	„	6. 11. 1895	Опарівка	Канд. адв., Чехослов.
884. Гавришо Евген	„	19. 11. 1895	Синевідсько Виж.	†на світовій війні
885. Гамар Юрій .	„	4. 5. 1892	Радохінці	†на війні
886. Голейко Олександ.	„	2. 4. 1895	Загірє	Ур. Каси Хор., Коросно
887. Ґоцький Іван .	„	24. 6. 1896	Острів	Шеф. стат. бюра, Радянщина
888. Ґула Антін . .	„	16. 3. 1895	Халупки Медиц.	Директор О. С. У. К., Перемишль
889. Дзєдзіц Осип . .	„	4. 3. 1892	Воля Розвинниц.	Інж. аґроном. завідатель дібр кн. Любомирського у Студзяні
890. Заяць Дмитро Ант.	„	24. 10. 1895	Годині	†на війні
891. Іваськевич Волод.	„	6. 1. 1895	Воля Перемиків.	Канд. адв., Долина
892. **Котик Василь** .	„	13. 1. 1894	Селиська	Інж., Львів (Маслосоюз)
893. Коцик Роман .	„	1. 12. 1895	Хмелева	Власник реальности, Хмелева ad Бучач
894. **Куник Евг. Бронислав**	„	7. 9. 1895	Старий Санч	†1917
895. Лесик Роман .	„	6. 1. 1896	Малковичі	Учитель, Журавно

[1]) Змінив назвище на: Корановскі. [2]) Замужня Деркач, Др фільософії. [3]) Др філ., доцент Українського Університету в Празі.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
896. **Ломинський Волод. Вільгельм Михайло**	гр.-кат.	23. 4. 1896	Бірча	Адвокат, Мостиска [1])
897. Петрусяк Іван	„	29. 10. 1896	Гусаків	Інжинір, Чехослов.
898. Прибитковський Петро	„	5. 5. 1894	Негрибка	Косів
899. Прокіп Андрій	„	17. 8. 1895	Нижанковичі	Купець, Львів
900. Просіцький Іляріон	„	19. 6. 1892	Добромиль	Чехословаччина
901. Прудиус Петро	„	25. 5. 1892	Бринці Церковні	Учит., Стрілиська Нові
902. Сень Клим	„	6. 5. 1892	Угнів	†
903. Созанський Ол.	„	12. 6. 1895	Замісів	†
904. Соневицький Юрій Роман	„	3. 3. 1896	Ярослав	Адвокат, Дрогобич
905. **Старчак Теодор**	„	5. 3. 1894	Потелич	Радянщина
906. Талпаш Мирослав Данило	„	6. 6. 1894	Перемишль	Україна
907. **Тимкевич Антін**	„	20. 7. 1894	Яворів	† на війні
908. Тхір Григорій	„	2. 3. 1894	Ниновичі	†
909. Феснак Тома	„	2. 2. 1894	Нижанковичі	†
910. Харамбура Роман	„	19. 9. 1895	Яворів	Дир. Банку, Яворів
911. Цепинський Евст.	„	13. 3. 1894	Новосілки	Пропав на Україні
912. Чмола Іриней Павло	„	3. 9. 1894	Солотвина	Чехословаччина

1914/1915. (33)

(Ґімназійні курси у Відні. Звіт Дирекції ґімназії за р. 1914/15 і 1915/16. і Звіт Управи ґімназійних наукових курсів з українською викладовою мовою у Відні III., вул. Радецького ч. 2. за шкільний рік 1914/15.)

913. Артимович Антін	гр.-кат.	24. 7. 1894	Брусно Старе	Інжинір, Дир. „Щадниці", Перемишль
914. **Бандрівський Мих.**	„	14. 9. 1893	Лісковате	†
915. **Березка Михайло**	„	16. 4. 1893	Вапівці	Б. суддя, Устрики Дол.
916. Бохонко Юрій	„	28. 4. 1894	Оріхівці	—
917. Долинський Анат.	„	18. 5. 1894	Броди	†
918. Домарадзький Андрій (екст.)	„	15. 3. 1893	Журавиця	—
919. Заворотюк Олекса	„	14. 8. 1892	Стаї	—
920. Йовик Григорій	„	18. 1. 1894	Хишевичі	Інж., Маслосоюз, Львів
921. Кац Яків	мойс.	5. 6. 1891	Нижанковичі	Лікар, Чехословаччина
922. Ковалиско Антін	гр.-кат.	31. 7. 1891	Болестрашичі	Дир. торг. шк., Львів
923. Козак Степан	„	27. 11. 1895	Дмитровичі	Господар
924. Козій Теодор	„	18. 2. 1895	Олешичі	†
925. Кокот Михайло (зв. мат.)	„	1. 3. 1892	Яксманичі	† Нар. учитель
926. **Крутій Пантелеймон**	„	20. 7. 1895	Боляновичі	† 1916 на війні
927. Кузьмич Ярослав.	„	26. 2. 1895	Покрівці	†
928. Лазор Іван	„	29. 3. 1893	Княжпіль	Адв., Мединичі [2])
929. Мадай Степан	„	26. 8. 1892	Торки	Без посади
930. Мануляк Роман	„	9. 11. 1896	Перемишль	Ґімн. проф., Луцьк [3])
931. Наконечний Теод.	„	31. 1. 1894	Барич	Нотар, Чехословаччина
932. Новаковський Сем.	„	15. 5. 1895	Торки	Інж., Дир. ліс., Варшава
933. Онишкевич Роман	„	29. 11. 1894	Хишевичі	Інж. (Воєвід.), Львів

[1]) Др прав. [2]) Др прав. [3]) Др філ.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
934. Паліїв Дмитро	гр.-кат.	17. 5. 1896	Перевозець	Редактор, Львів
935. Пристай Волод.	„	1. 9. 1896	Перемишль	† 1936, Свящ., Яблонів
936. Савка Петро	„	28. 2. 1895	Сколошів	Др прав
937. Хархаліс Ол.	„	17. 2. 1893	Наконечне	Священик, Коростенко
938. Хроновят Михайло	„	18. 1. 1894	Риботичі	Інж. Маслосоюзу, Львів
939. Яріш Степан	„	11. 4. 1894	Сілець	Інж. Маслосоюзу, Львів
Звичайна матура у Відні. (Звіт Дирекції ґімназії за шк. р. 1914/15. і Звіт Управи ґімназійних наукових курсів з українською викладовою мовою у Відні III., вул. Радецького ч. 2. за шк. р. 1914/15).				
940. Козій Іван	гр.-кат.	18. 2. 1895	Олешичі	† 1922
941. Коленський Мих.	„	30. 12. 1893	Лопінка	Уряд. Кураторії, Львів
942. Сапрун Северин	„	2. 9. 1896	Рибник	Катехит, Дрогобич
943. Фільц Володимир	„	14. 9. 1897	Вовче	Інжинір лісов., Вильно
944. Цюпка Осип	„	21. 3. 1896	Болестрашичі	Суддя, Чехословач.[1])
945. Чубко Евген	„	24. 9. 1897	Бірча	Чехословаччина
1915/1916. (32)				
Воєнна матура у Відні. (Звіт Управи ґімназійних наукових курсів з українською викладовою мовою у Відні III., вул. Радецького ч. 2. за шк. р. 1915/16.)				
946. Денека Григорій	гр.-кат.	18. 3. 1894	Люблинець Нов.	Ґімназ. проф.
947. Калужняцький Теодозій	„	15. 5. 1896	Пралківці	—
948. Кравець Василь	„	13. 12. 1893	Лужок Долішний	—
949. Марців Дмитро	„	30. 11. 1892	Соколики	Др прав
950. Миколаєвич Юліян	„	11. 6. 1895	Кульчичі	—
951. Решетилович Іван	„	2. 7. 1895	Мокротин	
Воєнна матура в Перемишлі.				
952. Андрух Іван	„	28. 3. 1897	Болестрашичі	† 1920 на Україні
953. Бабяк Іван	„	18. 3. 1896	Яксманичі	Господар (вдома)
954. Барила Гнат	„	1. 1. 1894	Василів	† на Україні
955. Босий Олекса	„	24. 9. 1895	Ряшів	Уряд. банк., Краків
956. Василик Іван	„	30. 7. 1893	Загірє	—
957. Гошовський Сем.	„	30. 3. 1894	Тростянець	
958. Грабар Семен	„	19. 7. 1895	Бутини	Лікар, Мости Великі[2])
959. **Гринишин Михайло**	„	14. 2. 1895	Дмитровичі	† 1919
960. **Губаль Антін**	„	12. 6. 1894	Дмитровичі	Прив. уряд., Ґдиня
961. Ґера Степан	„	9. 12. 1896	Добромиль	Влас. рельн., Добромиль
962. Данилко Михайло	„	25. 7. 1894	Сосниця	Інжинір, Україна
963. Дацків Евген	„	5. 2. 1895	Перемишль	Нар. учит., Брижава
964. Зелик Володимир	„	4. 8. 1894	Войнилів	—
965. Клебан Дмитро	„	5. 11. 1893	Смолин	Народній учитель
966. Конрад Іван	„	15. 11. 1897	Порохник	—
967. **Кочиркевич Тадей**	„	2. 5. 1898	Новий Санч	Абс. Дипл. Акад., Париж
968. Лабяк Василь	„	24. 1. 1896	Дрогоїв	Радянщина
969. **Лапчук Іван**	„	22. 10. 1894	Корчмин	Інж., „Сіл. Госп.“, Львів
970. Ломинський Ґустав	„	8. 5. 1897	Бірча	Лікар, Радимно[3])
971. Радюк Іван	„	14. 9. 1893	Чорнокінці	Селянин
972. Рейнарович Омел.	„	14. 5. 1896	Трійчиці	Інж., інсп. „М. С.“, Стрий
973. Сенчина Ярослав Теодозій	„	1. 7. 1895	Рівня	—
974. **Стахура Роман**	„	4. 8. 1898	Перемишль	Суддя, Чехословаччина

[1]) Др прав. [2]) Др мед. [3]) Др мед.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
975. Ходоляк Франц	гр.-кат.	17. 9. 1895	Белз	Інжинір, Ковель
976. Цепинський Конс.	„	25. 2. 1897	Свидниця	Ґімн. проф., Україна
977. Юзичинський Зин.	„	15. 4. 1897	Грімно	Нар. учит., Яворівщина
Звичайна матура в Перемишлі поза звичайним речинцем 1915/16: (8)				
978. Бень Микола	„	9. 5. 1893	Брусно Старе	Священик, Рибник
979. Березка Михайло	„	16. 9. 1893	Вапівці	—
980. Венгринович Степан Ом.	„	7. 4. 1897	Хиринка	Катехит, Сянік
981. Голейко Волод.	„	4. 2. 1897	Перемишль	Ґімназ. проф., Рабка [1])
982. Киричинський Михайло	„	5. 11. 1894	Грозьова	† теольоґ
983. Попель Іван	„	29. 6. 1897	Млини	Ґімназ. проф., Познань
984. Пукиш Григорій (екст.)		2. 10. 1891	Мостище	† на війні
985. Сенета Іван	„	12. 11. 1895	Берестъ	Священик, Недільна
Звичайна матура в Перемишлі в літнім речинці 1915/16: (15)				
986. **Базилевич Степан**	гр.-кат.	11. 10. 1898	Броди	Асесор нот., Радехів
987. **Балко Теофіль**	„	31. 1. 1898	Стара Сіль	Люстратор „Маслосоюзу“, Тернопіль
988. Бурий Микола	„	19. 5. 1897	Вовче	Інжинір-аґроном, Вовче
989. Жук Андрій	„	30. 11. 1895	Дахнів	—
990. Каранович Олекс.	„	16. 3 1898	Скварява Нова	—
991. Кохановська Мирослава (прив.)	„	13. 7. 1898	Сколє	Ґімназ. учителька
992. Макарець Теодор	„	27. 2. 1894	Воля Олешицька	Нар. учитель, Волинь
993. Метелля Осип.	„	3. 9. 1898	Люблинець Нов.	Суддя, Радимно
994. Наконечний Ол.	„	10. 4. 1897	Сосниця	Нач. стації, Розвадів
995. **Огородник Микола**	„	14. 5. 1897	Нагачів	Катехит, Яворів
996. Пашко Степан	„	4. 1. 1895	Нове Село	† на Україні
997. Попель Петро	„	21. 6. 1896	Рябе ad Гошів	—
998. **Тимчишин Іван**	„	1. 1. 1898	Дроздовичі	Інжинір (ґеом.), Конґресівка
999. **Фок Ізидор**	„	3. 12. 1897	Тисова	Священик, Волоща
1000. Щирба Теодор	„	1. 10. 1895	Яворів	—
1916/1917. (49)				
Звичайна матура: (12)				
1001. **Білобрам Богдан**	гр.-кат.	29. 1. 1898	Старий Самбір	Інжинір машиновий, Кладно (Чехословач.)
1002. Бошко Волод.	„	17. 8. 1898	Любачів	Адвокат, Перемишль
1003. Величкович Мик.	„	14. 5. 1897	Брусно Старе	Священик, Солинка
1004. **Гриник Дамян**	„	8. 11. 1898	Селиска	Кооператор, Селиска
1005. Карванський Іван	„	7. 10. 1899	Любачів	†
1006. Кривяк Михайло	„	13. 9. 1897	Чернева	Нар. учит., Конґресівка
1007. Лев Ілярій	„	1. 10. 1899	Яжів Старий	† Мр прав
1008. Лешеґа Ізидор	„	14. 5. 1897	Хпрів	Інжинір, Чехословач.
1009. **Мосора Володимир**	„	8. 8. 1898	Поручин	„Сільський Господар“, Львів
1010. Осідач Богдан	„	17. 11. 1897	Дрогомишль	Священик, Заміхів
1011. Ференц Іван	„	4. 10. 1897	Сосниця	Священик, Ялин
1012. **Яремкевич Ярослав Теодор**	„	1. 1. 1898	Лобізва	†

[1]) Др філ.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Вроіспо-відання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
Воєнна матура: (24)				
1013. Аріо Карло	єв. А. В.	7. 8. 1896	Камінка Струм.	Редактор, Варшава
1014. Бабій Дмитро	гр.-кат.	23. 1. 1897	Серафинці	—
1015. Бабяк Пантелеймон	„	1. 6. 1898	Стібенець	Др прав. адв., Чесанів
1016. Бадан Дмитро	„	8. 11. 1896	Вільки Мазов.	Проф. на Україні
1017. Винницький Юліян	„	9. 3. 1896	Барич	Аґроном
1018. Войтків Іван	„	30. 6. 1895	Останківці	—
1019. Гавриляк Мих.	„	8. 12. 1894	Тустановичі	Інжинір гірничий. Тустановичі
1020. Гузар Олександер	„	3. 9. 1899	Станиславів	—
1021. Долинський Мирон	„	30. 8. 1899	Броди	—
1022. Калужняцький Плятон	„	10. 4. 1898	Пралківці	† на війні
1023. **Коляса Василь**	„	9. 2. 1897	Млини	Священик, Зиндранова
1024. Комаринський Володимир	„	13. 7. 1898	Лиска	
1025. Кушик Антін	„	9. 6. 1897	Судова Вишня	Учитель. Радянщина
1026. Лаврецький Осип	„	17. 4. 1898	Боратин	
1027. Левицький Константин	„	13. 11. 1896	Сливки	—
1028. Мазяр Степан	„	16. 9. 1896	Грабовець	Священик. Мякиш Нов.
1029. Микетюк Теодор	„	1. 3. 1891	Смільна	—
1030. Мриглод Петро	„	4. 7. 1897	Сосниця	Священик, Красне
1031. Решетило Іван	„	10. 4. 1897	Угнів	—
1032. Губчак Ярослав	„	25. 7. 1895	Калуш	Дир. О. С. У. К., Калуш
1033. Тима Василь	„	14. 6. 1898	Моранка	—
1034. Тимчишин Евген	„	25. 11. 1899	Горохівці	Свящ., Конюшки Корол.
1035. **Трешневський Богдан**	„	30. 5. 1899	Ульвівок	Інжинір гірництва при Польміні
1036. Шевчик Григорій	„	12. 2. 1898	Лукавиця	Банк. ур., Югославія
Звичайна матура поза звичайним речинцем: (13)				
1037. Бадан Олекса (прив.)	гр.-кат.	1. 3. 1894	Вільки Мазов.	† на Україні
1038. Голко Нестор (прив.)	„	8. 11. 1895	Вільки Мазов.	—
1039. Крутій Осип (прив.)	„	4. 6. 1894	Перекопана	Василіянин. Гошів[1])
1040. Кузьмів Степан	„	23. 7. 1899	Львів	—
1041. Лучечко Іван	„	5. 11. 1898	Заліська Воля	Ветеринар. Чехослов.
1042. Ляшецький Степан (прив.)	„	21. 1. 1897	Ляшки Муровані	† на війні
1043. Мартинович Мих.	„	21. 12. 1899	Сінява	Суддя, Немирів
1044. Микита Петро (прив.)	„	3. 8. 1897	Коровники	Пропав у часі війни
1045. Плахта Михайло	„	25. 9. 1899	Грабовець	Священик, Милків
1046. Саґало Ів. (екст.)	„	14. 4. 1888	Морозовичі	—
1047. Цимбалко Олекса	„	27. 7. 1898	Поздяч	Медицина
1048. Шульган Петро	„	26. 1. 1899	Перемишль	Нар. учит., Конґресівка
1049. Яремчишин Роман	„	3. 4. 1899	Судова Вишня	† на Україні

[1]) Змінив назвище на: Вігоринський.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1917/18.				
Звичайна матура: (17).				
1050. Баляк Василь	гр.-кат.	11. 4. 1900	Судова Вишня	Інжинір, Скавіна
1051. Брилинський Мирон Кость	„	3. 5. 1899	Пискоровичі	Абсольв. теольоґії
1052. Габер Маркус	мойс.	28. 5. 1898	Перемишль	Абс. техн., Перемишль
1053. **Гладій Цецилія** (прив.)	гр.-кат.	29. 10. 1897	Тернопіль	Жена проф. ґімн., Ченстохова[1])
1054. Ґарбачевський Олександер	„	19. 4. 1900	Чесанів	† по матурі
1055. Дочило Михайло	„	14. 1. 1898	Чернева	Священик, Ольшаник
1056. Криса Іван	„	23. 12. 1896	Ришкова Воля	Технік, † на Україні
1057. **Лашкевич Юрій**	„	1. 5. 1898	Любачів	Інжинір, Познань
1058. **Оліярчик Семен**	„	24. 5. 1897	Перемишль	Ґімн. проф., Перемишль
1059. Пащак Михайло	„	17. 9. 1897	Чернева	Священик, Старе Село
1060. **Пфеффер Давид**	мойс.	4. 4. 1900	Перемишль	Берлін
1061. **Солтикевич Юрій**	гр.-кат.	8. 3. 1900	Ялин	Технік, Чехословач.
1062. Ставка Степан	„	12. 8. 1899	Селиська	На Україні
1063. Ступак Дмитро	„	7. 11. 1897	Суха Воля	Священик, Тучапи
1064. Телеп Іван	„	19. 10. 1899	Віжомля	Інжинір, Львів
1065. Шот Василь	„	12. 1. 1900	Судова Вишня	Мр прав., канд. адвок., Судова Вишня
1066. Ялоха Теодор	„	2. 3. 1898	Любачів	Правник, † 1935
Воєнна матура: (32)				
1067. Бель Айталь	гр.-кат.	22. 12. 1892	Тернівці	Рільник, Тернівці
1068. Бонк Франц Осип	„	2. 11. 1899	Перемишль	Берлін
1069. Брич Ілля	„	5. 9. 1894	Дубравка	—
1070. Брода Осип	„	27. 2. 1900	Дрогоїв	Священик, Василіянин
1071. Вітик Іван	„	6. 9. 1893	Василів	—
1072. Ґинелевич Кость	„	18. 10. 1896	Волковня	Техніка, Берлін
1073. Ґула Павло	„	14. 2. 1891	Хохонів	—
1074. Ґуль Петро	„	31. 8. 1896	Дмитровичі	Священик, Шоломиничі
1075. Карабин Іван	„	1. 3. 1891	Татаринів	—
1076. Каскюк Петро	„	3. 2. 1897	Свидова	—
1077. Козак Антін	„	14. 7. 1898	Дмитровичі	† на Україні
1078. **Колтунюк Мирослав**	„	11. 7. 1900	Тарнавка	Інжинір лісов., Львів
1079. Костецький Гр.	„	25. 12. 1897	Підліски	† на Україні
1080. Кульчицький Мих.	„	18. 11. 1899	Нове Село	Священик, Маґерів
1081. Лехицький Іван	„	20. 6. 1897	Фредропіль	Америка
1082. Лехицький Мих.	„	20. 9. 1899	Фредропіль	† 1919
1083. Макар Степан	„	18. 1. 1899	Бушковичі	Ветеринар, Виленщина
1084. Миколаєвич Дан.	„	4. 5. 1899	Ліски	Лікар ветер., Тернопіль
1085. Мудрик Андрій	„	12. 8. 1893	Павлокома	Дир. Маслосоюзу, Львів
1086. Павліш Павло	„	30. 5. 1898	Селиська	Священик, Підгайчики
1087. Пашковський Мих.	„	23. 4. 1896	Ріпник	Священик, Грушатичі
1088. Петрашкевич Ос.	„	25. 3. 1897	Олешичі	†Священик
1089. Підгірний Микола	„	19. 12. 1893	Бушковички	Мр пр., торг. загр. фірм.
1090. Райф Авраам	мойс.	29. 10. 1898	Перемишль	Лікар, Перемишль
1091. Семчук Степан	гр.-кат.	2. 11. 1899	Львів	Абс. теольоґії
1092. **Стахів Матвій**	„	30. 11. 1895	Нуще	Адв. канд., ред., Львів[2])
1093. Стефанишин Осип	„	16. 5. 1897	Тростянець	—

[1]) Замужня: Марковська. [2]) Др прав.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1094. Трешневський Роман	гр.-кат.	23. 3. 1895	Перемишль	Священик. Немирів
1095. Трухан Григорій	„	19. 4. 1896	Ольшани	Нар. учит., Конґресівка
1096. Чопик Іван	„	10. 9. 1897	Яворів	Прив. уряд., Яворів
1097. Чубинський Ол.	„	25. 10. 1899	Горинець	Адвокат, Перемишль
1098. Шмилець Іван	„	2. 7. 1897	Заболотівці	—
Звичайна матура поза звичайним речинцем: (6).				
1099. Данилович Орест	гр.-кат.	19. 7. 1898	Радівці	Мр прав
1100. Зальцберґ Мехель	мойс.	26. 12. 1897	Перемишль	—
1101. Оберлендер Натан	„	24. 6. 1898	Перемишль	Лікар, Німеччина
1102. Паславський Вас.	гр.-кат.	2. 2. 1897	Германовичі	Адвокат, Добромиль
1103. Перчинський Ст.	„	8. 1. 1895	Гусаків	† теольоґ
1104. Ярема Михайло	„	19. 9. 1898	Глудно	Технік
1918/1919. (28)				
Воєнна матура: (12)				
1105. Блонарович Мих.	гр.-кат.	14. 10. 1895	Радимно	Священик, Сороцько
1106. Волицький Мик.	„	14. 6. 1896	Волцнів	Ґімн. проф., Рогатин
1107. Ґенґало Петро	„	11. 6. 1894	Бушковички	Кооператор
1108. Ждан Іван	„	8. 6. 1900	Коровиця	Свящ., Головецько Гор.
1109. Заболоцький Ол.	„	11. 3. 1893	Бушковичі	—
1110. Крента Михайло	„	21. 10. 1898	Княжпіль	Інжинір-гірник, Росія
1111. Малик Тимотей	„	2. 2. 1898	Барич	Інжинір, Прага
1112. Миколайчук Вол.	„	21. 7. 1898	Куличків	Абсольв. філ., Лучиці
1113. Федьків Волод.	„	12. 10. 1896	Бірча	Др прав, Чехослов.
1114. Химка Микола	„	18. 9. 1894	Селиська	Редакція „Нар. Справи“
1115. Чуквінський Петро	„	25. 2. 1893	Хирів	—
1116. Шпайзер Леві	мойс.	31. 12. 1897	Перекопана	Адвокат. Тичин
Звичайна матура: (16)				
1117. Балко Осип	гр.-кат.	1. 4. 1901	Стара Сіль	Уряд. “Маслосоюзу“. Тернопіль
1118. Водичко Роман	„	3. 2. 1900	Перемишль	Адвокат, Перемишль
1119. Вознічак Волод. Рудольф	„	8. 11. 1889	Перемишль	Ґімн. проф., Познанщина
1120. Жуковський Константин Волод.	„	3. 6. 1901	Радехів	—
1121. Заборський Мар.	„	11. 3. 1899	Стрий	—
1122. Зиблікевич Вол.	„	9. 8. 1901	Мости Великі	Абс. прав, Перемишль
1123. **Кочиркевич Роман**	„	13. 3. 1901	Вислок Нижний	—
1124. **Несторович Роман**	„	3. 12. 1901	Перемишль	Лікар, Перемишль [1])
1125. Повх Карло	„	16. 6. 1901	Перемишль	† по матурі
1126. Процакевич Мирон Осип	„	19. 3. 1896	Перемишль	Професор, Україна
1127. Ребен Маврикій	мойс.	22. 7. 1900	Перемишль	Купець, Перемишль
1128. Скорчинський Володимир	гр.-кат.	2. 8. 1900	Перемишль	Прив. уряд., Шлеськ
1129. Тимчишин Яросл.	„	25. 2. 1901	Германовичі	Священик, Долини
1130. Фіґлюс Михайло Дмитро	„	9. 11. 1900	Перемишль	Лікар,
1131. Шпрунґ Осип	мойс.	13. 4. 1900	Перемишль	Інжинір, Париж
1132. **Яремкевич Юрій Артур**	гр.-кат.	1. 5. 1901	Коросно	Ґімн. проф., Любачів

[1]) Др мед.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
		1919/20. (88)		
1133. Варгафтіґ recte Кац Освальд	мойс.	21. 3. 1898	Перемишль	Вильно
1134. Ґнатів Олексан.	гр.-кат.	24. 9. 1896	Словіта	Лікар
1135. Гулевич Осип	„	5. 11. 1899	Перемишль	Коморник, Криниця
1136. Ґалензика Модест Андрій	„	18. 5. 1901	Залісє	Уряд. П. К. О., Варшава
1137. Романовський Андрій	„	30. 8. 1900	Угнів	—
1138. **Созанський Осип**	„	8. 4. 1900	Заміхів	—
1139. Соневицький Емануїл Володимир	„	25. 8. 1901	Перемишль	Прив. уряд., Ґдиня
1140. Федевич Олекс.	„	21. 4. 1900	Орховичі	Аплік. суд., Самбір
1141. Хомко Теодор.	„	20. 3. 1898	Рудавка Риманів.	Священик, Лютовиська
1142. Чупер Авраам	мойс.	20. 12. 1898	Перекопана	—
1143. Ярошевич Корн.	гр.-кат.	5. 12. 1899	Перемишль	Купець, Перемишль
1144. А. Баранський Ярослав Дмитро	„	2. 12. 1901	Бережани	Суддя, Лютовиська
1145. Бень Василь	„	3. 4. 1895	Брусно Старе	Священик, Тиханя
1146. Березка Микола	„	13. 5. 1901	Перемишль	Нар. учит., Конґресівка
1147. Білий Петро	„	12. 7. 1901	Гораєць	—
1148. Білик Іван	„	22. 11. 1901	Фрайфельд	†
1149. Буґера Іван	„	6. 10. 1898	Бовино	Священик, Милик
1150. Васюнець Іван	„	2. 2. 1899	Сиракізці	Скарб. уряд., Ліско
1151. Войціцький Теофіль Роман	„	18. 9. 1900	Храпличі	—
1152. Голишка Григор.	„	29. 8. 1899	Барич	Мірн. інж., Перемишль
1153. Дримала Осип	„	21. 2. 1901	Перемишль	† на теольоґії
1154. Дуда Іван	„	5. 9. 1900	Любачів	Нар. учит., Конґресівка
1155. Качмар Степан	„	10. 2. 1895	Соколя	Свящ. дек., Монастирець
1156. Кіц Іван	„	9. 10. 1898	Кривча	Священик, Розсохи
1157. Козій Іван	„	22. 6. 1901	Гораєць	Лікар, Бірча
1158. Крет Михайло	„	30. 12. 1900	Хотинець	—
1159. Кульчицький-Ґут Теодор Альойзій	„	21. 6. 1902	Ступниця	Мр. прав. аплік. адвок.
1160. Левець Іван	„	16. 5. 1899	Буців	Народній учитель
1161. Малєр Хієль	мойс.	8. 9. 1902	Перемишль	Інжинір, Америка
1162. Малиш Дмитро	гр.-кат.	20. 10. 1895	Млини	Америка
1163. Мануляк Осип	„	4. 3. 1900	Перемишль	Лікар, Чехословаччина
1164. Марко Тимотей	„	20. 11. 1895	Буців	Священ., Висоцко Виж.
1165. Мисюк Теодор	„	20. 7. 1902	Кальників	Лікар, Тернопіль [1])
1166. Михалович Вас.	„	13. 1. 1897	Краковець	Скарб. уряд., Конґрес.
1167. Мікула Василь	„	26. 4. 1902	Любачів	Священик, Нагірці
1168. Млот Стан. Лев	рим.-кат.	20. 2. 1902	Перемишль	Заліз. уряд., Розвадів
1169. Мончак Михайло	гр.-кат.	19. 8. 1898	Млини	Ґімназ. професор
1170. Негребецький Микола	„	29. 1. 1901	Токарня	Кооператор, Устріки
1171. Ней Андрій	„	8. 12. 1899	Гораєць	Абсоль. філь., Любачів
1172. Пеленський Вол. Ярослав	„	16. 12. 1900	Грімно	—
1173. **Підґарбій Іван**	„	8. 10. 1899	Кривча	Священик, Ольхівці
1174. Стахняк Осип	„	17. 6. 1899	Вишатичі	Священик, Дубецько

[1]) Др мед.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1175. **Стецьків Петро**	гр.-кат.	12. 7. 1899	Рінчичі	—
1176. Тайх false Зінґер Ісаак	мойс.	16. 3. 1902	Перемишль	Абсольв. торг. акад.
1177. Фляк Микола	гр.-кат.	9. 12. 1899	Сушиця Рикова	Інж., проф. буд. школи, Лєшно
1178. Холячек Михайло	„	15. 9. 1901	Самбір	Священик, Стронятин
1179. Цолта Михайло	„	19. 10. 1901	Синявка	Священик, Ванівка
1180. **Цєнкий Михайло**	„	3. 9. 1896	Опака	Нар. учит., Конґресівка
1181. Чернецький Вол.	„	26. 2. 1896	Плазів	Ґім. проф., Конґресівка
1182. **Чорняк Іван**	„	17. 12. 1899	Журавиця	Кооператор, Добромиль
1183. Шевчик Іван Христостом	„	9. 2. 1900	Лукавиця	Почтовий урядовець
1184. Яцкевич Волод.	„	2. 12. 1897	Росільна	—
1185. Б. Абербах Хая	мойс.	19. 6. 1888	Гусятин	—
1186. **Базилевич Роман**	гр.-кат.	28. 2. 1902	Перемишль	Інжинір, Ґданськ
1187. Бий Юліян Степ.	„	11. 4. 1902	Перемишль	Асист. Гірничої Акад., Краків
1188. Вайсманн Осип	мойс.	19. 5. 1901	Гнатковичі	Ґімн. проф., Краків
1189. **Гамчикевич Ірина Марія**	гр.-кат.	16. 7. 1902	Перемишль	Жінка лік. Созанського
1190. Гнатишак Юрій Юліян	„	24. 4. 1901	Конів	Священик, Дідьова
1191. **Голейко Нестор Микола**	„	28. 10. 1902	Судова Вишня	Чехословаччина
1192. Ґіттер Файвель	мойс.	30. 3. 1900	Перемишль	Др фільос., прив. учит.
1193. Ґуран Констант.	гр.-кат.	4. 3. 1900	Блажів	Інжинір, Львів
1194. Дутко Павло	„	4. 6. 1902	Бушковичі	Інж. комер., Станиславів
1195. **Іванусів Іван Марко**	„	8. 5. 1901	Лопінка	Коопер. біля Ярослава
1196. Ільницька Олена Марія	„	28. 5. 1898	Лази	Народ. учит., пов. Перемишль
1197. Калужняцький Микола	„	16. 9. 1902	Пралківці	—
1198. Каммєрманн Ізидор Савль	мойс.	15. 1. 1902	Перемишль	—
1199. Кушнір Омелян	гр.-кат.	25. 10. 1902	Волчищовичі	Мр фільософії
1200. **Лев Олександер**	„	27. 1. 1901	Яжів Старий	Лікар
1201. **Ломинська Володимира Єлисавета**	„	24. 4. 1899	Бірча	Студ. фільос., Бірча
1202. Лучечко Марія	„	15. 8. 1900	Мигова	—
1203. Мальчик Василь	„	26. 6. 1901	Бушковичі	Лікар, Чехословаччина
1204. Масяк Степан	„	30. 6. 1901	Вівсє	Священик, Либохора (тухл. дек.)
1205. Матвіяс Ярослав Іван	„	3. 7. 1901	Перемишль	Мр прав., урядник державн. тартаку, Делятин
1206. Мончаловський Ярослав Теодозій	„	28. 3. 1902	Любачів	Ґімн. проф., Любачів
1207. Нуссбавм Ізраель Ісаак	мойс.	1. 12. 1899	Бортятин	Урядн. банк., Відень
1208. **Плакса Микола**	гр.-кат.	26. 3. 1899	Чашин	Народній учитель
1209. Погрілле Вільгельм	мойс.	26. 8. 1901	Перемишль	Ґімн. проф., Варшава
1210. Пшепюрський Евген Володимир	гр.-кат.	24. 6. 1902	Боляновичі	Інж. мірнич., Львів
1211. Ребгун Мендель	мойс.	17. 7. 1898	Перемишль	Мр прав, Палестина

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1212. Саварин Володимир Константин	гр.-кат.	11. 3. 1902	Сокаль	Нар. учит., Познань
1213. **Старух Михайло**	„	4. 6. 1901	Бережниця Вижн.	Лікар, Перемишль [1])
1214. **Стахура Олександра**	„	21. 8. 1900	Перемишль	Жінка лікаря
1215. Танненбавм Озер Ізраель	мойс.	10. 3. 1900	Перемишль	Ґімн. проф., Рава Руська
1216. Тимчишин Мик.	гр.-кат.	1. 9. 1900	Ванівка	Мр фармац., Угнів
1217. Хиляк Олександер Всеволод	„	1. 12. 1902	Хиринка	Інж.-гірник, Югославія
1218. Хоминський Мирон Іван	„	21. 8. 1897	Острів	Ґімн. проф. Р. Ш., Рогатин
1219. Чайківський Богдан Осип	„	6. 8. 1901	Перемишль	Суд. аплік., Бидгощ
1220. Шиманський Григорій	„	25. 1. 1902	Люблинець Нов.	Лікар, Чесанів

1920/1921. (147)

1221. А. Бродгайм Максиміліян	мойс.	5. 6. 1899	Перемишль	Студ. прав, Перемишль
1222. Гавришко Степан	гр.-кат.	29. 3. 1900	Торки	Америка
1223. **Ґавдяк Володимир**	„	1. 6. 1900	Дрогобич	Інжинір
1224. **Драґан Михайло**	„	20. 11. 1899	Тустановичі	Др філ., дир. муз., Львів
1225. Карбовник Яким	„	23. 9. 1897	Тучапи	—
1226. Кульчицький Ґут Дмитро		7. 11 1900	Кульчичі	—
1227. Ланиця Юліян	„	13 9. 1902	Міротин	Уряд. Убезп., Дрогобич
1228. **Луб Гнат**	„	22. 12. 1898	Турочки Нижні	Василіянин, Проф. теольоґії, Жовква
1229. Мосевич Іван	„	18. 8. 1900	Зміни	Аптикар, Торунь
1230. Попель Дамян Ілярій	„	1. 11. 1901	Липе	—
1231. Проць Михайло	„	23. 7. 1897	Ришкова Воля	Ґімн. проф., Перемишль
1232. Реґун Самуїл	мойс.	29. 1. 1900	Перемишль	Купець, Перемишль
1233. Сірий Іван	гр.-кат.	9. 10. 1899	Ляшки Довгі	Уряд. скарб., Познань
1234. Соллогуб Омелян	„	30. 5. 1897	Тарнава Вижна	Інжинір, Чехослов.
1235. **Яворський Степан**	„	10. 1. 1899	Добрівляни	Не скінчив студій
1236. Величко Степан	„	5. 11. 1894	Барич	Інж., Конґресівка
1237. Фіґар Яків	„	4. 11. 1896	Гординя	Священик, Улицько
1238. Шведзіцький Ярослав		8. 12. 1896	Старе Село	—
1239. Шуплат Микола	„	1 1. 1897	Бонарівка	Священик
1240. Б. Білинський Петро	„	3. 12. 1898	Білина Велика	Священик, Гирова
1241. Бортник Тома	„	6. 3. 1900	Посада Фельшт.	†1936. Свящ., Макова
1242. Вислоцький Орест	„	20. 10. 1898	Лелюхів	Залізн. урядовець
1243. Волинець Богдан	„	18. 4. 1901	Перемишль	Інж. аґроном, Тернопіль
1244. Гараспмчук Роман Волод. (екст.)	„	12. 1. 1900	Купновичі	Абс. філ., Львів
1245. Гірний Юрій	„	26. 8. 1900	Заліська Воля	Банк. уряд., Америка
1246. Гойдиш Роман (екст.)	„	29. 7. 1897	Белз	Абс. Експортов. Акад.

[1]) Др мед.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1247. Горечко Теодор	гр.-кат.	25. 2. 1898	Яксманичі	Священик, Мшанець
1248. Козій Григорій (екст.)	„	4. 1. 1898	Олешичі	Абсол. фільос., Львів [1])
1249. Корчак Михайло (екст.)	„	24. 8. 1897	Млини	—
1250. Німців Мих. (екст.)	„	31. 8. 1901	Ясло	Ґімн. проф., Тернопіль
1251. Онишко Дмитро	„	11. 11. 1896	Суха Воля	Священик, Пралківці
1252. Пеленський Мих.	„	19. 11. 1900	Комарно	—
1253. Сасович Ос. (екст.)	„	10. 3. 1898	Грибовичі Малі	Огородник, Трускавець
1254. Стецев Мир. (екст.)	„	17. 7. 1900	Літиня	Студ. філь., Літиня
1255. Фокшей Матвій	„	13. 8. 1894	Москалівка	—
1256. Чучкевич Роман (екст.)	„	2. 7. 1899	Романів	—
1257. Шуфлят Павло	„	6. 4. 1899	Опарівка	Священик, Маластів
1258. Кашицький Петро	„	30. 8. 1898	Підбуковина	—
1259. Матейчак Нестор	„	6. 2. 1896	Морохів	Священик, Голе Равське
1260. А. Абербах Артур	мойс.	1. 5. 1903	Дрогобич	Адвокат, Дрогобич
1261. Балко Роман	гр.-кат.	30. 10. 1902	Ямна Долішна	Ветеринар, Виленщина
1262. Борисевич Андрій	„	12. 4. 1903	Дрогоїв	Банк. уряд., Перемишль
1263. Будзиновська Ірина	„	23. 11. 1900	Краків	—
1264. Вдовин Мик. (екст.)	„	14. 12. 1898	Перемишль	—
1265. Гайдукевич Андр.	„	17. 1. 1901	Яксманичі	Молочар, Мужиловичі
1266. **Гладіївна Софія Мирослава**	„	14. 7. 1902	Коломия	† 1932
1267. Городиський Мих.	„	3. 3. 1901	Лука	Продуцент килимів
1268. **Ґронський Осип Маріян**	„	24. 1. 1902	Львів	Мр прав. Львів
1269. Дацько Константин Всеволод	„	23. 8. 1903	Хідновичі	Священик, Тенетиска
1270. Дубляниця Богд.	„	17. 6. 1902	Дібча	Мр фільософії, Дібча
1271. Зарічний Михайл.	„	26. 10. 1901	Чернева	Прив. уряд., Краків
1272. **Ільницький Анатоль Лев**	„	18. 9. 1903	Горохівці	Проф. промисл., Ломжа
1273. Клюфас Орест Ів.	„	22. 4. 1903	Самбір	Інжинір, Львів
1274. **Козаневич Волод.**	„	1. 10. 1903	Величка	Інж.-гірник, Соловки
1275. Кокорудз Теодор	„	30. 10. 1898	Боляновичі	Аплік. суд., Городок Яг.
1276. Коцюба Володим.	„	9. 9. 1902	Дрогобич	Абс. виділу лісн.
1277. Крайчик Юстин	„	12. 3. 1900	Липовець	Власн. молоч., Устріки
1278. Кульчицький-Ґут Іван	„	1. 9. 1903	Кульчичі	—
1279. Кульчицький-Поливка Ілля	„	17. 10. 1902	Кульчичі	—
1280. **Кульчицький Степан**	„	25. 9. 1900	Яворів	—
1281. Кушнір Евген Яр.	„	26. 3. 1902	Курилівка	Почт. уряд., Конґресів.
1282. **Лінинська Марія Ігнатія**	„	16. 6. 1902	Новий Санч	Жена судді, Рава Руська [2])
1283. **Матвіяс Роман Теофіль.**	„	29. 1. 1903	Перемишль	Суддя, Мостиска
1284. Махляй Володим.	„	25. 1. 1901	Бірча	Аплікант нотар.
1285. Метелля Степан	„	7. 1. 1902	Люблинець Новий	Священик, Крупець
1286. Миколаєвич Евг.	„	2. 3. 1903	Підбуж	Ветеринар
1287. Німилович Дмитр.	„	28. 9. 1902	Дрогобич	Інжинір (кооператор)
1288. Петришак Тадей	„	9. 4. 1902	Бірча	Учит. семин., Самбір

[1]) Інст. Дослідний. [2]) Замужня Дубляниця.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1289. **Попель Михайло**	гр.-кат.	30. 8. 1903	Тустановичі	Ґімн. проф., Дрогобич
1290. Ребен Осип	мойс.	17. 4. 1901	Перемишль	Лікар, Краків
1291. Сепишин Волод.	гр.-кат.	27. 4. 1901	Самбір	—
1292. Созанський Ром.	„	9. 6. 1902	Заміхів	—
1293. **Стахура Степанія**	„	25. 8. 1902	Самбір	Прив. уряд., Чехослов.
1294. Яхно Остап Вол.	„	2. 10. 1900	Гаї Нижні	—
1295. В. Білозор Корн.	„	6. 3. 1903	Краковець	—
1296. Боруцак Григор.	„	13. 4. 1902	Сосниця	Мр фільос., Ярослав
1297. Валюх Ярослав	„	2. 2. 1903	Свидник	Купець, Трускавець
1298. Василькевич Тадей Евген	„	2. 5. 1901	Долина	—
1299. **Гірний Василь**	„	14. 3. 1902	Заліська Воля	Редактор, Мр фільос., Львів
1300. **Граб Микола Роман**	„	9. 5. 1903	Перемишль	Банковець, Бельґія
1301. Дичко Микола	„	22. 5. 1900	Коровники	Почт. урядник, Перемишль[1])
1302. Долгунь Теодор	„	9. 3. 1902	Валява	Інжинір, Чехословач.
1303. Дуда Роман	„	24. 3. 1903	Ярослав	Інжинір
1304. Дутко Осип	„	5. 12. 1899	Болестрашичі	Інжинір лісовий
1305. Жагаляк Теодор	„	18. 10. 1902	Доброгостів	Народ. учит., Золочів
1306. Захаріясевич Володимир	„	25. 11. 1900	Вишатичі	Учитель
1307. Захарко Андрій	„	27. 3. 189[illegible]	Болестрашичі	Прив. урядник
1308. Кліш Анатоль Зеновій	„	21. 7. 1901	Рєклинець	Священик, Ріпник
1309. Козак Анатоль	„	9. 12. 1902	Вовче	—
1310. Конкольовський Степан	„	30. 8. 1898	Коритники	Священик, Ліщовате
1311. Корлятович Іван Гнат	„	19. 1. 1901	Коритники	Священик, Кавсько
1312. Костик Михайло	„	12. 11. 1902	Перемишль	Залізн. уряд., Лончна коло Сухеднева
1313. Кривовяза Олександер	„	19. 3. 1897	Ліско	—
1314. Куземчак Антін	„	2. 1. 1902	Береска	Залізн. урядовець
1315. **Кузьмів Володимир Роман**	„	23. 8. 1897	Львів	Народній учитель
1316. Левко Григорій	„	11. 3. 1901	Марконіль	—
1317. Леськів Михайло	„	1. 11. 1901	Військо	Прив. уряд., Військо
1318. Саварин Денис	„	16. 10. 1902	Радлів	Співр. „Нового Часу“, Львів
1319. Сірий Михайло	„	30. 8. 1897	Підгаття	Скарб. ур., Поланщина
1320. **Стасів Станислав**	„	1. 1. 1903	Борщевичі	Інж. хемії, Göttingen
1321. Стеців Іван	„	28. 9. 1900	Добрівляни	Проф. рисунків, Львів
1322. Тимочко Евген	„	29. 12. 1900	Перемишль	—
1323. Ушкевич Адам	„	13. 11. 1901	Перемишль	Абсольв. фільос.
1324. Федевич Волод. Евстахій	„	18. 5. 1902	Озерянп	Судовий урядник
1325. Філіпп Ісаак	мойс.	1. 7. 1900	Острів	Прив. урядник
1326. Хрущ Павло	гр.-кат.	7. 6. 1899	Руське Село	Свящ., Краків, Др філ.
1327. Ціпцюра Микола	„	20. 12. 1901	Монастирець	Лікар
1328. Шаршаневич Тимотей Олекс.	„	12. 10. 1902	Перемишль	Ґімн. проф., Шлеськ
1329. Яворський Іван	„	13. 5. 1900	Тустановичі	Технік

[1]) Змінив назвисько на: **Дичковський.**

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1330. В. **Антоняк Тарас Іван**	гр.-кат.	5. 7. 1899	Чернева	Учитель, Старява
1331. Білий Степан	„	14. 9. 1899	Ролів	Священик, Плоске
1332. Божейко Ілярій	„	26. 12. 1902	Рокитно	Лісничий, Zaksie p. Bakszty ad Вильно
1333. Бошко Петро	„	20. 7. 1902	Любачів	Канд. адв., Перемишль
1334. Буба Михайло	„	30. 10. 1900	Перемишль	Священик, Березець
1335. Бубняк Михайло	„	14. 4. 1900	Розділє	Склепар, Перемишль
1336. Вигнанський Евзевій Іван	„	5. 7. 1900	Лжурин	—
1337. **Гузіль Михайло**	„	8. 10. 1898	Чернева	Священик, Хлиплі
1338. Ґумовський Вас.	„	14. 1. 1901	Угнів	Священик, Криниця ad Мединичі
1339. Дуркотівна Іванна	„	30. 12. 1902	Сокаль	†
1340. Дуркотівна Наталія	„	16. 9. 1901	Сокаль	†
1341. Зелик Василь	„	10. 1. 1896	Библо	Аґроном
1342. Карпинець Іван	„	26. 12. 1898	Рудки	Ґімн. проф., Др філь., Львів
1343. **Кацалай Олексій**	„	17. 2. 1900	Дубє	Василіянин
1344. Керницький Мих.	„	13. 11. 1897	Соколя	Аплікант адвок.
1345. Кецун Осип	„	14. 5. 1900	Вороблевичі	Священик, Довге
1346. Ліхт Ісаак	мойс.	19. 1. 1901	Ярослав	Купець, Перемишль
1347. Ліхт Симеон	„	25. 1. 1903	Ярослав	Лікар, Катовиці
1348. Мазикевич Андрій	гр.-кат.	16. 7. 1899	Угнів	—
1349. **Малець Евстахій**	„	25. 9. 1899	Селиська	—
1350. Онишкевич Вол. Андрій	„	29. 8. 1904	Хишевичі	Інжинір, Львів
1351. Опришко Дмитро	„	5. 11. 1898	Медика	Абсол. філ., Медика
1352. Осідач Микола	„	9. 11. 1901	Дрогомишль	Уряд. текстильної фірми, Варшава
1353. Пашуля Петро	„	1. 7. 1898	Дрогоїв	Нар. уч., Варш. Кур.
1354. Пеленський Зен.	„	26. 7. 1902	Конюшки Корол.	Редактор, Львів
1355. Потич Володимир Казимир	„	26. 6. 1899	Перемишль	Ґімн. проф., Хойниці, Поморя
1356. Процевят Іван	„	30. 6. 1895	Чернева	†
1357. Рубенфельд Генр.	мойс.	19. 8. 1903	Перемишль	Палестина
1358. Снистович Григ.	гр.-кат.	7. 4. 1901	Башня Дол.	Священик
1359. Собель Морус	мойс.	19. 11. 1902	Перемишль	Ґімн. проф., Краків
1360. Струс Микола	гр.-кат.	18. 12. 1898	Краковець	—
1361. Тарнавський Ант.	„	30. 10. 1891	Мостиська	Адв. аплік., Мостиська
1362. Тесля Іван Евген	„	22. 12. 1900	Ляцко	Ветеринар, Конґресівка
1363. Федевич Ілля	„	11. 11. 1897	Чернева	Священик, Кречовичі
1364. Фульмес Петро	„	27. 6. 1897	Воля Сернівська	Господар
1365. Хиляківна Мирослава	„	7. 10. 1900	Трускавець	Дружина Березовського, уряд. адміністр.
1366. Чолач Іван	„	7. 8. 1898	Млини	Священик, Трійця
1367. Яремкевич Конст.	„	3. 5. 1902	Вовче	Інжинір-ґеометер

1921/1922. (103)

1368. А. Вагінний Мих.	гр.-кат.	18. 11. 1900	Майдан Сіняв.	Військ. лікар, Варшава
1369. Зарицький Іван	„	12. 2. 1899	Золочів	Правник, кооператор, Тустановичі

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1370. Ковальський Вол.	гр.-кат.	4. 3. 1903	Львів	Торг., Перемишль
1371. Корітан Осип	мойс.	22. 7. 1901	Перемишль	Мр прав
1372. Макар Олекс. Іван	гр.-кат.	15. 8. 1902	Уйковичі	Ветеринар. Буківсько
1373. **Рудзінський Володимир**	„	28. 7. 1900	Чуква	—
1374. Фірчук Остап	„	10. 10. 1898	Яворів	Уряд. „Нар. Торговлі“
1375. Чайківська Софія	„	12. 12. 1899	Самбір	—
1376. Баранецький Іван	„	19. 1. 1900	Кульчичі	Ґімн. проф., Львів
1377. Вурм Самуїл	мойс.	4. 10 1900	Перемишль	Ґімн. проф., Перемишль
1378. Кузик Олександер Евген	гр.-кат.	16. 8. 1903	Брусно	Прив. уряд., Львів
1379. Попель Богдан Роман	„	6. 12. 1903	Липє	—
1380. Б Ваврик Іван (екст.)	„	5. 9. 1898	Тустановичі	—
1381. Дахновський Дмитро (екст.)	„	19. 10. 1894	Торки	Ґімн. проф., Дрогобич
1382. Зарицький Іван	„	28. 6 1902	Тустановичі	—
1383. Козій Іван (екст.)	„	8. 3. 1898	Футори	Абсольв. фільософії
1384. Ракочий Степан	„	10. 8. 1898	Старий Самбір	Ґімн. проф., Дрогобич
1385. Тарнавський Максим	„	13. 10. 1896	Завада	Прав. свящ., Волинь
1386. Фуканьчик Григорій (екст.)	„	1. 5. 1900	Зарайско	Свящ., Угерці Мінер.
1387. Шупяний Микола (екст.)	„	9. 5. 1898	Цвіржа	Народ. учит., Старява
1388. Юзвяк Степан	„	11. 6 1903	Звір	Священик, Сілець
1389. Вергун Осип	„	13. 8 1901	Рава Руська	Лікар, Чехи
1390. Мельник Антін Волод.	„	1. 12. 1902	Тарнів	Правник, Перемишль
1391. Сенюта Михайло	„	28. 8. 1897	Комарно	—
1392. В. Барабах Сем.	„	9. 9. 1899	Селиска	Мр фармації
1393. Басівський Тим.	„	31. 1. 1897	Трушевичі	Абсольв. фільософії
1394. Білас Микола	„	2. 12. 1899	Сілець	—
1395. Вахнянин Маріян Петро		11. 7. 1896	Новий Висніч	Уряд. книгарні, Львів
1396. Ватиш Михайло	„	20 11. 1898	Військо	† 1922 по матурі
1397. Гнатьо Іван	„	27. 11. 1894	Серни	Прив. уряд.
1398. Дмитрук Микола	„	17. 8. 1898	Миців	—
1399. Заяць Лев	„	23. 5. 1898	Малнівська Воля	Абсольв. фільос.
1400. Мирович Ярослав	„	16. 11. 1896	Пяткова Руська	Священик, Близянка
1401. Онишкевич Іван Михайло	„	12. 10. 1896	Хишевичі	Прив. уряд., Сибір
1402. Скрипчук Іван	„	1. 7. 1898	Угнів	—
1403. Стахняк Іван	„	1. 2. 1897	Вишатичі	† 1931 на Україні
1404. Тодт Ґустав	мойс.	13. 5 1900	Перемишль	Банк. уряд., Париж
1405. Федьків Роман	гр.-кат.	3. 5. 1898	Будомир	Чехословаччина
1406. Ханик Іван	„	19. 1. 1897	Ляцко	Судовий аплікант
1407. Горечко Андрій	„	8. 6. 1900	Торки	Просвітний орґанізатор, Турка н. Стриєм
1408. А. Адамська Соф.	„	30. 10. 1903	Перемишль	—
1409. Букс Кесах Лейба	мойс.	22. 3. 1902	Перемишль	Др філ., Перемишль
1410. Гайдукевич Володимир	гр.-кат.	28. 9. 1902	Яксманичі	Священик, Крива
1411. Годованець Мих.	„	27. 8. 1902	Устєчко	Канд. адв., Добромиль
1412. Горчицький Ром.	„	13. 11. 1904	Поздяч	Священик, Ліщини

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1413. Гриник Іван .	гр.-кат.	10. 4. 1903	Селиска	Коопер., Судова Вишня
1414. **Жук Семен** .	„	19. 9. 1901	Любачів	Лікар, Любачів
1415. Клюфас Ром. Ол.	„	7. 10. 1904	Самбір	Мр прав, Куликів
1416. Кмітівна Дарія .	„	6. 4. 1903	Яворів	Вдова по лікарі Гурі, Чайковичі
1417. Коблик Степан .	„	19. 3. 1904	Крукеничі	Мр прав, (абс. теол.), канд. адвок., Самбір
1418. **Комарницький Мирон Володимир** .	„	27. 1. 1904	Перемишль	Др філ., Відень
1419. Мадай Михайло .	„	22. 10. 1899	Вільшани	Мр прав, Вільшани
1420. **Махівна Олена Бронислава** .	„	8. 2. 1903	Перемишль	Учителька, Конґресівка
1421. Осідачівна Ольга	„	19. 7. 1902	Арламівська Воля	Замужна Богачевська, (інжинірова)
1422. Піллєрсдорф Маврикій Олекс. .	мойс.	8. 9. 1903	Перемишль	Інж. хемії, Палестина
1423. Пшенюрський Богдан Іван	гр.-кат.	17. 1. 1904	Верхрата	Ур. „Нар. Торг.“, Львів
1424. Розенфельд Хая Сирінца .	мойс.	6. 1. 1902	Перемишль	Вища Торг. Школа, жінка купця
1425. Савчак Ярослав Маріян	гр.-кат.	3. 6. 1904	Прпстань	—
1426. Сивак Григорій	„	21. 1. 1902	Завада	Священик, Загочеве
1427. Соболь Іван	„	15. 2. 1902	Крамарівка	Кооператор
1428. Стахура Михайло	„	22. 7. 1904	Самбір	Адв., Чехословаччина
1429. Торбе Каролина Сабіна . . .	мойс.	21. 9. 1900	Перемишль	Жінка інжин., Палест.
1430. Устіянівський Богдан .	гр.-кат.	19. 2. 1903	Іздебки	Лік., Живець к. Бєльська
1431. Б. Бродгайм Бернард .	мойс.	13. 6. 1901	Перемишль	† Студ. фільос.
1432. Гамель Соломон	„	15. 8. 1902	Перемишль	Ґімн. проф., Коломия
1433. Ґалан Ярослав Аквілій .	гр.-кат.	27. 7. 1902	Динів	Мр фільос.
1434. Ґлембоцький Ів. .	„	15. 12. 1895	Перемишль	Нар. учит., Вилєнщина
1435. Дутко Михайло	„	25. 11. 1902	Малковичі	Канд. адв., Перемишль
1436. Ковалисько Мик.	„	11. 12. 1899	Болестрашичі	Прив. уряди. в добрах „Дністра“
1437. Креш Авраам Айз.	мойс.	27. 3. 1901	Тарнівці	Адвокат, Перемишль
1438. Кульматицький Петро	гр.-кат.	22. 3. 1903	Дроздовичі	Інж.-гірн., Югославія
1439. **Кушко Лев Миросл.**	„	9. 12. 1904	Перемишль	Інжинір, Перемишль
1440. Мазуркевич Іван Антін . . .	„	7. 1. 1899	Крехів	—
1441. Маселко Волод. .	„	3. 3. 1899	Селиска	Свящ., Перемишль
1442. Микита Дмитро .	„	5. 11. 1901	Коровники	Лікар, Радянщина
1443. **Милянич Атаназ Михайло** . . .	„	24. 11. 1902	Старе Місто	Інжинір, Львів
1444. Мисевич Евстахій	„	14. 7. 1903	Ліско	—
1445. **Оніско Олександер**	„	25. 7. 1901	Голючі	Інжинір, асистент техніки, Данськ
1446. Рифун Михайло .		15. 12. 1895	Перемишль	Почт. ур., Скаржиско-Каменна
1447. Федьків Андрій Сава	„	22. 11. 1901	Грушів	Священик, Устріки

20-літній товариський зїзд абітурієнтів з 1914. р.,

що відбувся в будинку заведення дня 14. червня 1934. р.

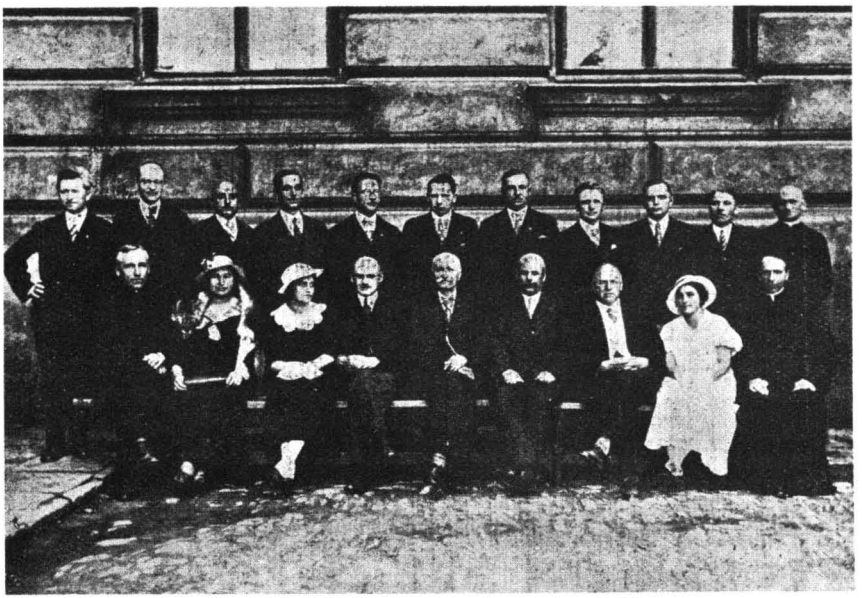

Сидять зліва: 1. о. Демко Станислав, парох Ліячі, 2. Лещукова Ольга († в жовтні 1934.), 3. Дідичева Ол., 4. ем. проф. Демчук Михайло, 5. ем. проф. Мануляк Іван, 6. проф. Поповський Іван, 7. ем. проф. Ґреґолинський Дмитро, 8. Блюєва Олена, 9. о. Клюфас Іван, парох у Бонарівці (к. Стрижова). — Стоять зліва: 1. Павлик Михайло, прив. уряд. у Кракові, 2. Др Блюй Володимир, уряд. »Укр. Щадниці« в Перемишлі, 3. Харамбура Роман, директор »Українбанку« в Яворові, 4. Ґула Антін, дир. О.С.У.К. в Перемишлі, 5. Зиблікевич Евген, редактор у Перемишлі, 6. Др Чехович Кость, проф. Дух. Акад. у Львові, 7. Трач Олександер, дир. »М.С.« в Станиславові, 8. інж.-аґр. Дідич Осип, завід. дібр. кн. Любомирського у Студзяні, 9. Др Дмоховський Теофіль, суддя в Ярославі, 10. Когут Дмитро, уряд. Еміґр. Т-ва у Варшаві, 11. о. Лещук Осип, катехит у Раві Руській[1]).

---

[1]) Статистика усіх абітурієнтів відділів А і Б. Було всіх разом 81. З тих: 1. в межах Польщі перебуває 39, 2. на Чехословаччині перебуває 4, 3. в Радянщині 9, 4. померли або згинули у війні 29. Разом 81. — Ред.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1448. **Фреїв Степан**	гр.-кат.	18. 9. 1898	Струтин Нижний	Учитель, Радянщина
1449. В. Банах Олексій	„	25. 3. 1900	Василів	Лікар
1450. **Борим Іван**	„	1. 3. 1898	Дібча	Медик, Львів
1451. Будзиновський Ів. Степан	„	26. 6. 1903	Самбір	Ґімн. проф., Освєнцім
1452. Геллер Артур	мойс.	30. 4. 1902	Перемишль	Банк. ур., Перемишль
1453. Головчак Ярослав	гр.-кат.	15. 3. 1899	Задвірє	Фабрика ляку, Львів
1454. Городський - Мацейчак Іван	„	26. 8. 1901	Лука	Мр фармації, Львів
1455. Заневчик Мих.	„	4. 8. 1901	Стежниця	Фотоґраф, Шлеськ
1456. Кац Яків	мойс.	22. 8. 1902	Перемишль	—
1457. **Кос Михайло**	гр.-кат.	27. 2. 1904	Ряшів	Інжинір-механік
1458. **Кравець Микола**	„	18. 12. 1902	Грушів	Інжинір, Данціґ
1459. **Кривко Дмитро**	„	2. 11. 1901	Серни	Ґімн. проф.
1460. **Крупський Остап**	„	3. 11. 1902	Дзвиняч Горіш.	Інжинір, Сянік
1461. **Куцик Василь**	„	2. 8. 1902	Михалевичі	Лікар, Львів
1462. **Лев Василь**	„	7. 2. 1903	Яжів Старий	Проф. прив. ґімн., Львів[1])
1463. Менцінський Вол. Анатоль	„	10. 7. 1899	Новосільці-Ґнєв.	Кооператор, Тернопіль
1464. **Менцінський Осип**	„	9. 11. 1904	Новосільці-Ґнєв.	Лікар, Сухостав
1465. Павлик Іван	„	13. 9. 1898	Бушковичі	Кооператор, Бушковичі
1466. Решетило Теодор	„	15. 11. 1902	Угнів	Лікар, Сокаль
1467. Сілецький Волод. Антін	„	17. 7. 1902	Кнігинин-Гірка	Ґімн. проф., Краків
1468. **Сохань Григорій**	„	4. 2. 1900	Молодів	Мр філ., учит. ґімн.
1469. **Федина Андрій**	„	10. 12. 1901	Чернева	Студ. техніки, Данціґ
1470. Юринець Льонгин	„	16. 2. 1903	Олесько	Народній учитель

1922/1923. (103)

1471. А. Гаврилів vulgo Гавриляк Іван	гр.-кат.	25. 12. 1896	Тустановичі	Теольоґія
1472. Гнаткевич Іван	„	9. 2. 1898	Сокаль	—
1473. Гомза Іван	„	17. 1. 1898	Висоцко Нижнє	Не студіював, у дома
1474. Гримак Степан	„	27. 12. 1892	Футори	Дир. Пов. Союзу Кооп., Олешичі
1475. Ґелета Іван	„	5. 11. 1898	Буців	Народній учитель
1476. Дзєдзінський Михайло Волод.	„	12. 9. 1898	Лежайськ	Інж-гір., Грабівниця
1477. Дяків Модест	„	30. 4. 1903	Добромиль	Ур. скарб., Конґресівка
1478. Захаріясевич Іван	„	13. 11. 1903	Вишатичі	Священик, Головсько
1479. Ленчик Нестор	„	16. 4. 1901	Яблінка Вижня	Не студіював, у дома
1480. Милещак Микола	„	23. 8. 1900	Олешичі	† 1923
1481. Сливка Омелян Михайло	„	20. 11. 1902	Перемишль	—
1482. **Харамбура Данило**	„	14. 3. 1901	Яворів	Мр. фільос., Дир. банку, Яворів
1483. Шостачко Микола	„	18. 12. 1899	Сосниця	Почт. ур., Конґресівка
1484. Павловський Северин	„	28. 9. 1894	Липовець	—
1485. Пагута Теофіль	„	18. 7. 1901	Дрогобич	Інжинір, Радянщина
1486. Сас Олександер	„	16. 9. 1902	Чемеровичі	Священик, Молодьків
1487. Б. Борущак Мих.	„	11. 11. 1899	Барич	Господар, Сосниця
1488. Бурий Іван	„	11. 8. 1897	Бушковичі	Священик, Цетуля
1489. Войтович Микола	„	8. 8. 1897	Котованя	—

[1]) Др філ.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1490. Гаврилів Юрій	гр.-кат.	2. 4. 1901	Тустановичі	Абс. фільос.
1491. Горницький Анатоль Іван	„	11. 1. 1901	Рава Руська	Ур. маґіст., Рава Руська
1492. Дмитришин Степ.	„	20. 8. 1903	Перемишль	Священик, Барич
1493. Кириляк Осип	„	16. 9. 1901	Перемишль	Правосл. свящ.
1494. Лишик Осип	„	23. 7. 1904	Перемишль	Залізн. урядн., Люблин
1495. Лям Михайло	мойс.	2. 4. 1902	Самбір	Адвокат, Перемишль
1496. Мельник Іван	гр.-кат.	22. 5. 1904	Тарнів	Адвокат, Перемишль
1497. Охаб Станислав	„	10. 4. 1900	Негрибка	Правосл. свящ.
1698. Тод Вільгельм	мойс.	11. 7. 1901	Перемишль	Прив. урядн., Париж
1499. Юрчинський Іван	гр.-кат.	19. 1. 1901	Бушковичі	Свящ., Смерековець
1500. Новак Степан	„	14. 1. 1904	Перемишль	Мр. прав
1501. В. Гащак Мих.	„	5. 10. 1899	Хирів	Свящ., Хміль
1502. Городиський-Корчак Ілярій	„	2. 8. 1902	Білина Велика	Свящ., Перемишль
1503. Городиський-Корчак Петро		26. 5. 1903	Перемишль	Абс. філ., Губичі
1504. Ґенґало Павло	„	11. 11. 1901	Бушковички	Кооператор, у дома
1505. Згорлякевич Олександер	„	11. 9. 1897	Криве	—
1506. Зубрицький Гнат	„	20. 3. 1897	Комарники	—
1507. Левицький Мих.	„	4. 4. 1901	Стрий	Нар. учит., Конґресівка
1508. Липецький Франц	„	10. 10. 1897	Хирів	Кооператор, Хирів
1509. **Масляник Франко**	„	2. 4. 1899	Хирів	Преф. Дух. Сем. і проф. Бог. Н. З., Перемишль [1])
1510. Михайлів Петро	„	11. 3. 1904	Вапівці	†
1511. Нижник Михайло	„	2. 8. 1899	Добрівляни	Ґімн. проф.
1512. Саламан Степан	„	17. 4. 1898	Далява	Свящ., Середниця
1513. Сорокевич Волод. Ілля	„	29. 7. 1900	Боднарка	Скарб. ур., Перемишль
1514. Стецишин Олекс.	„	18. 8. 1896	Заліська Воля	Нар. уч., Варшав. Кур.
1515. Шміґельський Степан	„	19. 10. 1901	Белелуя	Лікар, Горлиці
1516. Штайцер Адам Юліян	„	24. 3. 1903	Львів	—
1517. Яворський Теод.	„	7. 4. 1900	Добрівляни	На Україні
1518. А. Бек Хаїм	мойс.	8. 3. 1903	Медика	Прив. урядник, Краків [2])
1519. Березовська Олена	гр.-кат.	2. 7. 1903	Добростани	Абс. музичн. консерв.
1520. **Березюк Володимир**	„	13. 3. 1905	Двірці	Інжинір-гірник
1521. Білик Павло	„	30. 8. 1902	Угнів	Мр філ., абс. теол. в Римі
1522. Вайсінґер Мехель	мойс.	5. 11. 1902	Борислав	Ґімн. проф., Палестина
1523. Вишиванюк Степ.	гр.-кат.	9. 1. 1902	Раківчик	—
1524. Волянський Степан Адольф	„	27. 2. 1904	Отинія	Канд. нотар., Надвірна
1525. Гинилевич Степан	„	21. 8. 1900	Волковия	Львів, купець
1526. Головей Михайло	„	14. 12. 1901	Сілець	Кооператор, Самбір
1527. Ґлембоцький Степан	„	1. 9. 1903	Перемишль	Абсольв. експортівки, Уряд. у Катовицях
1528. Ґлова Василь	„	10. 6. 1897	Мацьковичі	Інжинір, † 1935
1529. Ердгайм Осип	мойс.	13. 11. 1902	Сосниця	Мр прав, адв., Радимно
1530. Захарко Мирослав Микола	гр.-кат.	29. 11. 1904	Завалів	Інжинір, Лєобен
1531. Іванусів Ярослав	„	24. 7. 1905	Лопінка	Коопер., Дрогобиччина

[1]) Др теольоґії. [2]) Др фільософії.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1532. Карпяк Зеновій Михайло	гр.-кат.	29. 8. 1904	Угринів	Мр прав
1533. Козаневич Софія	„	20. 2. 1905	Величка	Торг. Шк., Зимна Вода
1534. Козіцький Василь	„	7. 5. 1904	Хшшевичі	Інжинір, уряд. банку „Праця“, Перемишль
1535. Комарницький Ярослав	„	30. 1. 1905	Перемишль	Інжинір-гірник, Відень
1536. Корончевський Омелян	„	31. 8. 1903	Тростянець	Мр фільос., Яворів
1537. Левицький Ростислав Роман	„	6. 1. 1903	Олесько	—
1538. Любінецький Володимир	„	28. 2. 1903	Медика	Лікар, Медика
1539. Мричко Марія Сидонія	„	27. 3. 1904	Перемишль	Учителька [1])
1540. **Негребецький Олександер**	„	10. 3. 1905	Тернопіль	Інж.-електр., Варшава
1541. Неметті Карло Омелян	рим.-кат.	30. 1. 1903	Перемишль	Ґімн. проф.
1542. Німців Іван Осип	гр.-кат.	23. 9. 1905	Самбір	Інжинір, Америка
1543. **Ольшанська Надія**	„	4. 5. 1904	Яблониця Поль.	Мр фільософії
1544. Подлуська Марія	„	15. 8. 1903	Любині	Кравецтво, Львів [2])
1545. Попель Степан	„	16. 8. 1904	Арламів. Воля	Мр фільос., Малнів
1546. Радович Іван	„	25. 1. 1901	Комарно	Абс. унів., Комарно
1547. Топорівський Микола	„	22. 12. 1901	Себечів	Священик, Острів
1548. Хархаліс Остап	„	24. 10. 1901	Яворів	Кооператор, Яворів
1549. Чучкевич Орест	„	17. 9. 1902	Руське Село	Асесор судовий
1550. Шевчик Константин Роман	„	9. 9. 1903	Липа	Студіюм педаґ., абсольв. філ. ос., у дома
1551. Юзвяк Олександер Максим	„	23. 9. 1904	Звір	Інжинір
1552. Яремчишин Михайло Евген	„	10. 11. 1904	Судова Вишня	Лікар, Дрогобич [3])
1553. Б. Вайсман Олександер	мойс.	21. 2. 1903	Гнатковичі	Мр фільософії
1554. Гаврин Михайло	гр.-кат.	15. 11. 1897	Нижанковичі	Мр фільософії
1555. **Горак Іван**	„	22. 4. 1899	Терло	Інж. лісов., Україна
1556. Граб Степан	„	3. 1. 1905	Перемишль	Свящ., Устрики Дол. [4])
1557. Гринь Касіян Евген	„	13. 3. 1904	Креців	Студ. техніки
1558. Деревляний Вол.	„	14. 10. 1901	Плешевичі	Абсольв. філь., † 1935
1559. Дрмала Степан	„	12. 12. 1904	Перемишль	Свящ., Дністрик Дуб.
1560. Заремба Роман	„	29. 6. 1904	Теплиці	Купець
1561. Іванко Володимир Маріян	„	7. 9. 1903	Перемишль	Нар. учит., Полісся
1562. Каранович Роман Степан	„	8. 1. 1905	Цетуля	Мр фармації
1563. Копистіянський Володимир	„	8. 2. 1901	Межибрід	Артист-співак, Варшава
1564. Кришталь Мих.	„	8. 9. 1899	Задвірє	Почтовий урядник
1565. Кулик Тома	„	19. 10. 1900	Тарнавка	Інжинір, Україна

[1]) Замужня: Масюк, лісов. інж. [2]) Замужня: Максимович, муж безроб. учит. ґімн. [3]) Др медицини. [4]) Др теольоґії.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1566. **Мацюрак Роман**	гр.-кат.	24. 11. 1904	Сілець	Інжинір, Львів
1567. Микита Микола	„	26. 3. 1900	Коровники	Священик, Розділлє
1568. Подолюх Роман	„	26. 1. 1902	Яворів	Мр фільософії
1569. Пушкар Лев Мик.	„	22. 5. 1903	Барич	Студ. техніки, перервав студії
1570. Сорохтей Волод. Ілярій	„	2. 8. 1901	Перемишль	Священик
1571. Терещук Волод.	„	5. 5. 1903	Доброводи	—
1572. Яросевич Мирон	„	22. 3. 1903	Сілець	Інжинір-гірник
1573. Ясеницький Ярослав Володимир	„	18. 1. 1904	Новосільці	Господарить, Радиничі

1923/1924. (94)

1574. А. Бодревич Орест Ярослав	гр.-кат.	24. 10. 1904	Ярослав	Кооператор
1575. Воробель Іван	„	17. 2. 1902	Одрехова	Народ. учитель
1576. Гнатишак Микола	„	21. 5. 1903	Полкині	Мр філь., Перемишль [1])
1577. Ґіттер Ізраель	мойс.	5. 2. 1903	Перемишль	Мр фільософії
1578. Ґовда Теофіль	гр.-кат.	17. 3. 1903	Угнів	Студ. філь., Краків
1579. Кишакевич Іван	„	6. 7. 1904	Доброгостів	Студ. фарм., † 1936 р. в Перемишлі.
1580. Костецький Роман Володимир	„	27. 8. 1898	Судова Вишня	Скарб. ур., Познанщина
1581. Котович Олексій	„	20. 3. 1902	Немирів	Люстр. кооп., Рава Русь.
1582. Лукасевич Петро	„	14. 10. 1897	Яворів	Секретар Р. Ш., Яворів
1583. Михайлів Петро	„	6. 7. 1895	Вільки Мазов.	—
1584. Середович Олекса	„	26. 3. 1902	Борова Гора	Священик, Рпхвальд
1585. Танчук Іляріон	„	10. 11. 1900	Якубова Воля	Ґімн. проф., Київ
1586. Щирба Ярослав	„	1. 6. 1902	Яворів	Залізн. урядник
1587. А. Ґель Ізаак Яйб	мойс.	28. 11. 1905	Стібенець	Мр фармації, Варшава
1588. Флюнт Віктор	гр.-кат.	24. 5. 1901	Дрогобич	Мр філ., Перемишль [2])
1589. Б. Будзиновський Роман	„	23. 2. 1902	Ярослав	—
1590. Габлинський Мирослав	„	15. 4. 1896	Ветлин	Мр фільос., Дрогобич
1591. Головецький Іван	„	25. 12. 1899	Плешевичі	Фармація, Познань
1592. Горак Тадей	„	26. 4. 1902	Перемишль	Залізн. ур., Познань
1593. Данилко Олекс.	„	7. 9. 1901	Перемишль	Артист театру „Заграва“
1594. Деркач Теодор	„	2. 3. 1901	Посада Новом.	† на Україні
1595. Домарадзький Яр.	„	5. 5. 1903	Белз	Мр фільос., Перемишль
1596. Дужий Волод.	„	3. 7. 1899	Строневичі	Америка
1597. Заблоцький Яр.	„	22. 2. 1897	Вишатичі	Америка
1598. Качор Мих. Франц	„	26. 9. 1903	Чесанів	Народ. уч., Конґресівка
1599. Кебуз Василь	„	24. 2. 1903	Пикуличі	Господар, Пикуличі
1600. Левцик Іван	„	8. 8. 1895	Смугів	Господар
1601. Малий Волод.	„	6. 9. 1904	Перемишль	Мр прав, Перемишль [3])
1602. Мальчик Данило	„	26. 9. 1903	Бушковичі	Лікар, Познань
1603. Нагайський Вас.	„	27. 1. 1904	Бушковичі	Уряд. „Укр. Щадниці“, Перемишль
1604. Омелко Михайло	„	15. 3. 1900	Сілець	Ґімн. проф., Дрогобич
1605. Пайдяк Іван	„	9. 2. 1902	Валява	Нар. учит., Перемишль
1606. Паращій Мих.	„	9. 8. 1903	Цінева	—

[1]) і [2]) Практикант учит. звання в тут. завденні. [3]) Аплікант адвок.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1607. Петришин Вол.	гр.-кат.	1. 8. 1901	Угнів	—
1608. Севечко Осип	„	17. 5. 1898	Дроздовичі	Уряд. Народ. Канцел., Перемишль
1609. Станько Волод.	„	26. 7. 1908	Яворів	Уряд. „Народ. Дому“ Яворів
1610. Стрільчик Евст.	„	15. 12. 1902	Тисьменпця	Абсольв. фільос., Городенщина
1611. Філяс Іван	„	9. 1. 1900	Рогізно	Священик, Теляж
1612. Цимбалістий Яр.	„	11. 12. 1895	Болшів	—
1613. Чорний Нестор	„	14. 11. 1897	Яворів	Скарб. уряд.
1614. Березка Волод.	„	18. 2. 1901	Вовче	† 1928.
1615. Бучко Іван	„	20. 5. 1898	Дрогомишль	—
1616. Вольфсталь Макс	мойс.	2. 11. 1902	Самбір	Скрипак-музик, Львів
1617. А. Березяк Ом.	гр.-кат.	28. 8. 1904	Немирів	—
1618. **Бобинський Лев**	„	19. 2. 1902	Фельштин	Нар. учит., Фельштин
1619. Ґліксман Лейзор Герш	мойс.	18. 12. 1901	Перемишль	Мр прав, Адвокат Перемишль
1620. **Ґмитрасевич Тадей**	гр.-кат.	27. 5. 1906	Дмитровичі	Студ. філ., Львів
1621. Ждан Мих. Теодат	„	13. 7. 1906	Коровиця Голод.	Ґімн. проф., Любачів
1622. Забавський Вол.	„	25. 1. 1904	Винники	Абсол. філ., Чехослов.
1623. Кміт Михайло	„	26. 10. 1905	Раранчичі	Інжинір
1624. Колодій Василь	„	17. 3. 1906	Перемишль	Студ. експ., Чехослов.
1625. Костецький Мих. Теодор	„	2. 3. 1905	Судова Вишня	Мр прав, Познань
1626. Котович Омелян Ізидор	„	1. 5. 1905	Перемишль	Скарб. ур., Познань
1627. Кухта Іван	„	4. 9. 1900	Королик Польск.	Мр філ.
1628 Липар Василь	„	14. 2. 1902	Любачів	Хорий, не студіював
1629. Медвідь Осип	„	19. 9. 1903	Бушковичі	Мр філ., ґімназ. учит. в Яворові [1])
1630. Мирович Анатоль	„	23. 3. 1904	Пяткова Руська	Мр філ., Медика
1631. Назаревич Вас.	„	3. 4. 1904	Любачів	Мр фарм., Любачів
1632. Петрушкевич Онуфрій	„	19. 6. 1905	Любачів	Мр прав
1633. Покладок Іван	„	8. 4. 1904	Хідновичі	Асекур. технік, уряд. „Карпатії“, Львів
1634. Помірко Волод.	„	27. 10. 1905	Княжий Міст	Лікар ветеринарії в Жураміні к. Варшави
1635. Рот Осип	мойс.	28. 1. 1904	Старі Заліщики	—
1636. Смулка Волод.	гр.-кат.	21. 3. 1904	Негрибка	Священик, Липовець
1637. Федевич Антін	„	30. 1. 1905	Орховичі	Мр прав, Орховичі
1638. Федунь Степан	„	1. 10. 1900	Любині	Священик, Далява
1639. Фолис Михайло Юліян	„	20. 11. 1900	Радванці	Кооператор
1640. Чорняк Степан	„	26. 12. 1903	Болестрашичі	Кооператор, Добромиль
1641. Шатинський Яр.	„	4. 1. 1904	Гучко	Ур. асекур., Добромиль
1642. Щирба Гриць	„	28. 4. 1903	Башня	Залізн. ур., Тарнів
1643. Б. Антонович Богдан	„	18. 1. 1906	Сколє	—
1644. Білинський-Слотило Михайло	„	15. 11. 1904	Лука	Мр фармації
1645. Василина Осип	„	15. 10. 1903	Сосниця	Свящ. Стан. Епархії
1646. Гайдукевич Яр.	„	15. 1. 1903	Яксманичі	Інж.-ґеом., Перемишль

[1]) Змінив назвисько на: Медвицький.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1647. Гац Іван . .	гр.-кат.	11. 4. 1905	Філядельфія (Ам.)	Капітан Військ Пол. Берестя н/Бугом
1648. Гнатишак Всевол.	„	12. 12. 1904	Стара Сіль	Інж. лісовий, Познань
1649. Горечко Михайло	„	19. 10. 1903	Яксманичі	Свящ., Воля Цеклинська
1650. Дуркот Осип . .	„	4. 11. 1906	Конів	Банк. ур., Перемишль
1651. Калужняцький Орест Маріян . .	„	7. 1. 1905	Пулянки	Мр фільософії
1652. Клюфас Всеволод Сильвестер	„	31. 12. 1906	Постолів	Лікар, Варяж
1653. Коропей Остап .	„	10. 9. 1904	Посада Хирів.	Кооператор, Хирів
1654. Куник Мирослав Богдан Осип . .	„	14. 11. 1906	Перемишль	Лікар, Перемишль[1])
1655. **Кушнір Роман** . .	„	20. 6. 1904	Гориці	Лікар, Добромиль
1656. Кущак Андрій .	„	12. 12. 1901	Лежахів	Прав. свящ., Канада
1657. **Максимович Гнат Роман**	„	2. 1. 1904	Прилбичі	Мр фільософії
1658. **Михальчук Теодозій**	„	24. 5. 1905	Торки	Мр фільософії
1659. Павловський Таранович Осип .	„	22. 9. 1903	Новошиці	Мр прав, Самбір
1660. **Погорецький Антін**	рим.-кат.	16. 6. 1904	Риків	Свящ., Брунари Вижні
1661. Ребган Лев . .	мойс.	20. 11. 1904	Требуски	Інжинір, заст. „Телефункен", Краків
1662. Ривак Микола .	гр.-кат.	18. 12. 1903	Торки	Коопер., Лютовиська
1663. Сальо Карло . .	„	10. 4. 1903	Лука	Священик, Радоцина
1664. Солґан Василь .	„	3. 2. 1905	Перемишль	Нар. учит., Люблин
1665. Стрихар Михайло	„	24. 1. 1904	Сосниця	Лікар, Краків
1666. Тершаковець Вол.	„	17. 2. 1905	Кліцько	Господар, Кліцько
1667. Фацієвич Остап Теодор . .	„	31. 8. 1904	Стрілиська Нові	Фабрикант, Львів
1924/1925. (23)				
1668. А. Алексевич Ів.	гр.-кат.	17. 4. 1901	Чернилява	Прив. уряд., Яворів
1669. Муц Рудольф . .	„	20. 10. 1900	Гринківці	Євангелицький пастор
1670. Навроцький Вол.	„	17. 3. 1905	Перемишль	Уряд. цловий, Познань
1671. Б. Кавинський Остап Юрій . .	„	1. 5. 1905	Динів	Лікар-дентист, Краків
1672. Карванський Остап Юрій . .	„	1. 5. 1905	Динів	—
1673. Кульгавець Вол.	„	2. 9. 1903	Перемишль	Зредукований почт. ур., Перемишль
1674. Мацюк Ярослав .		8. 4. 1903	Купче	Лікар у Крайовій
1675. Пеленський Мих.	„	2. 2. 1906	Комарно	Кооператор, Комарно
1676. Солган Іван Казимир . . .	„	27. 8. 1905	Перемишль	Тех. асек., Перемишль
1677. Стеців Петро . .	„	12. 7. 1905	Бенькова Вишня	Суддя, Дубецко
1678. Тимчишин Володимир Дмитро .	„	15. 4. 1904	Лімна	Перервав студ. теоль.
1679. Худик Володимир	„	7. 8. 1903	Ветлин	Священик, Воля Нижна
1680. А. Вахович Мик.	„	2. 1. 1899	Хирів	Мр фільософії
1681. Зелез Роман .	„	1. 1. 1906	Ярослав	Артист театр. „Заграва"
1682. Каливошка Антін	„	30. 1. 1905	Медика	Народ. учитель
1683. Кебуз vel Кебузинський Іван .	„	6. 6. 1905	Негрибка	Священик, Майдан Сінявський
1684. Комісар Володимир Фелікс .	„	14. 1. 1902	Перемишль	Кооператор, Перемишль

[1]) Др мед., шк. лікар тут. заведення.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1685. Федоришак Гриць	гр.-кат.	21. 8. 1901	Яксманичі	Священик, Плазів
1686. Хиляк Леонід Ігор	„	18. 4. 1904	Хиринка	Учит. муз., Перемишль
1687. Б. Клочник Павло	„	29. 4. 1898	Краковець	—
1688. Лучечко Степан .	„	3. 1. 1905	Мигова	Ветеринар, Львів
1689. Мусій Роман .	„	26. 10. 1905	Сілець Белзький	Студ. фільос. і актор
1690. Подлуський Богд.	„	1. 10. 1905	Любині	Мр прав, аплік. суд.
1925/26. (121)				
1691. А. **Антонович Андрій Володимир** .	гр.-кат.	3. 2. 1907	Сколє	Мр прав
1692. Варецький Іван .	„	8. 10. 1906	Висоцько	† Студ. університ.
1693. Вахнянин Юрій Маріян . .	„	13. 9. 1906	Кристинопіль	Суд. аплік., Тернопіль
1694. Волосянський Михайло . . .	„	4. 6. 1905	Старий Самбір	Кооператор, Львів
1695. Гамерський Омел.	„	28. 9. 1906	Ясіль	Абсольв. техн., Годині
1696 Гірний Осип .	„	10. 4. 1904	Заліська Воля	Студ. техніки
1697. Гірняк Андрій .	„	17. 12. 1906	Винники	Торгов. маринарка
1698. Гладкий Орест	„	27. 8. 1905	Букарешт (Рум.)	Інжинір, Львів
1699. Гнатишак Богдан Осип . .	„	7. 12. 1905	Полкині	Народ. учит., Динів
1700. **Ґарбовський Богдан**	„	18. 3. 1907	Свидник	Лікар, Турка
1701. Ґольдштайн Симха Елєзар . . .	мойс.	23. 8. 1904	Перемишль	Апл. адв., Перемишль
1702. Заневич Іван Мик.	гр.-кат.	30. 9. 1904	Олешичі Старі	Педаґоґ. Курс, Краків
1703. Каламунецький С.	„	8. 8. 1905	Яворів	Не студіював
1704. Кінаш Володимир	„	13. 8. 1906	Перемишль	† студент
1705. Макар Зенон . .	„	24. 7. 1906	Нове Місто	Мр прав
1706. Масюк Володимир	„	29. 11. 1906	Яворів	Мр прав
1707. Медицький Степ.	„	7. 1. 1905	Стібенець	Мр прав
1708. Менцінський Ярослав Роман . .	„	23. 10. 1906	Новосіл.-Ґнєвош	Інжинір-аґроном
1709. Навроцький Омел.	„	7. 9. 1907	Перемишль	Суд. аплік., Познань
1710. Пінянський Лука	„	30. 10. 1904	Старий Самбір	Учитель торг. школи, Сокіл Поліський
1711. Полянський Кость	„	15. 3. 1905	Яблінка Нижна	—
1712. Савицький Дм. .	„	8. 11. 1905	Грушів	Священик, Явірник
1713. Сороковський Ол.	„	9. 3. 1907	Крехів	Інжинір
1714. Хоминський Осип Михайло . . .	„	24. 8. 1906	Острів	Мр фільос. (музикольоґ), Львів
1715. Шлемко Сильв.	„	22. 8. 1904	Рудники	—
1716. Яблоновський Сергій Всеволод .	„	11. 1. 1906	Відень (Австрія)	Купець, Відень
1717. Б. Божейко Іван .	„	9. 3. 1906	Рокітно	Свящ., Сороки Щпр.
1718. Волинець Омелян	„	29. 5. 1907	Селиска	Лікар, Краків [1]
1719. Гординський Ев.	„	7. 3. 1905	Татари	—
1720. Горницький Павло	„	27. 4. 1907	Княжпіль	Лікар, Краків
1721. Ґербер Тодрес Хаїм	мойс.	10. 10. 1905	Коровники	Інжинір, Палестина
1722. Ґовда Михайло .	гр.-кат.	19. 11. 1903	Львів	Функціонар „Дендри", б. студ. пол., Львів
1723. Ґрабовський Іван	„	11. 8. 1903	Бушковички	Залізн. уряд., Радимно
1724. Двуліт Микола .	„	24. 8. 1907	Монастирець	Мр фільософії, Львів

[1]) Др мед.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1725. Зарицький Едв. Маріян	гр.-кат.	24. 8. 1905	Самбір	Правник
1726. Зелик Осип .	„	24. 8. 1906	Бпбло	Ветеринар
1727. Кебуз vel Кебузинський Гриць .	„	31. 1. 1907	Пикуличі	Мр прав, Бірча
1728. Ковтун Волод.	„	19. 2. 1904	Кліцко	Правник
1729. Колодій Ярослав	„	6. 8. 1904	Журавниця	Інж.-електр., Іновроцлав
1730. Коппель Симеон Зеліґ .	мойс.	2. 11. 1905	Стебник	Ст. техн., не студіює, Перемишль
1731. Котович Маріян Володимир. .	гр.-кат.	23. 3. 1904	Перемишль	Скарбовий урядовець
1732. Крупський Степан Атаназій .	„	4. 1. 1905	Дзвиняч Горіш.	Священик, Лопінка
1733. Лещишин Степан Олександер	„	8. 4. 1905	Ярослав	Суддя [1])
1734. Ліськевич Микола	„	27. 11. 1904	Ярослав	Священик, Дошниця
1735. Максимець Вас.	„	12. 1. 1903	Торки	--
1736. **Мельник Михайло** .	„	21. 10. 1903	Суха Воля	Свящ., реф. конс., проф. Бог. Н. З., Нижанковичі [2])
1737. Оверко Іван .	„	7. 9 1902	Люблинець Стар.	Аплікант адвокатури
1738. Павлик Волод.	„	13. 11. 1904	Ню-Йорк (Ам.)	† 1927
1739. Плахтина Іван	„	22. 5. 1903	Волчищовичі	Мр прав, Львів
1740. **Свистович Ол. Остап**	„	2. 2. 1907	Любачів	Мр прав, Любачів
1741. Сіткевич Ілля .	„	1. 8. 1904	Городище	Священик, Дальова
1742. Усецький Евген .	„	24. 12. 1905	Михаловичі	Священик, Близянка
1743. Штендера Василь	„	27. 10 1902	Зелена	Лікар, Україна
1744. Яріш Мирон .	„	1. 4. 1906	Сілець	Мр філ., Перемишль [3])
1745. А. Пушкар Володимир Михайло	„	9. 8. 1907	Барич	Абс. прав, Перемишль
1746. Савицький Дм.	„	8 11. 1905	Грушів	Священик, Явірник
1747. Сороківський Нестор	„	22. 12. 1905	Крехів	Правник
1748. Б. Вовк Михайло	„	9. 11. 1905	Шегині	Учитель, Радянщина
1749. Кваснюк Дмитро	„	5. 11. 1904	Кречовичі	—
1750. Луцький Антін .	„	13. 8. 1905	Лука	Прави., господ. у дома
1751. Опалинський Петро . . .	„	2. 8. 1903	Бушковички	Народній учитель
1752. Скубиш Мстислав Іван	„	9. 3. 1906	Малковичі	Перервав студії (В. Ш. Т.), Селиска
1753. Тихоліс Стан. Фр.	„	2. 10. 1902	Львів	Інжинір
1754. А. Айслер Веніямин . .	мойс.	3. 9. 1906	Перемишль	Пр. ур. тарт., Перемишль
1755. Булат Іван . .	гр.-кат.	9. 10. 1901	Заліська Воля	Священик, Бортне
1756. Грабець Волод.	„	13. 7. 1906	Вороблик Корол.	—
1757. Гук Степан	„	26. 12. 1906	Перемишль	Абс., прав., Перемишль,
1758. Дачишин Юрій Маріян Олекс. .	„	18. 9. 1905	Мостиска	Студ. техніки
1759. Демянчик Іван Борис .	„	7. 5. 1907	Скопів	Студ. медицини, Ґрац
1760. Заремба Ярослав	„	26. 6. 1908	Теплиці	Студ. фільос., Краків
1761. Йоллек Осип . .	мойс.	10. 12. 1906	Яснище	† 1928.
1762. Ковалик Іван .	гр.-кат.	16. 2. 1907	Млини	Мр фільософії, Львів
1763. Козяк Тимотей .	„	21. 6. 1906	Лази	Лікар, Нове Місто

[1]) Др прав. [2]) Др теольоґії. [3]) Практ. учит. звання в тут. заведенні.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1764. Костишин Вол.	гр.-кат.	17. 7. 1907	Перемишль	Священик, Білцарева
1765. Крайчик Микола	„	20. 5. 1907	Маковиско	Не покінчив студій
1766. Красник Іван	„	21. 5. 1907	Перемишль	Учитель руханки, Венґрів (Люблинщина)
1767. Кусьо Михайло	„	19. 3. 1907	Будзин	—
1768. Лавецький Олекс.	„	5. 6. 1903	Вовче	Аплікант адвокатури, Мр прав, Перемишль
1769. Лемеха Михайло	„	17. 11. 1907	Ришкова Воля	Апл. адв., Переворськ
1770. Ломницький Вол. Орест	„	12. 10. 1908	Гременце	—
1771. Ляйхтер Макс	мойс.	15. 3. 1906	Перемишль	Канд. адв., Барановичі
1772. Малиновський Ст.	гр.-кат.	4. 12. 1902	Липє	Мр прав, канд. адвок., Лютовиска
1773. Мельник Іван	„	6. 3. 1905	Бунів	Абсоль. В. Ш. З. Т., упр. пекарні, Перемишль
1774. Райф Авіґдор	мойс.	24. 10. 1906	Перемишль	Інж. будів., Шлеськ
1775. Скиба Іван	гр.-кат.	19. 1. 1907	Бігалі	Мр фільософії
1776. Скубиш Богдан Зенон		17 6. 1907	Малковичі	† по матурі
1777. Сосновський Іван	„	27. 4. 1904	Перемишль	Уряд. Крак. Асек. Тов.
1778. Філь Іван	„	16. 6. 1907	Жуків	Студент прав
1779. Хробак Василь	„	29. 8. 1904	Негрибка	Священик, Матієва
1780. Щурко Волод.	„	30. 4. 1908	Свидниця	Мр прав, банк. уряд.
1781. Янда Вол. Остап.	„	8. 4. 1905	Сколошів	Абсольв. мед., Відень
1782. Яріш Петро	„	8. 2. 1906	Новосілки	Народній учитель
1783. Б. Бек Лейба Бер	мойс.	23. 1. 1905	Медика	Мр прав, канд. адв.
1784. Василькевич Вол.	гр.-кат.	14. 11. 1907	Перемишль	Мр прав, аплік. адв., Перемишль
1785. Воронка Остап	„	2. 3. 1905	Карів	Лікар, Бучач
1786. Ганчук Роман	„	17. 5. 1908	Перемишль	Теольоґія, Перемишль
1787. Гладкий Ярослав	„	16. 5. 1908	Зборів	Технік, Рогатин
1788. Гриневич Іван Ярослав	„	9. 3. 1906	Переволока	—
1789. Жук Володимир	„	20. 3. 1907	Старява	Дир. Маслосоюзу у Ворохті
1790. Жук Степан	„	8. 1. 1908	Старява	Священик, Поздяч
1791. Захарко Антін	„	28. 2. 1905	Лази	Канд. адв., Ярослав
1792. Клачинський Степан	„	27. 1. 1906	Бушковички	Не студіював
1793. Колодій Волод.	„	19. 6. 1907	Стрий	Абс. інж. (лісовик), Перемишль
1794. Макар Модест	„	31. 8. 1907	Нове Місто	Абс. техніки
1795. Максимович Юрій	„	23. 1. 1906	Калуш	Мр філь., нар. учит.
1796. Микита Степан	„	14. 10. 1906	Пикуличі	Абсольвент фільософії
1797. Мирович Олекс.	„	25. 5. 1906	Пяткова Руська	Студент прав
1798. Мисяк Володимир	„	23. 12. 1907	Львів	Студент прав
1799. Михалович Мирон Степан	„	30. 11. 1905	Заріче	—
1800. Нащочич Осип	„	8. 1. 1906	Сторонна	Священик, Мацошин
1801. Невела Леопольд	„	3. 2. 1907	Перемишль	Мр прав, адвокат, Мостиска
1802. Павліш Василь	„	14. 5. 1905	Пикуличі	Абсольв торг. школи, аґент „Луни“
1803. Пачковський Вас.	„	20. 3. 1905	Негрибка	Мр фільос.
1804. Сеньо Михайло	„	26. 4. 1905	Медика	Народній учитель
1805. Стародуб Яросл.	„	2. 1. 1908	Салаші	Священик, Пулави

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1806. Тавбенфельд Альфред . . .	мойс.	16. 3. 1908	Перемишль	Нострифікує дентистику у Варшаві
1807. Усцький Клим .	гр.-кат.	5. 2. 1908	Михалевичі	Не студіював
1808. Хробак Василь .	„	4. 3. 1908	Негрибка	Мр прав, Перемишль
1809. Шуль Ярослав Лука	„	16. 6. 1907	Рожанка Вижня	Мр прав
1810. Шумелда Павло	„	5. 9. 1906	Бушковичі	Народн. учит., Розвадів
1811. Яник Василь . .	„	14. 4. 1905	Недільна	—
1926/1927. (41 + 9 = 50)				
1812. А. Балко Теодор	гр.-кат.	20. 3. 1909	Ямна Долішня	Канд. адв., Перемишль
1813. Бачинський Роман Осип .	„	20. 4. 1906	Тернопіль	—
1814. Берґер Пінкас .	мойс.	8. 4. 1907	Перемишль	Лікар
1815. Брановський Вол.	гр.-кат.	29. 3. 1910	Дубецко	Мр прав
1816. Грицюшко Іван	„	26. 1. 1906	Святе	Мр пр., Кан. адв., Ярослав
1817. Гуменюк Ігор Володимир . . .	„	14. 3. 1909	Мигова	Прив. урядн., Стрий
1818. Ґела Степан Мих.	„	14. 7. 1906	Спасів	Техніка, Львів
1819. **Дмоховський Леонтин Людомир** . .	„	1. 7. 1909	Тернопіль	Лікар, Варшава
1820. Кебуз Осип .	„	26. 2. 1909	Пикуличі	Канд. адв.
1821. Клосовський Антін Володимир .	„	5. 6. 1906	Судова Вишня	Мр прав
1822. Коропей Осип. .	„	1. 3. 1907	Хирів	Студ. ветер., Югослав.
1823. Кравець Павло	„	12. 1. 1906	Княжпіль	Абс. ВШЗТ. у Львові
1824. Куник Олександ. Маркіян Юрій. .	„	7. 11. 1909	Перемишль	Гор. суддя, Перемишль
1825. Маринович Антін Андрій . . .	„	6. 6. 1909	Сокаль	Абс. прав
1826. Микпта Іван .	„	6. 6. 1907	Коровники	Студ. фільос.
1827. Милянич Степан Петро . . .	„	16. 4. 1909	Старе Місто	Студ. техніки
1828. Михальчишин Богдан	„	7. 11. 1909	Любачів	Техніка, Львів
1829. Пасічинський Мар.	„	1. 8. 1909	Нагачів	Аплік. суд., Познань
1830. **Ханик Михайло** .	„	29. 11. 1905	Княжпіль	Апл. суд., Перемишль
1831. Шаршаневич Вол. Мирон . . .	„	24. 1. 1908	Перемишль	Мґр. економ. торг. наук
1832. Ясеницький Зеновій Теофіль. .	„	18. 7. 1908	Радиничі	Господарить у дома
1833. Б. Балух Степан Роман . . .	„	1. 1. 1909	Сянік	Канд. адв., Яворів
1834. Бішко Евген Ярема . . .	„	7. 5. 1905	Ярослав	Абс. Педаґоґ. Курсу
1835. Бішко Юліян . .	„	6. 1. 1907	Ярослав	Абс. Пед. Курс., нар. уч.
1836. Бурда Роман . .	„	18. 4. 1909	Любачів	Мірн. інж., Перемишль
1837. Вацик Микола .	„	15. 3. 1903	Стара Ропа	Студ. фільос., Краків
1838. Ганчук Микола Орест . . .	„	13. 5. 1909	Перемишль	Народн. учит.
1839. Грицик Евген . .	„	7. 11. 1908	Завишня	Суд. апл., Перемишль
1840. Дявіл Василь . .	„	2. 2. 1907	Сколошів	Канд. адв., Радимно[1])

[1]) Змінив назвище на Дмитренко.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1841. Кадюк Іван	гр. кат.	16. 1. 1909	Тернопіль	Банк. ур., „Міщ. Каса“ Перемишль
1842. **Кліпко Володимир**	„	6. 10. 1907	Посада Фельшт.	Лікар, Фельштин
1843. Кузьмич Нестор	„	8. 8. 1908	Сілець	Священик, Дорожів Дол.
1844. Ладижинський Богдан Віктор	„	8. 9. 1908	Броди	Ветерин., Нижанковичі
1845. Лев Нахум	мойс.	4. 11. 1907	Радимно	Інжинір, Варшава
1846. Пелехович Осип	гр.-кат.	10. 4. 1905	Лукавиця	Мр прав
1847. Рибалт Володим.	„	11. 10. 1908	Острів	Священик, Туринка
1848. Свита Степан	рим.-кат.	1. 2. 1906	Пикуличі	Канд. адв., Бірча
1849. Софер recte Фрізер Хаїм Ушер	мойс.	4. 4. 1905	Сколошів	Лікар [1])
1850. Тилявський Ярослав	гр.-кат.	17. 4. 1906	Борщевичі	Урядн. „Дністра“, Львів
1851. Турко Богдан	„	6. 1. 1909	Перемишль	Інж. елек., Перемишль
1852. Цюк Ярос. Филип	„	27. 11. 1908	Дроздовичі	Студ. техн., Львів

В зимовім речинці 1926/27 відбувся іспит зрілости абітурієнтів тутешнього заведення на філії держ. української ґімназії у Львові. Іспит зрілости здали:

1853. Вахняк Семен	гр.-кат.	27. 1. 1905	Торки	—
1854. Горчицький Яр.	„	2. 1. 1908	Куців	—
1855. Длябога Мих.	„	27. 1. 1905	Торки	Уряд. П. С. К., Любачів
1856. Дуда Петро	„	13. 7. 1906	Медика	Не студіював
1857. Клюфас Мирослав Степан	„	8. 8. 1908	Постолів	—
1858. Піллерсдорф Семен Герш	мойс.	27. 10. 1904	Перемишль	—
1859. Платош Осип	гр.-кат.	1. 3. 1906	Морохів	Кооператор
1860. Станько Тарас	„	15. 10. 1906	Коровники	Не студіював
1861. Шкільник Ілля	„	29. 7. 1905	Сурохів	Перемишляни

1927/1928. (65)

1862. А. Макар Орест	гр.-кат.	4. 1. 1909	Нове Місто	—
1863. Пішак Евг. Мирон	„	3. 8. 1907	Перемишль	Не студіював
1864. Б. Грицик Олекс.	„	8. 12. 1904	Завишня	Мр прав
1865. Романець Мих.	„	19. 11. 1908	Великі Очі	Ґім. проф., Перемишль [2])
1866. Фарило Михайло	„	17. 12. 1906	Стара Ропа	Правник
1867. А. Багній Мих.	„	17. 11. 1907	Стара Ропа	Студ. філ., † 1930
1868. Бардин Іван	„	24. 12. 1909	Судова Вишня	Мр прав
1869. Винницький Мих.	„	24. 10. 1909	Коритники	Без занятя
1870. Війтів Микола	„	21. 12. 1907	Трушевичі	Народній учитель
1871. Гарасим Ярослав	„	28. 8. 1909	Пруси	Священик, Спасів
1872. Гнатик Вол. Олекс.	„	6. 11. 1910	Перемишль	Канд. адв., Перемишль
1873. Ґулкевич Павло	„	7. 7. 1907	Руське Село	Правник
1874. Дачишин Евген Маріян	„	13. 1. 1910	Мостиська	Мр пр., теольоґ., Львів
1875. Домарадзький Ст.	„	18. 1. 1910	Болестрашичі	Мр прав, скарб. уряд., Перемишль
1876. Дримала Маріян	„	4. 12. 1907	Перемишль	Мр прав
1877. **Дримала Михайло**	„	5. 11. 1909	Перемишль	Студ. фільос.
1878. Качмар Василь	„	20. 8. 1904	Військо	Журналіст
1879. Ковальчик Вас.	„	4. 2. 1908	Пикуличі	Свящ., Устрики Горіш.
1880. Куницький Осип	„	8. 1. 1908	Оріховець	Священик, Запитів

[1]) Др мед. [2]) Абс. Ц. І. Ф. В. у Варшаві, учит. тіл. вправ тут. заведення.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1881. Курцвайль Самуїл	мойс.	5. 6. 1910	Перемишль	Студ. мед., Прага
1882. Лопушинський Михайло . . .	гр.-кат.	14. 9. 1908	Святе	Нар. учит. біля Варшави
1883. Лучковський Іван Зенон . .	„	11. 9. 1908	Перемишль	Мр прав
1884. Малиновський Ів.	„	17. 10. 1908	Журавиця	Не студіював
1885. Мандель Семен Озій . .	мойс.	8. 1. 1909	Перемишль	Інж. навіґації
1886. Матейко Семен .	гр.-кат.	2. 10. 1908	Поздяч	Не студіював
1887. Мисяк Осип . .	„	28. 9. 1909	Любачів	Мр прав
1888. Німців Мирослав Данило . .	„	13. 9. 1910	Перемишль	Студ. техн., Львів
1889. Павліш Волод. Людвик . . .	„	25. 8. 1910	Перемишль	Мр філ., ґім. уч., Коломия
1890. Польняк Волод. .	„	1. 3. 1907	Журавиця	Мр прав
1891. Рожко Волод. .	„	30. 12 1909	Перемишль	Священик, Сянік
1892. Рожко Осип Авг. .	„	22. 8. 1907	Перемишль	Почт. ур., Перемишль
1893. **Савчак Володимир**	„	18. 2. 1910	Перемишль	Канд. адв., Перемишль
1894. Серединський Орест Степан .	„	8. 1. 1909	Михалевичі	—
1895. Тучак Василь	„	15. 4. 1909	Ляшки	Мр прав
1896. Ціханський Зеновій Олекс. . .	„	25. 6. 1909	Добромиль	Правник
1897. Чорний Михайло	„	10. 4. 1907	Дусівці	Не студіював
1898. Шіппер Ляйош Ференц . . .	мойс.	16. 1. 1908	Будапешт (Угор.)	Абс. мед., Чехослов.
1899. Щурко Богдан	гр.-кат.	30. 4. 1908	Свидниця	Не студіював
1900. Б. Александер Михайло . . .	„	4. 1. 1909	Годині	Мр філ., практикант уч. звання, Перемишль[1])
1901. **Артемович Теофіль**	„	29. 4. 1909	Близянка	Абсольв. медицини
1902. Бачинський Вол.	„	19. 4. 1908	Хідновичі	Абсольв. Педаґоґ. Курсу
1903. **Гнат Дмитро** . .	„	12. 11. 1907	Ляцко	Свящ., Нанчілка Вел.
1904. Грабець Ярослав	„	1. 1. 1908	Вороблик Корол.	Правник
1905. Грегорович Вол.	„	9. 11. 1907	Судова Вишня	Священик, Загочеве
1906. Гриньчук Богдан	„	6. 10. 1909	Войкова	Техніка
1907. Глухий Волод. .	„	11. 9. 1909	Тарнава	Однорічний курс торг., прив. уряд., Добромиль
1908. Ґоцький Волод. .	„	3. 10. 1909	Острів	Управитель книгарні
1909. Загайкевич Ром. .	„	20. 1. 1910	Перемишль	Інж.-елект., Перемишль
1910. Задорожний Вол.	„	23. 7. 1907	Диків Старий	Абсольв. В. Ш. Т., на посаді в Познанщині
1911. Качмар Осип . .	„	26. 12. 1907	Острів	Священик, † 1932
1912. **Кессель Лайзор** .	мойс.	16. 6. 1910	Надичі	Лікар, нострифікант, Перемишль[2])
1913. Конюшик Степан.	гр.-кат.	27. 3. 1909	Негрибка	Мр прав, Товмач
1914. Котис Мирослав .	„	4. 11. 1908	Явірник	Студіював право
1915. Куціль Олекс. Теофіль Микола .	„	14. 5. 1910	Мостиска	Мр прав, практ. скарб. уряду в Мостисках
1916. Лебідь - Юрчик Віктор	правос.	11. 1. 1910	Карвасар (Укр.)	Технік, † у Берліні 1932
1917. **Мащак Осип** . .	гр.-кат.	22. 12. 1908	Смільниця	Студ. техн., Львів
1918. Назаревич Андрій	„	12. 11. 1905	Любачів	Не студіював

[1]) Безплатна практика в тут. заведенні. [2]) Др мед.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1919. Наклович Сергій Роман	гр.-кат.	22. 6. 1911	Соколя	Не студіював
1920. Павлик Роман .	„	16. 2. 1907	Ляшки	Священик, Дубрівка
1921. Павляк Теодор Роман	„	21. 9. 1905	Дембіца	Правник, Перемишль
1922. Патрон Мехель .	мойс.	1. 9. 1908	Перемишль	Абсольвент фільософії, Рабін. школа, Відень
1923. Патрон Нехемія .	гр.-кат.	28. 9. 1910	Перемишль	Прив. уряд. Сандомир
1924. Скаб Михайло .	„	29. 6. 1907	Гута Стара	Священик, Мігова
1925. Солган Петро . .	„	26. 1. 1907	Перемишль	Бувш. уряд. почти
1926. Штернберґ Авр. .	мойс.	15. 1. 1911	Перемишль	Абсольв. медицини
1928/1929. (59)				
1927. А. Кондро Олексій	гр.-кат.	20. 2. 1906	Конячів	Священик, Глудно
1928. Лебедович Адам Володимир . .	„	17. 12. 1909	Мостиска	Студ. техніки, Львів
1929. Юрас Іван Волод.	„	7. 11. 1908	Судова Вишня	Правник
1930. Б. Вайсінґер Коппель	мойс.	12. 7. 1909	Перемишль	Мр прав
1931. Горбовий Ярослав	гр.-кат.	30. 11. 1909	Львів	Правник
1932. Гриців Роман . .	„	20. 2. 1910	Вовче	Не студіював, тор. сезон.
1933. Мадич Володимир	„	1. 9. 1910	Олешичі	Абс. В.Ш.Т., Краків
1934. Орнер Авраам Лайзор . . .	мойс.	24. 1. 1908	Вірочко	Не студіював
1935. Яріш Осип. . .	гр.-кат.	6. 11. 1900	Сілець	Інжинір, Чехословач.
1936. А. Бакала Осип .	„	20. 1. 1910	Стара Ропа	Мр прав. апл. адвок., Старий Самбір
1937. Бородач Василь .	„	2. 7. 1908	Жапалів	Мр. прав, Жапалів
1938. Вандерер Волод. .	„	31. 7. 1908	Руське Село	Свящ., Вороблевичі
1939. Воркун Волод. .	„	13. 6. 1909	Лази	Студ. техніки, Гданськ
1940. Гомонко Ілля . .	„	2. 8. 1906	Коростенко	Студ. філ., Львів
1941. Дунай Осип .	„	24. 8. 1910	Перемишль	Правник, Перемишль, перервав студії
1942. Захаріясевич Микола Кость . .	„	12. 3. 1910	Радимно	Мр прав., Старий Самбір
1943. Кебуз Володимир	„	25. 12. 1910	Пикуличі	Ур. „Віри“, Перемишль
1944. Ковальчик Петро Павло . . .	„	22. 6. 1911	Ярослав	Абс. В.Ш.Т., Ярослав
1945. Колодій Мирон .	„	15. 7. 1909	Перемишль	Абс. ветерин., Львів
1946. Лебідь-Юрчик Дмиро . . .	правос.	18. 5. 1912	Підзамче (Укр.)	Абс. В.Ш.Т., Кельці
1947. Левицький Вол. .	гр.-кат.	6. 1. 1911	Явірник	Студ. техніки, Львів
1948. Ліверс Айзік Маєр	мойс.	25. 3. 1910	Медика	Аптикар, Перемишль
1949. Маївка Вол. Остап	гр.-кат.	7. 4. 1911	Перемишль	Студ. ветер., Варшава
1950. Макаруха Осип Ів.	„	10. 2. 1911	Перемишль	Абс. мед., Познань
1951. Мецґер Лейба. .	мойс.	4. 2. 1810	Перекопана	Студ. техніки, Брно [1])
1952. Осолинський Іван	гр.-кат.	5. 12. 1910	Опарівка	Мр прав
1953. Пацановський Володимир . .	„	9. 12. 1910	Селиска	Веде пекарню
1954. Серединський Олександер . .	„	6. 11. 1910	Михаловичі	Студ. техн., Львів
1955. Смола Олексій .	„	28. 8. 1910	Яксманичі	Кооператор, Яксманичі
1956. Тененбавм Яків .	мойс.	25. 9. 1909	Перемишль	Студ. прав, Перемишль

[1]) Палестина, рільник.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1957. Шатен Авраам Хаїм . . .	мойс.	22. 5. 1910	Ямна Горішна	Студ. мед., Італія
1958. Шусгайм Мойсей	„	2. 3. 1911	Устрики Дол.	Студ. техніки
1959. Б. Бадан Богдан	„	7. 1. 1909	Вільки Мазовец.	Фармація, Познань
1960. Босий Теод. Яків	гр.-кат.	22. 5. 1907	Перемишль	Мр прав, Краків
1961. **Волькштайн Яків**	мойс.	29. 9. 1906	Дрогоїв	Інжинір, Львів
1962. Ганчук Степан Андрій . . .	гр.-кат.	29. 11. 1910	Перемишль	Педагогічний Курс. Нар. учит. в стан. воєв.
1963. Гардибала Петро.	„	11. 7. 1910	Ляшки Довгі	Свящ., Верхрата
1964. Гірний Василь .	„	9. 2. 1909	Сколошів	Не студіював
1965. Грабець Роман .	„	4. 3. 1910	Вороблик Корол.	Студ. техніки, Львів
1966. **Геряк Антін** .	„	26. 1. 1909	Бандрів	Мр прав. Бандрів
1967. Дебера Володим.	„	4. 3. 1910	Арламівська Воля	Абс. медицини, Краків
1968. Дуда Бронислав Денис . . .	„	25. 11. 1908	Ярослав	Абс. Педагог. Курсу
1969. Івашко Вол. Семен	„	23. 5. 1908	Судова Вишня	Священик, Самбір
1970. **Кіцила Іван** . .	„	27. 6. 1909	Цвіржа	Студ. техн., Львів
1971. Кліш Юліян . .	„	3. 4. 1910	Сінява	Уряд. „МС.“, Перемишль
1972. Когут Іван. . .	„	26. 2. 1911	Ляшки Довгі	Студ. прав, Львів
1973. Любович Мирослав Володимир .	„	15. 6. 1910	Перемишль	Абс. філ., Познань
1974. Мельничук Франц Осип . . .	„	2. 12. 1908	Росільна	Мр фільософії
1975. Михальчишин Ярослав . . .	„	21. 12. 1910	Любачів	Абс. В. Ш. Т., Краків
1976. Осмак Пантелейм.	„	6. 8. 1907	Коровники	Свящ., Кобильниця Рус.
1977. Савчак Петр. Пав.	„	29. 1. 1909	Порохник	Промисловець, Ярослав
1978. Сеньківський Степан Лев . . .	„	1. 1. 1909	Перемишль	Абсол. Інст. фіз. вихов.
1979. Сивий Микола .	„	11. 12. 1908	Ляцко	Не студіював
1980. Стрізовер Самуїл.	мойс.	16. 6. 1910	Букачівці	Мр прав. Перемишль
1981. Федина Андрій .	гр.-кат.	28. 3. 1906	Чернева	Медицина, Будапешт
1982. Фединяк Волод.	„	16. 3. 1909	Бушковичі	—
1983. Худьо Осип .	„	17. 11. 1908	Старява Сяніцька	Священик, Лупків
1984. Цигилик Теодор .	„	29. 11. 1908	Хишевичі	Мр прав
1985. Шуплат Анатоль	„	19. 7. 1908	Порохник	Студ. філь., Люблин

1929/1930. (109)

1986. А. Войтович Вол.	гр.-кат.	15. 4. 1909	Дрогоїв	Студ. вет., Варшава
1987. Корбецький Мих.	„	23. 3. 1909	Руське Село	Не студіював
1988. Матичак Михайло	„	12. 11. 1908	Грабовець	Теольогія, Перемишль
1989. Микита Микола .	„	26. 9. 1909	Коровники	Свящ., Биків
1990. Поллєр Нух. Маєр	мойс.	1. 1. 1908	Перемишль	Мр фармац., Палестина
1991. Ціханський Володимир Степан.	гр.-кат.	11. 7. 1910	Добромиль	Студ. ветер., Варшава
1992. Б. Була Ярослав	„	8. 10. 1910	Розсохи	—
1993. Ґела Богдан Олексій . . .	„	16. 8. 1907	Спасів	Однорічний курс торг. Р. Ш. у Львові, коопер.
1994. Конюшко Волод. .	„	19. 9. 1909	Розвинниця	Свящ., Царинське
1995. Леськів Софрон .	„	23. 3. 1909	Нижанковичі	Інжинір, Нижанковичі
1996. Редка Михайло Мирослав . .	„	26. 8. 1910	Ярослав	Мр прав
1997. А. Бойко Теодор	„	20. 4. 1909	Бовино	Теольогія, Перемишль
1998. Б. Будзиновський Юрій Богдан . .	„	9. 8. 1910	Велдіж	Правник, Львів

»20-літній товариський зїзд з дня 29. VI. 1934. р.«

(Учні заведення, що в 1914. р. скінчили сему клясу і вже до осьмої кляси в Перемишлі не ходили, а матуру складали підчас війни у Відні або в Перемишлі).

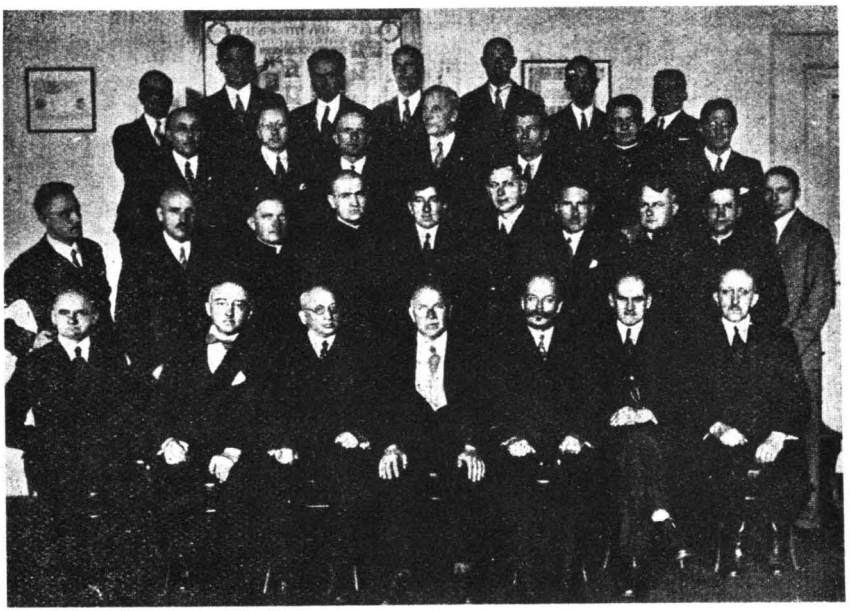

І. ряд здолу, від ліва сидять: ем. проф. Пащак Михайло, проф. Горницький Плятон, проф. Коростіль Теодор, ем. проф. Ґреґолинський Дмитро, проф. Поповський Іван, ем. проф. Демчук Михайло, ем. проф. Др Терлецький Маркіян. II. ряд, стоять зліва: Паліїв Дмитро — ред., інж. Йовик Григорій — служб. »Маслос.« у Львові, о. Хархаліс Олекса — парох у Коростенку, о. Сенета Іван — парох у Недільній, інж. Яріш Іван — служб. »Маслос.«, Др Лазор Іван — адвокат у Мединичах, інж. Онишкевич Роман — уряд. Воєвід. у Львові, о. Сапрун — катехит у Дрогобичі, о. Бень Микола — парох у Рибнику, інж. Новаківський Семен — уряд. Дирекції Лісів у Варшаві. III. ряд зліва: Ковалисько Антін — дир. »Торг. Школи« у Львові, інж. Лапчук Іван — реф. »Сіл. Госп.« у Львові, мр прав Підгірний Микола — предст. загр. торг. фірм, інж. Хроновят Михайло — заст. дир. »Маслос.« у Львові, інж. Рейнарович Омелян — уряд. »Маслоз.« у Стрию, о. Венгринович Степан — катех. у Сяноці, Др Мануляк Роман — проф. ґімн. в Луцьку. IV. ряд зліва: Рубчак Ярослав — дир. О.С.У.К. у Калуші, Др Голейко Володимир — проф. ґімн. в Рабці, Мудрик Андрій — дир. »Маслос.« у Львові, інж. Артимович Антін — дир. »Укр. Щадниці« в Перемишлі, Бабяк Іван — рільник, Др Грабар М. — лікар у Мостах Великих, Др Цюпка Осип — суддя в Богуміні Ч. С. Р.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
1999. Бук Андрій . .	гр.-кат.	10. 10. 1909	Медика	Мол. техн. М. С.
2000. **Грицеляк Пантелей.**	„	25 4. 1910	Барич	Абс. медиц., Краків
2001. Гула Петро .	„	12. 12. 1911	Халупки Медиць.	Кооперат., Перемишль
2002. Дах Андрій .	„	25. 9. 1907	Медика	Почт. уряд., Переворськ
2003. Демкович Максим Тарас	„	27. 3. 1911	Рогізно	Не студіював
2004 Домарадзький Роман Тарас	„	4. 10. 1911	Перемишль	Правник
2005. Журавецький Вол.	„	17. 1. 1913	Дроздовичі	Технік, Львів
2006. Кітура Петро . .	„	17. 10. 1910	Сосниця	Не студіював
2007. Кобат Іван . .	„	20. 9. 1910	Чернева	Священик, Мервичі
2008. Коломиєць Роман Степан . . .	„	31. 8. 1909	Ліщина	Не студіював
2009. Коломиєць Степан Роман	„	3. 8. 1909	Ліщина	Священик, Перевізка
2010. Кріль Осип .	„	17. 1. 1911	Липє	Абс. пед. курсу, секр. зб. гром., Тарнава Ниж.
2011. Кропивницький Михайло Єротей .	„	17. 10. 1911	Перемишль	В. Шк. Торг., Познань
2012. Куманяк Павло .	„	3. 1. 1909	Іскань	Свящ., катех., Дрогобич
2013. Курило Михайло	„	15. 11. 1909	Пикуличі	Священик, Гусне Виж.
2014. Любович Ярема	„	29. 5. 1909	Перемишль	Урядн. „Нар. Базару“, Перемишль
2015. Макаруха Іван .	„	5. 7. 1909	Радимно	Не студіював
2016. Медицький Вол. Гаврило Омелян	„	1. 1. 1911	Тартаків	† 1932
2017. Наклович Олекс. .	„	1. 1. 1913	Соколя	Не студіював
2018. Наклович Юліян Іван Маріян .	„	1. 1. 1913	Соколя	Не студіював
2019. Ольшанський Михайло . .	„	28. 4. 1908	Хирів	Правник, Хирів
2020. Опалинський Вол.		22. 7. 1911	Реплин	Студ. фільос., Львів
2021. Орнер Айзік .	мойс.	28. 3. 1910	Вірочко	Не студіював, виїхав до Палестини
2022. Павліш Мирослав Людвік . . .	гр.-кат.	9. 6. 1911	Перемишль	Перервав студії,
2023. Пінка Володимир	„	1. 12. 1910	Диків Старий	Народн. учитель
2024. Повх Іван .	„	2. 4. 1911	Чернева	Ст. прав. теол., Болгарія
2025. Семчишин Орест Тарас . . .	„	27. 10. 1912	Тернопіль	Студ. техніки
2026. Сиротинський Ів. .	„	16. 2. 1912	Борова Гора	Не студіював
2027. Станько Іван . .	„	8. 4. 1909	Медика	Не студіював
2028. **Стахів Володимир** .	„	7. 11. 1910	Перемишль	Студ. техн., Берлін
2029. Федевич Волод. .	„	19. 10. 1911	Вишатичі	Журналіст
2030. Фік Степан .	„	8. 10. 1909	Youngstown (Ам.)	Технік, Америка
2031. Хитра Михайло .	„	20. 11. 1912	Халупки Медиц.	Кооператор
2032. Ямняк Петро .	„	16. 3. 1909	Германовичі	Ст. прав. теол., Варшава
2033. Б. Бек Давид .	мойс.	11. 12. 1908	Медика	Мр прав, Краків
2034. **Блажейовський Дмитро Володимир**	гр.-кат.	21. 8. 1910	Вислок Горішній	Студ. теольоґії, Рим
2035. Габлинський Тит Ярослав . . .	„	13. 4. 1911	Ліско	—
2036. Галазика Волод. .	„	29. 2. 1908	Перемишль	Секретар волосний
2037. Горницький Яр. .	„	25. 11. 1911	Перемишль	Медицина, Ґрац

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
2038. Ґресько Теодор	гр.-кат.	23. 8. 1912	Святе	Мр прав, Краків
2039. Демянчик Остап	„	12. 12. 1912	Скопів	Медицина, Ґрац
2040. Дзюбинський Богдан Маріян	„	15. 9. 1912	Трушевичі	Торг. марин., Америка
2041. Дуб Маріян Осип	„	15. 2. 1910	Ветлин	Перервав студії
2042. **Жук Волод. Мих.**	„	29. 9. 1909	Дахнів	Інж. будівн., Ґданськ
2043. **Кішка Андрій**	„	23. 10. 1909	Дахнів	Медицина, Львів
2044. Кліш Евген	„	19. 3. 1909	Волковия	В. Ш. Т., Познань
2045. Кубрак Дмитро	„	2. 12. 1909	Соколя	Не студіював
2046. Кузич Іван	„	28. 2. 1909	Купновичі Старі	Не студіював
2047. Лазурко Клим	„	27. 3. 1912	Стебник	Мр прав
2048. Літовер vel Зайнфельд Нухим	мойс.	7. 6. 1909	Перегінсько	Не студіював
2049. Мацьків Юліян Володимир	гр.-кат.	19. 10. 1910	Перемишль	Теольоґія, Перемишль
2050. **Мисюк Михайло**	„	30. 6. 1912	Кальників	Правник, Львів
2051. Прокоп Мирослав Андрій	„	6. 5. 1913	Перемишль	Правник
2052. Равлик Іван	„	15. 6. 1909	Коровиця Сама	Техніка, Львів
2053. Рудавський Кирило Теодозій	„	24. 1. 1911	Манастир	Медик, Краків
2054. Сак Ісахар	мойс.	26. 12. 1908	Кусеничі	Лікар, Відень
2055. Сальвицький Лев	гр.-кат.	31. 10. 1908	Кругель Великий	Свящ., Вощанці
2056. Солган Мирослав Маріян	„	9. 10. 1912	Перемишль	Фармацевт, Перемишль
2057. Сороко Юрій	прав.	27. 2. 1912	Радивилів	Медик, Франція
2058. Тарчанин Волод.	гр.-кат.	6. 5. 1910	Куликів	Правник, Краків
2059. Тимчук Ром. Ол.	„	19. 8. 1909	Волиця	Арт. театр. Тобілевича
2060. Черлюнчакевич Ігор Святослав	„	1. 7. 1912	Голєнбах (Австр.)	Мр прав, Перемишль
2061. Черхавський Вол.	„	16. 9. 1910	Беньова	Інстит. Муз., Львів
2062. Б. Боярський Вол.	„	13. 7 1908	Манастир	Не студіював
2063. **Брицький Павло**	„	12. 6. 1912	Пакість	Теольоґія
2064. Василюк Юрій	„	16. 12. 1912	Ярослав	Фармація
2065. Габак Микола	„	24. 4. 1909	Грозьова	Свящ., Гуменець
2066. Гаврилишин Анд.	„	31. 8. 1908	Баранчичі	—
2067. Гребеняк Ярослав	„	27. 7. 1908	Підбуковина	Свящ., Явірки
2068. Гринчук Ярослав	„	9. 7. 1912	Злоцьке	Технік
2069. Демчук Яр. Орест	„	4. 8. 1910	Вовче	Кооператор, Вовче
2070. Долинський Маріян Степан	„	30. 12. 1909	Перемишль	Перервав студії
2071. Домарадзький Маріян Богдан	„	21. 9. 1909	Перемишль	Мр прав, аплік. адвок., Богородчани
2072. Карпяк Евг. Теод.	„	26. 5. 1911	Угринів	Правник, Львів
2073. Кіндро Маркіян	„	25. 10. 1911	Лази	Купець, Радимно
2074. Кожушко Дмитро	„	5. 11. 1909	Осердів	Не студіював
2075. **Козак Володимир**	„	2. 2. 1912	Малковичі	Техніка, Ґданськ
2076. Козій Іван	„	2. 2. 1908	Любачів	—
2077. Кохановський Михайло	„	21. 6. 1910	Дусівці	Техніка, Чехословач.
2078. Коченаш Рудольф	„	4. 4. 1910	Перемишль	Дипл. школа, Бельґія
2079. Кравс Степ. Іван	„	13. 9. 1906	Любичі	Правник, Львів
2080. Левицький Роман	„	16. 11. 1909	Явірник	Маслосоюз
2081. Марущак Олексій	„	30. 3. 1910	Лази	Не студіював, торгівля
2082. Мозіль Петро	„	13. 6. 1911	Диків Новий	—

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
2083. Мушинський Мих.	гр.-кат.	24. 12. 1911	Валява	Журналістика, Рим
2084. **Опалинський Петро**	„	19. 4. 1912	Бушковичі	Студ. фільос., Львів
2085. Павлюк Ром. Юр.	„	3. 12. 1911	Опліцько	—
2086. Пелех Любом. Ост.	„	7. 11. 1909	Володжа	Кооператор
2087. Рейнарович Роман	„	15. 8. 1912	Вороблячин	Мр прав, Краків
2088. Ривак Василь .	„	19. 12. 1911	Торки	Співробітник ґазети
2089. Ручка Михайло .	„	5. 9. 1910	Самбір	Фризієр, Перемишль
2090. Сандович Теодор Володимир . .	„	14. 2. 1906	Брунари	Студ. філ., Львів
2091. Скочиляс Іван .	„	18. 2. 1911	Ниновичі	Мр прав, Коровники
2092. Хробак Григорій .	„	11. 2. 1912	Негрибка	Правник, Львів
2093. **Хтєй Нестор Вол.**	„	9. 11. 1911	Перемишль	К. О. П., (військо)
2094. Шляйфер v. Кнебельбард Вольф .	мойс.	28. 4. 1910	Перемишль	Студ. прав

1930/1931. (95)

2095. А. Качор Волод. .	гр.-кат.	9. 7. 1911	Дроздовичі	Перервав студії
2096. Радьо Андрій .	„	1. 6. 1909	Коровники	Священик, Зубків
2097. Ханас Степан .	„	17. 7. 1908	Бушковичі	Медик, Ґрац
2098. Б. Копистянський Микола . . .	„	13. 9 1907	Пулави	Теольогія, Краків
2099. Костишин Омелян	„	4. 10. 1910	Перемишль	„Маслосоюз“
2100. Лучковський Теод.	„	21. 8 1912	Перемишль	Правник, Краків
2101. Чухрай Анатоль .	„	26. 5. 1911	Завада	Торговельна школа
2102. В. Гарцула Вас. .	„	12. 7. 1903	Ниновичі	Священик, Скородне
2103. Полянський Петро	„	25. 12. 1907	Нижанковичі	Пом. торг., Перемишль
2104. Томір Володимир	„	1. 6. 1906	Тарнава	Правник, Скородне
2105. Федюшка Степан Андрій . .	„	5. 9. 1910	Перемишль	Дентистика, Франція
2106. А. Авґартен Герш Давид . . .	мойс.	26. 9. 1909	Перемишль	Не студіює дальше (мед.)
2107. Бабяк Михайло .	гр.-кат.	8. 8. 1912	Яксманичі	Не студіює
2108. Вітик Володимир	„	25. 9 1911	Військо	Не студіює
2109. **Волянський Олег Мирослав** . . .	„	15. 4. 1914	Коломия	Медик, Познань
2110. Волькштайн Мех.	мойс.	23. 6. 1909	Тернівці	Палестина
2111. Гірний Волод.	гр.-кат.	23. 6. 1911	Заліська Воля	Склепар
2112. Гриник Микола	„	18. 12. 1912	Кошелів	Теольоґія, Рим
2113. Гик Степан . .	„	25. 12. 1912	Добромиль	Мр пр., адв. аплікант, Перемишль
2114 Ґібалевич Франц Йосиф	рим.-кат.	2. 4. 1913	Перемишль	Не студіює, спортовець
2115. Ґіжовський Павло	гр.-кат.	5. 2. 1913	Малковичі	Не студіює
2116. Кессель Майлех .	мойс.	21. 4. 1912	Перемишль	Не студіює
2117. Кишакевич Вол. .	гр.-кат.	12. 4. 1912	Бортятин	Медицина, Бельґія
2118. Коханий Волод. .	„	18. 1. 1910	Накло	Не студіює
2119. **Малиновський Маріян Микола**	„	19. 12. 1913	Перемишль	Медицина, Краків
2120. Малиняк Адріян	„	5. 9. 1911	Снітниця	Теольоґія, Перемишль
2121. Мичуда Роман .	„	19. 1. 1910	Передільниця	Не студіює
2122. Обергард Ашер .	мойс.	29. 4. 1909	Перемишль	Не студіює
2123. Обергард Юрій .	„	4. 11. 1911	Мостиська	Не студіює
2124. **Подлуський Маріян Володимир** . . .	гр.-кат	17. 9. 1913	Перемишль	Техніка, Ґданськ

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
2125. Савка Дмитро	гр.-кат.	6. 11. 1910	Княжичі	Священик, Гаї Нижні
2126. Сайко Іван	„	28. 12 1909	Чернева	Правосл. теол., Болгарія
2127. Сененький Осип Павло	„	17. 3. 1912	Вязівниця	Медик, Ґрац
2128. Сидор Василь	„	24. 2. 1910	Спасів	Склепар
2129. Сім Бернард	мойс.	12. 2. 1911	Перемишль	Палестина
2130. Скіцко Іван	гр.-кат.	3. 12. 1909	Заліська Воля	Не студіює
2131. Федорович Омел.	„	18. 3. 1909	Вовче	Не студіює, спорт., Вовче
2132. **Феник Осип**	„	21. 12. 1912	Опарівка	В. Ш. Т., Львів, не скінчив
2133. Шафран Остап	„	5. 6. 1913	Тернавка	Теольоґія, Перемишль
2134. Б. **Балко Володимир**	„	13. 2. 1913	Ямна Долішна	Техніка, Львів
2135. Білинський Вол.	„	30. 1. 1911	Coaterville Pa(Ам.)	Священик, Америка
2136. Вільчанський Мирослав Маркіян	„	14. 12. 1912	Волче	Купець
2137. Гоза Андрій	„	10. 12. 1912	Порудно	Священик, Стрілки
2138. Горницький Адр. Омелян Любомир.	„	24. 2. 1914	Шкло	Не студіює
2139. Грабець Омелян Ілля	„	1. 8. 1911	Нове Село	Техніка, Чехословач.
2140. Гучко Степан Микола	„	17. 12. 1911	Вісславичі	Абс. однор. торг. курсу
2141. **Дзюбан Степан**	„	4. 8. 1909	Пикуличі	Правник
2142. Дзюбинський Богдан	„	27. 9. 1912	Старява	Не студіює
2143. Дорош Дмитро	„	8. 11. 1910	Мишлятичі	Теольоґія, Перемишль
2144. Задорожний Нестор	„	12. 4. 1912	Ликів Старий	Не студіює
2145. Кнебель Іре	мойс.	13. 6. 1910	Гора Ропчицька	Палестина
2146. Когут Семен	гр.-кат.	20. 1. 1911	Биків	Не студіює
2147. Кравс Вол. Іван	„	21. 7. 1912	Любачів	Абсольвент прав
2148. Крайчик Василь	„	16. 7. 1911	Цеперів	—
2149. Лапичак Мирон	„	30. 8. 1913	Стара Сіль	Медицина, Ґрац, перервав студії
2150. Мартинович Орест Осип	„	2. 1. 1913	Залуж	Техніка, Львів
2151. Мигаль Павло	„	13. 7. 1908	Шмитків	Не студіює
2152. Микита Мирон	„	28. 8. 1911	Коровники	Секр. гром., Поповичі
2153. Мричко Василь	„	3. 3. 1913	Береска	Медицина, Відень
2154. Піх Роман	„	2. 7. 1913	Ниновичі	Студент прав
2155. Полянський Ярослав	„	9. 9. 1911	Острів	Теольоґія, Мінхен, Нім.
2156. Романів Семен	„	28. 11. 1908	Себечів	Власник склепу
2157. **Сандович Ів. Борис**	„	6. 9. 1913	Долини	Студ. техніки, Львів
2158. Ткачук Богдан Зеновій	„	22. 8. 1911	Дубно	Правник
2159. Ткачук Лев Ігор	„	22. 8. 1911	Дубно	Медик, за границею
2160. Толкан Микола	„	18. 12. 1912	Либохора	Мр прав, канд. адвок. у Турці
2161. Торський Юліян	„	2. 5. 1910	Судова Вишня	†
2162. Федевич Терентій	„	26. 9. 1912	Чернева	Інвалід леґії чужин. в Мароку, не студіює
2163. В. Бардин Мих.	„	20. 11. 1911	Судова Вишня	Не студіює
2164. Білас Теодозій Семен	„	28. 1. 1911	Літиня	Теольоґія, Перемишль

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
2165. Брочковський Юстин Роман	гр.-кат.	28. 3. 1911	Перемишль	Правник
2166. Гудь Микола	„	16. 12. 1911	Кореница	Військ. уряд., Вильно
2167. Дужий Василь	„	10. 11. 1911	Строневичі	Перервав студ. теоль.
2168. Карван Авраам	мойс.	11. 11. 1907	Тернава Долішня	Не студіює
2169. Карпинець Мих.	гр.-кат.	15. 11. 1911	Перемишль	Правник, Перемишль
2170. Касприк Осип	„	20. 5. 1908	Перемишль	Б. правник, не студіює
2171. Качмар Евг. Юрій	„	18. 8. 1911	Сушиця Рикова	Медицина, Італія
2172. Качмар Іван Гавр.	„	20. 5. 1913	Сушиця Рикова	Медицина, Італія
2173. **Комоницький Зенон Тарас**	„	6. 1. 1912	Бірча	Правник
2174. **Коропей Володимир**	„	15. 10. 1912	Посада Хирівськ.	Мр прав, канд. адвок., Перемишль
2175. Ліверс Герман	мойс.	24. 7. 1911	Медика	Купець, перервав студ.
2176. Лопушинський Теодор	гр.-кат.	21. 3. 1910	Святе	Теольогія, Перемишль
2177. Маковецький Яків	„	19. 5. 1909	Реплин	Студіює у Франції
2178. Маланчук Василь	„	15. 2. 1912	Новосілки	Правник
2179. Мелех Іван	„	15. 1. 1913	Заліська Воля	Виїхав до Америки
2180. Мелех Павло	„	8. 7. 1910	Заліська Воля	Скінчив експортівку у Бельгії
2181. Нащук Лев Вол.	„	9. 5. 1912	Диків Старий	Не студіює
2182. Петрик Степан	„	25. 12. 1910	Халупки Медиць.	Не студіює
2183. Підґарбій Осип	„	16. 4. 1911	Кривча н. Сяном	Не студіює
2184. Повх Андрій	„	15. 2. 1911	Шегині	Мр прав
2185. Рейнарович Осип Михайло	„	15. 10. 1910	Боляновичі	Студіює спів у Муз. Інст. ім. Лисенка, Львів
2186. Сафіяник Іван	„	11. 10. 1912	Дроздовичі	Кооператор
2187. Станько Йосафат	„	25. 12. 1911	Вишатичі	Госп., перервав студії теольогічні
2188. Цмоць Володимир Богдан	„	31. 1. 1909	Синевідсько Виж.	Священик, Стан. Епарх.
2189. Шевчик Василь	„	1. 4. 1909	Новосілки	Правник

1931/1932. (66)

2190. Білліґ Маврикій	мойс.	24. 11. 1909	Перемишль	Не студіює
2191. Гармата Олексій	гр.-кат.	24. 9. 1910	Сосниця	„ „
2192. Гуль Роман	„	1. 12. 1912	Любачів	Студент, Краків
2193. Карван Самійло	мойс.	4. 4. 1910	Тернава Долішня	Не студіює
2194. Мокрий Андрій	гр.-кат.	12. 1. 1910	Ляшки Довгі	Свящ., Руда Монастир.
2195. Посіко Семен	„	24. 3. 1909	Мацьковичі	Свящ., Чесанів
2196. Якимець Степан	„	3. 10. 1908	Сосниця	Свящ., Молодич
2197. Яріш Василь	„	12. 12. 1910	Новосілки	—
2198. А. Антонович Омелян	„	6. 4. 1914	Долина	Не студіює
2199. Барицький Вас.	„	13. 8 1913	Пикуличі	Медицина, Югославія
2200. **Беч Любомир**	„	16. 6. 1914	Улично	Медицина, Львів
2201. Бучак Мирон	„	8. 9. 1911	Соколя	Секретар збірної гром.
2202. Вітошинський Борис	„	18. 8. 1914	Перемишль	Студ. прав, Варшава
2203. Галазика Іван	„	5. 10. 1909	Перемишль	Священик, Орове
2204. Зубальський Евг.	„	11. 3. 1912	Хирів	Кооператор, Хирів
2205. Кашубинський Роман	„	5. 4. 1913	Сокаль	Експортівка, Львів

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
2206. Качмар Михайло.	гр.-кат	19. 9. 1914	Чернева	Технік, Німеччина
2207. Козак Богдан .	„	1. 8. 1914	Малковичі	„МС.“, Перемишль
2208. Митюк Льонгин .	„	16. 10. 1913	Новий Санч	Медик, Ґрац
2209. Павлик Волод. .	„	4. 6. 1911	Сколошів	Уряд. збірн. громади, Радимно
2210. Павлик Мирослав	„	21. 1. 1910	Бушковичі	Купець, Перемишль
2211. Пелліх Андрій		2. 4. 1913	Відень (Австрія)	† 1936 р, ст. мед., Загреб
2212. **Толопка Дмитро** .	„	7. 11. 1912	Підярків	Техніка, Львів
2213. Федак Володимир	„	24. 6. 1914	Чортків	Студ. прав, Познань
2214. Федевич Іван .	„	23. 12. 1910	Черпева	Теольоґія, Перемишль
2215. Хаджай Нестор .	„	2. 10. 1913	Волче	Фільософія
2216. Б. **Біланич Іван** .	„	20. 6. 1913	Воля Матіяшова	Теольоґія, Рим
2217. Гасько Осип . .	„	14. 9. 1911	Куличків	Студ. фільософії
2218. Дудра Михайло .	„	16. 11. 1912	Irsey City (Амер.)	Виїхав до Америки
2219. Журавецький Антін Петро . . .	„	1. 1. 1914	Ріпчичі	Теольоґія, Перемишль
2220. Завітковський Ів.	„	1. 8. 1912	Гамарня	Правник, Вильно
2221. Заяць Ярослав .	„	10. 9. 1911	Малнівська Воля	Не студіює
2222. Зятик Святослав	„	30. 5. 1912	Святе	Студ. мед., Відень
2223. Ковнарський Мир.	„	21. 4. 1912	Сянки	Правник, Львів
2224. Копистянський Андронік . . .	„	26. 9. 1910	Скородне	Не студіює
2225. Коростіль Мирос.	„	26. 9. 1913	Перемишль	Студ прав, Львів
2226. Кучерепа Іван	„	26. 8. 1914	Мацьковичі	Не студіює
2227. Лапичак Тома .	„	17. 10. 1914	Нижанковичі	Медицина. Краків
2228. Мелешко Матей .	„	14. 8. 1911	Кореница	Фізичне Виховання, Варшава
2229. **Миляник Юрій** . .	„	2. 10. 1912	Мишлятичі	Теольоґія, Рим
2230. Онуферко Яросл..	„	20. 9. 1910	Яворів	Правник, Львів
2231. Рейнарович Лев .	„	14. 1. 1914	Княжпіль	Консерваторія, Львів
2232. Росовський Андр.	„	28. 11. 1909	Пикуличі	Не студіює
2233. Січка-Витвицький Степан	„	19. 2. 1911	Тустановичі	† 1935
2234. Стахурський Степ.	„	8. 1. 1913	Германовичі	Теольоґія, Перемишль
2235. Турчинський Дм.	„	29. 10. 1911	Військо	Не студіює
2236. Ференц Михайло.	„	21. 9. 1913	Сосниця	Теольоґія, Перемишль
2237. Яцусь Іван . .	„	10. 6. 1912	Ляцко	Дентистика, Югославія
2238. В. Бак Теофіль .	„	3. 6. 1914	Явірник Руський	Купець
2239. Балаш Степан	„	3. 1. 1913	Сосниця	Теольоґія, Перемишль
2240. Білинський - Слотило Омелян . .	„	17. 9. 1912	Лука	Студ. прав, Краків
2241. Іваш Петро . .	„	12. 7. 1912	Строневичі	Не студіює, поїхав до Америки
2242. Ковальський Ром.	„	1. 4. 1913	Либохора	Медицина, Варшава
2243. **Колтунюк Орест Микола**	„	2. 1. 1914	Люблинець Нов.	Правник, Львів
2244. Матейко Іван . .	„	24. 6. 1907	Поздяч	Не студіює
2245. Мацьків Станисл. Іван	„	9. 3. 1912	Перемишль	Скрипак
2246. Мачай Іван . .	„	24. 2. 1912	Плазів	Не студіює
2247. Мричко Волод. .	„	1. 1. 1914	Устріки Долішні	Медицина, Відень
2248. Опока Лев . .	„	11. 6. 1913	Перемишль	Прав. теоль., Варшава
2249. Пеленський Любомир Осип . .	„	8. 9. 1914	Бандрів Народ.	Правник, Варшава

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
2250. Подляшецький Яр.	гр.-кат.	31. 5. 1914	Лабова	Скінчив катол. унів. у Лювені
2251. Прокоп Констант.	„	9. 6. 1912	Лубна	Студ. прав
2252. Рамрас Соломон Ізраель	мойс.	11. 2. 1911	Мостиска	Роб. фабр., Палестина
2253. Сандбанк Макс .	„	4. 1. 1912	Перемишль	Палестина
2254. Стахів Степан .	гр.-кат.	21. 9. 1910	Львів	Студ. прав, Львів
2255. Фельзен vel Кронфельд Ляйб . .	мойс.	12. 10. 1911	Сливниця	Не студіює
1932/1933. (51)				
2256. А. Блюй Григорій	гр.-кат.	30. 6. 1910	Даровичі	Теольоґія, Перемишль
2257. Леґуцький Іван .	„	9. 10. 1913	Перемишль	Теольоґія, Перемишль
2258. Осідач Роман .	„	22. 3. 1913	Пакість	Теольоґія, Перемишль
2259. Ощудляк Ярослав	„	19. 11. 1911	Перемишль	Не студіює
2260. Пасічинський Вол.	„	13. 7. 1913	Самбір	Аґрономія, Львів
2261. Сенета Богдан Степан . .	„	27. 6. 1913	Яксманичі	Теольоґія, Перемишль
2262. Б. Дявіл Волод.	„	16. 4. 1911	Сколошів	Теольоґія, Перемишль[1])
2263. Дяків Роман . .	„	10. 12. 1910	Боршевичі	Теольоґія, Перемишль
2264. Караван Мирон Олександер .	„	6. 3. 1912	Вовче	Не студіює
2265. Павліш Ілля . .	„	29. 7. 1913	Селиська	Студ. прав, Львів
2266. Салук Волод. . .	„	29. 3. 1911	Радимно	Почт. уряд., Лодзь
2267. Сюська Степан .	„	7. 1. 1111	Мацьковичі	Теольоґія, Перемишль
2268. В. Бенько Вол. .	„	20. 8. 1911	Величка	Право, Львів
2269. Котельницький Петро	„	5. 7. 1910	Боратин	Студ. теольоґ., Львів
2270. Перейма Миросл.	„	20. 4. 1911	Ропиця Руська	Ветеринарія, Варшава
2271. Слоньовський Мирон . .	„	6. 5. 1912	Комарно	—
2272. Ференц Роман Корнило . .	„	1. 1. 1913	Зелена	Не студіює
2273. А. Будзиновський Константин . .	„	18. 2. 1914	Тернопіль	Медицина, Львів
2274. Войтович Мих. .	„	23. 11. 1914	Грушевичі	Не студіює
2275. Гринишин Евген	„	6. 7. 1915	Ліщина	Право, Вильно
2276. **Гурко Евген** .	„	23. 6. 1914	Либохора	Теольоґія, Перемишль
2277. Гречило Богдан .	„	5. 1. 1914	Скомороше	Дентистика, Варшава
2278. Карпяк Волод.	„	27. 12. 1914	Кральове Поле (Чехословаччина)	В. Ш. З. Т., Варшава
2279. Касприк Антін .	„	9. 11. 1914	Перемишль	Не студіює
2280. Кузьминський Мирон	„	6. 2. 1913	Перемишль	Теольоґія, Перемишль
2281. Курницький Іван	„	9. 10. 1914	Голодівка	Техніка, Львів
2282. Мищишин Мир. .	„	26. 11. 1913	Detroit Mich. (Ам.)	Теольоґія, Перемишль
2283. Пасека Іван .	„	28. 1. 1915	Старява	Не студіює
2284. Паславський Іван	„	1. 1. 1913	Станиславчик	В. Студ. Педаґ.
2285. Плювак Петро .	„	16. 2. 1913	Дмитровичі	Студ. фільос. Львів
2286. Роман Микола .	„	15. 5. 1913	Ганківці	Ветеринарія, Львів
2287. Сабат Орест .	„	9. 4. 1915	Тустановичі	В. Ш. З. Т., Львів
2288. Салук Михайло .	„	25. 9. 1913	Перемишль	Перервав студії
2289. Файхтбавм Менд.	мойс.	8. 8. 1913	Сулковщизна	Не студіює

[1]) Змінив прізвище: Дмитренко.

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
2290. Б. Балух Миросл. Корнило . . .	гр.-кат.	17. 7. 1912	Сянік	—
2291. Башук Петро .	„	28. 11. 1911	Пивовщина	Не студ., перервав право
2292. Гарабач Евген .	„	3. 1. 1915	Відень (Австрія)	Не студ., перервав право
2293. Горбачевський Ів.	„	7. 6. 1912	Бірча	Теольоґія, Перемишль
2294. Гринишин Конст.	„	23. 5. 1914	Губичі	Фільософія, Краків
2295. Гура Ігор Олекс.	„	3. 2. 1914	Камінка Струм.	Ветеринарія, Львів
2296. Ґут Вол. Степан .	„	12. 1. 1914	Ветлин	Однорічний торг. курс
2297. Дзюбинський Тад.	„	9. 6. 1914	Трушевичі	Прав., перервав студії
2298. Караван Льонгин	„	27. 9. 1913	Сокаль	В. Ш. З. Т., студ. прав, Львів
2299. **Кушнір Микола** .	„	10. 3. 1914	Гориці	Студ. прав, Львів
2300. Менцінський Мир.	гр.-кат.	10. 5. 1912	Перемишль	Однорічний торг. курс, Львів
2301. Мусянович Вол.	„	8. 8. 1911	Камінь .	Абсольв. торг. курсу
2302. Оренчук Волод. .	„	24. 10. 1913	Стоянів	Право, Львів
2303. Сембратович Мик.	„	20. 1. 1912	Іскань	Не студіює
2304. Согор Лев . . .	„	4. 3. 1913	Перемишль	Теольоґія, Перемишль
2305. Чавс Володимир	„	13. 3. 1916	Чорна	Право, Краків
2306. Шпинда Іван .	„	28. 1. 1914	Карликів	Теольоґія, Перемишль
1933/1934. (50)				
2307. А. Бача Степан	гр.-кат.	6. 5. 1912	Велюничі	Експортівка, Познань
2308. Джурдж-Сілецький Осип . . .	„	13. 2. 1913	Лютовиська	Не студіює
2309. Коваль Дмитро .	„	5. 10. 1912	Хотинець	„ „
2310. Кузьо Нестор . .	„	9. 3. 1913	Медика	„ „
2311. Микита Дмитро	„	25. 5. 1912	Коровники	„ „
2312. Наливайко Мир.	„	24. 10. 1910	Коровники	„ „
2313. Б. Ґец Осип Евг.	„	28. 1. 1915	Ванькова	Техніка, Львів
2314. Ґоліш Михайло .	„	16. 10. 1910	Дрогоїв	Не студіює
2315. Комарницький Ів. Богдан . . .	„	28. 7. 1913	Синевідсько Виж.	Секретар збірн. гром.
2316. Коростіль Маркіян Олекс. . .	„	23. 4. 1915	Ґрац (Австрія)	Не студіює
2317. Лаба Тимотей .	„	20. 6. 1912	Годині	„ „
2318. А. Бучинський Петро	„	30. 6. 1914	Негрибка	„ „
2319. Василюк Богдан Франц	„	13. 9. 1915	Ярослав	„ „
2320. Вовк Іван . .	„	15. 2. 1915	Шегині	Правник
2321. Годованець Дан.	„	26. 6. 1916	Перемишль	В. Ш. З. Т., Львів
2322. Грущак Василь	„	10. 1. 1914	Волоща	Не студіює, торговел.
2323. Демчина Іван .	„	17. 6. 1913	Тулиголови	Теольоґія, Перемишль
2324. Захаріясевич Мирон Богдан .	„	3. 9. 1915	Ольхівці	—
2325. Зеленяк Антін .	„	26. 4. 1914	Ярослав	Право, Львів
2326. Карванський Дм.	„	21. 10. 1913	Станиславчик	Не студіює
2327. Кушнір Філярет Антін . . .	„	28. 1. 1914	Перемишль	Теольоґія, Перемишль
2328. **Маринович Ярослав**	„	8. 6. 1916	Любеля	Філ. і музикол., Львів
2329. Обшанський Теодор	„	14. 2. 1915	Мощаниця	Не студіює
2330. Пасічинський Із..	„	8. 3. 1916	Коблянська Воля	Вища Шк. Торгов.
2331. Сабат Богдан. .	„	30. 10. 1916	Перемишль	Право, Львів

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
2332. Сірота Микола .	гр. кат.	5. 7. 1914	Биків	Молочарський курс
2333. Фаріон Олександер Богдан . .	„	24. 10. 1916	Пакість	Медицина, Львів
2334. Фундак Осип . .	„	24. 12. 1914	Терло	Студ. пол. наук, Берлін
2335. Шефлєр Ізидор .	мойс.	14. 4. 1913	Перемишль	Не студіює
2336. Яворський Плятон Зенон .	гр.-кат.	14. 9. 1914	Тустановичі	Лісова Тех., Варшава
2337. Ярка Омелян . .	„	11. 6. 1916	Стрий	Не студіює
2338. Б. Бандрович Зенон Корнило . .	„	8. 2. 1916	Перемишль	Теольоґія, Перемишль
2339. Бєлянський Роман Володимир	„	9. 9. 1914	Белз	Торг. курс, Львів
2340. Воркун Олексій	„	11. 6. 1913	Лази	Не студіює
2341. Гнатовський Яр.	„	31. 5. 1914	Журавиця	„ „
2342. Ґлембоцький Степ.	„	1. 9. 1914	Пикуличі	Музикант, не студіює
2343. Дацков Степан .	„	29. 11. 1914	Кальників	Писар волости
2344. Домарадзький Ів.	„	9. 4. 1914	Журавиця	Вища Шк. Т., Познань
2345. Куціль Осип . .	„	11. 4. 1914	Мостиска	Не студіює
2346. Мальговський Ст.	„	4. 3. 1915	Ляцко	Склепар і столяр, Львів
2347. Мацюрак Богдан Михайло . .	„	30. 11. 1915	Рава Руська	Однорічний торг. курс, Львів
2348. Мигаль Волод. Григорій . . .	„	16. 4. 1916	Поляни Суров.	Дентистика, Варшава
2349. Микита Андрій .	„	9. 9. 1916	Пикуличі	Теольоґія, Перемишль
2350. Романець Степан Мирослав . .	„	22. 12. 1913	Перемишль	Не студіює, спортовець
2351. Романик Волод. .	„	24. 9. 1914	Перемишль	Не студіює
2352. Сендзік Теодозій Богдан	„	17. 6. 1915	Модрич	Журналістика, Берлін (Сусп. політ. факульт.)
2353. Слотиляк Василь	„	19. 2. 1913	Сиракізці	Теольоґія, Перемишль
2354. Тисовський Зен.	„	2. 11. 1915	Військо	Практ. у канц. зб. гр.
2355. Тритяк Ром. Вас.	„	14. 1. 1913	Судова Вишня	Теольоґія, Перемишль
2356. Чарторинський Володимир . .	„	12. 8. 1911	Розділ	В. Т. Ш., Краків

1934/1935 (43)

2357. Бобеляк Дмитро .	гр.-кат.	4. 11. 1913	Хишевичі	Не студіює
2358. Михальчишин Роман Микола . .	„	24. 5. 1913	Любачів	Дентистика, Варшава
2359. Новак Тадей . .	„	22. 6. 1914	Скопів	Не студіює
2360. Янішевський-Пйотровина Степан .	„	17. 9. 1914	Витвиця	„ „
2361. А. і Б. Александер Антін Войтіх	„	17. 4. 1915	Годині	Уряд. філії „Просвіта“
2362. Бача Роман .	„	10. 11. 1914	Дверник	Теольоґія, Перемишль
2363. Брицький Степан	„	26. 2. 1917	Михалевичі	Не студіює
2364. Вітошинський Олег. . . .	„	8. 3. 1918	Перемишль	Медицина, Варшава
2365. **Волянський Богдан**	„	29. 5. 1917	Перемишль	Медицина, Познань
2366. Гірний Яким .	„	22. 9. 1915	Заліська Воля	Не студіює
2367. Гомза Богдан .	„	10. 6. 1913	Багновате	„Маслосоюз“, Стрий
2368. **Данилюк Евген Ст.**	„	8. 7. 1916	Хмільно	Теольоґія, Львів

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
2369. Децик Василь	гр.-кат.	20. 6. 1917	Пиняни	Не студіює
2370. Дзюбинський Андрій Станислав	„	10. 4. 1916	Трушевичі	„ „
2371. Дрань Петро	„	12. 7. 1914	Святкова Велика	Не студіює
2372. Дрозд Григорій	„	27. 6. 1914	Терка	Теольоґія, Перемишль
2373. Дуб Ярос. Адріян	„	8. 9. 1917	Ярослав	Аґрономія, Львів
2374. Іваньо Любомир	„	22. 7. 1917	Медика	Не студіює
2375. Карпяк Богдан Григорій	„	20. 4. 1915	Львів	Правник, Львів
2376. Кебало Василь	„	25. 7. 1914	Суха Воля	Теольоґія, Перемишль
2377. Кіндрат Михайло	„	20. 9. 1914	Глудно	Не студіює
2378. Когут Микола	„	28. 4. 1912	Стрвяжик	Фільософія, Львів
2379. Кравс Микола	„	2. 12. 1912	Любачів	Не студіює
2380. Кріль Олексій	„	13. 3. 1915	Селиська	„ „
2381. Крупа Микола	„	13. 10. 1911	Яксманичі	Педаґоґ. курс, Львів
2382. Лозинський Лев Ростислав	„	23. 8. 1917	Сливниця	Не студіює, грач спортових клюбів
2383. Маселко Роман	„	20. 4. 1914	Селиська	Теольоґія, Перемишль
2384. Маселко Роман	„	14. 10. 1914	Селиська	Не студіює
2385. Маслянник Олекс. Мечислав	„	17. 7. 1913	Хирів	„ „
2386. Мельник Володимир	„	30. 4. 1916	Пяткова Руська	„ „
2387. Ноґа Володимир	„	20. 2. 1916	Селиська	„ „
2388. Парфенюк Степан	„	9. 8. 1911	Лучиці	Склепар у Сокалі
2389. Пасічнинський Теодор Михайло	„	14. 10. 1916	Нагачів	Теольоґія, Львів
2390. Перейма Евген	„	10. 12. 1916	Ропиця Руська	Журн. і право, Варшава
2391. Прокоп Іван	„	6. 7. 1917	Новий Санч	Теольоґія, Перемишль, перервав студії
2392. Середович Мих.	„	15. 1. 1915	Свидниця	Не студіює
2393. Солтис Степан	„	8. 1. 1914	Судова Вишня	Вис. Торг. Шк., Львів
2394. Станько Степан	„	9. 12. 1916	Грибів	Не студіює
2395. Трешневський Любомир	„	14. 9. 1915	Павлокома	„ „
2396. Турчиновський Роман	„	13. 8. 1917	Вірко	Медицина, Познань
2397. Шевчук Василь	прав.	26. 3. 1914	Київ (Україна)	Медицина, Варшава
2398. Ших Роман	гр.-кат.	26. 3. 1916	Бітля	Аґрономія, Львів
2399. Шумелда Яків	„	13. 9. 1914	Бушковичі	Техніка, Берлін

ДОДАТОК.

41. Випуск абітурієнтів за шк. р. 1935/36.

1. Бернакевич Евген Михайло	гр.-кат.	29. 9. 1917	Перемишль
2. Будзиновський Ев.	„	26. 9. 1916	Дубрівка Руська
3. Буцяк Яросл. Анд.	„	21. 7. 1918	Щебрешин
4. Василюк Мир. Степ.	„	31. 12. 1917	Медика
5. Вітик Мик. Олекс.	„	26. 5. 1916	Торгановичі
6. Городиський de Братко Богдан	„	2. 1. 1914	Семаківці
7. Гула Микола	„	23. 2. 1917	Порудно

ІМЯ І ПРІЗВИЩЕ	Віроісповідання	Рік уродження	Місце уродження	Звання
8. Гучко Роман Юрій	гр.-кат.	2. 1. 1917	Башня	
9. Голембйовський Гр.	„	5. 12. 1915	Конюхи	
10. Гут Богдан Іван	„	26. 11. 1915	Відень (Австрія)	
11. Дебера Евг. Север.	„	20. 5. 1914	Арламівська Воля	† [1])
12. Демкович Іван Ост.	„	22. 9. 1918	Бірча	
13. Дзюбинський Омел. Теодозій	„	8. 5. 1918	Трушевичі	
14. Доскоч Іван	„	3. 9. 1913	Лазн	
15. **Евстахевич Волод.**	„	28. 9. 1917	Олешичі	
16. Живко Осип	„	1. 11. 1915	Старява	
17. Жовнір Мирон	„	11. 4. 1917	Перемишль	
18. Завійський Мирон	„	28. 4. 1917	Бонарівка	
19. Зубрей Орест	„	19. 4. 1918	Горожанна Вел.	
20. Кліш Йосафат	„	21. 6. 1918	Сінява	
21. Кривуляк Волод.	„	2. 9. 1918	Хирів	
22. Крупа Теодозій Юр.	„	28. 5. 1918	Залуже	
23. Кузьминський Мих.	„	23. 1. 1915	Перекопана	
24. Кукурба Микола	„	14. 12. 1914	Коломия	
25. Лапичак Роман Юл.	„	4. 7. 1916	Ляшки Муровані	
26. Левандовський Вол.	„	19. 9. 1916	Chicago Illinois (Америка)	
27. **Мазяр Богдан Петро**	„	28. 1. 1918	Старий Самбір	
28. Макар Роман Вол.	„	7. 8. 1916	Загіря	
29. Малецький Мирон	„	28. 6. 1914	Стежниця	
30. Онуферко Ром. Олег	„	9. 12. 1913	Долге	
31. Паркасевич Іван	„	26. 1. 1914	Соколя	
32. Пердак Микола	„	16. 6. 1914	Скопів	
33. **Пинило Мик. Степан**	„	6 12. 1916	Сосниця	
34. Помірко Михайло	„	27. 1. 1915	Княжий Міст	
35. Потічний Ярослав	„	3. 7. 1917	Старява	
36. Радьо Мирон	„	14. 12. 1916	Бушковички	
37. Росовський Дмитро	„	12. 9. 1914	Пикуличі	
38. Склепкович Любомир Юрій	„	4. 5. 1916	Сервери	
39. **Смолій Іван**	„	14. 8. 1915	Михновець	
40. Стахів Евген Яросл.	„	15. 9. 1918	Перемишль	
41. **Стельмахів Гордій Марко**	„	8. 5. 1918	Львів	
42. Стецик Богдан	„	27. 7. 1912	Лука	
43. Тарнавський Вол. Богдан	„	8. 9. 1914	Судова Вишня	
44. Турко Зенон	„	19. 4. 1918	Люблинець	
45. Турко Яросл. Богд.	„	28. 6. 1914	Люблинець Нов.	
46. Феденишин Тадей Ростислав	„	20. 5. 1913	Білявці	
47. Футрик Роман	„	6. 2. 1913	Устрики Дол.	
48. Шалько Володимир	„	4. 11. 1916	Коровиця Голод.	
49. Шевчук Микола	правос.	3. 3. 1916	Київ (Україна)	
50. Шпиталь Ярослав Андрій	гр.-кат.	11. 12. 1917	Тершів	
51. Ярка Вол. Миросл.	„	14. 8. 1917	Боратин	
52. Ярка Денис	„	28. 8. 1918	Боратин	
53. Яцків Мирослав	„	28. 4. 1916	Журавиця	

[1]) † трагічно вбитий 4. липня 1936.

Антін Маринович

Історія бурс у Перемишлі.*)

I.

Вступне слово.

Дивним може видається, чому в »Альманасі« 40-ліття першої матури перемиської ґімназії поміщена »Історія перемиських бурс«. Але коли перечитується списки бурсаків за 40 літ і перечитається поіменний виказ абітурієнтів перемиської ґімназії за 40 літ, зладжений проф. С. Малиновським, то видиться, що багато-багато матуристів перемиської ґімназії було якраз вихованками бурс, і то переважно Бурси ім. св. о. Николая та Ґімназійного Інституту. Тут переживали вони нераз по 8 літ у часі свойого побуту в Перемишлі і з бурсами вяжуться спомини абітурієнтів не менше тісно, ніж із самою школою. Тому свято школи є рівночасно також святом і бурс. Длятого й »Історія бурс« входить до ювилейного альманаху.

Заохочений Вп. паном Дир. Степаном Шахом і Вп. паном проф. Романом Дубляницею написати таку »ювилейну« статтю про бурси в Перемишлі, приступив я, як педаґоґічний настоятель »Бурси ім. св. о. Николая«, до написання короткого огляду цих бурс. Але вже в тракті самої праці показалося, коли я вглибився в протоколи бурс, що не можна обмежитися лише до подання короткого огляду; праця розрослася до дещо більших розмірів.

Як дуже допомагали матеріяльно бурси шкільній молоді, — побачить читач по перечитанні цієї історії бурс.

Щоб історичну правду можливо обєктивно представити, старався я зясувати все, і світла й тіни, бо лише така історія може мати повчальну вартість.

Крім писаних джерел служили мені ласкаво деякими інформаціями Впреп. о. Мітрат Михайло Мриц і Вп. панове — Дир. Степан Шах, проф. Роман Дубляниця, проф. Михайло Демчук, проф. Др Евген Грицак і проф. Іван Ґонтарський, за що їм на цьому місці складаю подяку.

Перемишль, 1. VII. 1936. р.

*) Цю »Історію бурс« друкується за згодою Виділів Бурс і за зворотом коштів друку. Рівночасно робиться з неї окрему відбитку. — **Ред.**

II.

Бурса ім. св. о. Николая до 1914. р.

Суспільна опіка над шкільною молоддю серед українського громадянства є давня, бо сягає ще до XVI. в., коли нею опікувалася шляхта, богатші міщани й церковні братства. Спеціяльно ці останні розвивали широку діяльність над основуванням бурс та поміччю в прохарчуванні чи одежі біднішої молоді.

В Перемишлі вже від дуже давна запомагало молодь »Братство св. о. Николая«[1]), яке завязалося при церкві св. Миколая, при теперішній вул. Баштовій, на т. зв. Підгірю[2]). В XIX. в. справа допомоги бідній шкільній молоді почала набирати на галицькому ґрунті іншого характеру — несуть цю допомогу статутові т-ва. А сьогодні допомога ця, при великій скількості позамісцевої молоді й у тяжких часах, є тимбільше потрібна[3]).

Вже в половині XIX. в. в одинокій тоді ґімназії в Перемишлі, з німецькою викладовою мовою, було учнів гр. кат. обряду дуже богато, бо майже половина[4]), і такий процент віроісповідного складу молоді удержувався цілі десятки літ[5]). До 1875. р. не було ніякої бурси в Перемишлі, де молодь знаходилаби приміщення. По 1875. р., коли »Товаржиство Бурси пшемискей« удержувало одиноку тоді бурсу, приміщено тут і деяких бідних учнів української народности[6]).

Однак, коли завдяки довголітнім старанням галицьких послів, перемиського громадянства та петиції політичного Тов-а »Народня Рада« й Головного Виділу Тов-а »Просвіта« у Львові[7]), цісарською постановою з дня 29. липня 1887. р. рішено отворити при перемиській державній ц. к. ґімназії з польською мовою навчання рівнорядні відділи з українською мовою навчання, почалася тоді по селах перемиського повіту акція за посиланням дітей до ґімназії.

---

[1]) Дир. С. Шах: »Погляд на розвій допомогової акції для біднішої молоді в укр. держ. ґімназії в Перемишлі від її початку до 1932. р.« — Звідомлення Виділу »Кружка Родичів« з 1934/5. р., стор. 4.

[2]) Братство це, основане грамотою єпископа Онуфрія Шумлянського (перем. єпископ від 1746—1762), пізніше завмерло, але старанням єпископа Івана Снігурського відновлене, а остаточно зорґанізоване єписк. Томою Полянським вже як братство при катедральній церкві, бо церква св. Николая на »Підгірю«, де сьогодні стоїть ще деревляний хрест, проіснувала лиш до р. 1759. (А. Добрянський: Історія Еписк. стор. 38. прим. 22.*).

*) Єп. Он. Шумлянський лиш відновив давнє »Братство ім. св. о. Николая«, а саме грамотою з дня 19. серпня 1749. р. (»Пропамятникъ Братства св. о. Николая въ Перемышли«, Перемишль, 1867., стор. 4.) — **Ред.**

[3]) В Анґлії ще сьогодні від давніх часів існують навіть для універ. молоді інтернати (колеґії), в яких риґор є подібний до »бурсацького«, а не свобідний, як у наших »Академічних Домах«.

[4]) С. Шах — op. cit. В р. 1849/50 гр. кат. було 170, рим. кат. 218.

[5]) Idem — op. cit. — [6]) Idem — op. cit.

[7]) Степан Перський: »Історія Тов-а »Просвіта«, Львів 1932. стор. 50.

Щоби тій бідній молоді зі сіл прийти з поміччю, завязалося за допомогою »Братства ім. св. о. Николая« в 1888. р. статутове Т-во під назвою »Бурса ім. св. о. Николая«[8]), яке, як уже сама назва вказує, поклало собі за ціль провадження бурс для молоді. Т-во розвинуло велику педаґоґічну діяльність і під теперішню пору одиноке з українських товариств у Перемишлі провадить бурси для мужеської молоді середніх шкіл[9]), будучи власником двох великих будівель з городами при вул. Баштовій ч. 25. і 34. і малого партерового дому при вул. Пельчара ч. 13.

Коли перечитуємо ґімназійні Звіти[10]), то в них під постійною рубрикою VIII. п. н. Поміч для бідних учеників« читаємо стало,

Бурса ім. св. о. Николая.

що вбогу молодь підпомагає: 1. Братство церковне ім. св. о. Николая, наділяючи молодь грошевими запомогами на одіж і книжки, 2. Підручна каса Дирекції, на яку складалися ріжні добровільні датки й жертви при вписах і т. п., 3. Т-во »Руских женщин«, що від 1910. р. »Тов-ом Українського Жіноцтва« називалось, яке також постійно давало грошеві підмоги для бідних учнів, 4. Т-во ім. св. Кирила[11]), заложене в р. 1896. (1. IV.), що проіснувало до

[8]) С. Шах: op. cit.

[9]) В 1934. р. заложено в Перемишлі »Ремісничу Бурсу« в будинку власности гр. кат. Дух. Семинарії в Перемишлі, при вул. Шашкевича, яка призначена для ремісників. Також існує ще »Реміснича Бурса ім. І. Жовніра«. в домі фундації ім. Д-ра Адама Літинського, при вулиці Пельчара, є русска бурса, що відновлена в р. 1935. за дозволом адміністраційних і шкільних властей, удержує кількох учнів із польських державних шкіл, гр. кат. обряду, та двох із укр. ґімназії безплатно.

[10]) Про назви звітів диви дир. С. Шах: »Річні ґімназійні „Звіти" та їх історична й виховна вартість«, — розвідка в ґімн. Звіті з 1933/4. р. стор. 1—11.

[11]) Докладніше про це Т-во гляди: С. Шах у »Звідомленні« 1934/5 о. с. стор. 6 і дальше.

1914. р., яке з вкладок, ріжних жертв приватних осіб, наших Товариств, як »Віра«, »Дністер«, дальше Сойму й Повітових Рад, давало підмоги грішми, а головно закуповувало молоді плащі, убрання й книжки, і 5. Бурса св. о. Николая. Коли однак молоді в ґімназії з кожним роком прибувало, а в р. 1910/11. і 1911/12. було число в передвоєнних часах найвище й перевищало вже тисячку, не вистарчали тепер бурси, проваджені Т-вом »Бурса ім. св. о. Николая« на поміщення цеї молоді. Ішло тут головно про вбогу селянську молодь, якої число з кожним роком зростало, й заложено для неї в 1906. і 1910. роках три нові інституції, а саме: Селянську Бурсу, Бурсу ім. о. М. Шашкевича й Дешеву Кухню, при якій повстав також у 1911. р. невеликий приют для найбіднішої молоді[12]).

Душею відчинення Бурси ім. св. о. Николая був дир. Гр. Цеглинський[13]), який піддавав усі пляни, реалізуючи їх разом з адвокатом д-ром Теофілем Кормошем.

Дир. Цеглинський здавав собі справу з того, що ґімназія без бурс не буде добре розвиватися. І тому, коли виготовлений статут ц. к. Намісництво затвердило письмом з дня 3. липня 1888. року[14]), Т-во розпочало негайно свою діяльність. Відчинено бурсу в шк. р. 1888/9[15]) в домі т. зв. Новаківці при вул. Татарській, напроти теперішнього »Інституту для дівчат«. До неї прийнято 11 учнів, з яких протягом року убуло двох, за оплатою 1—9 злр. місячно й хоч нема згадки в цьому році про якісь жертви зі сторони громадянства, чи установ на цю бурсу, закінчено цей перший рік існування бурси без дефіциту.

При вул. Татарській, де сьогодні стоїть величавий »Український Інститут для дівчат«, стояв партеровий дім, що був власністю крилошанина, Архипресвітера о. Григ. Шашкевича, і від нього цей будинок із городом відкупило Т-во »Інститут для дівчат«. У шк. р. 1889/90. винайнято цей будинок за річним чиншом 360 злр. і приміщено там бурсу, яка проіснувала три роки. В цій

[12]) З цього приводу повстала бурса »Дешевої Кухні«, а від 1931. р. »Бурса ім. о. Могильницького«.

[13]) На жаль перших протоколів Т-ва »Бурса св. о. Николая« не можна було віднайти, щоб бодай частинно згадати про цю велику постать громадянського діяча, педаґоґа й письменника і його заслуги при основуванні бурси. Збереглися протоколи від 1907—11. року і 1916. вгору, тому праця ця є в початках неповна, оперта на ґімн. Звітах і »Справозданях«, друкованих перед Заг. Зборами, які збереглися в Науковім Т-ві ім. Шевченка у Львові (не всі) і у проф. Б. Загайкевича — два.

[14]) Ч. 39.051., потім змінений статут затвердило Намісництво 29. IV. 1905. р., а ще раз змінений (§ 1 і 2) затвердило Воєвідство 22. VII. 1926. р. ч. З. Р. П. 10081.

[15]) Вже в шк. р. 1887/8 відчинено бурсу на Засянні, де знайшло приміщення 7-ох учнів. — о. М. Мриц*).

*) Є це одинока згадка, без жадного деінде документу. — **Ред.**

бурсі могло знайти приміщення більше учнів, тому в шк. роках 1890/91. і 1891/92. було їх 27—28[16]).

Коли Т-во мало вже зібраних на бурсу понад 2.000 рин. сріб., а в додатку о. Крилошанин Григ. Шашкевич записав на бурсу леґат (річно по 50 злр.), а по смерти сина тестатора Михайла, що в тім самім році помер, фундація ця зросла до 100 злр. річно[17]), приступлено в 1892. р. до купна хати при вул. Баштовій з півморговим городом, що була власністю Йосифи з Мультижанських Войціцької, з усіми коштами за суму 9.205,65 злр. з тим, що квоту 2.589 злр. і 92 кр. мається заплатити відразу, а решту довгу розложено на 28 літ на рати[18]).

Хоч усіх грошей не було, але умови купна були дуже догідні й була надія, що Т-во довг цей буде могти ратами сплачувати, бо майно з кожним роком зростало[19]). Дня 3. IX. 1893. р. посвятив о. кат. І. Савчин нову хату й урухомлено бурсу, приймаючи рік-річно аж до 1898/9. р. пересічно по 33 питомців. Т-во діставало підмоги від Преосв. К. Чеховича, який щороку давав більші жертви на Т-во[20]), також від Сойму, Повітових Рад сусідніх міст і Перемишля, ріжних наших Товариств, доходи з фестинів, концертів, а в 1897/8. р. хор академиків під проводом І. Прийми, а опісля О. Підгорецького, устроїв 18 концертів по більших містах Сх. Галичини й Буковини, а увесь дохід у квоті 401,85 злр. і закуплені костюми, вартости 200 злр., віддано на Т-во. Прогулька того хору »...не тілько рознесла далеко звуки прекрасної рускої

---

[16]) Адміністрація, пед. нагляд, число питомців і інше — диви таблицю при кінці праці.

[17]) Справозданє з 1889/90 р.

[18]) Справозданє з 1892/3 р.

У протоколах Т-ва з дня 20. VIII. 1917. р. знайдено, що проф. Медвецький записав Т-ву »Бурса ім. св. о. Николая« леґат у висоті 1000 К., а крім цього призначив $^2/_3$ свойого майна для 10 галицьких вихов. інституцій, що удержують бурси. Головним спадкоємцем назначив Т-во »Просвіта« у Львові. Про цю саму аднотацію довідуємося, що голова Т-ва дізнався від проф. К. Студинського, що з $^2/_3$ майна бл. п. проф. Медвецького припаде для Т-ва »Бурса св. о. Николая« около 8.000 к. Яка доля стрінула цей леґат, про це в записках і протоколах не найдено згадки ані блищих інформацій. Хто має які інформації, може подати їх до відома Бурси.

[19]) Дир. С. Шах о. с. »Для забезпечення Бурси ім. св. о. Николая постановила перемиська »Каса ощендносьці« 1893. р. утворити з річного чистого доходу залізний фонд у висоті 10.000 рин., як це зробила 1892. р. для польської бурси« (стор. 5.), але ухвали своєї, як твердить о. крил. Мриц, ніколи не зреалізувала.

[20]) Преосв. Єп. Чехович мав на бюрку спис усіх інституцій не лише в Перемишлі, але й в інших містах Галичини, які постійно діставали від нього підмоги. — о. крил. Мриц.

пісни, але і не мало причинилася до розбудження народної сьвідомости...«[21]).

Але молоді в ґімназії з кожним роком прибувало, спеціяльно молоді зі сіл, якій треба було прийти з поміччю. А що будинок не міг помістити більше над 35 питомців, приступлено в 1897. р. до прибудови нової одноповерхової камениці коштом 15.000 к. Т-во мало великі симпатії серед громадянства, доказом чого — хочби число членів (звичайних) у р. 1896/7: 107 осіб і 15 членів основників[22]). На підставі цього морального капіталу у громадянства, а вразі потреби й матеріяльного, затягнено амортизаційну позичку в Галицькім Банку Гіпотечнім у квоті 26.000 к., яку мало Т-во сплачувати ратами по 886.40 к. річно, а перед нею затягнено ще позичку у »Вірі« на 6.800 к.[23]) і вже 1. IX. 1898. р. будинок віддано до ужитку; до так поширеної бурси прийнято 82 питомців. Будинок цей посвятив дня 8. XII. 1898. р. Єпис. К. Чехович у присутності всіх представників духовних і світських із Перемишля, та названо її з нагоди ювилею 50-ліття панування ціс. Франца-Йосифа І. його іменем[24]). Але й так поширена бурса не могла примістити всіх питомців, що зголошувалися, яких число в ґімназії

---

[21]) Справозд. з р. 1897/8.

[22]) Ibidem. — Тут є поданих 13 членів основників, а відтак прибуло (звіт 1912/13.) ще двох, що їх годиться на тому місці вичислити:

Преосв. Єп. К. Чехович.
Впр. Деканат Жукотинський.
Впр. Деканат Ярославський.
Впр. о. М. Мриц, крилош. капітули.
Впр. о. П. Куневич, військ. капелян.
Всч. о. К. Сінкевич, парох у Радохінцях.
Вп. Степан Трухим, власник дібр у Львові.
Впр. о. М. Подолинський, кустос перем. капітули.
Всч. о. А. Сінкевич, гр. кат. парох у Кунині.
Вп. Павло Тишковський, власн. дібр у Гувниках.
Впр. о. Др Іван Ґробельський, крилошанин станислав. капітули.
Т-во »Руских женщин« у Перемишлі.
Т-во »Брацтво св. о. Николая« в Перемишлі.
Др Степан Федак, адвокат у Львові.
о І. Стрийський, крилошанин у Перемишлі.

Почесних членів було в тім часі 3: Єп. К. Чехович, Гр. Цеглинський і Др Теофіль Кормош.

[23]) Через велику солідарність і карність, якою відзначалися в тім часі Українці в Перемишлі, росла одна інституція за другою. Помагано собі звичайно так, що на початок затягано позичку в »Вірі« або в »Щадниці«, підтягано будівлю під дах, відтак на докінчення будови давали позички вже Банки, а з одержаної від них позички звертано сейчас цілу позичку в »Вірі« чи »Щадниці«, щоб вони, як ще фінансово слабі, не впали. — о. М. Мриц.

[24]) »На внесене прошенє до Трону позволив наш Найяснійший Монарх після рескрипту Президиї ц. к. Намістництва з дня 25. V. 1899. ч. 4789 назвати Бурсу своїм Найдостойнійшим Іменем« ...і »прийняти сю синівську заяву любови«. — Справозд. з р. 1904/5. і Звіт ґімн. 1900/1.

постійно росло[25]). Бурса була призначена головно для бідних учнів, а треба було, як казав дир. Цеглинський, збудувати »щось такого, щоби було для тих, що можуть платити«[26]) і в осени 1904. р. приступлено, на закупленій на ту ціль площі при вул. Баштовій під ч. к. 858., до будови »Ґімназіяльного Інституту« після плянів архітекта Пілецького, а під наглядом будівляного комітету, в склад якого входили: дир. Цеглинський, д-р Т. Кормош, о. Ом. Кормош, І. Матковський і д-р Долинський. Величавий двоповерховий будинок дня 28. VIII. 1905. р. віддано до вжитку, а питомців зголосилося таке число, що Виділ не мав змоги всіх зголошень узгляднити. В будинку цім, хоч призначенім для синів заможніх родичів, зарезервовано 8 безплатних місць для вбогих і добрих учнів ґімназії, як інструкторів. Торжественне посвячення Інституту відбулося 30. IX. 1905. р., а посвятив його Архипресвітер капітули о. К. Волошинський у присутності представників місцевих властей і делеґата ц. к. Ради Шк. Кр. Д-ра Фр. Майхровича[27]). — Першим адміністратором в Інст. іменовано проф. О. Авдиковича, світлого педаґоґа, що провадив Інст. незвичайно гарно. Коли в 1906/7. р. на адміністратора прийшов о. Ом. Кормош, а в 1907/8. р., на педаґ. настоятелів прийшли великі приятелі молоді, як проф. Ос. Прислопський і М. Пащак, інституція й під матеріяльним і виховним оглядом стояла д. добре. — Але в р. 1909. (6. VII.) о. Кормош зрезиґнував, а його місце обняв проф. О. Целевич. Тепер зайшли тертя між ним а Виділом, а по части й учнями[28]). Що правда, проф. Целевич провадив Інст. зовсім добре, а якщо доходило до штрайків учнів на тлі харчу[29]), то треба згадати, що Т-во через будову було сильно задовжене[30]), а самі проценти річно виносили 12.360 к. і треба було з доходів бодай проценти сплачувати. У відповідь на дісгармонію з Виділом[31]), а передовсім на штрайк учнів була

---

[25]) В р. 1904. було вже около 700 учнів в ґімн. (Від р. 1895. прибувало що року пересічно коло 50 учнів. Ґімн. звіти).

[26]) о. М. Мриц.

[27]) Дир. С. Шах, ор. с. стор. 9.

[28]) Проф. Целевич був досі в Бурсі, а на його місце іменовано там проф. М. Крушельницького.

[29]) »Осьма кляса остентаційно і гамірно вийшла зі салі«. — Проток. Т-ва 1907—11.

[30]) В 1912. р. було довгу 157.066,36 к., (Австро-угор. Банк 76.446, 06 к., »Віра« 51.500 к., »Дністер« 22.720,30 к., »Краєвий Союз Кредитовий« 6.400 к.), а в р. 1914. затягнено ще позичку в »Вірі« на 32.000 к. Австро-угор. Банкові сплачено довг підчас війни, а решту сплачено 17. І. 1924. р. 40.000 к. і 22. IV. 1924. р. Банк позволив на екстабуляцію. — Треба признати, що війна й девалюація гроша вирятували Т-во й вичистили сильно задовжену гіпотеку. — Звіт Т-ва 1912/13. і прот. Т-ва.

[31]) Заг. Зб. 11. І. 1910. Прот. Т-ва. Сторін не цитую, бо їх у книзі протоколів нема, а точно про місце в протоколах можна зорієнтуватися після засідань Виділу чи Загальних Зборів, що все подаю.

резиґнація проф. Целевича й Прислопського. Виділ прийняв першу[32]), а другої не прийняв. Потім переходово адміністр. Інституту вів проф. Гамчикевич, що навіть зрікся головства[33]), але зрезиґнував[34]), а на його місце поручено вести адміністрацію від 1. II. 1910. р. о. Мартиновичеві.

Але й у самім Виділі були тертя й через це вибраний на Заг. Зборах 29. X. 1910. р. головою дир. Алиськевич не хотів прийняти вибору, через »брак гармонії між виділовими« і через »евентуальні колізії між обовязками голови Бурси а обовязками директора ґімназії«[35]). Щойно по виводах проф. Демчука, що на примірах вказав, що директори переважно є головами бурс, і д-ра Кормоша, що до останньої майже хвилі головою Т-ва все був чоловік, що стояв на чолі ґімназії, збори не прийняли резиґнації дир. Алиськевича з головства, який аж до 1918. року був головою Т-ва.

Коли дир. Алиськевич став головою, забрався дуже енерґічно до праці в Т-ві. Що місяця відбувалися засідання (був навіть визначений один день, у якім вони відбувалися), і Контр. Ком., що все дуже точно переводила контролю, мусіла на кожному засіданні здавати звіт[36]). Рік 1912/13. був роком проби нового устрою інституцій. Тому, що останніми роками Інстит. не давав доходів, потрібних на сплату довгів, рішив Виділ замінити Інститут на бурсу. Скасовано осібні спальні та учальні, перший поверх призначено на бурсу з меншими оплатами, а другий поверх на Інститут. Але вже серед року переконався Виділ, що така зміна некорисна, богато учеників воліло за ту саму оплату мешкати в Інституті, як у Бурсі, а число учнів, замість побільшитися, як цього сподівалися, в році впало[37]). Настав тяжкий час для Т-ва. Довгів у тім часі було на суму 157.066,36 к. і не лише не можна було віддавати капіталу, але не можна було навіть сплачувати процентів; тому то проф. Гамчикевич підніс гадку, щоби будинки продати, або винайняти на філію укр. ґімназії, а за чинш, який правительство буде добре платити, віддати затягнені довги. Вже Заг. Збори

---

[32]) Вже 15. X. 1909. р. Виділ прийняв резиґнацію Целевича, але коли не міг піднайти відповідного кандидата, поручає дальше йому вести справи, хоч він не погоджується. Аж 3. XI. зреасумовано попередні рішення й поручено о. Мартиновичеві провадити касу, а проф. Целевичеві адміністрацію. Але вкоротці проф. Целевич зрезиґнував із посади адміністратора, а резиґнацію його приймає Виділ 29. XII. »з днем нинішним«. Ibidem.

[33]) 15. I. 1910. р. функції голови Т-ва перебрав мгол. проф. Зарицький, але 21. VI. резиґнує »з причини перешкодження«, а заступав голову до заг. зборів проф. О. Ярема. Ibidem.

[34]) Зрезиґнував через розбіжність думок із Виділом у справі покарання 4 учнів. Ibidem.

[35]) »...і зі взгляду на евентуальні колізії з властями, котрі можуть закинути протеґоване і тим подібне інституції«. Ibidem.

[36]) Проф. М. Демчук.

[37]) Звіт Т-ва 1912/13.

погоджувалися з тою думкою, спротивився лише проф. Демчук, беручи на свою відвічальність санацію Т-ва. Почалася санація. Передовсім вернено від вересня 1913. р. знов до давнього ладу, що дешевші місця є лише в Бурсі, а дорожчі в Інституті. Вже три перші місяці по феріях показали, що адміністрація обох інституцій є дуже оглядна, бо по кінець падолиста віддав Інститут до головної каси 4.000 к., а Бурса 900 к. Крім цього вже по вакаціях сплачено довгів на суму 3.528,41 к., що було великим осягом адміністраторів, зваживши, що попередній рік 1912/13., як рік загальної господарської й фінансової кризи, був дуже тяжкий.

А рік 1912/13. був також тяжкий для Т-ва через »кризу« в природі. Кількамісячна слота спричинила великі шкоди в обох реальностях, а передовсім в Інституті. Вода через реальність У. П. Т. спадала з вул. Щитової на Інститут (були хвилі, що неможливий був доїзд до Інституту), вдираючися до пивниць і сутерин. Направа тих шкід, як відводнення будинку, будова охоронного муру й бетонування, тривала довго, бо щораз нова слота нівечила розпочату, а недокінчену, роботу. Коштувала ця направа Т-во до 5.000 к.[38]). Так представлялася менш-більш діяльність Т-ва з вибухом війни в 1914. р.

III.

Селянська Бурса й Бурса ім. о. М. Шашкевича.

Почин до заснування тих нових бурс дало »Руске Педаґоґічне Товариство«, якого філію основано в Перемишлі в 1900. р., а головою вибрано меткого дир. укр. Дів. Ліцею проф. Ол. Ярему. Т-во, крім своїх головних завдань, а саме збирання фондів на будову й провадження шкіл, почало також збирати фонди на заложення бурси. На Заг. Зборах Т-ва 29. IX. 1905. р. на внесення проф. Р. Гамчикевича ухвалено: »Новий Виділ мається постарати о отворення Селянської Бурси для учеників IV. кл. шкіл народних, а що найменше на устроєння 4—5 місячного курсу приготовляючого до вступного іспиту до ґімназії«, мотивуючи своє внесення збільшенням фреквенції в українській ґімназії[39]). Зростало головно число селянської молоді[40]); а що Бурса св. Николая, а головно Інститут, високістю оплат для бідної молоді були за дорогі, треба було заложити бурсу, де за дешевшою оплатою в грошах і натураліях можна булоб допомогти матеріяльно учням.

Відповідно до цеї ухвали почав Виділ шукати за відповідним льокалем на бурсу. Оголошено відозву в »Ділі« й »Свободі«, щоб батьки зголошували своїх синів до бурси за оплатою 14 к.

---

[38]) Звіт Т-ва 1912/13.

[39]) Протокол »Рідної Школи« I.

[40]) Дир. С. Шах — о. с.; селянської молоді було в 1907. р. 350 учнів. стор. 9.

місячно (в половині можна харчами[41]) і 1. XI. 1906. р. урухомлено бурсу[42]).

Але щоб довше втримати бурсу, треба було подумати над купном власного будинку. Вправді грошей не було, однак »в перемиській громаді Українців були одиниці, що вміли будувати й купувати без грошей«[43]). До них належав Д-р Кормош, що заохотив інших ідейних громадян зложити на цю ціль гроші в формі зворотної позички. І найшлися люди, які радо деклярували й складали гроші: Др Мих. Кос — 5.000 к., Преосв. Єп. К. Чехович — 400 к., прал. о. Зубрицький — 600 к., о. мітрат Подолинський — 400 к., дир. О. Ярема — 400 к., о. крил. Стрийський — 500 к., Др Матковський — 500 к., о. Комарницький М. — 200 к., дир. І. Білинський — 200 к., о. Др Левицький В. — 200 к., о. проф. Ардан — 500 к., Дешева Кухня — 600 к., Др Т. Кормош — 600 к., »Народ. Дім« у Перемишлі — 200 к., І. Борис — 500 к., а гроші ці пізніше майже всі дарували[44]). Як уже зібрано певну квоту (декляровані суми вплачувано ратами), приступлено до купна будинку[45]). В жовтні 1906. р. закуплено дім з площею від Івана Лазора, друкаря в Перемишлі, при вул. Баштовій за 9.000 к., який відступлено безплатно на приміщення Селянської Бурси[46]).

Як до отворення бурси причинився о. проф. Ардан, так до купна І. Борис, купець у Перемишлі, як щасливий дорадник і посередник. Але партеровий будинок з 5 невеликими кімнатами був за малий, щоби помістити щораз то нових учеників[47]), що зголошувалися до бурси. Тому винаймлено другий дім, останній будинок при вул. Щитовій (тепер єп. Пельчара), власність о. Войтовича. Адміністраційний провід від початку оснування бурси аж до року 1910. спочивав у руках о. проф. Ардана, який, хоч перший рік закінчив недобором 1.982 к., провадив бурсу так гарно, що в слідуючих роках не лише покрито недобір, але ще призбирано готівку на поширення бурси.

В р. 1910/11, у звязку зі збільшенням фреквенції в ґімназії, було більше зголошень, а що в тих двох будинках не можна було примістити всіх учеників, винайняв Виділ реальність із просторим городом від Френкля, при вул. Міцкевича й Сінній за річним чиншем 1.000 к., від 1. VIII. 1910—31. VII. 1913. Тут приміщено

[41]) На інвентар 10 к., в прот. »Рід. Шк.« І. хибно подано 1 к.

[42]) Не знати, в якім будинку, сказано лише: 2 великі кімнати і три менші — Ibidem.

[43]) Ол. Ярема: »Хроніка Рідної Школи«.

[44]) Звернено: Дешева Кухня і Др М. Кос в р. 1910—12. — Акти »Рідної Школи«.

[45]) Властиво цю реальність закуплено виключно завдяки позичці військ. лікаря Д-ра Коса, бо решта декларованих сум впливала пізніше ратами.

[46]) Прот. Рідн. Школи І.

[47]) До народніх міських шкіл не приймали дітей із села, тому Бурса приміщувала лише ґімназійну молодь.

нову бурсу й названо її іменем М. Шашкевича. Управу цеї бурси обняв проф. Целевич, а управу Селянської Бурси по о. проф. Ардані перебрав проф. І. Ґонтарський. Бурси старалися управителі так вести, щоб кожного року складати з ощадностей гроші на фонд будови власного дому[48]) і хто знає, чи не закупленоби дому, якщоб не війна. Управи бурс знаходили матеріяльну підтримку в дирекції ґімназії, яка немалі квоти приділювала їм із одержаних при вписах збірок, у селян довколичних сіл і священиків довозом бульби та городовини, а саме з Дрогоєва[49]), Болестрашич, Плешевич, Бушкович, Малкович, Дунькович, Вишатич і Стібенця. Зпоміж осіб заслужених треба згадати оо. Гинилевича, Макара,

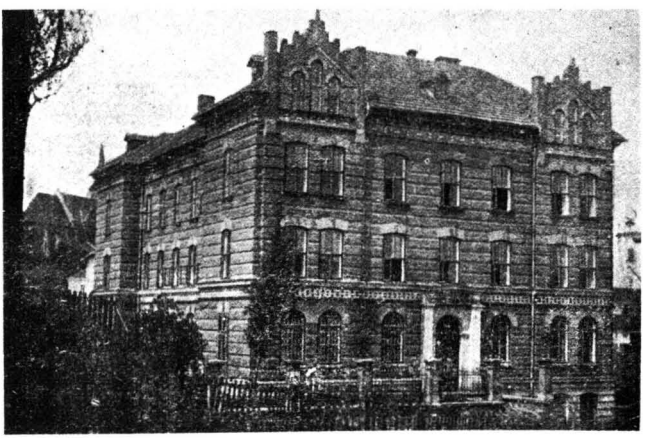

Ґімназійний Інститут для хлопців.

Дацька, упр. школи Козака; також Народна Торговля допомагала в товарах, а наші Т-ва, також сойм і маґістрат м. Перемишля, приходили з поміччю грошевими датками. І патріотична молодь обох полів складала добровільні жертви на бурси, або віддавала часть доходів із концертів, вистав та інших імпрез.

В слідуючім шк. р. 1911/12 бурси були поміщені в тих самих домах, а тому, що в тім році було ще більше зголошень, донаймлено для обох бурс сусідні льокалі (при вул. Щитовій донаймлено в домі Муля). На місце проф. Целевича, що перенісся до Копичинець, управу Бурси ім. Шашкевича обняв проф. М. Росткович, а в 1913. р. (II піврік) проф. В. Білинський.

Тимчасом будинок Селянської Бурси при вул. Баштовій показався в р. 1912/13 непридатний на мешкання і один рік стояв

[48]) В шк. р. 1910/11 на цю ціль віддала Селянська Бурса 820.40 к., а Бурса ім. Шашкевича 319.53 к. так, що фонд у цім році разом із зібраним о. Арданом виносив 2.521.68 к. Ibidem.

[49]) З того села найбільше. Касова книга Рід. Шк.

порожній, тому в шк. р. 1913/14 відступив його Виділ разом з городом за чиншем Ґімн. Інститутові, а на приміщення Селянської Бурси найняв реальність Фридерики Піскорової при вул. 3. Мая на Засянні ч. д. 385, за річним чиншем 3.000 к.[50]).

Але й льокаль Френкля, в якім містилася бурса ім. Шашкевича, став невідповідний на дальше замешкання, в додатку наставали щораз гірші часи, брак фондів, високий чинш, брак відповідного настоятеля, а вкінці побоювання, чи знайдеться достаточне число учнів, щоб заповнити обі бурси. З тих усіх причин Виділ рішив розвязати цю бурсу і контракту з Френклем не відновляти.

В шк. р. 1913/14 відчинено лише Бурсу на Засянні, яка від цеї злуки називалася Бурсою ім. Шашкевича, й до неї в новім шкільнім році прийнято всіх питомців, що зголосилися. Управителем іменовано проф. В. Барнича. У власнім будинку при вул. Баштовій приміщено злишній інвентар.

Скінчився шк. р. 1913/14 і почалася світова війна. Управитель проф. Барнич, виїзджаючи на ферії, позамикав усе й не віддав навіть ключів, бо сподівався, що по феріях верне. Тимчасом уже не міг вернутись. Настала війна, облога[51]), а по повороті австрійських військ до Перемишля в 1915. р. знайдено помешкання Бурси зруйноване[52]), в самім будинку перебувало ще військо[53]), з уладження бурси не було й сліду, інвентар розхоплено, а паркан спалено. Нового інвентаря не було за що купити й тому на внесення дир. Алиськевича рішено на рік 1915/16 бурси не відкривати, а останній поломаний інвентар, який остався, й кухонну посуду, яка збереглася в Бурсі ім. св. о. Миколая, відступлено »Дешевій Кухні«. Шкоди на суму 5.685 к.[54]) зголошено в Старостві, але ні тепер, ні пізніше не одержано ніякого звороту. За цілий час війни Бурси не отвирано й щойно в червні 1918. р., коли камяниця Захисту при вул. Снігурського стояла порожня, представив дир. Алиськевич гадку відновлення Бурси ім. М. Шашкевича тимбільше, що убувала тоді одна, вправді невелика бурса, а саме в домі фундації Дра Літинського, яку провадив Інститут як філію, а яку ізза невідповідного льокалю треба було зліквідувати. І Виділ »Рідної Школи« рішив знов з днем 1. IX. 1918. отворити бурсу, а всі аґенди віддати проф. Є. Форостині, якому малося виплатити 3.000 к.

---

[50]) Дім цей, який складався з 8 кімнат, 2 кухонь, стриху, пивниці і города, а в офіцинах 5 кімнат, 2 кухонь і стриху, винайнято від 1. VIII. 1912—31. VIII. 1915. — прот. Р. Ш. І.

[51]) Від 20. IX.—20.XII. 1914. мешкали в мешканні Бурси мадяри, який полк — не знати, відтак II компанія, а потім І комп. 34. полку до 20. І. 1915. р. — Ibidem.

[52]) В січні 1915. р. впала близько дому бомба й знищила всі вікна. — Ibidem.

[53]) Дир. Алиськевич — Звіт 1914/15. і 1915/16. стор. 5. і дальше.

[54]) Прот. »Рідної Школи« І.

на вступні видатки. Чи бурсу відновлено — не знати, бо протоколів з цього часу нема; відтак зайшли листопадові події, а в протоколі Заг. Зб. дня 5. VII. 1919. р. нема вже згадки про бурсу.

Не довго існували ці бурси, але й за цей короткий час під умілим зарядом проф.: о. Ардана, Ґонтарського й Целевича давали захист і удержання бідній селянській молоді за невеликими оплатами[55]).

IV.

Дешева Кухня.

Коли в шк. р. 1910/11 число учнів у ґімназії так зросло, що перевищало вже тисячку, а між ними селянських синів було 437[56]), заложено за ініціятивою громадян Перемишля, а головно дир. Алиськевича, статутове Т-во, назване »Дешева Кухня«, яке давало учням поміч у формі дарових, або за низькою оплатою обідів[57]). Ще перед Загальними Зборами, що відбулись дня 24. II. 1911. р., у жовтні 1910. р. під проводом дир. Алиськевича, голови тимчасового основного комітету, урухомлено кухню »Дешевої Кухні«. Т-во знаходило піддержку і зрозуміння свойого завдання в довколичнього священства, селянства (головно із сіл: Вишатич, Острова, Германович, Балич, Гнаткович і Черневи) та самої ґімназійної молоді, що підчас коляд, празників, весіль і забав збирала пожертви на Т-во[58]). Також Пані: Кормошева, Дмоховська, Гамчикевичева, Загайкевичева, Карпякова, Винницька, Левкевичівна, Кульчицька, Зубрицька й Годованцева приходили Т-ву з великою поміччю через поділ поміж собою щоденного нагляду й адміністраційних функцій[59]).

У відповідь на цю жертвенність громадянства Виділ приймав усіх учнів, що зголошувалися, на безплатне прохарчування, або за малою оплатою, залежно від спромоги учня. Пересічно харчувалося 60 учнів, снідання коштувало 4 сот., а обід 20 сот. так, що до кожного учня доплачувало Т-во 3—4 к. місячно. Покищо видавано лише сніданки й обіди, хоч уже на перших Заг. Зборах поставив проф. І. Мануляк домагання, щоб видавати й вечері, і по деякому часі це зроблено.

---

[55]) У цих бурсах за увесь час знайшло захист понад 500 учнів (число в році змінялося), за оплатою 4—25 к. Лікарську опіку виконував безплатно Др Маріян Долинський. — Тамже.

[56]) Дир. С. Шах о. с. стор. 10.

[57]) В 1928. р. на Заг. Зборах (22. IX.) змінено статут у тім, що крім параґрафів про ведення кухні додано ще »удержання бурси для шкільної молоді, ремісничої й торговельної«. Побільшено також число членів Виділу.

[58]) Виказ жертв поміщував Виділ у »Вістнику Перемиськім« і »Вістнику Перемиської Диєцезиї«.

[59]) Дир. С. Шах, о. с. стор. 11.

Дотеперішній льокаль, як невідповідний, вимовлено[60]), а від 1. IX. 1911. р. винаймлено поміщення при вул. Добромильській (вул. Словацького) ч. 20[61]) (тепер »Приют« — власність гр.-кат. Капітули), в якім крім провадження кухні поміщено в шк. р. 1911/12 16 учнів в окремім приюті, створюючи тим способом початок бурси під назвою »Дешевої Кухні«, а відтак »Бурси ім. о. І. Могильницького«. Виділ здавав собі справу з того, що Т-во, як інституція гуманітарного характеру, що покривало недобір з ріжних пожертв, імпрез і жертвенности громадянства, не буде в силі провадити і кухню й приют у невідповідному домі за немалим чиншем.

У тім часі »Братство ім. св. о. Николая« приступало до будови нової хати і збирало на цю ціль фонди в формі уділів. І »Дешева Кухня« приступила до будови з квотою 600 к. з тим, щоб у новозбудованій хаті відступити льокаль »Дешевій Кухні« на провадження кухні та приюту. Коли дім збудовано при вул. Смольки (Тихій), де тепер міститься вселюдна 7-клясова школа ім. М. Шашкевича, перенеслася сюди »Дешева Кухня« 1. XI. 1912. р. й залишилася в ньому аж до 1918/19. р.

В шк. р. 1913/14. крім 74 учнів, яким давано харч, поміщено також уже більше число в приюті (36) під наглядом проф. О. Кравця. Але настала війна. Замість учнів-ґімназистів замешкали тепер уже учні-У. Січові Стрільці[62]). Війна, облога, інвазія знищили цілком уладження Т-ва і здавалося, що не можна буде відчинити ані кухні, ані приюту. Однак у вересні 1915. р. з приводу напливу молоді до шкіл, відчинено бурсу назад[63]), а навіть поширено її, бо прийнято 57 учнів[64]) до бурси, а доходячих на сам харч 37 учнів. У тім числі крім двох інструкторів було двох старших учнів, один до нагляду над інструкторами, а другий до економічних справ, над якими ще з боку Виділу виконував контролю проф. Форостина.

Наставали щораз тяжчі воєнні часи, брак поживи та всякі недостатки. А село? На селі, як в осідку продуцентів середників поживи, ще не відчувалося важкої біди і молодь за дозволом Виділу порозїзджалася в жовтні 1916. р. по селах за провіянтами. Поїздки їх, головно для придбання бараболь, увінчались успіхом[65]).

В шк. р. 1918/19 перенесено бурсу »Дешевої Кухні« з будинку »Братства« до будинку »Сирітського Захисту« при вул. Снігурського, який у тім часі стояв порожній, а убікацій у ньому було

[60]) Льокаль був напроти ґімназії (за філією) — проф. Демчук.

[61]) Складалося з 3 кімнат і кухні за чиншем 1100 к. річно. — прот. Д. К. І.

[62]) Тут також харчувалися. — Тамже.

[63]) Перебрано попсований інвентар по зліквідованих бурсах Селянській і Шашкевича.

[64]) Число учнів ізза бранки до війська стало мінялося.

[65]) Вплинуло бараболь: з Торок 22,5 кірця, Селиск 6, Буцова 15, Барича 7. — Тамже.

стільки, що можна було помістити 110—120 учеників. Управителем був дальше проф. Форостина, а питомців зголосилося 96 і всіх прийнято. Але зайшли листопадові події й бурса від 1. XI. 1918. р. до 31. VIII. 1919. р. була нечинна. Майно Т-ва в тім часі виносило 25.815,81 к. з площею під вакаційну оселю у Старяві[66]) і маґазином з харчами, який представляв вартість 13.200 к. Знов урухомлено бурсу 1. IX. 1919. р., приймаючи 105 питомців за оплатами, які з огляду на девалюацію гроша стало мінялися.

Будинки при вул. Снігурського, що в них містилася »Дешева Кухня«, закупив о. Мітрат Др В. Левицький за гроші фонду, створеного підчас війни для воєнних сиріт по поляглих, а завідував ними Єпис. Ординаріят у Перемишлі, зглядно з його рамени о. Мітрат Др В. Левицький. Тимчасом у 1919. р. партія соц.-дем., змайоризувавши своєю більшістю Заг. Збори, перебрала ці будинки в свої руки. І тепер новий виділ відносно бурси »Дешева Кухня«, в якій були приміщені найбідніші діти, зараз на вступі зажадав від Товариства чиншу за рік, у якім бурса була нечинна (1918/19)[67]), але жадання це Виділ Д. К. відкинув, і ця обставина із неточним плаченням чиншу стала предметом судових розправ, що відбилися дуже прикро й болючо на матеріяльнім стані Т-ва.

В червні 1920. р. знов Т-во »Сирітський Захист« через своїх відпоручників проф. Форостину[68]) й І. Жовніра вимовило мешкання »Деш. Кухні« з днем 31. VIII. 1920. р. з тим, що годиться відступити дім під ч. 10. за 15.000 м. річного чиншу. Але Виділ відкинув це предложення хочби тому, що »Дешева Кухня«, як гуманітарна інституція, підпала під охорону льокаторів. На слідуючий рік (березень 1921. р.) Т-во дістало знов виповідження, але Виділ, не маючи змоги ніде примістити своїх питомців, не забрав Бурси, а як мотив подав, що його обовязує лише судове виповідження. Вкінці ціла справа по довших пертрактаціях і мировім суді, який зірвало Т-во »Сир. Захист«[69]), опинилася в 1923. р. в суді. Тут проволікалася ця справа роками, а довги наростали[70]) і вкінці в 1929. р. »Дешева Кухня«, хоч виграла авізаційний процес, програла що до виповідження найму, попадаючи через програний процес у ще більші довги.

»Сирітський Захист«, вигравши процес, старався хочби силою усунути Бурсу. З початком шк. р. 1930/31. зайняв цілий будинок, а питомці Бурси через кілька днів перебували на подвірю,

---

[66]) Про цю площу нижче.

[67]) Бурса »Деш. Кух.« в тім часі мимо тяжких часів не стояла зле, а це вносимо хочби з того, що »господар громади Буцова робив пропозицію проф. Форостині збірки провіянтів на річ бурси, але Виділ над тою справою перейшов до порядку дневного«. — Прот. Д. К. І.

[68]) Управителем по Форостині був проф. Ґолійчук.

[69]) Проток. Д. К. І.

[70]) В 1927/8. р. було довгу за чинш 1.139 дол., процес коштував 1.320 зол. і щомісяця приходила нова квота 560 зол. титулом чиншу. — Тамже.

і щойно по інтервенціях згодився дати приміщення в партері до 3. XI. 1930. р.[71]), а 5. XI. перенеслася Бурса до свойого будинку при вул. Стрихарській.

Крім періпетій із »Сир. Захистом«, причинився також до погіршення матеріяльного стану Т-ва, а вкінці упадку, брак належної контролі над фінансами Т-ва. Цей стан найкраще ілюструють слова, висказані професорами Пащаком і Поповським при ліквідації Т-ва в р. 1934.: »...якби ми були вглядали в господарку передтим, булиби добре стояли«, »...якщоб у нас роблено все як слід і ясно, то бурса булаб існувала«[72]). І дійсно, не роблено всього »як слід«. Загальних Зборів не скликувано понад три роки[73]), а як причину нескликування подається, що »не було потреби їх скликувати по причині взірцевого ведення Т-ва проф. Ґолійчуком«[74]), »управа Бурси була ведена взірцево, можна її назвати ідеальною«[75]).

Ніщо дивного, що управитель Бурси, наділений таким великим довірям Виділу, правив без нього так, що від Засідання Виділу 16. VI. 1923. до 3. VI. 1926., в якім то дні відбулися по трилітній перерві чергові Заг. Збори, нема ні одного протоколованого засідання. А й потім відбувалися засідання теж дуже рідко[76]), а протоколи з відбутих засідань є дуже скупі на конкретний матеріял[77]), зате завжди висказувано проф. Ґолійчукові подяку »за взірцеве ведення Бурси«.

А тимчасом дійсність показала що інше. А навіть якби так було, то в статутових товариствах, опертих на контролі всіх членів, не повинні існувати факти, що скарбник виділу Т-ва не може на Заг. Зборах здати звіту, »бо не дістав ніяких рахункових книг«[78]), або що Заг. Збори 28. IX. 1929. р. треба було перенести, бо з Контр. Комісії, мимо повідомлення, ніхто не перевів контролі й не прийшов, щоб здати звіт, і треба було вибрати спеціяльну комісію, яка провірилаб рахунки[79]).

В р. 1920. проф. Форостина, як адміністратор Бурси, виказав

[71]) Через це з прийнятих 73 питомців лишилося лише 45. — Тамже.

[72]) Прот. Д. К. III.

[73]) Диви при кінці таблицю.

[74]) Заг. Зб. 3. II. 1923. р. — Прот. Д. К. I.

[75]) Заг. Зб. 3. VI. 1926. р. — Звіт Контр. Комісії. — Тамже.

[76]) 25. IX. 1926., 1. VII. 1927., 5. IV. 1928. — Тамже.

[77]) Дуже основні протоколи вів від 1931. р. секретар Т-ва Др Є. Грицак.

[78]) Заг. Зб. 20. XII. 1920. р. — Тамже. Тоді управителем був ще проф. Форостина.

[79]) Прот. Д. К. II. — Вибрано її в складі: о. Кормош, проф. Демчук, проф. Шехович.

у приходах 4.542,28 к.[80]) і відмовився на слідуючий рік провадити Бурсу. На його місце Виділ заіменував проф. Ґолійчука, що провадив адміністрацію до травня 1928. р.

Праця проф. Ґолійчука була оперта на хитких матеріяльних підставах. Коли в роках доброї конюнктури замикалося білянс або дефіцитом[81]), або мінімальними надвишками (в р. 1926 27 4,92 зол., 1927/8 — 601,69), то однак, беручи під увагу факт, що це була номінальна надвишка, бо Т-во мало довг у »Сир. Захисті«, щоправда судово в тім часі ще не признаний, але вже майже пересуджений на некористь Т-ва, не можна було наражувати Т-ва на якісь більші ризика. Очевидним було, що »Сир. Захист«, який мав уже певно виграти процес, скорше чи пізніше усуне Бурсу, тому вже тепер стало Т-во перед ділємою, або розвязати Бурсу, або закупити власний будинок. Розвязати Бурсу — значило позбавити кілька десяток бідних учнів даху над головою[82]). Треба було вибрати другу дорогу. Можна було за продаж парцелі на Засянні[83]) у сумі 1000 дол. й евентуально парцелі вак. оселі в Старяві купити невеликий дім, де бодай частина найбідніших учнів знайшлаби приміщення. Тимчасом проф. Ґолійчук, якому віддано справу купна камяниці, по довших пертрактаціях закупив у літі 1928. р. одноповерхову камяницю цілком невідповідну на приміщення Бурси при вул. Івашкевича ч. 58 за 5.000 дол. і це купно зарізало Т-во.

В першій умові виносила ціна купна лише 4.600 дол. з тим, що власник своїм коштом має усунути половину льокаторів з будинку, від чого при остаточній умові продавець відмовився. Може на це не звернув Виділ великої уваги, але ця справа з льокаторами була для Т-ва дуже важна. В часі, коли треба було переноситися зі »Сир. Захисту« до своєї камяниці, треба було усунути льокаторів, що без відступного знов не хотіли вступитися. Щоб камяницю опорожнити від льокаторів, треба було по думці Виділу 1500—1800 дол.[84]) і Виділ ухвалював давати відступне[85]). В додатку в ремонт вложено 12.000 зол.[86]). Притім приступлено також непотрібно до купна городу, що прилягав до закупленої камяниці,

[80]) Була це мінімальна надвишка в звязку з обезціненням у тім часі грошей.

[81]) В 1925/6. р. було недобору 1.608,24 зл. — проф. Ґолійчук пояснював цей недобір спадком золотого у відношенні до доляра (в травні 1926. р. 1 дол. 13 зол., відтак 9.18.). — Прот. Д. К. І.

[82]) »Бурса ім. св. о. Миколая« з огляду на більшу фреквенцію ледви чи булаби кого приняла, як це зробила в 1934. р. по розвязанні Бурси Д. К.

[83]) Площу цю куплено від Вишинських за 852,5 дол. 22. V. 1928. р. — Тамже.

[84]) 5. VI. 1929. р. — прот. Д. К. II.

[85]) Тамже. — Ухвалено й виплачено в 1931. р.: Поллєрові 210 дол., Роттерові 150 дол., Меллєрові 800 зл., Ашкеназам 755 зл.

[86]) Тамже.

за 3.600 дол.[87]). Однак, коли не було готівки на заплату, зрезиґновано з купна цілого городу й закуплено лише часть за квоту 1.166 дол. На Зборах Т-ва старався дехто представити купно камяниці й города навіть як корисну трансакцію[88]). На це треба було затягати позичку[89]), крім того продано площу на Засянні[90]) і Виділ мав також після ухвали Заг. Зборів продати площу під вакаційну оселю в Старяві з тим, що на будуче »Дешева Кухня« таку саму квоту, яку дістане за площу, віддасть на закупно вакаційної оселі[91]).

Справою оснування вакаційної оселі займалося Т-во вже від початків існування[92]), і збирало на цю ціль фонди. Коли в 1911. році уладжено фестин у хосен Т-ва, призначено чистий дохід 500 к. на вакаційну оселю. Також у шк. р. 1912/13, коли то дир. Алиськевич став не лише головою , але й скарбником Т-ва, починаються енерґійні заходи для оснування »Вакаційної Оселі ім. бл. п. дир. Гр. Цеглинського«. Покищо за ініціятивою дир. Алиськевича на вакаціях 1911. р. вислано 14 учнів[93]) з проф. І. Ґонтарським до Команчі, з них лише двох за оплатою, а двох до о. З. Пясецького в Турочках і о. Іл. Олексина в Старяві коло Хирова. В червні 1914. р. з грошей, зложених бувшими учнями дир. Цеглинського (1060 к.), і з пожертв громадянства (900 к.) закуплено в Старяві, в гарно положеній околиці під лісом, площу за 1.200 к., а з коштами 1.300 к., яку то квоту зараз виплачено[94]). Однак зараз настала світова війна й аж у 1917. р. Т-во заінтабулювало цю площу на свою власність і перебрало в своє посідання. На площі цій ані не будовано оселі, ані не продавано її на покриття довгів Т-ва, як це ухвалили Заг. Зб. в 1928. р., лише **без зрозуміння того факту на Надз. Заг. Зборах 28. V. 1931. р. в присутності 28 членів, ухвалено дарувати площу в Старяві »Товариству Охорони дітей і опіки над молоддю«, філія в Перемишлі, »без ніякої заплати«[95]).**

Коли Т-во не виходило з тяжкого фінансового стану, і проф. Ґолійчук мусів терпіти докори на Зборах і поза Зборами, вніс він 22. IV. 1928. р. резиґнацію, а на його місце прийнято проф. О. Лісикевича. Але Виділ не був зорієнтований у довгах Т-ва, виходили наверх нові векслеві довги, які не були в евіденції, в додатку

[87]) Тамже. — 400 дол. зараз, а решта до двох літ з 5%.

[88]) Тамже. — 8. X. 1928. — »за корисне купно камяниці Виділ гучною овацією подякував Ґолійчукові«.

[89]) Заг. Зб. 22. IX. 1928. прот. Д. К. І.

[90]) Площу цю продано в р. 1930. проф. Ст. Татухові за 950 дол.

[91]) Заг. Зб. 22. IX. 1928. — Тамже.

[92]) Це впрочім було його ціллю, бо в статуті (§ 3.) крім »харчування« молоді, була також точка »оснування вакаційних осель«. Ст. Шах: ор. с. ст. 12.

[93]) Прот. Д. К. І. — В ґімн. Звіті з р. 1911/12. подано 13.

[94]) Докладніше про збирання фондів на Оселю ім. Гр. Цеглинського і купно площі в Старяві — гляди: Ст. Шах: ор. с. стор. 12—14.

[95]) Прот. Д. К. II.

в цілі усталення довгу проф. Ґолійчука, якому, по його думці, винно було Т-во 1000 дол., вибрано спеціяльну комісію в складі: о. Комарницького, о. Голинського і реєнта Крупи, яка це все мала провірити й здати звіт перед Виділом. Комісія устійнила, що Т-во винно проф. Ґолійчукові за купно камяниці 665 дол. Тимчасом ізза ріжних сумнівів вибрано ще одну комісію, яка устійнила суму 503,60 дол. і на цю суму заінтабулювався проф. Ґолійчук на реальностях Т-ва. На Заг. Зборах 21. II. 1931. р. піддав острій критиці ведення »Дешевої Кухні« проф. Ґолійчуком проф. Демчук[96]), член Контр. Комісії:[97]) »...тяжко було перевести шконтрум рахунків Т-ва, тому що книги діловодства були ведені зовсім невідповідно«. Не було ніякої системи в діловодстві, а ліквідаційну книгу й американську систему діловодства впровадив щойно інж. Бассараб у 1929. р.[98]). Завинила також Контр. Ком., яка, замість дійсно провірювати фінансовий стан Т-ва, обмежувалася лише до ляконічного здавання звіту перед Заг. Зборами шабльоновим »ставленням внесення на уділення абсолюторії«, бо »знайшла все в порядку«. Колиб »усе було в порядку« і книги були правильно ведені, то не доходилоби до таких аномалій, що »заскаржені претенсії« Мельничека показалися по судовій розправі неслушні[99]), що Медведя пізвано о 192 зол., а він перед судом доказав, що все заплатив[100]).

На місце проф. Ґолійчука, що уступив, заіменував Виділ проф. Лісикевича, який вніс дня 20. II. 1929. резиґнацію з управителя Бурси, а на управителя Бурси прийняв Виділ з днем 3. III. до 6. VII.[101]) інж. Бассараба, а від того часу аж до кінця існування Бурси вів аґенди адміністратора й рівночасно настоятеля проф. М. Проць. Питомців зголошувалося щораз менше і це крім ріжних поголосок про близьку ліквідацію Бурси, ще більше причинялося до упадку Т-ва. Виділ застановлявся над тим, що може сама фірма не є симпатична й на Заг. Зб. 14. XI. 1931. р. змінено назву »Бурса Дешевої Кухні« на »Бурса ім. о. І. Могильницького«.

І здавалося, що Т-во під новою фірмою і новим Виділом іде до кращого. Вправді на Заг. Зборах 7. X. 1933. р. голова запевняв, що, хоч Т-вом ніхто не цікавиться і хоч загал має про нього якнайгіршу опінію, то Т-во йде до кращого. Але хоч число учнів дещо

---

[96]) Цей звіт склав проф. Демчук вже на Заг. Зборах 2. XI. 1929. р., але в протоколах його тоді не поміщено й аж на жадання проф. Демчука поміщено пізніше. — Проф. М. Демчук.

[97]) Це була спеціяльна комісія для устійнення зобовязань Т-ва, що устійнила довги на 9.109,66 долярів.

[98]) Прот. Д. К. II.

[99]) Мав знижку. — Тамже.

[100]) Тамже.

[101]) Інж. Бассараб виїхав на ферії, не повідомляючи про виїзд Виділу, й тому рішено йому подякувати. — Тамже.

збільшилося, хоч сплачувано векслі, »яким легко лік загубити«[102]) так, що довг у долярових зобовязаннях навіть зменшився зі суми 7.200 $ завдяки великій дбайливості й праці скарбника проф. М. Пащака, то стан Т-ва й опінія були такі, що вже годі було, мимо всіх заходів, охоронити Т-во перед упадком. В додатку білянс був так уложений, що, як виходить із звіту, якби всі питомці всі свої належности платили до сотика, то все таки Т-во мусілоби доплачувати до них 52,60 зол. місячно[103]). Тому на тій підставі, щоб дальше з причини провадження бурси не лізти в довги, які виносили в дні 3. I. 1934. р. 7.549,18 $ і 4.254,55 зол., (при чім самі проценти річно виносили 4.081 зол.), поставив проф. Т. Гоза ім. Контр. Ком. внесення на ліквідацію Бурси. По Різдвяних феріях 1934. р. Бурсу зліквідовано, а всіх питомців прийнято до Бурси ім. св. о. Николая.

Зліквідовано Тов-о через невідповідну господарку Бурси, що тішилася колись спеціяльними симпатіями цілого громадянства Перемишля й повіту. Єп. К. Чехович був її покровителем, жертвуючи щедрі дари й поручаючи свойому духовенству в офіціяльнім »Вістнику Диєцезияльнім« опікуватися нею[104]), підпомагало її громадянство, а усім професорам держ. укр. ґімназії при виплаті пенсій стягано згори на Деш. Кухню від 40 сот. — 1 к.[105]).

Не можна цілої вини складати на екон. адміністратора бурси; був він лише службовиком, що над ним контролю повинен був виконувати Виділ, скликувати щорічно Заг. Збори, вглядати в рахунки, квіти, застановлятися над реалізацією нових плянів, а не творити кружок осіб, що себе хвалять і почестями наділяють[106]). Завинили також адміністратори по програнні процесу із »Сир. Захистом«, що не приступили як слід до санації, не стягали енерґічніше від учнів залеглих і біжучих довгів і допускали до того в свойому неоправданому оптимізмі, що вдасться все полатати, що Т-во лізло дальше в довги й безвиглядну ситуацію. На приклад: Бурса Д. К., хоч зменшила оплату учнів, не могла втриматися, бо треба було із скупих впливів сплачувати харчеві довги за Бурсу за попередні роки й за відступне льокаторам.

Сьогодні камяницю Т-ва вже продано на ліцитації й заспокоєно претенсії »Рідної Школи« і »Щадниці« (не цілу). Решта довжників незаспокоєних є заінтабульована на площі, що лишилася ще до нині власністю Т-ва.

---

[102]) Прот. Д. К. III.

[103]) Т-во мало на учениках за оплати, залеглі з попер. літ, 8.501,53 зол. — Прот. Д. К. II.

[104]) Звіт ґімн. 1910/11. р.

[105]) З цієї причини прийнято всіх професорів на зас. Вид. 3. IX. 1911. р. в члени Т-ва. Прот. Д. К. I.

[106]) На Заг. Зборах 3. VI. 1926. р. заіменовано п. проф. Ґолійчука почесним членом Т-ва. На цих самих Заг. Зборах вносить проф. Др Мандюк, щоби в будинку власної Бурси вмурувати для проф. Ґолійчука памяткову таблицю.

Що зліквідувало бурсу »Деш. Кухні«? — Довги. На запит дир. С. Шаха на Заг. Зборах 27. I. 1934. р., на що зроблено у попередніх роках стільки довгів, відповів голова Т-ва мец. С. Навроцький (вибраний головою з останнім Виділом для санації справ Т-ва в1931.р.), »За ощадности 1.100 $, які зложив проф. Ґолійчук, куплено камяницю за 5.000 $. Інвестиції, відступне для льокаторів купленої камяниці пожерли біжучу готівку Бурси так, що ледви удержувано хлопців, а на віддавання довгів лишалися малі суми, або ніщо. Багато коштували скарбові оплати, купно города, — а на те все не було грошей«[107]).

V.

Бурса ім. св. о. Николая після 1914. р.

На початку світової війни зі старшої молоді кл. VIII.[108]) утворився відділ Укр. Січових Стрільців, який замешкував з початку в Інституті[109]), а по їх відході поміщено в Інституті й Бурсі кріпосний шпиталь ч. 8.[110]).

Але до брам міста добувалися Москалі. Цивільне населення 10. вересня покинуло Перемишль. Зачалася облога, упадок твердині в березні 1915. р., а коли з приходом австр. військ у червні до міста вернуло й цивільне населення, то так, як і в інших бурсах, застали руїну[111]). Треба було подумати над відновленням і реактивуванням Бурси й Інституту. Найбільше при тім заслужився проф. М. Демчук, що вернув до Перемишля 9. VIII. 1915. р. та днями й ночами працював, уживаючи до робіт, за дозволом етапової команди, полонених[112]).

Мимо бранки до війська старших учнів, наплив шкільної молоді був доволі великий[113]), а бурс у звязку з ліквідацією Селянської Бурси на Засянні менше. Тоді виринула думка заложити бурсу в будинку фундації ім. Д-ра А. Літинського при вул. Щитовій, як філію »Бурси ім. св. о. Николая«. В цій справі ходив Др

[107]) Прот. Деш. Кухні III.

[108]) Артимович, Хроновят.

[109]) Опісля в Деш. Кух., а 25. IX. 1914. відїхав цей відділ до своєї команди. — А. Алиськевич. — Звіт 1914/15. і 1915/16.

[110]) Січові Стр. мусіли опустити Інститут з приводу поміщення шпиталю, а відтак замешкали ще в Деш. К.

[111]) В р. 1917. затягнено позичку в »Кредитовім Закладі Воєннім« 30.000 к. на адаптацію будинків, знищених війною. Гроші ці »Банк Господарства Краєвого« в 1925. р. звальоризував на суму 3.858,60 зол. і зажадав сплати в 30 ратах. Т-во сплатило, а екстабуляційний акт прийшов щойно в 1932. р.

[112]) А. Алиськевич, як у замітці 109.

[113]) В ґімн. було понад 600 учнів.

Т. Кормош до Староства, а коли справа йшла тут пиняво[114]), Виділ віднісся до Львова до Намісництва, де за посередництвом през. В. Децикевича й Д-ра К. Левицького постарався Виділ перебрати будинок[115]). В нім устроєно філію Бурси св. о. Миколая й названо її Бурсою ім. М. Шашкевича. Цю бурсу вели проф. К. Баконій, а відтак проф. П. Волянський до 1918/19. р., в якім то році замкнено її ізза невідповідного льокалю.

Вихованки »Бурси ім. св. о. Николая« у травні 1931. р. зі своїми професорами-настоятелями. Сидять: Василь Пачовський, Семен Кузик і Евген Грицак.

Адміністраторами Бурси й Інституту, коли їх відчинено в шк. р. 1915/16., були проф.: П. Годованець і М. Демчук. Тяжко було в тім часі передовсім о харчі[116]), але завдяки дир. І. Білинському й Дру Кормошеві засоблювано інституції в поживу[117]). В лютім 1917. р. запроваджено електричне освітлення будинків,

[114]) Дру Кормошеві староста заявив, »що справа єще передвчасна до полагоди, що якось не має відваги яко Поляк відбирати дім одній партії, а давати другій«. Др Кормош дав різку відповідь на термін »партії« на означення українського народу й зазначив, що віднесеться до Намісництва. — Прот. Т-ва 1916—26.

[115]) »Хоч троха в іншій формі«, як собі того бажано. Плачено чинш 30 к. місячно. — Тамже.

[116]) Як тяжко було в тім часі о харчі, вистане прочитати протоколи.

[117]) Після рахунків проф. Демчук замикав рік приходами. — Тамже.

бо давався відчувати великий брак нафти. Але доріжня з кожним роком зростала, в додатку не можна було нераз дістати за гроші провіянтів і тому Виділ вирішив, щоб учні 40% належности давали в натураліях по максимальних цінах, при чому підвищено теж оплати[118]).

Тимчасом скінчилася війна. Настали листопадові події. Богато громадян виїхало з Перемишля, між іншими і дир. Алиськевич, і вже не вернуло. За весь цей час аж до марта 1919. р. нема ніякої діяльности Виділу, а бурс від 1. XI. 1918. р. до 31. VIII. 1919. р. взагалі не було[119]). Аж 26. III. 1919. р. скликано Заг. Збори, на яких із Виділу був присутній лише секретар Т-ва, для вибору нового Виділу (звідомлень ніяких не було). Нововибраний Виділ зайнявся покищо упорядкуванням матеріяльного стану Т-ва і прийняв п. Авдиковичеву до ведення кухні й внутрішньої управи.

У цих неунормованих часах, яким був рік 1919., старалися члени соц. демократичної партії перебрати майно Т-ва в свої руки. На це вказують Загальні Збори Тов-а, відбуті 23. XI. 1919. р. при численній участи членів, передовсім із робітничих сфер. При привитанні голова, упр. ґімн. Р. Гамчикевич, висказав радість, що »численні маси робітництва мають нині своїх численних представників, що є доказом заінтересування в справах виховання молоді«[120]). Так само було на Заг. Зборах 23. V. 1920. р., але соціялісти не мали більшости, щоб вибрати свій Виділ[121]), а з часом стратили впливи на цім терені так, що на Заг. Зборах 18. X. 1921. р. з їх членів нікого вже не вибрано до Виділу.

Тимчасом господарка в інституціях не завжди велася як слід у тих, що правда, тяжких часах. Контроля виказала неточне провадження рахунків і квітів і тому Виділ вирішив віддати адміністрацію в Інституті проф. Полісі (22. VI. 1920.), а в Бурсі проф. Ко-

---

[118]) На підвишку в Бурсі учні кинули клич »забиратися з Бурси«; в Інституті не було сцисій, тільки торги. Інститут добре провадив проф. Демчук і тому дир. І. Білинський підніс на зас. Виділу 20. VIII. 1917. р., щоб поставити внесення на Заг. Зборах іменувати проф. Демчука почесним членом. Протоколу з цих Заг. Зборів нема (є дві білі картки), але після інформацій проф. Демчука іменовано його почесним членом.

[119]) Не було також науки в ґімназії від 1. XI. 1918.—5. V. 1919. р., в якім то дні відчинено ґімн. і зголосилося около 260 учнів, але клясифікації не переведено, тому в 1919/20. р. позволила Кураторія, як у 1915/16. р., на комбіновані кляси. — С. Шах: »Звіт Дирекції ґімн. з 1933/34.« ст. 15.

[120]) Протоколи Т-ва.

[121]) Увійшло лише трьох з партії соц.-дем. до Виділу: Жовнір, Татарський і Др Вітошинська (в іншому місці є: Вітик замість Др Вітошинської). Жовнір зрезиґнував, бо після умови мало бути 3 членів у Виділі, а не двох у Виділі, а один у Контр. Комісії (Др Вітошинська); на місце Жовніра покликано п. Ярошевича. — Тамже. Багато членів (між ними жид Маврикій Ребен), що брали участь у цих Зборах, голосували й були вибрані до Виділу, принято в члени аж на засіданні Виділу 30. VIII. 1920. р., отже вже по Заг. Зборах.

ростілеві, причім п. Авдиковичева мала наглядати над господарством в Інституті. Але ізза непорозумінь і конфліктів між нею а проф. Поліхою цей останній зрезиґнував з обовязків адміністратора (29. VI. 1921.), що Виділ прийняв до відома й на його місце іменував проф. І. Мандюка. В шк. р. 1921/22 зголосилося так велике число учнів до Бурси й Інституту[122]), що Виділ, крім зміни у внутрішнім уладженні Інституту через переміну, як це було у Бурсі, учалень на спальні, зірвав службові відносини з п. Авдиковичевою і виповів їй мешкання. І хоч Виділ хотів покрити кошти перепровадження, п. Авдиковичева не випроваджувалася. Так само в тім часі (22. XI. 1921.) дійшло до непорозуміння між проф. Мандюком а головою Т-ва рад. Ром. Гамчикевичем і тому з днем 1. II. 1922. р. звільнено проф. Мандюка, а адміністрацію віддано проф. Форостині[123]).

Тимчасом зайшли в Інституті події, які грозили цілковитим замкненням інституції. В грудні 1922. р.[124]) переведено в Інституті ревізію і 7 учнів арештовано. В цій справі їздив до Кураторії голова Т-ва й упр. ґімн. Гамчикевич, щоб висвітлити й полагодити цю справу. І дійсно в Кураторії полагодив добре з тим, що Пан Куратор застерігся, щоби щось подібного більше не повторилося, бо як повториться, то замкне Інститут[125]). Після війни був головою Т-ва переважно тодішній управитель укр. ґімназії шк. рад. Р. Гамчикевич, що мав добру волю і бажав добра для інституції, одначе ізза обовязків управителя й браку часу не міг посвятити Т-ву богато праці й не кермував ним залізною та енерґійною рукою. Передовсім видно це було головним чином в адміністрації обох інституцій, що мусіло теж відбитись і на інших ділянках. Однак найбільша небезпека прийшла для Т-ва в 1924/5. р. Тоді саме в листопаді 1924. р. втратив навіть управу ґімназії сам проф. Гамчикевич, а директором став сильної руки чоловік Мих. Грицак, що прийшов із IV. ґімназії у Львові. Дня 29. IV. 1925. р. відбула поліція знов ревізію в Інституті і в плащі одного учня знайдено нелеґальні відозви, а в інших учнів брошури про вибухові матеріяли. Хоч Виділ сильно підозрівав у тім діло провокаторства зі сторони усуненого сторожа, ціла справа оперлася о Воєвідство й Кураторію. Так із Староства[126]), як і з Кураторії[127]) надійшли на

[122]) Яка була фреквенція в ґімназії від 1918. р. до 1932. р., диви »Звіт ґімназії 1933/34., стор. 15.

[123]) Проф. Мандюк по звільненні довший час не хотів випровадитися. — Проток. Т-ва.

[124]) Дати нема, довідуємося з протоколу з дня 15. І. 1923., а що в тім часі учні були на святочних феріях, треба прийняти, що це було в грудні, бо передостанній протокол є з 6. XII. 1922. і там нема про це згадки.

[125]) Тамже. — Виділ виготовив новий реґулямін і рішив прийняти третю педаґ. силу.

[126]) Акти »Бурси ім. св. о. Миколая« — 25. V. 1925., ч. 234/пр./25.

[127]) Тамже. — 14. V. 1925. ч. 1615/0.

адресу Виділу ідентичні письма, що заведення не сповняє свойого завдання, бо інтернат є осередком погромницьких кличів молоді, а Виділ Т-ва толєрує цей стан. Наведено вислід ревізії й супроти цього Кураторія заборонила ученикам прилюдних шкіл мешкати в Інституті й до кінця травня мали всі учні випровадитися.

На це письмо вислав до Кураторії голова Т-ва б. управ. Гамчикевич письмо, як відповідь, опрокидаючи всі закиди[128]). Він теж поїхав до Кураторії, щоб особисто інтервеніювати, а коли Кураторія обстоювала дальше при своїм рішенні й не позволяла учням мешкати в Інституті, рішено вислати ще до Кураторії о. мітрата Дра В. Левицького і о. мітрата Зубрицького, а також скликати Надз. Заг. Збори Т-ва.

Вкінці Кураторія в своїм письмі до Виділу[129]) зажадала усунення дотеперішніх адміністраційного й педаґоґічних настоятелів і переведення санації до дня 18. VI. 1925. р., (про що мають бути повідомлені Староство й Воєвідство), а саме: зменшити число учнів, змінити пед. нагляд у порозумінні з директором ґімназії, привернути учальні й на випадок потреби іменувати третього педаґоґічного настоятеля. — На Надз. Заг. Зборах, які ад гок скликано, звільнено адміністратора й педаґ. настоятелів: проф. Форостину, Р. Дубляницю й Дра І. Околота від обовязків і рішено перевести вимагану Кураторією санацію. Про переведення санації повідомлено через Дра Прийму 25. червня[130]) Староство, яке зміну Виділу й санацію управи прийняло до відома й обіцяло підтримати Т-во у Воєвідстві. Так до Воєвідства, як і до Кураторії вислано письмо (17. VI.)[131]) з донесенням, що вибрано новий Виділ, змінено адміністратора й педаґ. нагляд, »що шкільна молодь має учитись і сповняти вложені на неї школою обовязки, та що кожне мішанняся цеї молоді до політичних справ є обявом нездоровим і шкідливим«.

На це Кураторія відписала[132]), що на підставі переведеної санації ухиляє рескрипт з дня 14. V. с. р. і позволяє на поновне отворення Інституту з початком шк. р. 1925/6 під умовою, що будуть окремі кімнати на учальні і спальні, число учнів найвище 100, а між ними старших 25% і Виділ предложить новий реґулямін[133]). В цей спосіб Інститут був закритий лише через місяць червень, а по феріях, по переведеній, відповідно до вимог, санації, його знов відчинено.

Скінчилася одна прикра справа для Т-ва, почалася друга.

---

[128]) Акти Т-ва.

[129]) Зас. Вид. 9. VI. 1925. р. — Прот. Т-ва.

[130]) Помилково написано »січня«.

[131]) Акти Т-ва.

[132]) Тамже — з дня 10. VII. 1925. ч. 2066/0/25.

[133]) Тамже — письмо Кураторії двомовне. Новий правильник виготовив Виділ для питомців і настоятелів 27. VIII. 1925.

На Великодні свята 1926. р. відбулося в Інституті православне богослуження для еміґрантів. Заторкнені в своїх релігійних почуваннях виділові Т-ва, оо. Ом. Кормош і Он. Малецький, внесли резиґнацію з членів Виділу. На засіданні Виділу 30. VI. 1926. р., на якім порушено цю справу, голова Т-ва дир. І. Білинський дав вияснення, що салю відступив на власну руку з національних оглядів, щоб бездомним завжди скитальцям, еміґрантам з України, дати змогу помолитися. Виділ заявив, що апробує зарядження голови і прийняв резиґнацію отців до відома.

Рівнож на Заг. Зборах 30. IX. 1926. р. о. М. Комарницький, як адміністратор Інституту, склав заяву в тій справі, що не запримітив, щоб богослуження мало злий вплив, бо $^{3}/_{4}$ учнів не було в Інституті, а служба була наперед у катедрі, а потім з цікавости пішла на це богослуження, уважаючи його як щось гірше тому, що воно не відбувалося в церкві.

Однак, щоб на будуче не допустити до православних богослужень у виховній католицькій інституції, поставив на цих Заг. Зборах проф. І. Кухта внесення, щоб православні богослуження більше не повторилися в Інституті тимбільше, що згадане богослуження відбувалося в московській мові, а відправив його священик-апостат, б. греко-католик. Внесення це проф. Кухти одначе впало. Справа ця оперлася в пресі, а проф. Др І. Кухта видав навіть окрему брошуру[134]). Після проголошення висліду голосування оо.: Тарчанин, Рудавський, Голинський[135]) і проф. Кухта покинули салю з заявою, що виступають з Т-ва. Рівнож о. Комарницький, що по проф. Форостині обняв адміністрацію Інституту, зголосив також свою резиґнацію і виступлення з Т-ва[136]). Справа заогнювалася.

Тому, коли Виділ не давав запоруки, що таке більше не повториться і що на будуче не буде відпускати салі в Інституті на православні богослуження, віднісся Єп. Ординаріят письменно до Дирекції ґімназії, а та письмо Ординаріяту спрямувала до Кураторії[137]).

На це письмо Кураторія зарядила, щоб для релігійно-морального виховання в Інституті вибрав Виділ духовну особу на пед. настоятеля.

[134]) На 25 присутніх було 4 за тим внесенням. Прот. Т-ва. — Ширше про ці справи диви І. Кухта »Де правда«, Львів 1927., Р. Гамчикевич »В Імя правди«, Перемишль 1927. та Др О. Назарук: »Греко-католицька церква і українська ліберальна інтеліґенція«, Львів, 1929.

[135]) На Заг. Зб. 24. II. 1929. р. вніс о. Голинський поправку до протоколу, що не зрікся членства. Прот. Т-ва.

[136]) 1. X. 1926. р. виступає з членів Т-ва о. Кормош, 8. X. 1926. р. о. Комарницький »...змушений подіями останніх днів зрезиґнувати з посади управителя в Ґімн. Інституті й Бурсі«. — Тамже.

[137]) В протоколі Заг. Зборів з 2. XII. 1927. р. сказано, що Єпископ віднісся до Кураторії й така видно опінія кружляла також у Перемишлі, бо проф.

В справі рішення Кураторії постановив Виділ вислати до Кураторію делеґацію в особах дир. І. Білинського й Дра В. Загайкевича, яка мала представити стан справи, зясувати відношення перемиського Єпископату до Т-ва й »безпідставне« заборонення о. Комарницькому повнити обовязки пед. настоятеля[138]).

В Кураторії конферувала делеґація з начальником Дром Янеллім, який після слів делеґації заявив, що Кураторія не думає віддавати Т-ва під власть єпископа, хоч щоправда Кураторія волілаби, щоб в Інституті був настоятелем священик.

Тимчасом наспіло письмо з Міністерства з дня 8. XI. 1926. р., як відповідь на внесений у міжчасі рекурс Виділу проти зарядження Кураторії, в якім Міністерство узгляднило рекурс Виділу Т-ва. Виділ мав тепер вільні руки і »супроти цього уважав справу іменування священика педаґ. настоятелем злишним«[139]). Ціла та справа очевидно дуже відємно вплинула передовсім на провадження аґенд Т-ва, бо Виділ, звернувши свою увагу на боротьбу з Ординаріятом, не займався наглядом і контролею свойого майна та іншими необхідними адміністраційно-економічними справами; на прим. провірку інвентаря переведено в бурсі аж у півтора року по уступленні проф. Т. Коростіля — 18. IV. 1927.

Ще не пролунала ця друга справа, вже зачалася третя, — а то непорозуміння між директором ґімн. Денисом Лукіяновичем а Виділом Т-ва.

Коли в Бурсі учнів меншало, рішив Виділ, по резиґнації проф. С. Бобеляка з педаґоґ. настоятеля (27. II. 1928.), зробити пробу й обходитися одним педаґоґ. настоятелем, а на випадок потреби мав заступати професора один старший ученик. На це рішення не згодився дир. Лукіянович, а за причину подав некорисний вислід клясифікації в І. півроці[140]). А коли Виділ ще раз звернувся до нього, цей дальше обставав при своїм, при чому дав до пізнання, щоби Виділ на другого пед. настоятеля заіменував проф. Ос. Лісикевича. Так Виділ зробив і покликав проф. Лісикевича на пед.

Гамчикевич Р. у брошурі »В Імя правди« також так з докором написав. Що Єпп. Ординаріят віднісся не до Кураторії, лише до Дирекції ґімназії, а та вислала його на властиву дорогу — до Кураторії, потверджує це письмо з Кураторії з дня 8. XI. 1926. р. № II 15466/26. (Акти Т-ва), а також уже в тім дусі справлений протокол на Заг. Зборах 24. II. 1929. р. — Прот. Т-ва.

[138]) Прот. засідання Т-ва.

[139]) Тамже. — В справі відступлення салі на правосл. богослуження віднісся Виділ 29. X. 1926. р. до гр.-кат. Богословського Факультету у Львові, на що дістав відповідь з дня 8. XII. за підписом Декана Богословського Виділу о. Дра Костельника: »Управа Бурси може себе уважати за оправдану в совісти, коли в виїмкових випадках відступила православним українцям — еміґрантам салю на їхнє богослуження«. Друковано в »Укр. Голосі« з 26. XII. ч. 52. (1926.). Це оречення розбирає критично Др О. Назарук у вище цитованій книжці на стор. 61. і дальше.

[140]) Проток. Т-ва.

настоятеля[141]). Але прийшла справа, в якій Виділ спротивився домаганню дир. Лукіяновича, й це було джерелом довший час триваючого непорозуміння між Виділом а Директором ґімназії. Почалася справа від побиття ученика VI. кл. Прокопа в Інституті проф. Т. Гозою. В цій справі дир. Лукіянович, якому мати побитого учня жалілася, вислав письмо до Виділу[142]), застерігаючись проти вживання фізичних кар в Інституті, а щоб на будуче учні не боялися професорів, домагався, щоб ані **заряд, ані педаґоґічне виховання не спочивало в руках учителів**[143]). Одначе Виділ на засіданні 8. II. 1929. р., заказуючи вживати фізичних кар, висловився проти того, щоби Директор ґімназії мішався у справи Інституту, який має свого рода самоуправу, й на друге письмо Дирекції в тій справі (19. IV. 1929. р.) рішив зовсім не відповідати, лише вислати делеґацію до Кураторії для представлення дійсного стану справи та щоби поінформувати Кураторію про відношення дир. ґімназії до Інституту. Але дня 1. V. 1929. р. наказала Кураторія Виділові проф. Гозу усунути. Однак Виділ не усунув проф. Гози і з приводу ставлених директором домагань, піддав о. Кормош думку, щоб Інститут на 1929/30. р. замкнути, а реальність винайняти для фахової школи.

Щоби не пересуджувати справи, рішено вислати ще делеґацію до б. візитатора І. Копача і б. проф. унів. Дра Студинського[144]), щоб спараліжувати в Кураторії акцію дир. Лукіяновича. Одначе з цього ніщо не вийшло. Делеґації, яка була в цій справі в Кураторії, заявив начальник Губерт, що дир. Лукіянович не хоче погодитися, щоби професори з його ґімназії займали місця по бурсах і інституціях. У цій справі Виділ не хотів уступити і був рішений навіть замкнути Інститут, а »жертвою поступовання директора хай будуть „дармаки"«[145]).

Але, щоб дир. Лукіяновичеві відібрати арґумент, що »Виділ не хоче з ним порозуміватися«, рішено на внесення о. Голинського піти до нього й порозумітися в цій справі. Як представники Виділу ходили до дир. Лукіяновича Др П. Войтович і проф. Дм. Ґреґолинський[146]), але він рішуче домагався усунути проф. Гозу[147]).

---

[141]) Тамже — зас. Вид. 22. IV. 1928. р. Лісикевич по 3 днях зрезиґнував, бо пішов на упр. Деш. Кухні.

[142]) 29. I. 1929. р. — Акти Т-ва.

[143]) Вже на зас. Вид. 15. X. 1924. р. о. Й. Маринович (як гість) підніс, що адміністрація Інституту за велика (3 професорів з ріднею), та щоб адміністратором був не професор, а безробітний інтеліґент. — Прот. Т-ва.

[144]) Проф. Д. Ґреґолинського і І. Білинського. — Прот. Т-ва.

[145]) Дармаками називають учнів, що не платять ніякої оплати в бурсах, бо або є дуже бідні (сироти), або є інструкторами учнів нижчих кляс.

[146]) Зас. Вид. 10. VI. 1929. — Тамже.

[147]) Тамже. — о. Голинський радить, щоби п. Гозова провадила господарство, а на місце проф. Гози приняти Д-ра Бабія.

Крім того Кураторія зажадала, щоб **Директор ґімназії засідав у Виділі з рішальним голосом.** Голова на зас. Виділу вияснює, що воно є противне статутові, щоби нечлен був у Виділі, а Кураторія й Дирекція мають вплив на виховання молоді, хочби через настоятелів, яких самі затверджують[148]).

Тимчасом дир. Лукіяновича 1. IX. 1929. р. іменовано візитатором при Кураторії Л. Ш. О., де тепер мав безпосередній вплив на затверджування пед. настоятелів у Інституті і не затверджував довший час іменованих Виділом осіб. І розпочалася довга затяжна боротьба, але нерівна. І супроти цеї нерівної боротьби радив дехто з виділових віддати Інститут Василіянам. Вкінці Виділ на свойому засіданні в дні 23. II. 1931. р. рішив продати будинок Преосв. Єп. Коциловському на Малий Семінар, а до переговорів в тій справі вибрано меценаса Дра Войтовича і проф. Гозу, усталюючи найнижчу ціну 15.000 $. Продаж ця булаби корисна ще під тим оглядом, що можнаб цим було врятувати »Деш. Кухню«, яка мимо оптимізму її голови мец. С. Навроцького на Заг. Зб. 11. III. 1931. р. була направду в скрутному положенні. Новий Виділ провадив дальше в тій справі пертрактації, а 29. V. 1931. р. була зі сторони Преосвященного делеґація в особах оо. кан. Ґмитрасевича й кан. Грицеляка, яка оглянула будинок. Одначе до продажі не дійшло, бо заоферовано замалу ціну 8—9.000 $[149]), а головно здається тому, що в Кураторії наступила зміна на становищі візитаторів, бо Др Лукіянсвич у вересні 1931. р. уступив, а його місце зайняв віз. Северин Лещій, якому приділено нагляд також над перемиською ґімназією.

Щоб у виховній інституції праця над молоддю була хосенна й здорова, мусить заіснувати гармонія з одної сторони у самім Виділі, а з другої сторони між виділом а дирекцією дотичної ґімназії. По бурливім періоді непорозумінь між Виділом Бурси св. о. Николая, а дир. Лукіяновичем заіснував стан успокоєння й гармонії з приходом у квітні 1932. р. до Перемишля на дир. ґімназії, по 3-літній провізорії тимчасових управителів, що заступали віз. Лукіяновича, дир. Степана Шаха, проф. академічної ґімназії у Львові. Дир. Шах поставився до Бурси позитивно, а хоч не був навіть членом Т-ва, заінтересувався життям, давав ради чи то відносно зменшення числа настоятелів[150]), чи усунення старших настоятелів, які мали пенсії, а заступлення їх молодшими силами без посад, чи безплатними практикантами, за яких дав поруку особисто Кура-

[148]) Такого змісту письмо вислано до дир. Лукіяновича. Прот. Т-ва.

[149]) Заг. зб. 12. XII. 1931. р. — Прот. Т-ва.

[150]) Тому, що число учнів у заведеннях меншало, ухвалено вже на загальних зборах 12. XII. 1931. р. зменшити число настоятелів, яких було в Інституті 3, а в Бурсі 2, надто лектор Др В. Пачовський. Виконано це щойно з поміччю дир. С. Шаха (зас. Вид. 22. VIII. 1932. р.), приймаючи двох настоятелів до Інституту, а одного до Бурси, які однак стало мали замешкувати в обох виховних заведеннях.

Вихованки Бурси ім. св. о. Николая й Інституту в червні 1936. р. з префектами і Виділом Т-ва.
Сидять від ліва: префект мр С. Алиськевич, префект мр М. Гнатишак, ек. адм. Ів. Ґонтарський, виділові: лікар Др Мих. Старух, ем. банк. ур. Ол. Рейнарович, містогол. дир. ґімн. С. Шах, голова о. пралат Ром. Решетило, проф. Р. Дубляниця, дир. вс. школи Мих. Зубрей, інж. Антін Артимович, префект Бурси проф. Антін Маринович, префект мр П. Оришкевич.

торії. За це позитивне відношення до Товариства й молоді вибрано його на Заг. Зборах 26. I. 1933. членом Виділу. Як член Виділу популяризував Т-во, щоби в цей спосіб збільшити фреквенцію питомців[151]) у інституціях.

На Заг. Зборах 15. X. 1934. р. поставлено навіть кандидатуру дир. Шаха на голову Т-ва, однак чотирьома голосами більшости перепала ця кандидатура, а вибрано лише його до Виділу, чого одначе дир. Шах не приняв як »казус беллі«.

Але слідуючого року на Заг. Зборах вибрано дир. С. Шаха містоголовою, а він вибір цей прийняв; з ним увійшло до Виділу ще двох професорів і катехит ґімназії, чим запевнено школі вплив на виховання в Бурсі й Інституті.

На цих зборах наступила також зміна на становищі дотеперішнього голови Тов-а. На місце дир. Із. Білинського, що впродовж 10 літ був безперервно головою Т-ва (від 1925. р.), вибрано о. крилошанина Дра Романа Решетила. Неприсутньому голові дир. Із. Білинському зложив предсідник Заг. Зборів Др В. Загайкевич подяку за те, що в тяжких для Т-ва часах прийняв головство й перевів санацію, посвячуючи богато праці для добра Т-ва[152]).

Що Т-во розвивається і йде щораз до кращого, доказує фреквенція учнів. Крім дбайливости й вирозумілости Виділу, що при номінальних оплатах 55 зол. в Інституті і 45 зол. у Бурсі уділяє знижок до такої міри, що на одного учня пересічно випадає 28 зол.[153]), знаходить молодь з Бурси й Інституту зрозуміння й підтримку у дир. С. Шаха в школі.

На засіданні Виділу 27. I. 1936. р. зреферував дир. Шах проєкт створення бурси за харчі й евентуально з додатком малої оплати, щоб дітей з околиці, які мучаться по бідних, брудних і нездорових станціях, або з дальших сіл доходять до школи, у ній примістити[154]). Не зважаючи на скептичні голоси відносно креу-

[151]) У шкільнім Звіті Дирекції, що вийшов після 1918. р. перший раз друком у 1934. р., помістив дир. Шах на стор. 71—76 дуже прихильний »Звіт про стан Бурси ім. св. о. Николая й Українського Ґімназійного Інституту в 1933/34. р.« з пятьма ілюстраціями із життя бурсаків та склад тодішнього Виділу Т-ва.

[152]) Прот. Заг. Зборів 24. XII. 1935. р. Майже ідентичну подяку від Виділу зложив о. Кормош на засіданні Виділу 18. XI. 1935. р. — Прот. Т-ва.

[153]) В шк. р. 1935/36. стан учнів у обох заведеннях був 164+4 доходячих (початок року), з них цілком даром (разом з інструкторами) було 22, а за оплатою від 10—25 зол. — 49, разом 71, значить 42,3% всіх учнів. Крім того богато було знижок вище 25 зол. так, що в загальній сумі пересічна оплата на одного ученика виносила 28 зол., менше як у шк. р. 1934/35., коли виносила 32 зол.

[154]) Анкета, переведена проф. Р. Дубляницею в ґімназії, виказала, що на станціях є ґімназійних учнів за харчі з малою доплатою (5—25 зол.) 17 і 3 за самі харчі. Найнижчу оплату довожених продуктів обчислено по ринкових цінах на 22,65 зол., а найвищу на 43,52 (пересічно 30 зол.). — Прот. Т-ва, стор. 59.

вання бурси за харчі[155]), Виділ на внесок адв. Дра М. Рибака ухвалив, що »одобрює думку оснування окремої бурси за харчі й перебирає на себе ініціятиву її реалізації«, понехуючи первісний замір оснувати її при Бурсі Т-ва о. Николая[156]).

Впровадив новий Виділ у 1935/36. р. також деякі уліпшення в самій господарці, вводячи маґазинову книгу, а тимсамим даючи змогу докладнішої контролі відносно диспонування харчами; дальше на внесення госп. комісії, ідучи на зустріч бідній молоді й не бажаючи робити ріжниці між Бурсою а Інститутом, ухвалив Виділ уніфікацію платень від 1. IX. 1936. р. на 45 зол. місячно + 15 зол. на інвентар (одноразово), з узглядненням знижок до такої висоти, щоб на одного учня припала оплата 30 зол. місячно.

Під оглядом адміністраційним і харчевим Інститут і Бурса є тепер получені разом. Справа уніфікації бурс була предметом розважань і в попередніх роках. Вже в шк. р. 1912/13. установлено лише одного адміністратора для обох інституцій[157]). Показалося серед року, що одній особі »за тяжко й неможливо адмініструвати обі інституції« й по річній пробі вернено знов до двох адміністраторів. На Заг. Зборах 23. XI. 1919. р. поставив внесення проф. Т. Росткович злучити обі інституції »без ріжниці каст«, але більшість була противна тому[158]), бо Бурса мусілаби платити довги за Інститут, які під цю хвилю виносили поважну суму 135.000 к.[159]), тому належить Бурсу провадити окремо, а доходи з Бурси мають іти на поліпшення харчу в Бурсі й на реставрацію будинку, який був поважно загрожений грибом. На Заг. Зборах 20. XII. 1923. р. знов підніс справу получення обох бурс проф. Ґолійчук, так з оглядів адміністраційних, як і для рівномірного трактування питомців що до харчу й оплат в обох інституціях. Слушно звернено увагу[160]) на доцільність тих внесень хочби з цеї причини, що »дармаки« з педаґоґічних оглядів повинні бути рівномірно трактовані в обох інституціях, а при теперішній системі так не є. Вислідом лянсування тих справ було злучення під адміністраційним оглядом обох інституцій в р. 1925/26., а в р. 1932. зрівнання також під оглядом харчу .

Справа спільного харчу питомців була також порушувана вже давніше, хоч безуспішно.

На засіданні Виділу 16. I. 1922. р. Др С. Дмоховський домагався, щоб »професори їли разом з питомцями«, а о. М. Дуркот

[155]) Др Грицак Е. пригадує, що така спроба була вже в 1932/33. р., однак не вдалася, бо селяни давали найгірші харчі й попсуті. Впрочім доїзд таки дешевший і не вірить, щоб учні йшли до такої бурси. — Тамже, стор. 48.

[156]) Тамже, стор. 75. — Зас. Вид. 20. IV. 1936. р.

[157]) Звіт ґімназії з 1912/13. р.

[158]) Проти промовляв проф. С. Бобеляк. — Прот. Т-ва.

[159]) На самій реальності Інституту було заінтабульованих довгів на квоту 126.016,88 к. — Тамже.

[160]) Дир. І. Білинський. — Тамже.

додав ще, щоб »харч був той сам«. Перейшло наразі компромісове внесення Д-ра В. Загайкевича: »спільний харч, але окрема їда!«. Супроти рішучого запротестування проти цеї ухвали пед. настоятелями, зреасумовано 30. I. 1922. р. попередню ухвалу й рішено на внесення о. Ом. Мартиновича »видавати професорам найліпший харч, але також добрий і питомцям«. Цю справу знов зидвигнув на зас. Виділу 3. III. 1930. р. проф. Ґреґолинський, щоби запровадити спільний харч для професорів і учеників, та щоб професори їли разом з учениками, але знов безуспішно.

Товчком до переведення в рішучий спосіб спільного харчування пед. настоятелів з учениками була анкета, переведена з припоручення дир. С. Шаха проф. Вол. Соллогубом між учениками цілої ґімназії. Вислід цеї анкети представив проф. Соллогуб опісля також на зас. Виділу дня 13. IV. 1934. р., а в ній учні-бурсаки нарікали на одноманітність харчу, а навіть на голодування. Щоправда, до таких анкет треба ставитися все з резервою, бо учні люблять у них переборщувати, але, щоб з одної сторони показати учням, що й пед. настоятелі їдять те саме, що й вони, а з другого боку, щоби дати молоді приклад, як належить поводитися в їдальні — при столі, поставив по виводах дир. С. Шах внесення, щоби пед. настоятелі їли разом з учнями і той сам харч. Цій ухвалі пед. настоятелі не хотіли підчинитися і внесли письмо з проханням, щоб ця ухвала обовязувала аж з початком нового шкільного року, але Виділ узяв це за свого рода несубординацію і на внесок дир. С. Шаха виповів усім трьом пед. настоятелям місця, приймаючи з них опісля виїмково лиш одного на слідуючий шкільний рік, »щоб відразу не зміняти всіх префектів«.

VI.

Внутрішнє життя учнів у бурсах.

Історія бурс булаб неповна, якщоб не згадати про життя-буття самої молоді в бурсах. Правда, про це є лише малі згадки в протоколах Т-ва, чи в протоколах, проваджених самими учнями, але це життя розвивалося спеціяльно в передвоєнних чи післявоєнних часах. Тоді молодь виживалася в своїх бурсацьких кружках — навіть небурсаки, бо тоді для неї пополудні ґімназія була замкнена, як це ствердив проф. Т. Поліха у рефераті, виголошенім дня 14. X. 1934. р. на ювилею 25-ліття кружка »Сянова Чайка« в ґімназії[161]).

Сьогодні натомість позашкільне життя ґімн. молоді зосереджується поза бурсами, в самій школі. Школа так нині абсорбує своїми пополудн. заняттями в кружках учнів і має стільки розривок для фізичного й інтелектуального розвою та товариського

[161]) Проф. Т. Поліха: »Погляд на історію фізичного виховання в українській державній ґімназії в Перемишлі« у »Звідомленні Виділу „Кружка Родичів" при держ. ґімназії в Перемишлі« за 1934/35. р., стор. 55.

життя, що там вона вповні виживається й заспокоює свої молодечі амбіції. Щоправда, й тепер існують у Бурсі й Інституті кружки учнів, що провадять бібліотеку, доповняючи її з дрібних вкладок творами українських і польських авторів, пренумерують дозволені часописи й журнали, провадять власну кооперативу, що має виробити почуття відвічальности та познайомити молодь з орґанізацією суспільної праці, але це не видержує порівнання зі шк. кружками.

Найбільше матеріялу збереглося що до діяльности учнів у Бурсі св. о. Николая. Є там »Літопись«, переписана зі старої знищеної »Літописи« і записок, яких сьогодні вже нема, уч. VIII. кл. Василем Штендерою.

Щоби цій своїй праці надати рямці орґанізованости, заложили учні Бурси в 1900. р. кружок, якого ціллю було самообразування через книжки, ґазети, відчити тощо. До цього кружка належали лиш старші учні від V. кл. в гору, а в 1910/11. р. прийнято ще й IV. кл. Сьогодні до цього кружка, що до р. 1923. був без назви, а в тім році названо його »Знання«, належать усі учні, що мешкають у Бурсі і вплачують по 10 сот. місячної вкладки. Два рази до року (початок року й другий піврік) під наглядом пед. настоятелів скликують Заг. Збори, на яких вибирають Виділ. Найголовніша діяльність цього Виділу це: точне збирання вкладок[162]), провадження кооперативи, закуповування книжок і часописей, святкування пропамятних історичних днів відчитами та музично-вокальними точками й укінці виголошування рефератів[163]). Як із тем рефератів можна вносити, була молодь до 1910. р. під сильним соціялістичним впливом (Етика й соціялізм, Рай і поступ, Радикалізм, М. Драгоманів, Відношення церкви до науки і т. п.), а вже від 1910. р. є відчити переважно на історичні й літературні теми. Бібліотеку, яка сьогодні числить 1.170 томів, щороку побільшується новими творами. Коли в 1905. р. віддав Виділ Т-ва »Бурса св. о. Николая« більшу часть бібліотеки для бібліотеки учнів у Інституті, з жалем підносять це учні на Заг. Зборах та ухвалюють, щоб більше це не повторилося, зробити печатку з написом »Власна бібліотека учнів-ґімназіялістів у Бурсі ім. св. о. Николая в Перемишлі«, що нею позначено всі книжки. Крім сталого нарікання, що пропадають книжки, найбільше через VIII. кл., потерпіла поважно бібліотека підчас облоги й рос. інвазії (100 книжок), а також у 1918. р., коли перед розпадом Австрії учні випозичили богато книжок, розїхалися до хати, а відтак мало хто вже звернув їх.

---

[162]) Дуже часто нарікають, що VIII. кл. не хоче платити, а найбільше користає з бібліотеки.

[163]) Відчитів від 1906. р. було: 1906/7. — 26, 1908/9. — 10, 1909/10. — 21, 1910/11. — 9, 1911/12. — 8, 1922/23. — 2, 1923/24. — 6, 1929/30. — 16, 1931/32. — без подання числа, 1934/35. — 14, 1935/36. — 21. Належать до того числа також відчити, що їх дали пед. настоятелі. В прочих роках нема відчитів втягнених.

Також богато книжок пропало серед учнів небурсаків, яким теж позичано з бібліотеки; щоби »бібліотека не сходила до ролі публичної випозичальні«, постановлено в 1922/23. р. учням зпоза Бурси книжок не позичати[164]).

Крім запровадження від 1924. р. святкування в прияві Виділу пропамятних днів із минулого, та щорічного майже уладжування

Драматичний Гурток Бурси.

Виконавці вистави »Наталка Полтавка« на сцені »Ґімн. Інституту« дня 7. III. 1936. з власною орхестрою й головним режісером преф. А. Мариновичем у середині.

вечора св. о. Николая в салі Інституту, виступали теж учні Бурси й Інституту з виставами чи концертами й поза Інститутом, у салі »Українського Інституту для дівчат«, чи »Народнього Дому«[165]).

12. IV. 1930. р. відсвяткували гарно учні Бурси 30-ліття існування кружка хорами й муз. точками.

---

[164]) Проф. Р. Дубляниця кожного року підчас свойого перебування в Бурсі давав у дні своїх імянин 25 зол. на бібліотеку.

В 1927. р. вислано 47 книжок поселенцям у Босні. — До р. 1905/6. нема поданого спису закуплених книжок. В 1905/6. закуплено — 33 кн., 1906/7. — 27 кн., 1909/10. — 132 кн., 1922/23. — 22 кн., 1927/28. — 13 кн., 1928/29. —74 кн., 1929/30. — 36 кн., 1930/31. — 18 кн., 1931/32. — 26 кн., 1932/33. — 28 кн., 1933/34. — 15 кн., 1934/35. — 26 кн., 1935/36. — 31 кн. Сюди увійшла також частинно бібліотека з розвязаної Бурси »Дешевої Кухні«.

[165]) 1909/10. — »Гостина св. о. Николая« — в салі Нар. Дому; 1915/16. — »Ніч св. о. Николая« в салі »Укр. Інст. для дівчат«; 1915/16. — »Настоящі« в салі

Кооперативу, в якій продається дрібне шкільне приладдя, хліб та булки, заложено в 1910. р. Хоч, що правда, є часті нарікання на манка, але показується, що, як є відповідна контроля, то учні провадять кооперативу добре, є солідні й піддаються рішенням виділу чи контрольної комісії[166]).

Від 1922/23. — 1928/29. р. провадили учні також трафіку, яку заборонив дальше вести в 1928. р. проф. Дубляниця. Поминаючи вже те, що через трафіку були постійно манка й на тім тлі доходило завжди до спорів між учнями, мала трафіка »під боком« той злий вплив, що призвичаювала молодших учнів до курення.

Хоч і Інститут має книгу протоколів свойого »Кружка«, що називається »Читальня«, але протоколи ці на відомости про діяльність є дуже скупі. Часто в цих протоколах читаємо, що Заг. Збори уділили всім абсолюторію з виїмком одного, або одному з застереженням, що вказувалоби на манка в кооперативі, або вину бібліотекаря в провадженні бібліотеки.

Сьогодні учні Інституту провадять теж кооперативу, мають бібліотеку коло 1.400 томів, та, чито самі, чи на спілку з учнями Бурси, підготовляють свята, концерти й вистави.

Про якесь життя у Селянській Бурсі, Шашкевича й Дешевій Кухні не маємо згадки крім того, що Дешева Кухня мала свою власну бібліотеку.

Хтож не знає, скільки нераз гумору й веселости вміють внести учні своїм поведенням у збірнім житті в бурсах, але є також і грубі промахи чи нетактовні виступи з боку деяких одиниць супроти своїх наставників чи товаришів, за які Виділ Т-ва карає усуненням з бурси.

Дуже відємно відбивається тут непорозуміння у самім Виділі Тов-а, (про що молодь у такий чи інший спосіб довідується), непорозуміння між Виділом і Дирекцією ґімназії (як це мало місце за дир. Лукіяновича), а вкінці невирозумілість, чи нетактовність пед. виховників або екон. адміністратора[167]).

Треба признати, що Бурса ім. св. о. Николая мала все ліпшу опінію, як Інститут, і з малими виїмками стояла все вище під виховним оглядом від Інституту. З цієї причини, коли дисципліна в Інституті дуже падала в 1928—32. р., то батьки переносили своїх синів з Інституту до Бурси, хочби за такою самою оплатою, яку платили в Інституті, де оплати були все вищі.

»Укр. Інст. для дівчат«; 1909/10. — концерт (вечерниці) в честь Котляревського й Шашкевича; 1910/11. — концерт (вечерниці) в честь Б. Грінченка в салі Нар. Дому; 1913/14. — концерт (вечерниці) в честь Л. Українки й М. Коцюбинського в салі Нар. Дому.

[166]) Одинокий випадок у 1923/24. р., коли то кооператор загнівався, що контр. ком. хотіла зробити в кооперативі ревізію.

[167]) Найбільше авантур траплялося в р. 1908—10, 1920—25, та авантури з приводу трьохденного страйку учнів у 1930. р. на тлі харчу, за що усунено 10 учнів з Інституту.

VII.

Закінчення.

Сьогодні Т-во »Бурса ім. св. о. Николая« є власником двох великих будинків і одного партерового, положених напроти себе. Бурса складається з двох будинків, разом получених; в однім партеровім міститься »Захоронка« для дітей у дошкільнім віці, у другім одноповерховім міститься Бурса, що в ній поміщено також у 1935. р. музей перемиської землі »Стривігор« (відступлено 3 кімнати)[168]). В обох будинках »Бурси« є 20 кімнат[169]), водопроводи[170]), каналізація, електричне освітлення, власний забавовий город[171]), який у 1934. р. вирівнали самі учні.

У великім двоповерховім будинку Інституту є 27 кімнат[172]) і пивниці, каналізація, водопроводи, умивальні, електричне освітлення й парня[173]) з теплим і зимним натриском, з якої користають бодай раз на три тижні так питомці Інституту, як і Бурси. Заведення має забавову площу, вирівнану учнями в 1934. р., і великий город, що прилягає до вул. єп. Пельчара (давніше Щитова) з одної, а вул. Баштової з другої сторони[174]). В 1934. р. (травень-червень) продовжено вгору від вул. Баштової мур. паркан за суму 2.862,70 зол.

Оба будинки положені на горбку, з мальовничим видом на місто, здалека від міського гамору, з цілоденним світлом сонця.

Виділ, що під його опікою остаються Інститут і Бурса, піклується тепер совісно релігійно-моральним, фізичним, громадян-

---

[168]) Зас. Вид. 20. VIII. 1935. — Прот. Т-ва. — Салі під музей відступлено »факультативно й на кожне візвання музей має ці салі опорожнити«.

[169]) Одна саля відступлена на шпиталик.

[170]) Уладжено в 1935. р. після найновіших вимог гігієни умивальні.

[171]) Щоби вирівнати до форми чотирокутника забавовий город, який має форму трикутника, Виділ переговорював з директором жидівського шпиталя Дром Штайнгардтом (через заміну парцель вирівнати город) і вже дійшло до порозуміння, але спротивився місцевий кагал, що є власником шпиталя. — Акти Т-ва.

[172]) Дві уряджені на шпиталик.

[173]) Збудована й віддана до ужитку 9. V. 1922. — Прот. Т-ва.

[174]) Від вул. Баштової закуплено в 1929. р. реальність від »Рідної Школи« за 2.400 дол. разом з партеровим домом, у якім давніше містилася Сел. Бурса. Дім цей, як невідповідний на мешкання, розібрано в травні 1933. р. В 1927. р. закуплено реальність від Яблоновських (у протоколі хибно Яблонських) з дімком при вул. Щитовій ч. 13. (тепер мешкає там прив. льокатор О. Сенечко) і огород (322 сяжні) за 1000 дол. Коло тої площі відступила в 1929. р. громада Перемишль, на підставі ухвали Міської Ради, 34 сяжні (В. к. 316), за 718 зол. Ця претенсія до громади Перемишль походить ще з 1910. р., коли Українське Т-во Пед. відступило Маґістратові часть парцелі на поширення вул. Баштової, а мало дістати в іншім місці. Претенсія ця перейшла на »Бурсу ім. св. о. Николая«, яка відкупила площу від У. П. Т. — Акти Т-ва.

ським, національним і державно-творчим вихованням учнів згідно з правильником, що його склав Виділ Т-ва, а також згідно з напрямком виховання державної української ґімназії та »Кружка Родичів« при тійже ґімназії*). Уладжується в Бурсі вистави, концерти, розбудовується спортове життя. Економічна й господарська адміністрація є спільна для обох заведень, під оглядом виховним є окремі настоятелі (в Інституті два, в Бурсі один), відвічальні впрост перед Виділом, а в номінації залежні від Директора ґімназії, згл. від затвердження Кураторії Л. Ш. О., про що Виділ мусить кожного року окремо через Дирекцію ґімназії старатися.

Учні кляс нижчих, а також учні з вселюдної 7-клясової школи ім. М. Шашкевича, мають окремих інструкторів, які щоденно під наглядом настоятелів переводять корепетиції, а учні кляс вищих мають зорґанізовану самопоміч у науці.

Молодь, можна сказати, любить бурси й радо горнеться до них, любить це співжиття на однім терені більшого числа товаришів, де ґрупуються ріжнородні типи, характери, але конечним є створити для цеї молоді спосіб життя, зближений до життя родинного. Мешкання по бурсах не повинно бути для учнів якимсь карним закладом, але треба тямити, що це є приватні станції для них, де поза сповненням своїх обовязків у рамцях, приписаних реґуляміном бурси і ґімназії, повинен питомець мати більше свободи, як досі. Щоб учні горнулися до бурс, належить змінити виховну тактику, не можна все у випадках провини »вживати бучка«[175]), бо й давніше, коли цього »бучка« вживали, не все було під оглядом дисципліни в порядку.

Від грудня 1932. р. з приходом дир. С. Шаха до ґімназії змінено в бурсах старших педаґоґічних настоятелів доходячих молодшими силами, бо по словам дир. Шаха педаґоґічні виховники мусять бути стало з учнями в кімнаті від ранку аж до хвилі, коли вони кладуться до сну, стало їх наглядати, щоб охоронити молодь від небажаних посторонніх впливів, бо »провідним бажанням і старанням Виділу, а в першу чергу його Педаґоґічної Комісії, є виховати повірену бурсам молодь на життєздатних і позитивних, чесних і свідомих своїх обовязків і прав майбутніх громадян, що вмілиби давати собі раду в кожному положенні й були добрими працівниками для власного й загального добра«[176]).

*) Тов-о »Бурса ім. св. о. Николая« навіть вступило в шк. р. 1935/36. у члени »Кружка Родичів« з ричалтовою квотою членських вкладок, щоб затіснити свою співпрацю у виховнім напрямі. — Ред.

[175]) Прот. Т-ва. — Проф. Гоза: »Давніше вживано бучка й бачимо, що це помагало. Настоятелями виховними повинні бути професори, які вчать у вищих клясах і яких учні бояться, бо практикантів і учителів ґімнастики не бояться«. — Алюзія до 1934/5. р., коли на внесок дир. С. Шаха занято в Бурсі й Інституті безплатних практикантів з ґімназії замість професорів з платнями.

[176]) Звіт Дирекції Держ. Ґімназії в Перемишлі з 1934. р. у статті про виховання в Інституті, стор. 76.

ЛІТЕРАТУРА (ДЖЕРЕЛА).

1. Акти Т-ва »Бурса ім. св. о. Николая« (Акти Т-ва). — 2. Акти »Рідної Школи« (Акти Р. Ш.). — 3. Гамчикевич Роман, проф.: »В імя правди!«, Перемишль 1927, стор. 24. — 4. Добрянський Ант.: »Исторія Епископовъ трехъ соединенныхъ епархій«, Львів 1893. р. — 5. Звідомлення Виділу »Кружка Родичів« при Державній Ґімназії з українською мовою навчання в Перемишлі, за шк. р. 1934/5. — 6. Звіти й справоздання (друковані) Дирекції Державної Ґімназії з укр. мовою навчання в Перемишлі від 1895/96. р. до 1917/18. р. і з 1933/34. — 7. Касова книга »Рідної Школи«. — 8. Книга протоколів і засідань Т-ва »Бурса ім. св. о. Николая«: I. — 1907—1911., II. — 1916—1926., III. 1926—1934., IV. — 1934 й далі. (Прот. Т-ва). — 9. Книги протоколів і засідань Т-ва »Дешева Кухня«: I. — 1911—1928., II. 1928—1933., III. від 1933. й далі. (прот. Д. К.). — 10. Кухта Іван, проф.: »Де правда?«, Львів 1927. р. (стор. 47.). — 11. Назарук Осип, Др: »Греко-католицька церква й українська ліберальна інтеліґенція« — Львів 1929, (стор. 148). — 12. Перський Степан: »Історія Т-ва ,Просвіта' у Львові«, Львів 1932. (стор. 268.). — 13. Поліха Теодор, проф.: »Погляд на історію фізичного виховання в українській державній ґімназії в Перемишлі«. Звідомлення Вид. »Круж. Род.« при держ. ґімн. в Перемишлі 1935. р., стор. 41—61. — 14. Протоколи засідань Виділу »Т-ва ім. св. Кирила в Перемишлі« від 1896—1914. р. — 15. Протоколи »Руского Т-ва Педаґоґічного« в Перемишлі: I. — 1900—1917., II. — 1917—1927., (прот. Р. Ш.). — 16. Справоздання з діяльности Т-ва »Бурса ім. св. о. Николая« в Перемишлі за роки: 1897/8, 1904/5 від проф. Б. Загайкевича, 1888/9, 1889/90, 1890/91, 1891/2, 1892/3, 1910/11, 1911/12, 1912/13. в Науковім Т-ві ім. Шевченка у Львові. — 17. Шах Степан: »Погляд на розвій допомогової акції для біднішої молоді в українській державній ґімназії в Перемишлі, від її початків до оснування ,Кружка Родичів' у 1932. р.«. Звідомлення Виділу »Кр. Род.« за шк. р. 1934/35, стор. 1—18. — 18. Шах Степан: Річні ґімназійні ,Звіти' та їх історична й виховна вартість«, Звіт Дирекції ґімн. за 1934. р., стор. 1—11. — 18. Ярема Олексій: »Хроніка Рідної Школи« (рукопис в Актах »Рідної Школи« в Перемишлі (Ярема Літ.).

ДОДАТОК.

I.

Виділи бурсових Товариств.

I.

Виділи Т-ва „Бурса ім. св. о. Николая“ від 1888—1936. р.

1888/89. рік. Голова: Юліян Несторович; містоголова: Л. Шехович; Виділ Др Т. Кормош, о. Полянський, А. Негребецький, Г. Петровський, В. Минкович Волянський. Заступники Виділу: о. М. Копко, С. Кочиркевич.

1889/90. Гол.: Юліян Несторович; мгол.: Л. Шехович; Вид.: Др Кормош, о. М. Мриц, А. Негребецький, Г. Петровський, В. Минкович, Ґлембоцький, Г. Цеглинський; Заст. Вид.: Д. Левкевич, С. Кочиркевич, о. Др І. Ґробельський.

1890/91. Заг. Збори: 11. 10. 1890. Гол.: Юліян Несторович; мгол.: Л. Шехович; Вид.: Др Кормош, о. М. Мриц, А. Негребецький, С. Кочиркевич, І. Матковський, В. Маляркевич, Г. Цеглинський; Заст. вид.: Д. Левкевич, о. В. Кондрацький, о. Др Людкевич.

1891/92. Заг. Зб: 20. 10. 1891. Гол.: Л. Шехович; мгол.: о. І. Войтович; Вид.: Др Кормош, о. М. Мриц, А. Негребецький, С. Кочиркевич, І. Матковський, Д. Левкевич, Г. Цеглинський; Заст. вид.: о. В. Маляркевич, о. В. Кондрацький, С. Зарицький.

1892/93 Заг. Зб.: 6. 11. 1892. Гол.: Л. Шехович; мгол.: Гр. Цеглинський; Вид.: Др Кормош, о. М. Мриц, Ол. Ярема, С. Кочиркевич, о. І. Савчин, Д. Левкевич, о. В. Кондрацький; Заст. вид.: Г. Петровський, Д. Чеховський, О. Б. Ярема.

1893/94. Гол.: Гр. Цеглинський.

1894/95. Detto.

1895/96. Detto

1896/97. Гол.: Гр. Цеглинський; мгол.: о. І. Савчин; Вид.: о. О. Кормош, Дм. Чеховський, І. Прийма, І. Малиновський, О. Ярема, Др Літинський, В. Кміцикевич; Заст. вид.: О. Підгорецький, І. Коссак, В. Винар.

1897/98. Заг. Зб. 31. 10. 1897. Detto.

1898/99. Заг. Зб. 29. 12. 1898. Detto.

1899/00. ?

1900/01. ?

1901/02. ?

1902/03. ?

1903/04. ?

1904/05. Заг. Зб. 6. 3. 1905. Гол.: Гр. Цеглинський; мгол.: о. І. Савчин; Вид.: Др Кормош, Д. Коренець, І. Матковський, Р. Гамчикевич, Г. Петровський, о. О. Кормош, Др Долинський; Заст. вид.: І. Мануляк, С. Людкевич, о. Погорецький.

1905/06. Гол.: Гр. Цеглинський.

1906/07. Гол. Гр. Цеглинський; Вид.: Др Кормош, Р. Гамчикевич; Контр. Ком.: К. Вахнянин, В. Карпяк, І. Білинський.

1907/08. Заг. Зб.: 30. 11. 1907. Гол.: Р. Гамчикевич; мгол.: о. І. Савчин; Вид.: Др Кормош, Д. Коренець, С. Зарицький, І. Мануляк, М. Крушельницький, о. Ом. Кормош, Др Долинський; Заст. вид.: о. В. Ардан, В. Єлюк, Г. Петрівський; Контр. Ком.: К. Вахнянин, В. Карпяк, І. Білинський.

1908/09. Заг. Зб.: 22. 2. 1909. Гол.: Р. Гамчикевич; мгол.: С. Зарицький; Вид. Др Кормош, Д. Коренець, О. Ярема, о. О. Кормош, М. Крушельницький, о. Ом. Мартинович, Др Долинський; Заст. вид.: о. Ардан, В. Єлюк, Г. Петрівський: Контр. Ком.: К. Вахнянин, В. Карпяк, І Білинський.

1909/10. Заг. Зб.: 11. І. 1910. Гол.: Р. Гамчикевич до 15. І.; мгол.: С. Зарицький до 21. 6.: Вид.: Др Кормош, Д. Коренець, О. Ярема, С. Матвіяс, І. Мануляк, о. О. Мартинович, Др Долинський; Заст. вид.: о. В. Ардан, В. Єлюк, О. Авдикович; Контр. Ком.: К. Вахнянин, В. Карпяк, І. Білинський.

1910/11. Заг. Зб.: 29. 10. 1910 Гол.: А. Алиськевич; мгол.: О. Ярема; Вид.: Др Кормош, Д. Коренець, О. Авдикович, І. Білинський, М. Демчук, О. Целевич, Др Долинський; Заст. вид.: І. Ґонтарський, Бобак, М. Лазорко: Контр. Ком.: Р. Гамчикевич, В. Карпяк, В. Ропіцький.

1911/12. Заг. Зб. 30. 11. 1911. Гол.: А. Алиськевич; мгол.: Ярема; Вид.: Др Кормош, Д. Коренець, О. Авдикович, І. Білинський, М. Демчук, Єм. Шафранська, Др Долинський; Заст. вид.: І. Ґонтарський, Бобак, М. Лазорко; Контр. Ком.: Р. Гамчикевич, В. Карпяк, В. Ропіцький.

1912/13. Заг. Зб.: 22. 11. 1912. Гол.: А. Алиськевич; мгол.: І. Білинський; Вид: Е. Шафранська, О. Ярема, Др Кормош, Др Долинський, Др Чайківський, Д. Коренець, І. Ґонтарський; Заст. вид.: М. Ростковнч, В. Зубрицький, М. Марко; Контр. Ком: о. Мартинович, В. Карпяк, В. Ропіцький.

1913/14. Заг. Зб.: 8. 12. 1913. Гол.: А. Алиськевич.

1914/15. Війна. Detto.

1915/16. Гол.: А. Алиськевич: мгол.: І. Білинський; Вид.: Др Кормош, Е. Шафранська, О. Ярема, о. Л. Несторович, І. Поповський, Др Чайківський, М. Марко, Заст. вид.: С. Бобеляк, С. Малиновський, А. Сабат; Контр. Ком.: о. Мартинович; Є. Форостина, В. Карпяк.

1916/17. Заг. Зб.: 26. 12. 1916 [1]). Гол. А. Алиськевич; мгол.: І. Білинський. Вид.: Др Кормош, Шафранська, О. Ярема, о. Несторович, І. Поповський, А. Сабат, М. Марко; Заст. вид.: Б. Вахнянин, С. Малиновський, В. Зубрицький; Контр. Ком.: о. Мартинович, Форостина, Карпяк.

1917/18. Заг. Зб.: 27. 10. 1917. Гол.: А. Алиськевич; мгол.: І. Білинський; Вид.: Др Кормош, Шафранська, О Ярема, О. Несторович, М. Марко, А. Сабат, М. Демчук; Заст. вид.: Б. Вахнянин, С. Малиновський, В. Зубрицький.

1918/19. Заг. Зб.: 22. 3. 1919. Гол.: Р. Гамчикевич; мгол.: о. Мартинович; Вид.: Борисова, Левкевичівна, І. Пішак, Татарський, Гриневецький, о. Несторович, Котецький; Заст. вид.: Горницький, Бобеляк, Івашкевич; Контр. Ком.: Карпяк, Коростіль, Ярошевич.

1919/20. Заг. Зб.: 23. 11. 1919. Гол.: Гамчикевич; мгол.: Гриневецький [2]); Вид.: Антін Вітик, М. Пащак, І. Пішак, Куникова, Марко, Горницький, Др Загайкевич; Заст. вид.: Татарський, о. Несторович, Левкевичівна; Контр. Ком.: Б. Шехович, Федак, Ярошевич.

1919/20. Заг. Зб.: 23. 5. 1920. Гол.: Ярема; мгол.: о. Мартинович; Вид.: Лісикевич, Др Мандюк, Ґуґлевичева, Жовнір, Татарський, Горницький, Др Загайкевич; Заст. вид.: Ростковнч, Сас, Ярошевич; Контр. Ком.: Шехович, Марко, Др Вітошинська.

1920/21. Заг. Зб.: 6. 11. 1920. Гол. Гамчикевич; мгол.: Ярема; Вид.: Лісикевич, о. Мартинович, о. Несторович, Куникова, Татарський, Левкевичівна, Др Загайкевич; Заст. вид.: Др Дмоховський, Ґрех, Ярошевич; Контр. Ком.: Шехович, Марко, Др Вітошинська.

1921/22. Заг. Зб.: 18. 10. 1921. Гол.: Гамчикевич; мгол.: Ярема; Вид.: Лісикевич, о. Мартинович, Др Дмоховський, Куникова, о. Дуркот, Левкевичівна [3]), Др Загайкевич; Заст. вид.: Ґрех, Форостина; Контр. Ком.: Шехович, Марко, Ропіцький.

1922/23. Заг. Зб.: 9. 11. 1922. Гол.: Гамчикевич; мгол.: Ярема; Вид: Лісикевич, о. Мартинович, Др Дмоховський, Куникова, о. Дуркот, Левкевичівна,

---

[1]) 26. 12. 1916 були Надзв. Заг. Зб. без вибору Виділу.

[2]) В році вніс резиґнацію.

[3]) Зрезиґнувала 7. 11., увійшов Форостина.

Др Загайкевич; Заст. вид.: Ґолійчук, Пащак, Росткович; Контр. Ком.: Шехович, Марко, Ярошевич.

1923/24. Заг. Зб.: 20. 12. 1923. Гол.: Гамчикевич; мгол.: Др Кормош [4]) Вид.: Лісикевич, о. Мартинович, Др Дмоховський, Сас, о. Дуркот, Ґолійчукова' о. І. Рудавський; Заст. вид: Левкевичівна, Пащак, Ґрех; Контр. Ком.: Шехович' Марко, Ярошевич.

1924/25. Заг. Зб.: 4. 2. 1925. Гол.: Гамчикевич; мгол.: Др Загайкевич; Вид.: Лісикевич, о. Мартинович, Др Дмоховський, Демчук, о. Й. Маринович, Ґолійчукова, о. І. Рудавський: Заст. вид.: Левкевичівна, Пащак, о. Малецький; Контр. Ком.: Шехович, Марко, Ярошевич.

1924/25. Заг Зб.: 11. 6. 1925. Гол.: о. Зубрицький [5]); мгол.: І. Білинський; Вид.: Др Прийма, Др Войтович, Теодозія Дмоховська, о. Малецький, о. Маринович. Ґолійчук, Волянський; Заст. вид.: Ґрех, Борисова, Мацьків; Контр. Ком.: Шехович, Марко, Ярошевич.

1925/26. Заг. Зб.: 9. 10 1925. Гол.: І. Білинський; мгол : Др Загайкевич; Вид.: Др Прийма, Крупа, Др Дмоховський, о. Малецький, о. Кормош, Ґолійчук, Волянський; Заст. вид.: Крупа [6]), Борисова, Мацьків; Контр. Ком.: о. Мягкий, Марко, Ярошевич.

1926/27. Заг. Зб.: 30. 9. 1926. Гол.: І. Білинський; мгол.: Др Загайкевич; Вид.: Др Прийма, Крупа, Др Дмоховський, о. Малецький, о. Кормош, Ґолійчук, Волянський; Заст. вид.: о. Голинський, Борисова, Левкевичівна.

1927/28. Заг. Зб.: 2. 12. 1927. Гол.: І. Білинський; мгол.: Др Загайкевич; Вид.: Др Прийма, Демчук, Др Дмоховський, Др Грицак, Левкевичівна, Ґолійчук, Волянський; Заст. вид.: Савицька, Пащак, Артимович; Контр. Ком.: Є. Любович, Марко, Ярошевич.

1928/29. Заг. Зб. 24. 2. 1929. Гол.: І. Білинський; мгол.: Д. Ґреґолинський: Вид.: Др Кормош, Др Войтович, о. Голинський, Крупа, Ярошевич, Ґолійчукова, Шехович; Заст. вид.: о. Маринович, Др Несторович, С. Котисова; Контр. Ком.; о. Несторович, Марко, Артимович.

1929/30 Заг. Зб.: 28. 2. 1930. Гол.: І. Білинський; мгол.: Д. Ґреґолинський; Вид.: о. Кормош і detto.

1930/31. Заг. Зб.: 11. 3. 1931. Гол.: І. Білинський; мгол.: Др П. Войтович; Вид.: о. Кормош, Дубляниця, о. Голинський, Бачинський, Ярошевич, С. Котисова, Шехович; Заст. вид.: о. Маринович, Др Несторович, Сенечкова; Контр. Ком.: о. Несторович, Марко, Артимович.

1931/32. Заг. Зб. 12 7. 1931. Detto.

1932/33. Заг. Зб.: 26. 1. 1933. Гол.: І. Білинський; мгол.: Др П. Войтович; Вид.: о. Кормош, Р. Дубляниця, дир. С. Шах, Бачинський, Ярошевич, Левкевич, Шехович; Заст. вид : Др Біян, Др Несторович, Кузик; Конт. Ком. о. Несторович, Марко, інж. Артимович.

1933/34. Заг. Зб.: 23. 12. 1933. Виділ: Detto. Контр. Ком.: Др Біян, Марко, інж. Артимович.

1934/35. Заг. Зб.: 15. і 30. 10. 1934. Гол.:І. Білинський; мгол.: Др П. Войтович; Вид.: о. Кормош, Марко, Козак, Бачинська, Ярошевич, мґр Навроцький, Др Несторович; Заст. вид.: Пащак, Др Рибак, Сенечкова; Контр. Ком.: Др Біян, Бачинський, Артимович.

1935/36. Заг. Зб.: 24. 12. 1935. Гол.: о. прал. Др Р. Решетило; мгол.: Дир. С. Шах; Вид.: о. П. Голинський, Р. Дубляниця, М. Зубрей, Др М. Рибак, Ол. Рейнарович, Мґр С. Навроцький, інж. А. Артимович; Заст. вид.: Др Є. Грицак, о. І. Лопачак, Др М. Старух; Контр. Ком.: Др Біян, Л. Бачинський, М. Демчук.

2.

Виділи Тов-а „Дешева Кухня".

1911/12 рік. Заг. Збори: І. 24. 2. 1911 [7]). Голова: Алиськевич; містоголова Гамчикевич; Виділ: Авдиковичева, Дмоховська, о. Мартинович. Заступники

---

[4]) Зрезиґнував 17. 1. 1924, зістав о. проф. Мартинович Ом., а на його місце проф. Пащак М.

[5]) 16. 7. зрезиґнував.

[6]) Ол. Крупа увійшов на місце С. Годованцевої, що вибору не приняла

[7]) Основні Заг. Збори.

виділових: Коренцева, Целевич; Контрольна Комісія: Др Загайкевич[2]), Демчук, Лазорко.

1911/12. Заг. Зб.: 29. 9. 1912. Detto.

1912/13. Заг. Зб.: 5. 10. 1912. Detto. Заст. вид.: Коренцева, Левкевичівна; Контр. Ком.: Загайкевичева, Демчук, о. Несторович.

1913/14. Заг. Зб.: 24. 10. 1913. Detto. Заст. вид.: Домбчевська, Левкевичівна; Контр. Ком.: Загайкевичева, Демчук, о. Несторович.

1914/15. Війна.

1915/16. Заг. Зб.: 8. 4. 1916. Гол.: Алиськевич; мгол.: Гамчикевич; Вид.: Шафранська, Дмоховська, о. Мартинович; Заст. вид.: Малиновський, Левкевичівна; Контр. Ком.: Годованцева, Демчук, о. Несторович.

1916/17. Заг. Зб.: 16. 12. 1916. Detto.

1917/18. Заг. Зб.: 28. 11. 1917. Detto[3]).

1918/19. Загальних Зборів не було.

1919/20. Заг. Зб.: 22. 10. 1919. Гол.: Поліха; мгол.: Лісикевич: Вид.: Пащак, Дмоховська, Левкевичівна; Заст. вид.: Ставничий, Шехович; Контр. Ком.: Годованець.

1920/21. Заг. Зб.: 20. 12. 1920. Гол.: Гамчикевич; мгол.: Др Мандюк: Вид.: Шехович, Др Гладкий, Левкевичівна; Заст. вид.: Лісикевич, Федевич; Контр. Ком.: Марко, о. Несторович, Т. Росткович.

1921/22. Загальних Зборів не було.

1922/23. Заг. Зб.: 3. 2. 1923. Гол.: Гамчикевич; мгол.: Гоза; Вид.: Шехович, Лісикевич, Пащак; Заст. вид.: Ґрех, Федевич; Контр. Ком.: Марко, о. Несторович, Росткович.

1923/24. Заг. Зборів не було.

1924/25. Detto.

1925/26. Заг. Зб.: 3. 6. 1926. Гол.: Лісикевич; мгол.: Гоза: Вид.: Ґрех, Крупа, Федевич; Заст. вид.: Волянський, Соллогуб; Контр. Ком.: Любович, о. Несторович, Росткович.

1926/27. Заг. Зборів не було.

1927/28. Detto.

1928/29. Заг. Зб.: I. 22. 9. 1928. Гол.: Др Чайківський[4]); мгол.: Ґолійчук; Вид.: Гоза, Крупа, Др Мандюк; Заст. вид.: Волянський, о. Голинський; Контр. Ком.: Любович, Федевич, Росткович.

1928/29. Заг. Зб.: II. 12. 1. 1929[5]). Гол.: Др Хробак; мгол.: Ґолійчук; Вид.: Гоза, Крупа, о. Голинський, Ґреґолинська, о. Комарницький, Др Несторович, Ярошевич; Заст. вид.: Котисова, Сенечко, Др Грицак; Контр. Ком.: Любович, Федевич, Росткович.

1929/30. Заг. Зб.: 28. 9. і 2. 11. 1929. Гол.: Др Хробак: мгол.: Др Рибак; Вид.: Гоза, Крупа, о. Голинський, Ґреґолинська, о. Кормош, Др Несторович, Ярошевич; Заст. вид.: Котисова, Сенечко, Др Грицак; Контр. Ком.: о. Несторович, Марко, Шехович.

1930/31. Заг. Зб.: 21. 2. 1931[6]). Гол.: Мр Навроцький. Виділ Detto.

1931/32. Заг. Зб.: 14. 11. 1931. Гол.: Мр Навроцький; мгол.: Др Рибак; Вид.: Гоза, Крупа, о. Голинський, Др Грицак, о. Кормош, Др Несторович, Ярошевич; Заст. вид.: Котисова, Сенечко, Кульчицька; Контр. Ком.: Демчук, Поповський.

1932/33. Заг. Зборів не було[7]).

1933/34. Заг. Зб.: 7. 10. 1933. Гол.: Мр Навроцький; мгол.: Др Рибак; Вид.: Пащак, о. Голинський, Др Грицак, Др Несторович, Ярошевич; Заст. вид.: Котисова, Волянський, Сенечко; Контр. Ком.: Демчук, Марко, Гоза.

Надзв. Заг. Збори в справі ліквідації бурси відбулися 27. 1. 1934.

---

[2]) В гімн. звіті 1911/12 є подана п. Є. Загайкевичева.

[3]) Проф. Алиськевич головою до листопада 1918 р., відтак заступає проф. Гамчикевич.

[4]) Помер 28. 12. 1928.

[5]) Зміна статуту — побільшення членів Виділу.

[6]) Надзв. Заг. Збори 28. 5. 1931. без вибору Виділу.

[7]) Скликані на 29. 6. 1933. не відбулися ізза браку приписаного числа членів.

II.

Адміністратори, педаґоґічні настоятелі, число питомців і оплата в бурсах.

I.

Бурса ім. св. о. Николая і Ґімн. Інститут.

1888/9. рік. Число питомців бурси: 11—9[1]); оплата: 19 злр.

1889/90. Адміністрація Бурси: Др І. Ґлембоцький; педаґоґ. наст.: Др І. Ґлембоцький; число питом. Бурси: 12—12; оплата 2—10 злр.

1890/91. Адм. Бурси: о. Андрій Децко; педаґ. наст.: о. Андр. Децко; число питом. Бурси: 24—26; оплата 15 злр.

1891/92. Адм. Бурси: Лев Левицький; педаґ. наст. Бурси: Лев Левицький; число питом. Бурси: 27—24; оплата 3—10 злр.

1892/93. Адм. Бурси: Лев Левицький; педаґ. наст. Бурси: Лев Левицький; число питом. Бурси 27—28.

1893/94. Число питом. Бурси: 32.

1894/95. Число питом. Бурси: 32.

1895/96. Педаґ. наст. Бурси: Франчук; число питом. Бурси: 32.

1896/97. Педаґ. наст. Бурси: Франчук; число питом. Бурси: 32.

1897/98. Адм. Бурси: Франчук; педаґ. наст. Бурси: Франчук; число питом. Бурси 33; оплата 15 кор.

1898/99. Педаґ. наст. Бурси: Гандяк і Коренець; число питом. Бурси: 82.

1899/00. Педаґ. наст. Бурси: Федів.

1900/01. Педаґ. наст. Бурси: Федів.

1901/02. Педаґ. наст. Бурси: о. Несторович.

1902/03. Педаґ. наст. Бурси: Гамчикевич.

1903/04. Педаґ. наст. Бурси: Собчук. Число питом. Бурси: 97.

1904/05. Адм. Бурси: Антін Собчук; педаґ наст. Бурси: Іван Ґдуля; число питом. 93; Б. І. доход: 20; оплата: 34 злр. у Бурсі й Інституті.

1905/06. Адм. Інституту: Авдикович; педаґ. наст. Інстит. Целевич і Гаврилюк; число питом. Бурси: 97; число питом. Інст. 108.

1906/07. Адм. Бурси: Целевич; адм. Інст.: о. Кормош; педаґ. наст. Бурси: Целевич; педаґ. наст. Інст.: Стадник і Балаким; число питом. Бурси: 97; Б. І. доход. 20.

1907/08. Адм. Бурси: Целевич; адм. Інст.: о. Кормош; педаґ. наст. Бурси: Целевич. заст. П. Падох: педаґ. наст. Інст.: Прислопський, Пащак; число питом. Бурси: 99; число питом. Інст.: 90; оплата Інст.: 50 злр.

1908/09. Адм. Бурси: Целевич; адм. Інст.: о. Кормош; педаґ. наст. Бурси: Целевич, заст. академ. Ващук; педаґ. наст. Інст.: Прислопський, Пащак*[4]), о. Мартинович від листопада; число питом. Бурси: 101; число питом. Інст.: 65; оплата Бурси 26 кор.[2]); оплата Інст. 50 кор.

1909/10. Адм. Бурси: М. Крушельницький; адм. Інст. Целевич до 29/XII, о. Мартинович[3]); педаґ. наст. Бурси: Крушельницький; педаґ. наст. Інст.: Прислопський, Коростіль; число питом. Бурси: 97; число питом. Інст.: 88; дохол.: 6; оплата Бурси: 22 кор.; оплата Інст.: 50 кор.

1910/11. Адм. Бурси: М. Крушельницький; адм. Інст.: о. Мартинович; пед. наст. Бурси: Крушельницький; педаґ. наст. Інст.: Прислопський, Коростіль; число питом. Бурси: 95; число питом. Інст.: 104; доход: 17; оплата Бурси: 18 кор.; оплата Інст.: 50 кор.

1911/12. Адм. Бурси: М. Крушельницький; адм. Інст.: о. Мартинович; пед. наст. Бурси: Лісикевич; педаґ. наст. Інст.: І. піврік Прислопський, Коростіль. II. піврік о. Мартинович, С. Котецький; число питом. Бурси: 109—89; число питом. Інст.: 115; оплата Бурси: 22 кор.; оплата Інст.: 50 кор.

---

[1]) Перше число в І. півр., друге в II. півр.

[2]) Пересічна оплата.

[3]) Переходово проф. Гамчикевич.

[4]) Зазначений звіздкою, бо непевне.

1912/13. Адм. Бурси й Інституту: Ол. Ярема[5]); педаґ. наст. Бурси: Лісикевич, Пащак; педаґ наст. Інст.: Котецький, Др Мандюк; від мая Др Грицак; число питом. Бурси: 104; число питом. Інст.: 80; доход.: 6; оплата Бурси: 22 кор.; опл. Інст. 50 кор.

1913/14. Адм. Бурси: Лісикевич; адм. Інст.: Демчук; педаґ. наст. Бурси: Поліха; педаґ. наст. Інст.: І. піврік Др Грицак, II. піврік Гоза, Демчук; число питом. Бурси: 105—84; число питом. Інст.: 72—106; Б. І. доход. 5; оплата Бурси 22 кор. Інст. 50 кор.

1914/15. Війна.

1915/16. Адм. Бурси: Годованець; адм. Інст.: Демчук; педаґ. наст. Бурси: Бобеляк, Волянський; педаґ. наст. Інст.: Демчук, Ґреґолинський.

1916/17. Адм. Бурси: Годованець; адм. Інст.: Демчук; педаґ. наст. Бурси: Бобеляк; педаґ. наст. Інст.: Демчук, Ґреґолинський; число питом. Бурси: 85; число питом. Інст.: 100—90; Б. І. доход.: 4; оплата Інст.: 100 кор.

1917/18. Адм. Бурси: Поповський; адм. Інст.: Годованець; педаґ. наст. Бурси: Бобеляк; педаґ. наст. Інст.: Ґреґолинський, Годованець; число питом. Бурси: 93—98; число питом. Інст.: 110—102; оплата Бурси: 100 кор.; оплата Інст.: 150 кор.

1918/19. Адм. Бурси: Поповський; адм. Інст.: Годованець; педаґ. наст. Бурси: Зубрицький В.: від 1. XI.—31. VIII. 1919. нечинні.

1919/20. Адм. Бурси: Авдиковичева; адм. Інст.: Годованець; педаґ. наст. Бурси: Т. Росткович[6]), Бобеляк; педаґ. наст. Інст.: Дубляниця; число питом. Інст.: 111.

1920/21. Адм. Бурси: Коростіль; адм. Інст.: Поліха; педаґ. наст. Бурси: Лісикевич, Гоза; педаґ. наст. Інст.: Дубляниця; число питом. Бурси: 60; число питом. Інст.: 113.

1921/22. Адм. Бурси: Коростіль; адм. Інст.: І. піврік: Др Мандюк, II. півр. Форостина; педаґ. наст. Бурси: Гоза; педаґ. наст. Інст.: Дубляниця, Волянський; число питом. Бурси: 88; число питом. Інст.: 154—161; Б. І. доход. 2.

1922/23. Адм. Бурси: Коростіль; адм. Інст.: Форостина; педаґ. наст. Бурси: Гоза; педаґ. наст. Інст.: Дубляниця, Волянський; число питом. Інст.: 152.

1923/24. Адм. Бурси: Коростіль; адм. Інст.: Форостина; педаґ наст. Бурси: Гоза; педаґ. наст. Інст.: Дубляниця, Др Околот; число питом. Бурси: 103; число питом. Інст.: 142; Б. І. доход. 2; оплата Бурси й Інституту в долярах.

1924/25. Адм. Бурси: Коростіль; адм. Інст.: Форостина до 11. VI.: педаґ. наст. Бурси: Гоза; педаґ. наст. Інст.: Дубляниця, Др Околот до 11. VI.; число питом. Бурси: 110—102; число питом. Інст.: 146[7]); оплата Бурси: 50 зол. оплата Інст.: 55 зол.

1925/26. Адм. Бурси й Інституту: о. Комарницький до 17. X. 1925[8]), відтак Гоза; педаґ. наст. Бурси: Дубляниця, Коростіль до січня, відтак о. Голинський; педаґ. наст. Інст.: Гоза до 12. X., Ставничий, Др Кухта, о. Комарницький; число питом. Бурси: 54—50; число питом. Інст.: 100—90; оплата Бурси: 50 зол.; оплата Інст.: 65.

1926/27. Адм. Бурси й Інституту: Гоза; педаґ. наст. Бурси: Дубляниця, Бобеляк; педаґ. наст. Інст.: Гоза, Ставничий, о. Комарницький до 13. X. відтак Лісикевич; число питом. Бурси: 44; число питом. Інст.: 94; оплата Бурси 50 зол.; оплата Інст.: 70 зол.

1927/28. Адм. Бурси й Інституту: Гоза; педаґ. наст. Бурси: Дубляниця, Бобеляк до 27. II., (Лісикевич); педаґ. наст. Інст.: Ставничий, Лісикевич до 29. VIII., відтак Поповський; число питом. Бурси: 64; число питом Інст. 100; оплата Бурси 60 зол.; оплата Інст.: 85 зол.

1928/29. Адм. Бурси й Інституту: Гоза; педаґ. наст. Бурси: Дубляниця, Др Грицак; педаґ. наст. Інст.: Ставничий, Поповський; число питом. Бурси: 82; число питом. Інст.: 101; оплата Бурси: 65 зол.[9]); оплата Інст.: 90 зол.

1929/30. Адм. Бурси й Інституту: Гозова (канцелярія Буднів); педаґ наст Бурси: Дубляниця, Др Грицак; педаґ. наст. Інст.: Поповський, Кузик, о. Білинський, Др Пачовський, Бульчак; число питом. Бурси: 79; число питом. Інст.: 78

---

[5]) Емеритований секретар Пов. Ради в Добромилі. Не мішати з Ол. Яремою, дир. Укр. Ліцею.

[6]) Помагав також в адміністрації п. Авдиковичевій.

[7]) Зголошень було 260.

[8]) В Бурсі помагав проф. Коростіль.

[9]) В Актах Б. і І. подане 75 зол.

1930/31. Адм. Бурси й Інституту: Гоза; педаґ. наст. Бурси: Кузик, Др Грицак; педаґ. наст. Інст.: Бачинський, Ґрех, Заяць: оплата Бурси 65 зол.: оплата Інст.: 80 зол.

1931/32. Адм. Бурси й Інституту: Гоза; педаґ. наст. Бурси: Кузик, Др Грицак; педаґ. наст. Інст.: Бачинський, Ґрех, Заяць і лектор Др Пачовський; число питом. Бурси й Інст.: 154—134; оплата Бурси: 55 зол.; оплата Інст.: 65 зол.

1932/33. Адм. Бурси й Інст.: Гоза: педаґ. наст. Бурси: Кузик; педаґ наст. Інст.: Бачинський, Яцків і лектор Др Пачовський; число питом Бурси: 60; число питом. Інст.: 83—67; Б. І. доход. 3—6; оплата Бурси: 55 зол.; оплата Інст.: 65 золотих.

1933/34. Адм. Бурси й Інст.: Гоза до 13. V. 1934; відтак Е. Бачинський; педаґ. наст. Бурси: Богдан Дубляниця; педаґ. наст. Інст.: Е. Бачинський, Павліш, Кушнір, лектор Пачовський; число питом. Бурси: 38; число питом. Інст.: 76—105[10]); оплата Бурси: 50 зол.; оплата Інст. 60 зол.

1934/35. Адм. Бурси й Інституту: Ґонтарський; педаґ. наст. Бурси: Маринович; педаґ. наст. Інст: Гнатишак, Кушнір; число питом. Бурси: 46; число питом. Інст.: 81; Б. І. доход. 1; оплата Бурси: 50 зол.; оплата Інст.: 60 зол.

1935/36. Адм. Бурси й Інст.: Ґонтарський; педаґ. наст. Бурси: Маринович; педаґ. наст. Інст.: мр Гнатишак, мр Оришкевич, від 1. IV. 1936. мр Алиськевич; число питом. Бурси: 55; число питом. Інст.; 108; Б. І. доход. 3; оплата Бурси: 45 зол.: оплата Інст.: 55 зол.

2

„Дешева Кухня".

1910/11. рік. Число учнів доход. на харч: 50[1]); Оплата харчів 6·— к.

1911/12. Число учнів у Бурсі: 16. доход. на харч: 99.

1912/13. Адм. і педаґоґ. виховники: П. піврік О. Кравець. Число уч. доход. на харч: 90.

1913/14. Адм. і педаґоґ. виховники: Остап Кравець. Ч. учн. у Бурсі 36—24, доход. на харч: 74. Опл. Бурси 11·— к., харч.: 5·— к.

1914/15. Війна.

1915/16. Адм. і педаґоґ. вих.: Форостина. Ч. учн. у Бурсі: 57; доход. на харч: 37. Опл. Бурси: 34·— к.: харч: 25·— к.

1916/17. Адм. і педаґоґ. вих.: Форостина. Ч. учн. у Бурсі: 56—50; доход. на харч: 39—22.

1917/18. Адм.: Форостина, помагав Підгірний; Педаґоґ. вих.: Зубрицький Семен. Ч. учн. у Бурсі: 59; доход. на харч: 24. Опл. Бурси: 80·— к.: харч.: 55·— к.

1918/19. Адм.: Форостина; Педаґоґ. вих.: Ґонтарський. Ч. учн. у Бурсі: 96[2]). Опл. мінялися — девалюація.

1919/20. Адм.: Форостина; Педаґоґ. вих.: Волянський. Ч. учн. у Бурсі: 105. Опл. мінялися — девалюація.

1920/21. Адм.: Ґолійчук; Педаґоґ. вих.: Волянський; Опл. мінялися — девалюація.

1921/22. Адм.: Ґолійчук; Педаґоґ. вих.: Пащак. Ч. учн. у Бурсі: 73. Опл. мінялися — девалюація.

1922/23. Адм.: Ґолійчук; Педаґоґ. вих.: Соллогуб. Опл. мінялися — девалюація.

1923/24. Detto.

1924/25. Адм.: Ґолійчук: Педаґоґ. вих.: Соллогуб. Ч. учн. у Бурсі: 86.

1925/26. Адм.: Ґолійчук: Педаґоґ. вих.: Сас. Ч. учн. у Бурсі: 71. Опл. харч.: 55·— зл.

1926/27. Адм.: Ґолійчук; Педаґоґ. вих.: Сас. Ч. учн. у Бурсі: 68. Опл. харч: 55·— зол.

1927/28. Адм.: Ґолійчук; Педаґоґ. вих.: Сас. Ч. учн. у Бурсі: 64[3]). Опл. харч.: 55·— зл.

---

[10]) В II. півр. по розвязанні Бурси „Дешевої Кухні" принято 29 учнів.

[1]) Зачато провадити в листопаді 1910. р.

[2]) Від 1/XI 1918 — 31/VIII 1919 Бурси не було.

[3]) Великий процент двійок при кінці року (9) — 24·4%.

1928/29. Адм.: Лісикевич до 3. III. 1929., Бессараб до 6. VIII[4]). Педаґоґ. вих.: Сас, від 1. III. др Мануляк.

1929/30. Адм.: Проць: Педаґоґ. вих.: Волянський. Ч. учн. у Бурсі: 72. Опл. харч: 60·— зл.

1930/31. Адм.: Проць; Педаґоґ. вих.: Волянський. Ч. учн. у Бурсі: 45–55.

1931/32. Адм.: Проць; Педаґоґ. вих.: Волянський.

1932/33. Адм.: Проць; Педаґоґ. вих.: Малиновський. Ч. учн. у Бурсі: 26–37.

1933/34. Адм.: Проць; Педаґоґ. вих.: Волянський. Ч. учн. у Бурсі: 29[5]).

3.

Селянська Бурса і Бурса ім. М. Шашкевича.

1906/07. рік. Адм. Селянської Бурси: о. Ардан; педаґ. нагляд над Бурсою: о. Ардан, Є. Любович[1]); число питомців 22; оплати 14 корон.[2])

1907/08. Адм. Сел. Бурси; о. Ардан; педаґ. нагляд: о. Ардан, Є. Любович; число питом. 35; оплати 8–24 кор.

1908/09. Адм. Сел. Бурси: о. Ардан; педаґ. нагляд: о. Ардан; число питом. 40.

1909/10. Адм. Сел. Бур.: о. Ардан; педаґ. нагл. о. Ардан і Целевич; число питом. 40; оплати 16–25 кор..

1910/11. Адм. і наст. Сел. Бур.: Ґонтарський; адм. і наст. Бурси Шашк.: Целевич; число питом. Сел. Бур. 51; число питом. Бур. Шашк. 53—49; оплати Сел. Бур. 16–80 кор.; оплати Бур. Шашк. 18–19 кор.

1911/12. Адм. Сел. Бур.: Ґонтарський; адм. Бур. Шашк.: І. півр. Целевич, II. півр. Росткович; педаґ. нагл. Сел. Бур. Ґонтарський; педаґ. нагл. Бур. Шаш. І. пів. Целевич, II. півр. Росткович; число питом. Сел. Бур. 54; число питом. Бур. Шашк. 53—56; оплати Сел. Бур. 17 кор.; оплати Бур. Шашк. 10–25 кор.

1912/13. Адм. Сел. Бур: Ґонтарський; адм. Бур. Шашк. І, півр. Росткович, II. півр. В. Білинський; педаґ. нагл. Сел. Бур.: Ґонтарський; педаґ. нагл. Бур. Шашк. І. півр. Росткович. II. півр. В. Білинський; число питом. Сел. Бур. 74; число питом. Бур. Шашк. 36.

1913/14. Адм. Сел. Бур. і Бур. Шашк.: Василь Барнич; педаґ. нагл. Сел. Бур. і Бур. Шашк. В. Барнич; число питом. Сел. Бур. і Бур. Шашк. 67; оплати Сел. Бур. і Бур. Шашк. 15–28 кор.

1914/15. Війна.

1915/16.[3]) Педаґ. нагл. Бур. Шашк. К. Баконій.

1916/17.[3]) Педаґ. нагл. Бур. Шаш. П. Волянський; число питом. Бур Шаш. 16—20.

1917/18.[3]) Педаґ. нагл. Бур. Шаш. П. Волянський; число питом. Бур. Шаш. 16—20.

III.

Виділи Т-ва ім. св. Кирила від 1896—1914. р.

1896. рік. Виділ: предсідник, Чеховський; заст. предсід., о. Савчин; касієр, Прийма; контрольор, І. Малиновський; секретар, Зарицький; Заступники: о. Кормош, о. Н. Підгорецький. Закуплено[1]) плащів 53, блюзок 19, сподень 18;

1897. День Заг. Зборів: 18. IX. 1897; предсід., Чеховський; заст. предсід., о. Савчин; касієр, о. Підгорецький; контр., Мануляк; секр., Зарицький; заступ. о. Кормош, Винар; контр. комісія, Ярема, Франчук. Закупл.: Плащів 20, блюзок 20, сподень 21.

---

[4]) Переходово Ґолійчук, а відтак Проць.

[5]) В II. півроці Бурсу зліквідовано.

[1]) Був настоятелем у домі о. Войтовича.

[2]) Пересічні оплати.

[3]) Як філія „Бурси ім. св. о. Николая“ в домі „Бурси ім. Дра А. Літинського.“

[1]) Закуповувано також іншу часть ґардероби й уділювано запомоги у грошах.

1898. Заг. Зб.: 1. X. 1898; предсід., Чеховський; заст. предсід., о. Савчин; касієр, о. Кормош; контр., Мануляк; секр., Зарицький; заступ.: Гандяк, Глібовицький; контр. ком.: О. Ярема, Др Кормош. Закупл.: плащів 19, блюзок 46, сподень 41, черевиків 1 пара.

1899. Заг. Зб.: 30. IX. 1899; предсід.: о. Савчин; заст. предсід.: Чеховський: касієр: о Кормош; контр.: Мануляк; заступ.: Гандяк, Глібовицький; контр. ком: Зарицький. Закуп.: плащів 24, блюзок 51, сподень 57.

1900. Заг. Зб.: 3 X. 1900; предсід.: о. Савчин; заст. предсід.: Чеховський; касієр: о. Кормош; контр.: Мануляк; секр.: Зарицький; заст.: Німців, Максимович; контр. ком.: Ярема, Др Кормош. Закупл.: плащів 23, блюзок 29, сподень 24, черевиків 1 пара.

1901. Заг. Зб.: 9. X. 1901; предсід. о.Савчин; заст. предсід.: Чеховський: касієр: о. Кормош; контр: Мануляк; секр.: Зарицький: заступ.: Глібовицький, Коренець; контр. ком.: Ярема, Др Кормош. Закупл.: плащів 15, блюзок 29, сподень 34, черевиків 2 пари.

1902. Заг. Зб.: 24. X. 1902; предсід.: о. Савчин; заст. предсід.: Чеховський; касієр: о. Кормош; контр.: Мануляк; секр.: Зарицький: заст.: Глібовицький, о. Менцінський; контр. ком.: Ярема, о. Кормош. Закупл: плащів 19, блюзок 36, сподень 35.

1903. Заг. Зб.: 17. X. 1903; предсідник: о. Савчин: заст. предсід.: Чеховський; касієр: о. Кормош: контр.: Мануляк; секр.: Зарицький; заст.: Глібовицький, Собчук; контр. ком.: Ярема, Др Кормош. Закупл.: плащів 6, блюзок 22, сподень 18.

1904. Заг. Зб.: 23. X. 1904; предс.: о. Савчин; заст. предсід.: І. Малиновський; касієр: о. Кормош; контр.: Мануляк; секр. Зарицький; заступн.: Роздольський, Ґдуля: контр. ком.: Ярема, Др Кормош. Закупл.: плащів 38, блюзок 49, сподень 51.

1905. Заг. Зб.: 28. X. 1905; предсід.: о. Савчин; заст. предсід.: І. Малиновський: касієр: о. Кормош; контр.: Мануляк; секр.: Зарицький; заступн.: Роздольський, Целевич; контр. ком.: Ярема, о. Кормош. Закуп.: плащів 38, блюзок 49, сподень 51.

1906. Заг. Зб.: 16. XI. 1906; предсід.: о. Савчин: заст предсід.: І. Малиновський; касієр: о. Кормош; контр.: Мануляк; секр. Зарицький: заступ.: Роздольський, Целевич; контр. ком.: Ярема, Др Кормош. Закупл.: плащів 7, блюзок 16, сподень 15, черевиків 3 пари.

1907. Заг. Зб.: 9. XI. 1907; предсід.: о. Савчин; заст. предсід.: Крушельницький: касієр: о. Кормош; контр. Мануляк; секр. Зарицький; заступ.: о. Ардан, Целевич; контр. комісія: Ярема, Др Кормош. Закупл.: плащів 15, блюзок 4, сподень 5, черевиків 3 пари.

1908. Заг. Зб.: 6. XI. 1908; предсід.: о. Савчин; заст. предсід.: Крушельницький: касієр о. Кормош; контр.: Мануляк; секр.: Зарицький; заступн.: о. Ардан. Целевич; контр. ком.: Ярема, Др Кормош. Закупл.: плащів 35, блюзок 44, сподень 43, черевиків 12 пар.

1909. Заг. Зб.: 19. XI. 1909; предсід.: о. Савчин; заст. предсід.: Крушельницький; касієр: о. Мартинович; контр.: Мануляк; секр.: Зарицький; заступ.: Бачинський, Франчук; контр. ком.: Ярема, Др Кормош. Закуп.: плащів 35, блюзок 44, сподень 43, черевиків 12 пар.

1910. Заг. Зб.: 18. XI. 1910. предсід.: о. Савчин; заст. предсід.: Крушельницький: касієр: о. Мартинович: контр.: Мануляк: секр.: Др. Бачинський; заступ.: Редкевич, Ґреґолинський; контр. ком.: Ярема, Др Кормош. Закуп.: плащів 29, блюзок 19, сподень 19, черевиків 6 пар.

1911. Заг. Зб. 27. XI. 1911; предсід.: о. Несторович; заст. предсід.: Крушельницький; касієр: Прислопський; контр.: Мануляк; секр.: Др. Бачинський; заступ.: Редкевич, Лісикевич; контр. ком.: Ярема, о. Мартинович. Закуп.: плащів 7, блюзок 15, сподень 16, черевиків 2 пари.

1912. Заг. Зб.: 31. X. 1912; предсідн.: Алиськевич; заст. предсід.: о. Несторович; касієр: Мандюк; контр.; Мануляк; секр.: М. Терлецький; заступ.: В. Зубрицький, Д. Івашкевич. Закуп.: плащів 13, блюзок 12, сподень 12.

1913. Заг. Зб. 24. X. 1913; предсід.: Алиськевич; заст. предсід: о. Несторович; касієр: Мандюк; контрольор: Мануляк; секр.: М. Терлецький; заступ.: Поповський, Д. Івашкевич. Закуп.: плащів 17. блюзок 13, сподень 13, черевиків 2 пари.

1914. Закуп.: плащів 5, блюзок 18, сподень 19, черевиків 17 пар.

Зміст книжки:

Ч. I.

стор.

1. ВОЛОДИМИР ПОДЛУСЬКИЙ: **»Наше звідомлення«** 3
2. СТЕФАНІЯ ФЕДЕВИЧЕВА: **»Звідомлення Виділу „Кружка Родичів" за шк. рік 1935/36«** 5
3. МАРІЯ ЗУБРЕЙ: **»Звідомлення „Секції Доживлювання Молоді" при Виділі „Кружка Родичів" за шк. рік 1935/36«** 30
4. ПАВЛО ВОЛЯНСЬКИЙ: **»Касовий звіт „Кружка Родичів" за шк. рік 1935/36«** 32
5. ДИРЕКТОР: **»Виказ добровільних датків«** 35
6. о. ПЕТРО ГОЛИНСЬКИЙ: **»Касовий звіт „Братської Каси" учнів за шк. рік 1935/36«** 36
7. МИХАЙЛО ФЕДЕВИЧ: **»Рух у бібліотеці шкільних підручників у шк. році 1935/36«** 37
8. Др МИРОСЛАВ КУНИК: **»Здоровний стан молоді тут. ґімназії в шк. році 1935/36«** 39
9. Др САЛАМОН МАЄР: **»Звіт із чинностей у „Дентистичній Порадні" при держ. ґімназії з у. м. н. в Перемишлі за шк. рік 1935/36.«** . . . 40
10. СТЕФАН МАЛИНОВСЬКИЙ: **»Касовий звіт із видатків у „Дентистичній Порадні" за шк. рік 1935/36.«** 41
11. **»Поіменний спис учнів заведення з кінцем шк. року 1935/36., що одержали промоцію до кляс висших«** 43

Ч. II.

АЛЬМАНАХ

»З юних днів, днів весни« 51

12. Др ЕВГЕН ГРИЦАК: **»Історичне й виховне значіння ювилейних роковин«** 53
13. РОМАН ДУБЛЯНИЦЯ: **»Перебіг обходу річниці 40-ліття першої матури учнів державної ґімназії з українською мовою навчання в Перемишлі в дні 11 червня 1936. року«** 58
14. УЛЯНА КРАВЧЕНКО: **»Великий день«** 62
15. — :**»Заквітчаний сьогодні науки храм«** 63

стор.

16. ОЛЕКСІЙ ЯРЕМА: **»Великий педаґоґ«** (Памяти першого директора Григ. Цеглинського) 65
17. ПЕТРО КАРМАНСЬКИЙ: **»На товариський зїзд абітурієнтів перемиської ґімназії дня 11. червня 1936. р.«** 69
18. СТЕПАН ШАХ: **»У 40-ліття першого іспиту зрілости в Державній Ґімназії з українською мовою навчання в Перемишлі«.** (Підсумки й висліди) 71
19. ВОЛОДИМИР МРИГЛОДОВИЧ: **»Таблиця статистичних обчислень вислідів іспитів зрілости в Держ. Ґімназії з у. м. н. в Перемишлі за 40 літ, від 1896—1935. р.«** (Окрема вкладка)
20. — **»Ґрафічний начерк вислідів іспитів зрілости в Держ. Ґімназії з у. м. н. в Перемишлі за 40 літ — від 1896—1935. р. та вписів, згл. студій у вищих школах«** (Окрема вкладка)
21. о. МИХАЙЛО ДУРКОТ: **»З юних днів, днів весни«** (Мої шкільні спомини зперед 40 літ) 101
22. ІВАН КВАСНИЦЯ: **»Педаґоґ і приятель«** (Памяті проф. Ореста Адиковича) 111
23. о. МИХАЙЛО ГОРЕЧКО: **»Моя матура«** (Присвячую Уляні Кравченко) 118
24. СТЕФАН МАЛИНОВСЬКИЙ: **»Кого видала перемиська державна ґімназія впродовж 40 літ!«** (Поіменний спис усіх матуристів, що здали іспит зрілости в перемиській держ. ґімназії від 1896—1936. р. — з зазначенням звання й суспільної позиції, яку хто опісля в житті осягнув) 121
25. АНТІН МАРИНОВИЧ: **»Історія бурс у Перемишлі«** 188

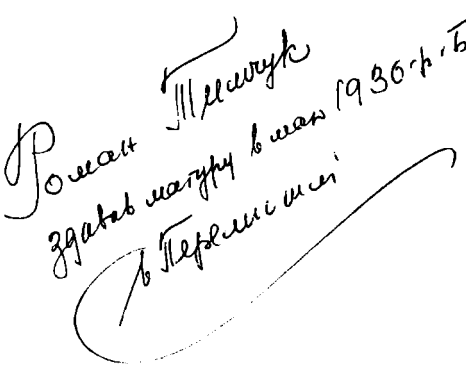

Спис ілюстарцій
поміщених у книжці:

стор.

1. »Свято ощадности« дня 31. X. 1935. р. 7
2. Свято шкільного Патрона св. свщм. Йосафата 25. XI. 1935. р. . 9
3. Дружина кружка »Пол. Червоного Хреста« в 1935/36. р. . . . 10
4. Йорданське водосвяття на шкільнім грищі 18. I. 1936. р. . . . 11
5. Виконавці клясичного вечера в честь Квінта Горація Флякка — з нагоди 2000-ліття уродин поета 12
6. Лещетарська прогулька учнів дня 15. II. 1936. р. до брининецького ліса 13
7. Лещетарська прогулька учнів — членів »Сянової Чайки« під проводом дир. С. Шаха в Карпати в днях від 21—23. II. 1936. р. . . . 14
8. Конкурс моделів літаків учнів перемиських ґімназій, дня 24. V. 1936. р. 15
8. Конкурс моделів літаків: учні нашої ґімназії, що здобули другу й третю нагороду 16
10. Сцена з вистави »Мученики з катакомб« у 10-ліття »Марійської Дружини« дня 26. IV. 1936. р. 17
11. Дієві особи вистави »Мучеників з катакомб« з виділом »Марійської Дружини« 18
12. З конкурсу моделів літаків 19
13. „ „ „ „ 20
14. „ „ „ „ 21
15. »40-ліття першої матури« — дня 11. VI. 1936. Найстарші абітурієнти в кружку »Комітету Матерей« 22
16. Шкільна прогулька на площу »С я н у« дня 18. VI. 1936. р. . . . 23
17. Вистава ручних робіт учнів 24
18. „ „ „ „ 25
19. »Комітет Матерей« у 1935/36. р. 27
20. Учительський Збір з Директором у 1935/36. р. 28
21. Учасники вакаційної оселі влаштованої »Кружком Родичів« у Бориславці в липні 1936. р. 33
22. Виділ »Кружка Родичів« у шк. році 1935/36. 34
23. Члени »Марійської Дружини« і »Братської Каси« в шк. р. 1935/36. . 38
24. Виділ »Міжклясової Шкільної Громади« в шк. р. 1935/36. . . . 42
25. Ґімназійний будинок 49
26. Найстарші матуристи на »Святі 40-ліття першої матури« з абітурієнтами з 1936. р. 50

стор.
27. »40-ліття першої матури« 61
28. Памяткова таблиця з портретом дир. Гр. Цеглинського у вестібули ґімн. будинку 67
28. Товариський зїзд матуристів з 11. VI. 1935. р., що тому 30 літ здали матуру 77
29. Учасники 20-літнього поматурального тов. зїзду — з дня 30. V. 1929. р. 87
30. Над могилою бл. п. проф. О. Яреми в день 25-літнього тов. зїзду матуристів дня 29. VI. 1934. р. 110
31. Проф. Орест Авдикович, † 1918. р. 113
32. Учасники 20-літнього тов. зїзду абітурієнтів з 1914. р., що відбувся 14. VI. 1934. р. 161
33. Учасники 20-літнього тов. зїзду учнів VII. кл. з 1914. р., що відбувся дня 29. VI. 1934. р. 176
34. Бурса ім. св. о. Николая 190
35. Ґімназійний Інститут для хлопців 198
36. Вихованки »Бурси ім. св. о. Николая« у травні 1931. р. зі своїми професорами-настоятелями 209
37. Вихованки Бурси ім. св. о. Николая й Інституту в червні 1936. р. з префектами і Виділом Тов-а 217
38. Драматичний Гурток Бурси; виконавці вистави »Наталка Полтавка« в дні 7. III. 1936. р. 222

Вислід іспитів зрілости в Державній Ґімназії з укр. м. навч. в Перемишлі за 40 літ, від 1896—1935 р.

ДОДАТОК.

ТАБЛИЦЯ

стичних обчислень до розвідки

Ст. Шаха

п. н.:

ліття першого іспиту зрілости в Дер-

Ґімназії з українською мовою

ня в Перемишлі“, розділ 10—11.

числення виконав Вол. Мриглодович.

	Загальне число абітурієнтів	%		%	Загальне число абітурієнтів	%
Загальне число абітурієнтів					2399	100
В тім: Відзначаючих					236	10.—
В тім: Учениць (абіт.)					45	1.85
В тім: Відзначаючі					18	40.—
Ґольоґія	429	30.02	429	30.02	429	17.88
Право: Судді і прокуратори	73	5.10	247	17.26	73	3.04
Право: Адвокати	147	10.28			147	6.12
Право: Нотарі	9	0.63			9	0.37
Право: Держ. урядовці з вищою освітою	18	1.25			18	0.75
Філософія (професори)	165	11.54	165	11.54	165	6.87
Медицина: Медицина	79	5.53	111	7.75	79	3.29
Медицина: Ветеринарія	18	1.25			18	0.75
Медицина: Фармація	14	0.97			14	0.58
Політехніка: Інжініри-аґрономи	18	1.25	122	8.51	18	0.75
Політехніка: „ лісовики	12	0.83			12	0.50
Політехніка: Інші інжініри (машинові, архітекти, електротехнічні і пр.)	92	6.43			92	3.83
Політехніка: Висша Школа Торговельна (Банковці)	27	1.88	27	1.88	27	1.12
Політехніка: Військо (заводові)	2	0.14	2	0.14	2	0.13
Політехніка: Дома по скінчених студіях	32	2.24	32	2.24	32	1.33
Політехніка: Не студіюють	246	17.30	246	17.30	246	10.25
Політехніка: Померли в часі студій	48	3.36	48	3.36	48	2.—
Разом	1429	100%	1429	100%	1439	59.56
Процент	100	—	100%	—	59.56	—
Вчителі, актори, співаки, редактори, журналісти і пр.	30	5.55	30	5.55	30	1.25
Держ. урядовці: Державні урядовці	75	13.83	123	22.68	75	3.12
Держ. урядовці: Урядники залізниць	16	2.95			16	0.66
Держ. урядовці: „ скарбу	13	2.40			13	0.54
Держ. урядовці: „ почти	17	3.13			17	0.71
Держ. урядовці: „ суду	2	0.37			2	0.13
Держ. урядовці: „ приватні	93	17.15	93	17.15	93	3.87
Оператори	50	9.22	122	22.46	50	2.08
Купці і промисловці	34	6.23			34	1.41
Домашнє господарство	38	7.01			38	1.62
До матурі вдома без заняття	167	30.87	167	30.87	167	7.11
Померли по матурі	7	1.29	7	1.29	7	0.29
Разом	542	100%	542	100%	542	22.59
Процент	100%	—	100%	—	22.59	—
Залиди	2	0.46	59	13.77	2	0.13
Залягли на війні	57	13.31			57	2.37
Іґранти	79	18.20	79	18.20	79	3.29
Так відомостей	290	68.03	290	68.03	290	12.06
Разом	428	100%	428	100%	428	17.85
Процент	100%	—	100%	—	17.85	—

I. Передвоєнний очерк.

Рівнорядні відділи	1888—1895	1895—1896	1896—1897	1897—1898	1898—1899	1899—1900	1900—1901	1901—1902	1902—1903	1903—1904	1904—1905	1905—1906	1906—1907	1907—1908	1908—1909	1909—1910	1910—1911	1911—1912	1912—1913	1913—1914	I очерк	%
		Ц. К. II. Ґімназия.										Ц. К. Ґімназия з руским викладовим язиком.								Ц. К. Ґімназия з рускою викладовою мовою.		
Загальне число абітурієнтів		16	25	25	28	28	26	32	45	28	37	58	49	61	80	67	86	83	69	69	912	38.—
В тім: Відзначаючих		—	3	3	2	7	2	7	6	2	3	4	7	5	11	10	8	8	7	9	104	11.40
В тім: Учениць (абіт.)		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	2	3	4	2	3	3	18	1.96
В тім: Відзначаючі		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	3	2	1	1	9	50.—
Ґольоґія		6	10	14	12	12	10	13	18	8	13	23	17	18	24	15	20	30	13	5	281	30.81
Право: Судді і прокуратори		4	6	4	1	2	1	—	4	5	4	2	3	—	3	2	7	1	1	2	52	5.70
Право: Адвокати		—	1	1	3	1	1	1	—	3	4	7	5	4	7	3	8	3	1	3	56	6.14
Право: Нотарі		—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	1	2	—	—	—	—	—	5	0.55
Право: Держ. урядовці з вищою освітою		—	1	1	1	—	—	2	1	—	1	1	2	—	2	2	1	2	—	—	17	1.86
Філософія (професори)		2	2	3	3	5	6	5	10	4	1	2	4	5	6	6	6	1	4	1	76	8.33
Медицина: Медицина		—	—	—	—	1	—	—	—	—	1	—	1	1	3	3	3	2	4	1	20	2.19
Медицина: Ветеринарія		—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1	1	2	1	—	—	—	—	6	0.65
Медицина: Фармація		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Політехніка: Інжініри-аґрономи		—	—	—	1	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	3	2	2	9	0.98
Політехніка: „ лісовики		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	1	—	1	—	4	0.43
Політехніка: Інші інжініри (машинові, архітекти, електротехнічні і пр.)		—	2	1	—	—	1	1	1	—	1	—	2	1	2	—	—	—	3	1	16	1.75
Політехніка: Висша Школа Торговельна (Банковці)		—	—	—	1	—	2	—	—	—	—	1	—	—	—	1	—	—	3	1	9	0.98
Політехніка: Військо (заводові)		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1	0.10
Політехніка: Дома по скінчених студіях		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Політехніка: Не студіюють		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Політехніка: Померли в часі студій		3	—	1	1	4	2	5	1	3	1	3	2	1	3	4	2	2	1	—	39	4.33
Разом		15	22	25	23	25	23	27	35	24	28	40	37	32	55	38	48	44	34	16	591	64.80
Процент		93.8	88.-	100-	82.1	89.3	88.5	84.4	77.8	85.7	75.7	69.-	75.5	52.4	68.7	56.6	55.7	53.-	49.2	23.1	64.80	—
Вчителі, актори, співаки, редактори, журналісти і пр.		1	—	—	—	1	—	—	—	—	1	—	—	—	1	1	1	2	1	2	11	1.20
Держ. урядовці: Державні урядовці		—	—	—	—	—	—	1	1	—	—	1	1	—	2	1	4	—	—	2	13	1.42
Держ. урядовці: Урядники залізниць		—	1	—	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1	—	—	6	0.65
Держ. урядовці: „ скарбу		—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1	—	3	0.33
Держ. урядовці: „ почти		—	—	—	1	—	—	—	2	—	—	2	—	—	1	1	—	2	—	—	9	0.98
Держ. урядовці: „ суду		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Держ. урядовці: „ приватні		—	1	—	1	—	1	1	1	2	3	—	1	3	5	3	3	4	2	6	37	4.08
Оператори		—	—	—	1	—	1	—	—	1	1	—	—	—	1	1	1	1	1	1	10	1.09
Купці і промисловці		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	2	—	1	1	4	9	0.98
Домашнє господарство		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1	3	3	2	—	2	3	15	1.65
До матурі вдома без заняття		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Померли по матурі		—	1	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	0.22
Разом		1	3	—	5	2	2	3	4	3	6	4	2	5	14	13	11	11	8	18	115	12.60
Процент		6.2	12.-	—	17.9	7.1	7.7	9.4	8.9	10.7	16.2	6.9	4.1	8.3	17.5	19.4	12.9	13.4	11.7	26.2	12.60	—
Залиди		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	2	0.22
Залягли на війні		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	3	—	2	5	8	6	9	13	48	5.23
Іґранти		—	—	—	—	1	—	1	3	1	1	2	3	2	2	3	4	2	3	11	39	4.33
Так відомостей		—	—	—	—	—	1	1	3	—	2	10	4	22	7	8	15	18	15	11	117	12.82
Разом		—	—	—	—	1	1	2	6	1	3	14	10	24	11	16	27	28	27	35	206	22.60
Процент		—	—	—	—	3.6	3.8	6.2	13.3	3.6	8.1	24.1	20.4	39.3	13.8	23.9	31.4	33.6	39.1	50.7	22.60	—

II. Воєнний очерк.

	1914—1915	1915—1916	1916—1917	1917—1918	1918—1919	II очерк	%
	Ц. К. Ґімназія з українською викладовою мовою.				Державна Ґімназія з руською мовою викладовою.		
Загальне число абітурієнтів	39	49	49	55	28	220	9.1
В тім: Відзначаючих	3	10	6	6	3	28	12.72
В тім: Учениць (абіт.)	—	1	—	1	—	2	0.90
В тім: Відзначаючі	—	—	—	1	—	1	50.—
Ґольоґія	3	5	9	12	3	32	14.54
Право: Судді і прокуратори	2	2	1	—	—	5	2.27
Право: Адвокати	3	—	3	6	3	15	6.81
Право: Нотарі	1	1	—	—	—	2	0.90
Право: Держ. урядовці з вищою освітою	—	—	—	—	—	—	—
Філософія (професори)	3	4	1	1	5	14	6.36
Медицина: Медицина	1	2	1	2	2	8	3.63
Медицина: Ветеринарія	—	—	1	2	—	3	1.36
Медицина: Фармація	—	—	—	—	—	—	—
Політехніка: Інжініри-аґрономи	3	1	—	—	—	4	1.82
Політехніка: „ лісовики	1	—	—	1	—	2	0.90
Політехніка: Інші інжініри (машинові, архітекти, електротехнічні і пр.)	2	4	4	5	3	18	8.23
Політехніка: Висша Школа Торговельна (Банковці)	1	2	1	—	—	4	1.82
Політехніка: Військо (заводові)	—	—	—	—	—	—	—
Політехніка: Дома по скінчених студіях	—	—	—	—	—	—	—
Політехніка: Не студіюють	—	—	—	—	—	—	—
Політехніка: Померли в часі студій	—	1	—	1	—	2	0.90
Разом	20	22	21	30	16	109	49.54
Процент	51.3	44.9	42.9	54.5	57.1	49.54	—
Вчителі, актори, співаки, редактори, журналісти і пр.	1	—	1	1	1	4	1.82
Держ. урядовці: Державні урядовці	2	4	3	2	1	12	5.46
Держ. урядовці: Урядники залізниць	—	1	—	—	—	1	0.45
Держ. урядовці: „ скарбу	—	—	—	—	—	—	—
Держ. урядовці: „ почти	—	—	—	—	—	—	—
Держ. урядовці: „ суду	—	—	—	—	—	—	—
Держ. урядовці: „ приватні	—	1	1	—	1	3	1.36
Оператори	—	1	1	1	2	5	2.27
Купці і промисловці	—	—	—	—	1	1	0.45
Домашнє господарство	2	3	—	2	—	7	3.18
До матурі вдома без заняття	—	—	—	—	—	—	—
Померли по матурі	—	—	—	1	1	2	0.90
Разом	5	10	6	7	7	35	15.90
Процент	12.8	20.4	12.2	12.7	25.-	15.90	—
Залиди	—	—	—	—	—	—	—
Залягли на війні	1	4	3	1	—	9	4.09
Іґранти	1	3	2	9	—	15	6.84
Так відомостей	12	10	17	8	5	52	23.63
Разом	14	17	22	18	5	76	34.56
Процент	35.9	34.7	44.9	32.8	17.9	34.56	—

III. Повоєнний очерк.

	1919—1920	1920—1921	1921—1922	1922—1923	1923—1924	1924—1925	1925—1926	1926—1927	1927—1928	1928—1929	1929—1930	1930—1931	1931—1932	1932—1933	1933—1934	1934—1935	III очерк	%
	Державна Ґімназія з руською мовою навчання. Państwowe Gimnazjum z ruskim jęz. nauczania.																Чергове число 580	
Загальне число абітурієнтів	88	147	103	103	94	23	121	50	65	59	109	95	66	51	50	43	1267	52.9
В тім: Відзначаючих	11	18	17	6	6	-	4	3	6	3	10	9	5	2	1	3	104	8.19
В тім: Учениць (абіт.)	6	7	7	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	25	1.97
В тім: Відзначаючі	3	3	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8	32.—
Ґольоґія	13	24	9	18	9	4	14	2	10	5	4	4	—	—	—	—	116	9.15
Право: Судді і прокуратори	3	2	1	1	—	2	3	4	—	—	—	—	—	—	—	—	16	1.26
Право: Адвокати	1	5	7	5	4	—	22	9	10	4	5	4	—	—	—	—	76	6.—
Право: Нотарі	—	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	0.15
Право: Держ. урядовці з вищою освітою	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	0.08
Філософія (професори)	12	19	14	15	8	—	4	—	3	—	—	—	—	—	—	—	75	5.92
Медицина: Медицина	8	3	11	3	5	2	9	4	3	1	2	—	—	—	—	—	51	4.02
Медицина: Ветеринарія	—	3	1	—	1	1	1	1	—	1	—	—	—	—	—	—	9	0.71
Медицина: Фармація	1	1	2	1	5	2	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	14	1.10
Політехніка: Інжініри-аґрономи	—	3	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5	0.39
Політехніка: „ лісовики	—	3	—	1	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6	0.47
Політехніка: Інші інжініри (машинові, архітекти, електротехнічні і пр.)	8	11	9	13	3	—	7	3	1	2	1	—	—	—	—	—	58	4,57
Політехніка: Висша Школа Торговельна (Банковці)	1	1	—	1	1	—	2	2	1	4	1	—	—	—	—	—	14	1.10
Політехніка: Військо (заводові)	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	0.08
Політехніка: Дома по скінчених студіях	—	—	3	1	9	—	4	2	2	8	2	1	—	—	—	—	32	2.51
Політехніка: Не студіюють	—	—	—	—	—	—	—	8	13	22	48	39	38	36	23	19	246	18.68
Політехніка: Померли в часі студій	1	—	1	—	—	—	3	—	2	—	—	—	—	—	—	—	7	0.55
Разом	49	76	58	60	47	11	72	35	45	48	64	48	38	36	23	19	729	56.74
Процент	55.6	51.7	56.3	58.2	50.-	47.8	51.2	70.-	69.2	81.4	58.7	50.5	57.5	70.6	46.-	44.2	56.74	—
Вчителі, актори, співаки, редактори, журналісти і пр.	—	2	—	1	4	2	2	—	—	—	3	1	—	—	—	—	15	1.18
Держ. урядовці: Державні урядовці	9	5	5	6	6	1	10	1	5	—	1	1	—	—	—	—	50	3.94
Держ. урядовці: Урядники залізниць	1	3	—	1	3	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	9	0.71
Держ. урядовці: „ скарбу	2	2	—	1	3	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	10	0.79
Держ. урядовці: „ почти	2	2	—	2	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1	—	—	8	0.63
Держ. урядовці: „ суду	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	0.16
Держ. урядовці: „ приватні	1	9	12	4	5	3	4	3	1	2	2	1	3	—	2	1	53	4.18
Оператори	3	1	5	6	5	2	2	2	—	1	5	2	1	—	—	—	35	2.76
Купці і промисловці	2	6	1	2	1	—	2	—	—	2	1	4	2	—	1	—	24	1.89
Домашнє господарство	1	5	2	—	3	—	—	1	—	—	3	1	—	—	—	—	16	1.26
До матурі вдома без заняття	—	2	2	4	3	2	12	3	11	4	23	29	15	12	22	23	167	13.18
Померли по матурі	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	3	0.23
Разом	22	38	28	27	33	11	33	10	18	9	39	40	22	13	25	24	392	30.91
Процент	25.-	25.9	27.1	26.1	35.1	47.8	27.2	20.-	28.-	15.3	35.7	42.1	33.3	25.5	50.-	55.8	30.91	—
Залиди	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Залягли на війні	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Іґранти	3	3	3	1	3	—	—	—	—	1	2	5	4	—	—	—	25	1.97
Так відомостей	14	30	14	15	11	1	16	5	2	1	4	2	2	2	2	—	121	10.38
Разом	17	33	17	16	14	1	16	5	2	2	6	7	6	2	2	—	146	12.35
Процент	29.4	22.4	16.6	15.7	14.9	4.4	21.6	10.-	2.8	3.3	5.6	7.4	9.2	3.9	4.-	—	12.35	—

Від 1888—1895. „Рівнорядні рускі класи ц. к. Ґімназиї в Перемишли“.

Ґрафічний начерк

вислідів іспитів зрілости в Державній Ґімназії з українською мовою навчання в Перемишлі за 40 літ — від 1896. до 1935. р. та вписів, згл. студій у вищих школах.

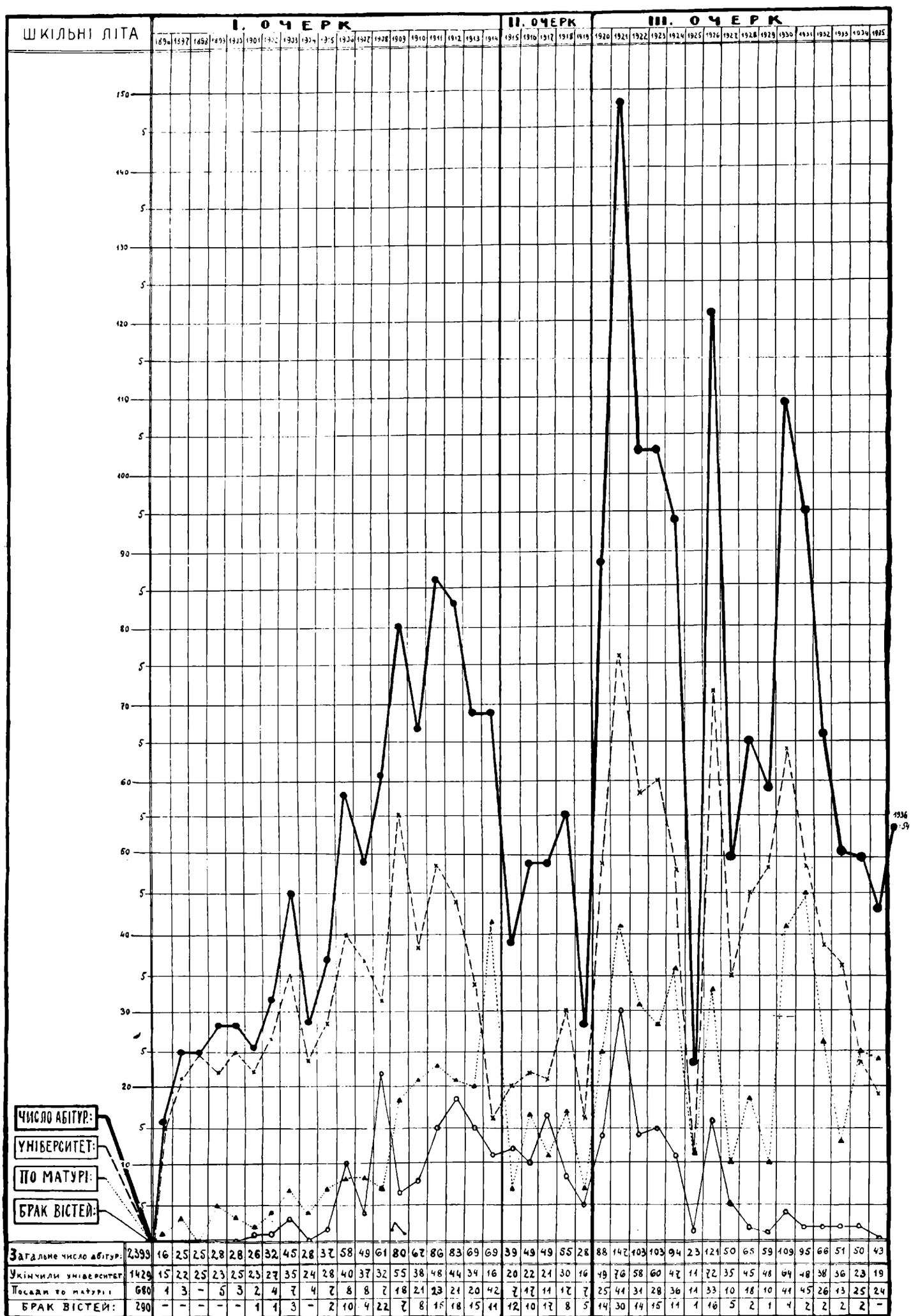

		1896	1897	1898	1899	1900	1901	1902	1903	1904	1905	1906	1907	1908	1909	1910	1911	1912	1913	1914
Загальне число абітур:	2,399	16	25	25	28	28	26	32	45	28	37	58	49	61	80	67	86	83	69	69
Укінчили університет	1429	15	22	25	23	25	23	27	35	24	28	40	37	32	55	38	48	44	34	16
Посади по матурі	680	1	3	–	5	3	2	4	7	4	7	8	8	7	18	21	23	21	20	42
БРАК ВІСТЕЙ:	290	–	–	–	–	–	1	1	3	–	2	10	4	22	7	8	15	18	15	11

		1915	1916	1917	1918	1919	1920	1921	1922	1923	1924	1925	1926	1927	1928	1929	1930	1931	1932	1933	1934	1935
Загальне число абітур:	2,399	39	49	49	55	28	88	147	103	103	94	23	121	50	65	59	109	95	66	51	50	43
Укінчили університет	1429	20	22	21	30	16	49	76	58	60	47	11	72	35	45	48	64	48	38	36	23	19
Посади по матурі	680	7	17	11	17	7	25	41	31	28	36	11	33	10	18	10	41	45	26	13	25	24
БРАК ВІСТЕЙ:	290	12	10	17	8	5	14	30	14	15	11	1	16	5	2	1	4	2	2	2	2	–

В. Мриглодович.